

Memòria 2006

(Aprovada pel Ple del Consell
de 28 de maig de 2007)



Palau de Forcalló
Museu, 3
46003 València
www.cvc.gva.es
cvc@gva.es

Sumari

1. Presentació	1
2. El Consell Valencià de Cultura	3
3. Activitat institucional	13
4. El Ple	59
5. Les Comissions	75
6. Informes	95
7. Publicacions	149
8. El Consell en la xarxa	159
9. Memòria econòmica	163
Annex. Observacions i recomanacions	181

Índex

1. Presentació	1
1.1. Presentació de Santiago Grisolia.....	2
2. El Consell Valencià de Cultura	3
2.1. Descripció de la institució	4
a. Naturalesa jurídica i funcions	4
b. Organització institucional.....	5
c. Sinopsi històrica	7
2.2. Els membres del Consell	8
3. Activitat institucional	13
3.1. Resum anual i guia temàtica	14
a. Resum anual.....	14
b. Guia temàtica i localització geogràfica	15
3.2. Reunions: calendari i assistències	20
3.3. El treball del Consell per consultes i peticions externes	26
a. Assumptes sorgits en 2006	26
b. BIC declarats en 2006 relacionats amb informes del Consell.....	26
c. Seguiment d'assumptes anteriors.....	27
3.4. El treball del Consell per iniciativa pròpia	27
a. Projectes enllestits en 2006	28
b. Seguiment de projectes anteriors	28
3.5. Visites i actes protocol·laris.....	32
a. Visites al Consell i compareixences davant les seues Comissions.....	32
b. Visites del Consell	32
c. Actes protocol·laris al Palau de Forcalló	33
3.6. Commemoracions	34
a. Vinté aniversari del Consell Valencià de Cultura. 1986-2006.....	34
b. 500 Aniversari de la mort de Lluís Alcanyís	35
3.7. Jornades	39
a. Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals, 21 de març - 6 d'abril.....	39
b. Jornades sobre el futur immediat de l'energia, 26 i 27 d'octubre	43
3.8. Representació del Consell i distincions	56
a. Representació del Consell.....	56
b. Propostes de distinció cultural	56
c. Distincions pròpies: Medalla de Plata	57
4. El Ple	59
4.1. Acords del Ple.....	60
4.2. Sessions a Bunyol, Villena, Elx i Vilafranca	61
a. Ple del Consell a Bunyol, 27 de març	61
b. Ple del Consell a Villena, 29 de maig	62
c. Ple del Consell en Elx, 27 de setembre	64
d. Ple del Consell a Vilafranca, 23 d'octubre	68
4.3. Sessions extraordinàries i compareixences.....	68
a. Compareixença de Rafael Blasco, conseller de Territori i Habitatge, 27 de febrer	69
4.4. Declaracions institucionals i notes públiques.....	70
a. Declaracions institucionals.....	70
b. Notes públiques.....	71
5. Les Comissions	75
5.1. Comissió de Govern	76
5.2. Comissió de les Arts.....	78
5.3. Comissió de les Ciències	86
5.4. Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària	90
5.5. Comissió de Llegat Històric i Artístic.....	91
5.6. Comissió de Promoció Cultural.....	93
6. Informes	95
6.1. Resum i estudi estadístic.....	96
6.2. Informes arran de consultes i peticions externes	99

a.	Sobre les biblioteques públiques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València.....	99
b.	Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla	102
c.	Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo	104
d.	Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació	105
e.	Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura.....	107
f.	Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals.....	108
g.	Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València	110
h.	Sobre las ruinas del antiguo Convento de la Puridad de Valencia	111
i.	Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria	113
j.	Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel	115
k.	Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib..	116
l.	Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Lliria.....	118
6.3.	Informes per iniciativa pròpia.....	122
a.	Sobre fundaciones y desarrollo cultural	122
b.	Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairén.....	124
c.	Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural.....	125
d.	Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià	127
e.	El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte	131
f.	Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis.....	137
g.	Sobre arquitectura modernista valenciana	139
h.	Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats	141
i.	Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica	143
j.	Sobre l'arquitectura racionalista valenciana	145
k.	Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució.....	147
7.	Publicacions	149
7.1.	Novetats editorials.....	150
7.2.	Reimpressions.....	153
7.3.	Altres publicacions.....	156
8.	El Consell en la xarxa	159
8.1.	El lloc web del Consell a Internet	160
9.	Memòria econòmica	163
Annex.	Observacions i recomanacions	181
a.	Observacions i recomanacions del CVC per a la defensa i la promoció de la llengua i cultura valencianes	182

1. Presentació

1.1. Presentació del president, Santiago Grisolia

1.1. Presentació de Santiago Grisolí

Els fruits del treball del Consell Valencià de Cultura depenen en gran part de la percepció que n'arriba a la societat. L'edició de les memòries anuals de la institució, sobretot a través dels resums difosos per periòdics i altres mitjans de comunicació social, complix en part este propòsit, sumat als seus fins intrínsecs de control democràtic. Altres vies de difusió són més adequades per a la transmissió íntegra de documents al públic en general, com la publicació impresa d'informes d'interés especial o de cicles de conferències -que qualsevol ciutadà pot sol·licitar—, o la pàgina <http://cvc.gva.es/>, amb 65.424 visites i 89.000 arxius descarregats en l'exercici 2006. A més, hem de considerar una important activitat editorial, que afig continuament nous títols, de molt variades facetes de la cultura, al ja considerable fons de la institució. I finalment tenim les activitats en què la institució es relaciona directament amb la societat, com les presentacions de noves publicacions o d'informes importants, les taules redones o les visites institucionals.

En primer lloc, s'imposa una observació ja feta en altres ocasions similars: el fet que des de fa alguns exercicis la presència pública de la institució no ha fet més que augmentar. No és conseqüència merament d'un treball continu de comunicació -necessari, d'altra banda, en un organisme per al qual la comunicació és un instrument imprescindible. Més pròpiament, és un senyal de la credibilitat de la institució com a referència en les relacions de les administracions públiques amb la cultura. La mateixa falta de funcions executives d'este Consell reforça la seua percepció com a referència creïble, i la confiança en la seua funció medidora. Els treballs i les activitats públiques consignades en esta Memòria 2006 del Consell Valencià de Cultura són una base sòlida per a continuar reflexionant, des de dins i desde fora de la institució, sobre la nostra realitat cultural. Alguns d'ells tenen el caràcter de novetats, com és el cas de la nostra participació en el projecte europeu *Landscapes of war*, per a la realització d'un inventari del patrimoni militar històric de la Guerra Civil en terres valencianes. També té un cert caràcter de novetat l'elaboració d'estudis sobre problemes no pròpiament -o, millor dir, no exclusivament— valencians, sinó mundials, com la crisi energètica o la crisi climàtica. Es tracta, de tota manera, de problemes que exigixen mesures no solament tècniques, sinó, en primer lloc, canvis culturals. No garantirem la continuïtat de la nostra cultura sense reforçar la seua capacitat de comprensió de les situacions noves. La forta presència de població recentment immigrada és una altra d'estes situacions, i també és una de les línies actuals d'estudi de la institució. En estos i en la resta dels nostres treballs comptem generalment amb la col·laboració de personalitats científiques i polítiques de fora de la institució, i això reforça encara més el crèdit d'imparcialitat i rigor atorgat a la institució per l'opinió pública.

No puc fer ací el resum de la Memòria que es tracta de presentar. Com sempre, recomane la lectura dels informes inclosos en este document, que no són mai l'última paraula sobre res, sinó aportacions a la reflexió, i testimonis de l'estat de cada situació en el moment en què ens n'hem ocupat. El Consell Valencià de Cultura és una institució de portes permanentment obertes als ciutadans, i la forma que donem a les nostres memòries anuals ho demostra perfectament. Per això, i per a acabar, torne a recomanar-ne la lectura al públic en general, i especialment a tots els responsables institucionals d'una o altra àrea de la cultura valenciana.

2. El Consell Valencià de Cultura

2.1. Descripció de la institució

2.2. Els membres del Consell

2.1. Descripció de la institució

El Consell Valencià de Cultura és una institució consultiva i assessora de la Generalitat Valenciana en les matèries específiques referents a la cultura valenciana, amb la missió de vetlar per la defensa i la promoció dels valors lingüístics i culturals propis de la Comunitat.

a. Naturalesa jurídica i funcions

Es tracta d'una institució de caràcter públic que forma part del conjunt d'institucions que constitueixen la Generalitat Valenciana. Està composta per vint-i-un membres, elegits per majoria de dos terços de les Corts Valencianes i nomenats pel president de la Generalitat Valenciana, entre les persones de prestigi rellevant o de reconegut mèrit intel·lectual dins l'àmbit cultural valencià.

Té la seu oficial al Palau de Forcalló, al carrer Museu de la ciutat de València, tot i que pot celebrar sessions a qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana.

Els principis que orienten la seua activitat són:

- el respecte dels principis que informen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia.
- l'objectivitat, la veracitat i la imparcialitat de les seues propostes, d'acord amb criteris científics i històrics.
- el respecte a la llibertat d'expressió i de pensament, i a la lliure creativitat cultural.
- el respecte del pluralisme cultural i lingüístic de la societat valenciana.

Les seues funcions específiques són:

- evacuar els informes o dictàmens i realitzar els estudis que li sol·liciten les institucions públiques de la Comunitat Valenciana.
- emetre informe dels avantprojectes normatius que li siguen sotmesos a consulta.
- el Ple del CVC, a fi de vetlar per la defensa i la promoció dels valors culturals i lingüístics valencians, podrà elaborar aquells informes o dictàmens que considere escaients.
- proposar al president de la Generalitat la distinció de les persones, entitats o institucions que se n'hagen fet mereixedores pel seu treball o la seua dedicació provada a l'estudi, la defensa o la promoció de la cultura valenciana.
- elaborar i elevar al Consell de la Generalitat Valenciana una Memòria anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i consells pertinents per a la defensa i la promoció de la llengua i la cultura valencianes, en qualsevol de les seues manifestacions.

La base legal per a la seua creació, naturalesa i funcionament es troba a les següents disposicions:

- Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.
- Llei 30/1985, de 30 d'octubre, de la Generalitat Valenciana, del Consell Valencià de Cultura.
- Decret 202/1998, de 15 de desembre, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Funcionament del Consell Valencià de Cultura.

b. Organització institucional

El CVC es regix per òrgans col·legiats i unipersonals, els quals s'organitzen com a:

- Òrgans de govern: el Ple, la Comissió de Govern i el president
- Òrgans informatius i de treball: les Comissions permanents, i els grups de treball i ponències temporals

El Ple del Consell Valencià de Cultura és l'òrgan màxim de decisió de la institució, totes les qüestions que afecten la cultura valenciana quedaran reservades a la seua decisió. L'àmbit d'actuació del ple més destriable és l'aprovació dels dictàmens i informes que emet la institució; a més, aprova l'avantprojecte de despeses de la institució, constituïx les comissions i ponències del Consell i, proposa al president de la Generalitat la distinció de persones i entitats que per llur treball, estudi, defensa o promoció de la cultura valenciana, se n'hagen fet mereixedores.

La Comissió de Govern està integrada pel president, el vicepresident i el secretari del Consell, i quatre membres d'aquest. Les seues competències són, fonamentalment, administratives: execució del pressupost, disposició de despeses, contractació, a més de determinar la tramitació dels escrits i les peticions dirigides a la institució.

El president és nomenat per decret pel president de la Generalitat entre els membres del CVC; les seues competències són: la representació legal de la institució, convocar i moderar les reunions, dirigir els organismes i dependències del CVC, ordenar els pagaments i vetlar pel compliment dels acords del Ple i de la Comissió de Govern.

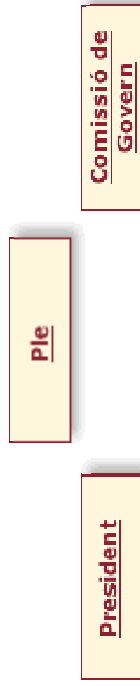
El Consell Valencià de Cultura pot crear les comissions assessores o ponències de treball, permanents o no, que crega oportunes per a la preparació dels estudis, informes o dictàmens que hagen de ser sotmesos posteriorment a la consideració dels seus òrgans de govern. Els membres del CVC tenen dret a assistir amb veu i vot a les comissions a què pertanyen -només poden formar part d'un màxim de tres– i, amb veu però sense vot, a la resta de comissions.

Tenen el caràcter de comissions permanents, sense perjudici d'altres que puguen crear-se en el futur:

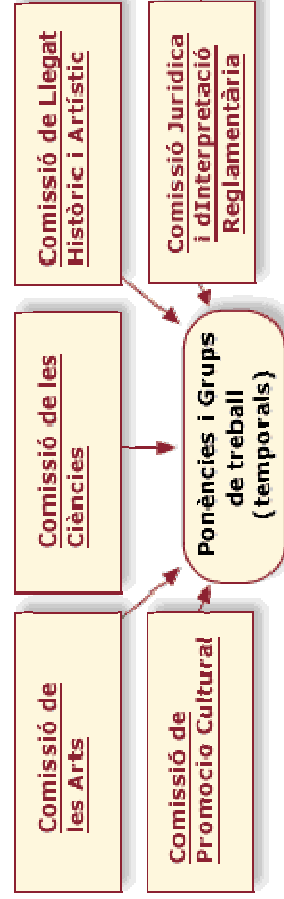
- La Comissió de les Arts s'encarrega d'estudiar i promoure tot allò relacionat amb les arts plàstiques, escèniques i musicals contemporànies.
- La Comissió de les Ciències té com a objectiu estudiar i promocionar tot allò relacionat amb les ciències i la tecnologia.
- La Comissió Jurídica i d'interpretació reglamentària estudia aquelles matèries de caràcter jurídic que se sotmeten a la seua consideració, i interpreta el reglament a instància del Ple, de qualsevol comissió o de qualsevol dels seus membres.
- La Comissió de Llegat històric i artístic té al seu càrrec l'estudi del patrimoni cultural valencià en les seues diverses facetes, moments i manifestacions.
- La Comissió de Promoció cultural, entre altres objectius, té la funció de promoure i informar sobre aspectes de la realitat cultural valenciana.

Esquema jeràrquic

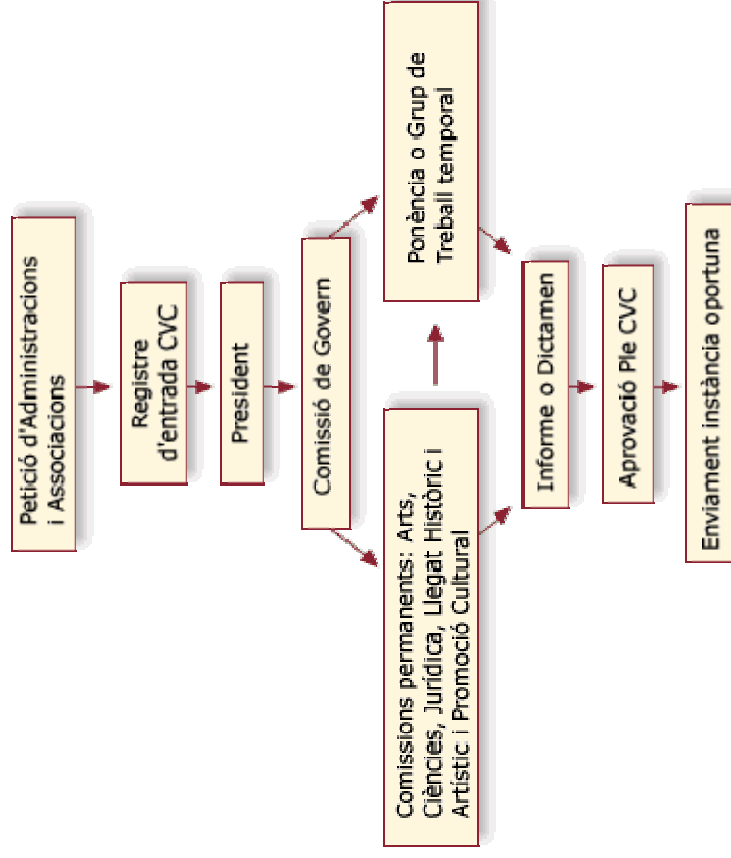
Òrgans de Govern



Òrgans informatius i de treball



Esquema funcional



Taula 1. Organització i funcionament del CVC.

c. Sinopsi històrica

El Consell Valencià de Cultura es va constituir el 28 de gener de 1986. Els seus membres són nomenats per a un període -renovable- de sis anys, i, des de la seua creació fins a desembre de 2005, han format part de la institució 64 consellers -inclosos els actuals-. A la taula de la pàgina 16 es pot consultar informació sobre els antics membres de la institució i a la pàgina 17 sobre els actuals.

El president del Consell Valencià de Cultura és nomenat pel president de la Generalitat Valenciana d'entre els membres de la institució; fins a desembre de 2004 la institució ha tingut tres presidents: Juan Gil-Albert (1986-1994), Vicente Aguilera Cerni (1995-1996) i Santiago Grisolí, actual president.

El Consell Valencià de Cultura ha emés, d'ençà que fou creat fins a desembre de 2005, 196 dictàmens i informes, abastant temàtiques tan diverses com ara patrimoni cultural material i immaterial, informes jurídics, toponímia valenciana, qüestions lingüístiques i ciència i medi ambient.

Els dictàmens i informes del Consell tenen relació amb assumptes puntuals, com l'actuació del CVC com a entitat consultora per a la declaració d'un determinat Bé d'Interés Cultural (BIC), o bé s'ocupen de qüestions més generals, com el Dictamen sobre la llengua. Entre els informes que més repercussió social han tingut podem destriar: l'Informe sobre el "solar dels jesuïtes", el Dictamen sobre l'Horta o l'esmentat Dictamen sobre la Llengua; aquest darrer, va realitzar-se per encàrrec de les Corts Valencianes per a servir de fonament a la Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua; per dur a terme aquesta comesa, el Consell Valencià de Cultura va dedicar-s'hi exclusivament durant tot l'any 1998.

El Consell Valencià de Cultura ha celebrat sessions plenàries fora de la seua seu a la ciutat de València; concretament, les visites realitzades fins ara són: Alacant, Alcoi, Algemesí, Alzira, Benicarló, Benissa, Callosa de Segura, Castelló de la Plana, Dénia, Elx, Gandia, Ibi, Llíria, Monòver, Morella, Onda, Ontinyent, Oriola, Peníscola, Requena, Sogorb, Utiel, Vall d'Uixó, Vilafamés, Vila-real, Vinaròs i Xàtiva.

D'altra banda, el Consell Valencià de Cultura es proposà, ja des de les seues primeres passes, la tasca d'avaluar sistemàticament l'estat de la cultura en la nostra societat; així, tot facilitant espais i canals de comunicació entre les diverses instàncies relacionades amb el món de la cultura, el Consell tracta de posar en relleu els dèficits i albirar les potencialitats dels recursos culturals valencians per tal d'assolir un major grau d'accés i de desenvolupament de la cultura a la Comunitat Valenciana. Aquesta tasca es porta a terme mitjançant l'organització de Jornades sobre Cultura en la Comunitat Valenciana; concretament, les que s'han realitzat fins ara són:

- I Jornades, en maig de 1994, amb una temàtica generalista.
- II Jornades, en febrer de 1996, dedicades a Biblioteques, Arxius i Centres de Documentació davant el repte del III Mil·lenni.
- III Jornades, en abril de 1997, Canvi sociocultural a la Comunitat Valenciana.
- IV Jornades, en desembre de 1997, sobre La Ciutat com a Espai Ecològic.
- Jornades sobre la cultura de la innovació i la cooperació a la Comunitat Valenciana, en novembre de 1999.

Per últim, el Consell Valencià de Cultura, com a entitat cultural pública valenciana va comprendre ben prompte que calia posar a disposició de la societat valenciana una sèrie de textos bàsics sobre la cultura del nostre país; així, les publicacions del Consell abasten temàtiques tan diverses com ara: patrimoni arquitectònic, arqueològic, pictòric, i immaterial, tradició religiosa, literatura, medi ambient, historiografia, dret, gastronomia, poesia, literatura, botànica, etc.

2.2. Els membres del Consell

En la Taula 3 es mostra informació biogràfica sobre els membres actuals del Consell, que formen el Ple, i en la Taula 4 es presenta la seua distribució en les diverses Comissions de treball.

D'altra banda, el Ple de 23 de desembre de 2000 aprovà el nomenament honorari de l'antic conseller i secretari durant molts anys de la institució, Enric Llobregat, com a "Secretari perpetu" del Consell Valencià de Cultura.

Antics membres del Consell Valencià de Cultura

Membre	Any de naixement	Any de decés	Lloc Naixement	Professió
Aguilera Cerni, Vicente	1920	2005	València	Critic d'Art
Alfaro Hernández, Andreu	1929		València	Escultor
Bas Carbonell, Manuel	1942		Xàbia	Bibliòfil
Beüt Belenguier, Emili	1902	1993	València	Escriptor
Boronat Gisbert, José	1922	2002	Alcoi	Professor de Química
Buigues Carrión, Vicente	1920	1986	Dénia	Oftalmòleg
Calomarde Gramage, Joaquín	1956		València	Catedràtic de Filosofia
Casp Verger, Xavier	1915	2005	Carlet	Poeta
Colon Doménech, Germà	1928		Castelló	Filòleg
Enrique i Tarancón, Vicente	1907	1994	Borriana	Cardenal de l'Església Catòlica
Fabregat Mañes, Amadeu	1948		València	Periodista
Faus Sevilla, Pilar	1925		València	Bibliotecària
Fuster i Ortells, Joan	1922	1992	Sueca	Escriptor
García Berlanga, Luís	1921		València	Director de cine
García Candau, Jordi	1951		Vila-Real	Periodista
García Esteve, Alberto	1919	1997	València	Jurista
García Rodríguez, Amando	1934		Alcoi	Físic. Catedràtic d'Universitat
García Sanz, Arcadi	1926	1998	Vall d'Uixó	Historiador
Gil-Albert, Juan	1904	1994	Alcoi	Poeta
Giménez Julián, Emili	1932		Bunyol	Arquitecte
Guarner Pérez, Lluís	1902	1986	València	Escriptor
Llobregat Conesa, Enric	1941	2003	València	Arqueòleg
Llorens Serra, Tomás	1936		Almassora	Critic d'Art
Lloris Camps, Enedina	1957		València	Cantant
López Piñero, José María	1933		Mula (Múrcia)	Historiador de la Medicina. Catedràtic d'Universitat
Lozano Sanchis, Francisco	1912	2000	Antella	Pintor
Maravall Casesnoves, José Antonio	1911	1986	Xàtiva	Catedràtic d'Història

Marín Soriano, Emili	1940	Alcoi	Editor
Michavila Pitarch, Francesc	1948	Castelló	Matemàtic. Catedràtic d'Universitat
Montés Penadés, Vicente Luis	1942	Ontinyent	Jurista. Catedràtic d'Universitat
Muñoz Ibáñez, Manuel	1943	València	Metge. Historiador de l'Art
Nieto Nieto, Justo	1943	Cartagena (Múrcia)	Catedràtic i Rector d'Universitat
Peñarroja Torrejón, Leopoldo	1954	Vall d'Uixó	Catedràtic de Llengua Espanyola
Pérez Gil, José	1918	Caudete	Pintor
Ramos Fernández, Rafael	1942	Elx	Arqueòleg
Reig Armero, Ramiro	1936	València	Professor d'Universitat
Reig Pla, Juan Antonio	1947	Castelló	Bisbe de l'Església Catòlica
Serrano Làcer, Rosa	1945	Paiporta	Editora
Simó Santonja, Vicente Luis	1932	València	Notari
Torrent i Llorca, Ferran	1951	Sedaví	Escriptor
Valdés Blasco, Manuel	1942	València	Pintor
Vernia Martínez, Pedro	1931	Borriana	Farmacèutic
Vizcaíno Casas, Fernando	1926	València	Jurista. Escriptor

* Data d'alta i de baixa, la de publicació del nomenament en el DOGV; ** Data de decés, essent membre del Consell

Taula 2. Antics membres del CVC.

Actuals membres del Consell Valencià de Cultura

Membre	Lloc Naixement	Professió	Alta membre*	Baixa membre	Alta 2ª Etapa
Àlvarez Rubio, Vicent	Xàtiva	Jurista	06/11/1995		
Bellver Icardo, Ricardo	València	Escriptor	06/11/1995		
Conejero Tomás, Manuel Ángel	València	Filòleg i dramaturg. Catedràtic d'Universitat	11/06/2004		
De Soto Arándiga, Ramón	València	Escultor. Catedràtic d'Universitat	19/12/1985	21/01/1992	06/11/1995
Ferrando Badía, Juan	Foios	Jurista. Catedràtic d'Universitat	19/12/1985	06/11/1995	11/07/2002
Ferrero Molina, Vicente	Banyeres de Mariola	Escultor. Catedràtic d'Institut	11/06/2004		
García Asensio, Enrique	València	Director d'Orquestra	19/12/1985		
Grisolía, Santiago	València	Bioquímic	19/12/1985	10/01/1989	06/11/1995
Huguet Pascual, Jesús	Onda	Escriptor	30/06/2000		
Lapiedra Civera, Ramon	Almenara	Físic. Catedràtic d'Universitat	09/01/1998		
Montesinos García, Juan Antonio	Alacant	Catedràtic de Matemàtiques	11/07/2002		
Morant Deusa, Isabel	Almoines	Historiadora. Professora d'Universitat	11/06/2004		
Morenilla Talens, Carmen	Castelló de la Ribera	Filòloga. Professora d'Universitat	09/01/1998		
Morena Buelti, José	València	Director teatral	06/11/1995		
Muñoz Puelles, Vicente	València	Escriptor	21/01/1999		
Negueroles Colomer, Elena	Alzira	Pintora	11/07/2002		
Prades Perona, Luís	Castelló	Pintor	06/11/1995	11/07/2002	11/06/2004
Primo Yúfera, Eduardo	València	Químic. Catedràtic d'Universitat	11/07/2002		
Ríos García, Isabel	Castelló	Filòloga. Professora d'Universitat	11/07/2002		
Rodríguez Magda, Rosa María	València	Filosofo. Catedràtica d'Universitat	30/06/2000		
Sanchis-Guarner Cabanilles, Manuel	València	Metge. Professor d'Universitat	09/01/1998		

* Data alta i baixa, la de publicació nomenament en DOGV.

** Persones que han pertangut a la institució en períodes discontinus.

Taula 3. Actuals membres del CVC.

Ple del CVC	
President:	Santiago Grisolia
Vicepresident:	Ramón de Soto Arándiga
Secretari:	Jesús Huguet Pascual
Vocals:	Vicent Alvarez Rubio Ricardo Bellveser Icardo Manuel Angel Conejero Tomàs Juan Ferrando Badia Vicente Ferrero Molina Enrique García Asensio Ramon Lapiedra Civera Juan Antonio Montesinos García Isabel Morant Deusa Carmen Morenilla Talens José Morera Buelti Vicente Muñoz Puelles Elena Negueroles Colomer Luis Prades Perona Eduardo Primo Yúfera Isabel Ríos García Rosa María Rodríguez Magda Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles
Comissió de Govern	
President:	Santiago Grisolia
Secretari:	Ramón de Soto Arándiga
Vocals:	Jesús Huguet Pascual Juan Antonio Montesinos García Carmen Morenilla Talens Vicente Muñoz Puelles Rosa María Rodríguez Magda

Comissió de les Arts	
President:	Ramón de Soto Arándiga
Secretari:	Vicente Muñoz Puelles
Vocals:	Ricardo Bellveser Icardo Manuel Angel Conejero Tomàs Vicente Ferrero Molina Enrique García Asensio Carmen Morenilla Talens Elena Negueroles Colomer Luis Prades Perona Eduardo Primo Yúfera
Comissió de les Ciències	
President:	Ramon Lapiedra Civera
Secretària:	Rosa María Rodríguez Magda
Vocals:	Vicent Alvarez Rubio Santiago Grisolia Vicente Muñoz Puelles Eduardo Primo Yúfera Isabel Ríos García Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles
Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària	
President:	Vicent Alvarez Rubio
Secretari:	Luis Prades Perona
Vocals:	Ricardo Bellveser Icardo Manuel Angel Conejero Tomàs (fins a setembre) Ramón de Soto Arándiga Juan Ferrando Badia Ramon Lapiedra Civera Juan Antonio Montesinos García José Morera Buelti Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles

Comissió de Llegat Històric i Artístic	
President:	Ricardo Bellveser Icardo
Secretària:	Carmen Morenilla Talens
Vocals:	Vicent Alvarez Rubio Manuel Angel Conejero Tomàs (des de setembre) Jesús Huguet Pascual Juan Antonio Montesinos García Isabel Morant Deusa José Morera Buelti Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles Ramón de Soto Arándiga
Comissió de Promoció Cultural	
President:	Eduardo Primo Yúfera
Secretari:	Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles
Vocals:	Manuel Angel Conejero Tomàs Juan Ferrando Badia Jesús Huguet Pascual Isabel Morant Deusa José Morera Buelti Luis Prades Perona Isabel Ríos García Rosa María Rodríguez Magda

Taula 4. El Ple i les Comissions durant 2006.

3. Activitat institucional

- 3.1. Resum anual i guia temàtica**
- 3.2. Reunions: calendari i assistències**
- 3.3. El treball del Consell per consultes i peticions externes**
- 3.4. El treball del Consell per iniciativa pròpia**
- 3.5. Visites i actes protocol·laris**
- 3.6. Commemoracions**
- 3.7. Jornades**
- 3.8. Representació del Consell i distincions**

3.1. Resum anual i guia temàtica

En el present capítol es descriu l'activitat institucional: reunions, iniciatives, jornades, commemoracions, visites i actes protocol·laris del Consell Valencià de Cultura durant 2006, i en el primer epígraf es presenta un text resum i una guia temàtica que relaciona eixe treball amb les pàgines d'aquest document on es desenvolupa la informació. A mes, s'inclou la localització geogràfica de les actuacions de la institució.

a. Resum anual

Durant 2006 el Consell Valencià de Cultura ha realitzat 89 reunions i ha aprovat 23 informes - 12 arran de consultes i peticions externes i 11 per iniciativa pròpia-, el 66% dels quals tenen relació amb el patrimoni cultural valencià (pàg. 95).

El seu Ple ha visitat les ciutats de Bunyol, Elx -amb motiu de l'exposició temporal de la Dama d'Elx-, Vilafranca i Villena, i s'ha manifestat, entre altres assumptes (pàg. 70), sobre l'autocensura en els monuments fallers, sobre el 'Programa Ramón y Cajal' de consolidació d'investigadors, sobre la política cultural de la II República -amb motiu del seu 75 aniversari- i sobre el trasllat i la venda il·legal d'oliveres. D'altra banda, en la seua sessió de febrer rebé al conseller de Territori i Habitatge per a informar sobre la política urbanística del Govern valencià (pàg. 69).

Al seu torn, les Comissions (pàg. 75) han realitzat nombroses visites i han rebut i escoltat a prop d'una trentena d'experts i professionals en la seua tasca d'elaboració dels informes del Consell i atenció a les consultes rebudes per la institució (pàgs. 38 i 25).

El Consell ha elaborat, arran de peticions externes (pàg. 26), cinc informes relatius a declaracions de béns d'interés cultural (a Altura, Andilla, Castielfabib, Lliria i Utiel), dos documents d'observacions a projectes legislatius de caire cultural, un informe sobre les biblioteques públiques valencianes, un altre sobre els espais boscosos de les riberes del Túria, i per últim, relacionats amb el patrimoni cultural, un informe sobre alineació de carrers a Benimodo, i, al cap i casal, un sobre el projecte d'ús de l'antiga presó Model i un altre sobre les ruïnes de l'antic convent de la Puritat.

El treball per iniciativa pròpia del Consell s'ha centrat en qüestions relacionades amb el medi ambient com l'organització de jornades sobre 'La prevenció dels incendis forestals' (pàg. 39) i sobre 'El futur immediat de l'energia' (pàg. 43), i l'atenció sobre altres assumptes com l'estudi de la legislació urbanística i d'ordenació del territori, i el canvi climàtic (pàg. 28); en el patrimoni cultural amb l'elaboració d'informes sobre l'arquitectura modernista i racionalista valenciana, sobre els béns immobles buits o abandonats, sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica, sobre la nova legislació en matèria de patrimoni cultural i sobre la possibilitat de premiar a persones i entitats que es distingixen en la seua conservació (pàg. 28); i amb la participació en el projecte europeu *Landscapes of War*, cofinançat pel programa Cultura 2000 de la Unió Europea, per tal d'inventariar el patrimoni històric militar valencià relacionat amb la Guerra Civil espanyola (pàg. 30); en la promoció cultural amb l'elaboració d'un informe sobre les fundacions i el seu impacte en el desenvolupament cultural, l'atenció sobre la possibilitat de creació d'un museu marítim valencià en el context de la celebració de l'*America's Cup* en València, sobre la conservació de l'edifici i museu del Col·legi Major de l'Art de la Seda, la instal·lació de plaques commemoratives en indrets amb significat cultural i en l'estudi de les diverses relacions entre immigració i cultura; pel que fa a la ciència i la tecnologia el Consell ha elaborat un informe d'observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació i està duent a terme un projecte de realització de documentals sobre figures rellevants de la ciència valenciana; finalment el Consell ha analitzat diverses implicacions sociològiques i culturals de l'esport i l'exercici físic, i ha començat estudis sobre la violència escolar i sobre la memòria històrica.

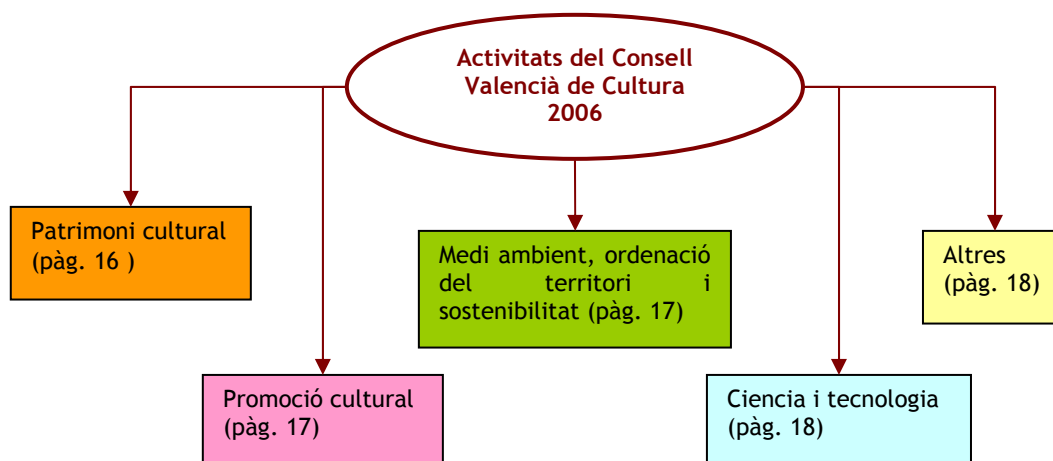
Pel que fa a l'activitat protocol·lària, el Consell ha commemorat en 2006 el seu vint aniversari amb la publicació d'un llibre (pàg. 150) i sengles actes oficials al Palau de la Generalitat i al Palau de Forcalló (pàg. 34); i ha participat en els actes de commemoració del cinc-cents aniversari de la mort del metge i poeta xatívi Lluís Alcanyís (pàg. 35). També ha realitzat fins a 14 visites a llocs i entitats relacionats amb la cultura valenciana i ha rebut la visita de 17 col·lectius i personalitats al Palau de Forcalló (pàg. 32). El Consell ha lliurat la seua medalla de plata a Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques, Valery Gergiev, director del teatre Mariinsky de San Petersburg i a l'actor Josep Maria Pou; i ha aprovat la seua proposta de candidats a guardonar amb l'Alta Distinció, el Mèrit Cultural i el Premi de les Lletres que anualment atorga la Generalitat Valenciana (pàg. 56).

El Consell ha publicat cinc nous llibres dins les seues col·leccions institucionals, n'ha reimprés set exhaurits (pàg. 149) i ha realitzat diverses presentacions de les seues publicacions, tant al Palau de Forcalló com arreu del territori valencià (pàg. 32).

Finalment, el lloc web del Consell ha rebut 65.424 visites en 2006 -un 36% més que l'any anterior— amb un total de 172.396 pàgines consultades i prop de 89.000 arxius descarregats -duplicant el registre anterior—, tot consolidant un creixement continuat any rere any (pàg. 159).

b. Guia temàtica i localització geogràfica

El treball del Consell Valencià de Cultura es pot agrupar metodològicament en cinc temàtiques: patrimoni cultural, promoció cultural, medi ambient, ordenació del territori i sostenibilitat, ciència i tecnologia i altres.



Il·lustració 1. Guia temàtica de les activitats del Consell.

PATRIMONI CULTURAL

Informes i actuacions genèriques

INFORMES

Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/98 de Patrimoni Cultural Valencià (Ple, pàg. 127)

Informe sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del patrimoni cultural (Css. Jurídica, pàg. 125)

Informe sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats (Css. Jurídica, pàg. 141)

Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica (Css. Jurídica, pàg. 143)

Informe sobre arquitectura modernista valenciana (Css. Llegat, pàg. 139)

Informe sobre l'arquitectura racionalista valenciana (Css. Llegat, pàg. 145)

COMPAREIXENCES

Compareixença del DG de Patrimoni Cultural (Css. Jurídica, pàg. 144)

PATRIMONI CULTURAL

Informes i actuacions concretes

INFORMES

Informe sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla (Css. Llegat, pàg. 102)

Informe sobre el Pla Director del castell de Bairen (Css. Llegat, pàg. 124)

Informe sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis (Css. Llegat, pàg. 137)

Informe sobre la modificació d'alineacions al carrer Berti de Benimodo (Css. Promoció, pàg. 104)

Informe sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura (Css. Llegat, pàg. 107)

Informe sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València (Css. Llegat, pàg. 110)

Informe sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad de Valencia (Css. Llegat, pàg. 111)

Informe sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel (Css. Llegat, pàg. 115)

Informe sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib (Css. Llegat, pàg. 116)

Informe sobre la declaració de BIC del edificio del Ayuntamiento de Liria (Css. Llegat, pàg. 118)

PROJECES

Estudi sobre el cablejat elèctric i telefònic en els centres històrics (Css. Jurídica, pàg. 90)

Estudi sobre el patrimoni hidràulic de l'Horta (Css. Promoció, pàg. 93)

Participació en el projecte de cooperació europeu "Landscapes of War", concretat en la realització d'un inventari del patrimoni cultural valencià de la Guerra Civil. (pàg. 30)

PUBLICACIONS

Publicació del llibre *Pobles abandonats. Paisatges de l'oblit*. Sèrie Maior. (pàg. 151)

Taula 5. Activitats del Consell durant 2006 relacionades amb el patrimoni cultural.

PROMOCIÓ CULTURAL

INFORMES

Informe sobre fundaciones y desarrollo cultural (Grup de treball de la Css. Arts, pàg. 122)
Informe sobre les biblioteques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València (Css. Promoció, pàg. 99)
Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals (Css. Promoció i Jurídica, pàg. 108)

PROJECTES

Estudi de la difusió artística entre els universitaris valencians. (Css. Arts, pàg. 78)
Estudi del mercat editorial i la producció literària valenciana. (Css. Arts, pàg. 78)
Col·locació de plaques commemoratives en les cases dels anteriors presidents del CVC Juan Gil-Albert i Vicente Aguilera, del secretari honorífic, Enric Llobregat, i en la seu del col·lectiu literari 'Centenar de la Ploma'. (Css. Arts, pàg. 30 i 78)
Seguiment de les actuacions en matèria cultural lligades a la celebració en València de la Copa de l'Amèrica, en 2007, en el context de la creació d'un Museu Marítim. (Css. Promoció, pàg.31 i 93)

REPRESENTACIÓ DEL CONSELL

Atenció a la política teatral valenciana. Representant en el Consell Rector de Teatres de la GV. (Css. Arts, pàg. 78)
Atenció a la política musical valenciana. Representant en el Consell Rector de l'Institut Valencià de la Música. (Css. Arts, pàg. 78)
Atenció a la política bibliotecària valenciana. Representant en el Consell Assessor de Biblioteques de la GV. (Css. Promoció, pàg. 93)
Atenció a les activitats de l'Institut Valencià d'Art Modern. Representant en el Consell Rector de l'IVAM. (Css. Arts, pàg. 78)
Atenció a les activitats del Consell Tècnic d'Heraldica i Vexil·lologia. Representant del Consell. (Css. Jurídica, pàg. 90)

MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I SOSTENIBILITAT

JORNADES

'Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals' (Css. Ciències, pàg. 39)
'Jornades sobre el futur immediat de l'energia' (Css. Ciències, pàg. 43)

INFORMES

Informe sobre els espais boscosos de les riberes del Túria (Css. Promoció, pàg. 113)
Consulta interna sobre la possibilitat que el CVC es persone en causes administratives o penals contra agressions al paisatge i la natura (Css. Jurídica, pàg. 147)

NOTES PÚBLIQUES

Nota de condemna del Ple sobre la venda i trasllat il·legal d'oliveres protegides (pàg. 73)

PROJECTES

Preparació per a 2007 de 'Jornades sobre el canvi climàtic' (Css. Ciències, pàg. 29 i 86)
Diverses actuacions sobre la prevenció dels incendis forestals (Ple, Css. Ciències, pàg. 28)
Estudi per actualitzar el Dictamen sobre l'Horta
Estudi sobre l'estat ambiental de l'Albufera de València (Css. Llegat, pàg. 29 i 91)
Estudi de la legislació valenciana d'urbanisme i ordenació del territori (Css. Jurídica, pàg. 29)

COMPAREIXENCES

Compareixença de Rafael Blasco, conseller de Territori i Habitatge, per a informar sobre la política urbanística del Govern valencià. (Ple, pàg. 69)

PUBLICACIONS

Publicació *En el Parque Natural de la Albufera*, sèrie Maior (Pàg. 150)
Estudi sobre mesures per a evitar o pal·liar els incendis forestals (pàg. 157)

Taula 6. Activitats del Consell durant 2006 relacionades amb la promoció cultural i el medi ambient.

CIÈNCIA I TECNOLOGIA

INFORMES

Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació (Ciències, pàg. 105)

NOTES PÚBLIQUES

Escrit sobre el Programa "Ramón y Cajal" d'incorporació d'investigadors (Ciències, pàg. 72)

PROJECTES

Projecte de realització de documentals sobre científics i personatges il·lustres valencians (Ciències, pàg. 86)

ALTRES

INFORMES

Informe sobre el ejercicio físico y algunos aspectos del deporte (Ciències, pàg. 131)

PROJECTES

Estudi multidisciplinar sobre interrelacions entre cultura i immigració (pàg. 31: des del punt de vista de la dona immigrant i el mestisatge artístic (Css. Arts, pàg. 78), i des del punt de vista genèric cultura-immigració (Css. Promoció, pàg. 93)

Estudi sobre la violència escolar (Css. Ciències, pàg. 86)

Estudi sobre la Memòria històrica des del punt de vista cultural (Css. Jurídica, pàg. 90)

Estudi sobre les activitats de les Diputacions valencianes en matèria cultural (Css. Llegat, pàg. 91)

Taula 7. Activitats del Consell en 2006 relacionades amb la ciència i la tecnologia i altres assumptes diversos.

(v)
Localització geogràfica
de les activitats del CVC
durant 2006



Il·lustració 2. Localització geogràfica de les actuacions del Consell en 2006.

3.2. Reunions: calendari i assistències

El Consell Valencià de Cultura ha realitzat 89 reunions durant 2006, de les quals 85 corresponen al Ple i les Comissions permanents i la resta a reunions de coordinació de secretaris de Comissió i responsables de publicacions.

Reunions any 2006		
Comissions	Caràcter	
Permanents	Ordinari	Extra
Ple del Consell	11	1
Arts	11	3
Ciències	11	0
Govern	11	2
Jurídica i d'Interpretació Reglamentària	10	1
Llegat Històric i Artístic	11	2
Promoció Cultural	11	0
Temporals		
Secretaris de Comissió	2	0
Directors de Col·lecció	2	0
Total	80	9

Taula 8. Reunions del CVC durant 2006.

En la Taula 9 (pàg. 21) es mostra la distribució de les reunions al llarg de l'any i en la Taula 10 (pàg. 22) informació referent a les assistències dels consellers a les diferents reunions d'acord amb la composició de les comissions descrita en la pàgina 12.

Calendari de reunions del Ple i les Comissions durant 2006											
Dia/Mes	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Setembre	Octubre	Novembre	Desembre
1											
2				Promoció			Promoció		Promoció Arts		
3							Arts		Jurídica		
4				Llegat		Promoció	Llegat		Ciències		
5		Promoció	Promoció	Ciències			Ciències			Promoció	
6	Govern	Arts	Arts			Arts/Llegat					
7		Llegat	Llegat		Promoció					Llegat	
8	Promoció	Ciències			Arts					Ciències	
9	Arts			Jurídica	Llegat		Jurídica				
10	Llegat			Arts	Ciències		Arts (extra)	Promoció			Promoció
11	Ciències	Jurídica	Jurídica			Jurídica		Arts			Arts
12		Arts (extra)				Ciències		Llegat		Jurídica	Llegat
13		Visita escolar	Ciències					Jurídica		Arts	Ciències
14	Jurídica					Govern	Govern				Jurídica
15											
16											
17											
18	Directors Col·lecció			Govern				Govern	Llegat		Govern
19				Arts (extra)/Llegat (extra)				Ciències			
20		Govern	Govern	Govern (extra)						Govern	
21											Govern (extra)
22								Visita escolar			Ple
23										Visita escolar	
24			Vescolar				Ple				
25	Secretaris			Jurídica (extra)	Govern		Secretaris		Visita escolar		
26				Ple (extra)							
27		Ple	Ple	Visita escolar				Ple			
28				Ple							Ple
29								Directors Col·lecció			
30	Ple				Ple	Ple					
31	Visita escolar		Visita escolar		Visita escolar	Visita escolar					

Taula 9. Calendari de reunions del CVC durant 2006.

Assistències dels consellers a les diferents reunions del Consell Valencià de Cultura

Membre / Comissió	Ple	Govern	Arts	Ciències	Jurídica	Llegat	Promoció Cultural	Secretaris de Comissió	Directors de Col·lecció	Visita escolar	Altres actes institucionals
Àlvarez Rubio, Vicent	12			11	11	11			2		1*, 1**, 1***
Bellver Icardo, Ricardo	10		13	1	9	12	1		1		1**
Conejero Tomàs, Manuel Angel	10		11		5		10				1*
De Soto Arándiga, Ramón	11	13	14	2		8		1			1*, 1**
Ferrando Badia, Juan											
Ferrero Molina, Vicente	12		12		3						1*, 1**
García Asensio, Enrique	4		6								1**
Grisolía, Santiago	12	13	10	10	7 (1r)	7 (1r)	8	1	2	10	1*, 1**, 1***
Huguet Pascual, Jesús	12	13	14	10	11	12	11	2	2	10	1*, 1**, 1***
Lapiedra Civera, Ramón	9	1		11	10			1		1	1*, 1**
Montesinos García, Juan Antonio	10	12			10	12					1**
Morant Deusa, Isabel	9				8	8	10				1*
Morenilla Talens, Carmen	12	13	14		12	12		1		2	1*, 1**, 1***
Morera Buelte, José	11				11	12	11				1*, 1**, 1***
Muñoz Puelles, Vicente	11	13	14	11			2	2	2		1*, 1**
Negueroles Colomer, Elena	5		4								1**, 1***
Prades Perona, Luis	7		11		10		9	1			1*, 1**
Primo Yúfera, Eduardo	2		1	4			4				
Ríos García, Isabel	7			10			9				1*, 1**
Rodríguez Magda, Rosa María	8	12	4	10		11	11	2	2		1*, 1**
Sanchis-Guarner Cabanilles, Manuel	7	1		10		10	11	1			1*

(r) Renúncia a la dieta d'indemnització per assistència a reunions del CVC (Llegat extra 19 d'abril i Jurídica 14 de setembre).

* Visita i entrega medalla del CVC a Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques, 16 de juny.

** Commemoració 20 Anys CVC i entrega medalla a membres del Consell en Palau de la Generalitat, 18 de juliol.

*** Visita i entrega medalla del CVC a Josep Maria Pou, 24 de novembre.

Taula 10. Assistències dels consellers a les diferents reunions del CVC.

Consultes i peticions al Consell durant 2006

Entitat / Persona	Localitat	Assumpte	Data	Actuació del CVC
Asociación Plaza del Salvador	València	Preocupació pel projecte d'ampliació de l'edifici de les Corts Valencianes entre els carrers del Salvador i Sagrari del Salvador	13-1	El Ple se'n assabenta
Grup Municipal Socialista	València	Petició d'informe sobre el projecte de demolició parcial de l'edifici de La Tabacalera de València	23-1	En estudi en la Comissió de Llegat Històric i Artístic
Alt Consell Consultiu en Investigació i Desenvolupament de Presidència de la Generalitat	València	Proposta de conveni de col·laboració entre la Generalitat Valenciana, la Fundació Premios Jaime I i el CVC	3-2	Aprovat per la Comissió de Govern de 23 de febrer de 2006
Real Acadèmia de Cultura Valenciana	València	Preocupació per intents de desinformació i tergiversació de la nostra història en l'exposició "La Corona de Aragó"	8-2	El Ple se'n assabenta
Associació per a la Conservació del Patrimoni Històric	València	Petició de col·laboració per recolzar proposta de intervenció en la muralla cristiana de València, coneguda com "de Pere el Cerimoniós" en el 650 aniversari de la seua construcció	22-2	En estudi en la Comissió de Promoció Cultural
Associació d'Exconsellers del Consell Valencià de Cultura	València	Oferiment de col·laboració amb la institució i desenvolupament de projectes editorials	8-3	El Ple se'n assabenta
Col·legi Oficial d'Enginyers de Monts	València	Oferiment de col·laboració amb la institució en les diverses actuacions mampreses per la institució sobre l'assumpte dels incendis forestals	24-3	El Ple se'n assabenta
DG de Patrimoni Cultural Valencià	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC, amb la categoria de monument històric, a favor de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura	28-3	Informe elaborat per la C.S. de Llegat i aprovat pel Ple (pàg. 107)
Ajuntament de Manlleu	Manlleu	Tramesa de l'acord del Ple d'aquest consistori pel qual s'adopta una moció en suport de la cultura i la música catalana	31-3	El Ple se'n assabenta
DG de Planificació i Ordenació Territorial	València	Tramesa del projecte de decret que desenvolupa el Reglament de Paisatge de la Comunitat Valenciana i termini per fer observacions	3-4	El Ple se'n assabenta
Entitat cívica "Recuperem la Model"	València	Intervenció del CVC en el projecte de rehabilitació de l'antiga presó Model de València promogut per la Conselleria d'Hisenda i aprovat per l'Ajuntament de la capital	6-4	Informe elaborat per la C.S. de Llegat i aprovat pel Ple (pàg. 110)
Agusti Ventura Conejero i altres dos particulars	Xàtiva	Proposta perquè el CVC organitze diversos actes relacionats amb el cinquè centenari de la mort de Lluís Alcanyis	6-4	Acord de la Comissió de Govern (18/04) perquè el CVC publiqui en la seua sessió Minor les conferències dels actes de commemoració
Associació Cultural "Cercle obert" de Benicalap	València	Proposta de visita al CVC i organització de conferència i visita a diversos indrets culturals de Benicalap	20-4	El Ple se'n assabenta
Gonzalo Gómez Mataix, enginyer de camins	València	Proposta per obrir un debat expert sobre la conveniència de fer circular un mínim cabdal d'aigua en el nou llit del Túria i conservar la seua desembocadura original	27-4	El Ple se'n assabenta
Associació per a la defensa del Patrimoni Cultural de la Ribera Gaspar Dies	Alzira	Preocupació, denúncia i sol·licitud d'intervenció del CVC respecte a obres de demolició en l'edifici de la Plaça de la Constitució, 1 d'Alberic, sobre el qual hi ha una sol·licitud de declaració de Bé de Rellevància Local	18-5	El Ple se'n assabenta

Emili Moscardó Sabater, tècnic arqueòleg	Xeresa	Tramesa d'una proposta de paralització de la duplicació de calçada de la carretera N-332 entre Gandia i Xeresa pel seu efecte sobre una conducció hidràulica històrica	31-5	En estudi en la Comissió de Promoció Cultural. Se li comunica que el CVC no pren en consideració qüestions suscitées per particulars i trasllada la documentació del cas a la Conselleria de Cultura
Plataforma pro restauración de la plaza de toros de Villena	Villena	Preocupació pel projecte municipal de convertir l'antiga plaça de bous en un espai d'oci	5-6	En estudi en la Comissió de Lligat Històric i Artístic
Alcalde de Benimodo	Benimodo	Contestació a l'informe sobre la modificació d'alineacions al carrer Berti de la localitat	6-6	Informe elaborat per la C.S.S. de Promoció (pàg. 104)
Conseller de Cultura, Educació i Esport	València	Tramesa de l'esborrany de projecte de Llei de Parcs Culturals perquè el CVC faça les consideracions oportunes	13-6	Informe elaborat per la C.S.S. de Promoció i aprovat pel Ple (pàg. 108)
Josepa Ocheda Tortosa, particular	Benimodo	Preocupació i sol·licitud d'intervenció del CVC en conflicte amb Ajuntament per l'alineació i modificació d'edifici (antiga almassera) amb suposat valor patrimonial	20-6	En estudi en la Comissió de Promoció Cultural. Se li comunica que el CVC no pren en consideració qüestions suscitées per particulars i trasllada la documentació del cas a la Conselleria de Cultura
Josepa Ocheda Tortosa, en nom de diversos veïns del carrer Berti	Benimodo	Tramesa d'escript dirigit a l'Ajuntament de Benimodo sobre el conflicte arran del projecte municipal d'ampliació del carrer i alineació d'edificis	20-6	Informe elaborat per la C.S.S. de Promoció (pàg. 104)
José A. Garzón, particular	València	Intervenció del CVC respecte a omisió per part del Govern valencià en un encontre de mestres internacionals d'escacs de l'origen valencià de la versió moderna d'aquest joc	21-6	El Ple se'n assabenta
Coordinadora ciutadana en defensa dels boscos metropolitans del Túria	València	Petició d'informe sobre el valor cultural, històric, arqueològic, ecològic, paisatgístic i mediambiental de l'espai natural que conformen els boscos de les riberes del Túria	28-7	En estudi en la Comissió de Promoció Cultural
Conseller de Cultura, Educació i Esport	València	Tramesa de l'esborrany de projecte de Llei del Reial Monasteri de Santa Maria de la Valldigna perquè el CVC faça les consideracions oportunes	4-8	En estudi en la Comissió de Lligat Històric i Artístic
Fundación profesor Manuel Broseta	València	Invitació per proposar candidats al premi anual "de Convivència Profesor Manuel Broseta"	8-8	El Ple se'n assabenta
Entitat cívica "Recuperem la Model"	València	Petició d'aclariment de diversos aspectes de l'informe del CVC sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga presó Model de València	11-10	En estudi en la Comissió de Lligat Històric i Artístic. La Comissió acorda no ampliar ni modificar el contingut de l'informe aprovat pel Ple
DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC, amb la categoria de monument, a favor de l'església parroquial de Nuestra Señora de los Angeles de Castelfabib	20-10	Informe elaborat per la C.S.S. de Lligat i aprovat pel Ple (pàg. 116)
DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC, amb la categoria de monument, a favor de l'edifici de l'Ajuntament de Llíria	27-10	Informe elaborat per la C.S.S. de Lligat i aprovat pel Ple (pàg. 118)
DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC, amb la categoria de monument, a favor de l'església parroquial de la Asunción de Utiel	30-10	Informe elaborat per la C.S.S. de Lligat i aprovat pel Ple (pàg. 115)
Grup Municipal Bloc-EV de Simat de la Valldigna	Simat de la Valldigna	Tramesa d'informació sobre els efectes negatius d'un PAI sobre el patrimoni cultural de Simat de la Valldigna i necessitat d'elaboració d'un nou Catàleg de Béns i Espais protegits	15-11	En estudi en la C.S.S. de Lligat

DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a l'ampliació de la declaració com a BIC del Grau Vell, en el terme municipal de Sagunt	21-11	En estudi en la Css. de Llegat
DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC, amb categoria de monument, a favor del Mercat de Colón de València	23-11	En estudi en la Css. de Llegat
Centre d'Estudis i Investigacions Comarcals Alfons el Vell	Gandia	Preocupació i petició d'informe per l'aprovació d'un PAI a Simat de la Vallidigna amb efectes negatius en els valors patrimonials culturals del municipi	29-11	En estudi en la Css. de Llegat
DG de Patrimoni Cultural València	València	Petició d'informe preceptiu per a la declaració com a BIC del Conjunt Històric de Teulada	4-12	En estudi en la Css. de Llegat
Fundación Amando Blanquer	València	Petició d'adhesió a la proposta de rotulació d'un carrer amb el nom "Maestro Blanquer"	18-12	El Ple se'n assabenta
M ^a Carmen Enguïdanos Moraga, particular	València	Preocupació i petició d'intervenció del CVC davant el projecte de demolició de l'Antic Mesó de Tuejar, del segle XVI, i la posterior construcció de vivendes	21-12	El Ple se'n assabenta

Taula 11. Consultes i peticions al Consell durant 2006.

3.3. El treball del Consell per consultes i peticions externes

El Consell Valencià de Cultura desenvolupa les seues activitats des de dos punts de partida: arran de consultes i peticions externes -en base a l'article 5 de la seua llei de creació-, que es descriuen en el present epígraf, o bé per iniciativa pròpia -basant-se en l'article 13 del seu Reglament d'Organització i Funcionament-, que es pot consultar en la pàgina 27.

a. Assumptes sorgits en 2006

El Consell Valencià de Cultura ha rebut durant 2006, en allò referent a la seua funció consultiva, les consultes i peticions que es detallen en la Taula 11 a la pàgina 25 -la qual mostra, a més, altres pàgines d'aquest document on trobar més informació sobre cada assumpte-. Tal com s'ha vist al capítol 2 (pàg. 6) la Comissió de Govern distribuïx aquestes sol·licituds entre les Comissions permanents (consultar l'epígraf dedicat a les seues memòries anuals a la pàgina 75), les quals estudien els assumptes i elaboren els informes pertinents (veure relació a continuació), o bé informen al Ple del contingut de determinades sol·licituds per tal que aquest approve les actuacions del CVC.

Informes aprovats en 2006 arran de consultes i peticions externes

Títol	Aprovació Ple	Pàgina
Sobre les biblioteques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València	30 de gener	99
Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla	30 de gener	102
Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo	28 d'abril	104
Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació	29 de maig	105
Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura	29 de maig	107
Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals	27 de setembre	108
Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València	27 de setembre	110
Sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad de Valencia	23 d'octubre	111
Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria	22 de desembre	113
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel (actualització 2006)	22 de desembre	115
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib	22 de desembre	116
Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Lliria	22 de desembre	118

b. BIC declarats en 2006 relacionats amb informes del Consell

En la Taula 12 es mostren els béns declarats d'interés cultural pel Govern Valencià durant 2006 relacionats amb informes emesos pel Consell Valencià de Cultura.

BIC Declarat	Categoria	Decret Govern Valencià	Aprovació Informe CVC
Jaciments d'icnites dels termes municipals de Morella, Bicorp, Bejís, Alpuente, Dos Aguas i Millares	Zona Paleontològica	Decret 29/2006, de 3 de març	27/10/2004
Aqüeducte Els Arcs de Manises	Monument	Decret 255/2006, de 28 d'abril	29/11/2004

Tribunal de les Aigües de València	BIC Immaterial	Decret 73/2006, de 26 de maig	25/07/2005
Pont de Santa Quitèria, entre Almassora i Vila-real	Monument	Decret 87/2006, de 16 de juny	28/11/2005
Ajuntament de El Toro	Monument	Decret 86/2006, de 16 de juny	25/07/2005
Tram històric de la sèquia de Mislata a Quart de Poblet	Monument	Decret 133/2006, de 29 de setembre	20/12/2004
Jardí Botànic de la Universitat de València	Jardí Històric	Decret 134/2006, de 29 de setembre	31/10/2005
Església de Sant Andreu de l'Alcúdia	Monument	Decret 146/2006, de 6 d'octubre	30/06/2005
Església arxiprestal de la Mare de Déu dels Àngels de Xelva	Monument	Decret 147/2006, de 6 d'octubre	30/09/2005
Assuts de les séquies del Tribunal de les Aigües de València i de la séquia Real de Moncada, situats a València, Paterna, Quart de Poblet i Manises i el conjunt històric que formen	Monument	Decret 148/2006, de 6 d'octubre	20/12/2004
Cartoixa de Portaceli, de Serra	Monument	Decret 164/2006, de 27 d'octubre	23/12/2005

Taula 12. Béns declarats d'interés cultural durant 2006 relacionats amb informes del CVC.

c. Seguiment d'assumptes anteriors

La Comissió Jurídica, en la seua sessió de 10 de juliol, es felicita per la notícia de la pròxima constitució del Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, i pel fet que el projecte final del Ministerio de Cultura -per a la creació del patronat- incloga les modificacions sol·licitades pel Consell Valencià de Cultura en el seu informe sobre el projecte anterior. El president de la comissió suggerix que en el moment que la constitució es faça efectiva el Consell Valencià de Cultura emeta un comunicat de congratulació amb el Govern valencià i el Govern espanyol.

En el cas del Palau dels Marau, o casa dels Santonja, de l'Olleria, el Consell, a través de la seua Comissió de Llegat (pàg. 92), s'ha interessat pel projecte municipal de posar en valor l'immoble amb la ubicació d'un Museu del Vidre i mostrarà la seua preocupació per les notícies de desaparició de peces ceràmiques i de vidre del seu interior.

En el cas de l'enderrocat Palau de l'Inquisidor d'Oriola, el Consell (pàg. 92) ha reiterat la seua petició d'informació al consistori sobre els plans municipals per a revertir l'esmentada situació, sense resposta efectiva ara per ara.

El conseller Vicent Àlvarez fa ressò en el Ple de 27 de febrer sobre una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana referent al projecte de construcció d'un palau de congressos a la falda del Benacantil, a Alacant, basada en part en els arguments de l'informe emés fa uns anys pel Consell Valencià de Cultura sobre aquest assumpte.

3.4. El treball del Consell per iniciativa pròpia

A continuació es descriuen els treballs realitzats pel Consell per iniciativa del Ple o les Comissions. Es tracta de projectes i informes elaborats en l'exercici de 2006, o bé de la continuació i seguiment d'assumptes i informes corresponents a anys anteriors. També es poden consultar les memòries de les Comissions a la pàgina 75.

a. Projectes enllestits en 2006

a.1. Informes aprovats per iniciativa pròpia

Informes aprovats durant 2006 per iniciativa pròpia

Títol	Aprovació Ple	Pàgina
Sobre fundaciones y desarrollo cultural	30 de gener	122
Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairén	30 de gener	124
Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural	27 de març	125
Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià	26 d'abril	127
El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte	28 d'abril	
Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis	28 d'abril	127
Sobre arquitectura modernista valenciana	29 de maig	139
Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats	23 d'octubre	141
Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica	23 d'octubre	143
Sobre l'arquitectura racionalista valenciana	28 de novembre	145
Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució	28 de novembre	147

b. Seguiment de projectes anteriors

b.1. Iniciatives relacionades amb els incendis forestals

El Consell Valencià de Cultura a través de la seua Comissió de les Ciències realitza nombroses actuacions sobre el problema dels incendis forestals, sobretot a partir de l'aprovació en 2004 de l'*Informe sobre les mesures per a evitar o minimitzar els incendis forestals*. En aquest sentit, l'any 2006 ha sigut encara més intens fins al punt que la institució ha aprovat mantenir un programa permanent d'actuacions sobre aquesta temàtica (Comissió de Govern de 16 d'octubre); les activitats concretes desenvolupades en 2006 són:

- “Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals”, 21 de març - 6 d'abril (pàg. 39)
- Reiterar la proposta -aprovada i publicada en juliol de 2005– perquè es considere la provocació d'incendis forestals com a crims contra la Humanitat, (març de 2006).
- Publicació del següent comunicat, (juliol de 2006):

“Davant de les primeres notícies d'incendis forestals d'este estiu, i sabent que, per desgràcia, no seran les últimes ni les més terribles que haurem de sofrir enguany, el Consell Valencià de Cultura vol fer una crida al sentit de responsabilitat dels ciutadans, i al de les nostres autoritats, perquè tots prenguem consciència del greu perill que estos incendis representen per a la sostenibilitat del nostre entorn -del qual vivim–i, en definitiva, del nostre sistema de vida. El “medi” no és l'espai on viuen els boscos i la fauna no domèstica; el medi són els boscos i la fauna, i també els camps i les poblacions, formant un sistema en el qual nosaltres vivim com una part més. I hem de fer tots els possibles per a assegurar que el sistema continue viu, perquè la nostra vida també en depèn. Educació cívica, investigació científica i tecnològica, dotació de recursos -inversions en futur-, i, d'altra banda, una legislació que no deixe portes obertes als tramposos, i un sistema judicial que persegueixca els culpables amb tota l'eficàcia que faça falta per a incentivar la retroalimentació del sistema: educació, investigació, etc. És relativament fàcil evitar un foc; és molt difícil, a vegades impossible, apagar-lo. I els danys, sobretot quan es compten en vides humanes, són irreparables”.

- El president del Consell envia, de nou, l'Informe esmentat abans junt a la recomanació de considerar la provocació d'incendis com a crim contra la Humanitat al president del Govern espanyol, al ministre d'Administracions Públiques, a la vicepresidenta del Congrés dels Diputats, al president del Consell oda Cultura Galega, al president de la Xunta de Galícia i al president de la Generalitat de Catalunya. S'obté resposta per escrit de José Luís Rodríguez Zapatero tot detallant les mesures preses pel seu Govern, tant legislatives com executives, i de la presidència de la Xunta, (setembre de 2006).
- El Ple de 28 de novembre aprova la creació d'un grup de treball integrat pels consellers Huguet, de Soto, Muñoz Puelles i Ferrero per a estudiar els projectes de Vicente Muñoz Puelles de convocar un concurs de dibuix i un de redacció sobre incendis forestals, i de muntar una exposició sobre fotografies d'incendis forestals al Centre del Carme de València. (Aquestes activitats es desenvoluparan al llarg de 2007).
- Publicació dins la sèrie de fullets institucionals de l'*Informe sobre mesures per a evitar o minimitzar els incendis forestals* (pàg. 157).

b.2. Iniciatives relacionades amb el canvi climàtic i la qüestió energètica

La qüestió de les fonts d'energia i la seua relació amb el canvi climàtic, el model de desenvolupament i les oportunitats d'innovació tecnològica, han sigut objecte d'estudi per part de la Comissió de les Ciències des de l'aprovació en 2001 del *Dictamen sobre la qüestió energètica i les energies renovables*. Així, per tal d'actualitzar la seua informació, la Comissió aprovà en la sessió de 13 de juny l'organització d'unes "Jornades sobre el futur immediat de l'energia", entre el 26 i 27 d'octubre (pàg. 43), les quals tindrien la seua continuació des de la vessant climàtica amb l'organització d'un altre cicle de conferències sobre el canvi climàtic, aprovades per la Comissió en desembre de 2006 i programades per a començaments de 2007.

b.3. Iniciatives relacionades amb la protecció de la natura, l'urbanisme i l'ordenació del territori

Pel que fa a la protecció de la natura cal destriar l'estudi que porta a terme la Comissió de Llegat sobre l'estat ambiental de l'Albufera de València i la publicació de l'obra *En el parque natural de la Albufera* (pàg. 150); i l'actualització que des del punt de vista patrimonial i cultural està fent la Comissió de Promoció Cultural del *Dictamen sobre l'Horta* aprovat en 2000. Per últim, el CVC felicità el Govern Valencià per l'aprovació definitiva del Pla d'Acció Territorial de l'Horta de València (Ple 23/10).

D'altra banda, la Comissió Jurídica ha encetat en 2006 un estudi de la legislació urbanística i d'ordenació del territori valenciana, començant per la Llei 47/2004 d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge (informe aprovat en 2007), i que, des del punt de vista del patrimoni, s'ha concretat en l'*Informe sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats* (pàg. 141). En aquest sentit cal remarcar la comparecència davant el Ple, a petició pròpia, del conseller de Territori i Habitatge, Rafael Blasco, per informar sobre la política del govern valencià en matèria d'urbanisme. (pàg. 69).

Per últim, cal fer ressò del informe (pàg. 147) de la Comissió Jurídica, arran d'una consulta del president del CVC sobre la capacitat legal de la institució per a ser part en causes administratives i penals relatives a infraccions i atemptats contra la natura, en què s'aclariria la naturalesa jurídica assessora i consultora de la institució i per tant la seua incapacitat en aquell sentit.

b.4. Iniciatives relacionades amb la conservació del patrimoni històric militar de la Guerra Civil.

En desembre de 2004 el Ple del Consell Valencià de Cultura aprovà un informe, realitzat per la seua comissió de Promoció Cultural, nomenat *La conservació del patrimonio histórico militar de la Guerra Civil (1936-1939)*. El document, elaborat pels consellers Jesús Huguet i Vicente Muñoz Puelles, partia d'una iniciativa de la mateixa Comissió i per a la seua redacció es contà amb l'opinió de diversos experts.

La tesi principal de l'informe és la crida d'atenció sobre la necessitat de conservar el patrimoni relacionat amb la Guerra Civil en la Comunitat Valenciana -particularment ric i, alhora, desconegut i abandonat- des d'un doble punt de vista basat en la seua utilitat social: d'una banda, com a instrument de transmissió de coneixements històrics i humanístics, i per l'altra, com a potencial motor de desenvolupament econòmic i turístic local.

La Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP) –amb la qual el CVC signà un conveni de col·laboració en gener de 2004–, aprovà en setembre de 2005, d'acord amb l'informe del CVC, impulsar el procés d'inventari i catalogació del patrimoni cultural de la Guerra Civil en la Comunitat Valenciana, per a la qual cosa començà les gestions per a sol·licitar la inclusió del projecte dins el programa europeu "Cultura 2000". Així, en juliol de 2006 la Comissió Europea aprovà el projecte *Landscapes of War* –la traducció del nom complet seria "Paisatges de guerra: millora del coneixement públic a través de la compilació i inventariat del patrimoni bèl·lic del segle XX en la Unió Europea"- (**Culture 2000**), el qual està liderat per la regió italiana de Calabria i compta amb deu coorganitzadors (entre els quals hi ha el Consell i la Federació Valenciana de Municipis i Províncies) i cinc entitats associades, té una durada de tres anys (des de juliol de 2006 fins a maig de 2009), i un pressupost total de 980.565,03 €, el 49,1% del qual correspon al finançament europeu del programa Cultura 2000.

b.5. Plaques commemoratives

En octubre de 2000 el Ple del Consell aprovà un informe sobre la possibilitat de col·locar en determinats indrets plaques commemoratives relatives a esdeveniments històrics, béns patrimonials i personatges rellevants, tot des del punt de vista de contribuir a un major coneixement de la història i el patrimoni. La Comissió de les Arts (pàg. 82) va reprendre el projecte en 2005 i en 2006 els consellers Vicente Ferrero i Vicente Muñoz Puelles han elaborat el disseny i els textos, respectivament, de les primeres plaques que es col·locaran. Concretament, la Comissió de Govern de 20/03 sancionà dedicar-les als anteriors presidents del CVC Juan Gil-Albert i Vicente Aguilera Cerni, al seu secretari honorífic Enric Llobregat, i a la Companyia del Centenar de la Ploma, col·lectiu literari valencià històric. En el cas dels dos primers, les plaques s'instal·laran als edificis on visqueren, la d'Enric Llobregat al Museu Arqueològic d'Alacant i la de la Companyia al Teatre Principal, on es creu que hi era la seua seu de reunió.

b.6. Col·legi de l'Art Major de la Seda de València

Des de la seua visita en gener de 2001 a l'edifici del Col·legi i l'aprovació del corresponent informe, el Consell Valencià de Cultura s'ha interessat per l'estat i activitats d'aquesta institució. En l'esmentat informe ja s'assenyalava la necessitat d'actuació per part de l'Administració, però també de la societat civil i la indústria tèxtil, per tal de rehabilitar l'edifici i exposar al públic les seues peces, maquinària i altres atifells de valor patrimonial que representen un testimoni clau d'una època i una indústria cabdal en la història econòmica valenciana.

Des d'aquesta perspectiva el president del Consell convocà una reunió entre la Comissió de Govern i diverses entitats de la societat civil valenciana per tal de crear espais de diàleg i propiciar iniciatives d'intervenció. Així, acudiren a la convocatòria: José Miguel Castilla Obrador, president del Col·legi Major de l'Art de la Seda, Vicente Genovés, secretari, i Carmen Rius, directora del futur museu del col·legi; Vicente Enguídanos, president de la

Confraria de Sant Jeroni (del gremi de velluters); i els presidents de comissions falleres Pere Borrego, de la Falla de Na Jordana, José Camany, de la Falla del Pilar, i Julio Torras, de la Falla de Nou Campanar.

Després d'un intercanvi d'informacions, opinions i suggeriments en el qual participaren tots els presents, i de lamentar l'absència del convidat Alfonso Grau, regidor de Festes de l'Ajuntament de València i president de la Junta Central Fallera, els presents es manifestaren d'acord amb la proposta del president del Consell Valencià de Cultura: que esta institució redactarà un escrit sobre la importància, la situació present i les necessitats del Col·legi Major de l'Art de la Seda, sobre la conveniència que la societat civil valenciana s'implique en la creació del Museu de la Seda, considerada imprescindible per a la pervivència del gremi i per a donar un sentit a la rehabilitació de la seu del col·legi, i sobre la necessitat de procedir en primer lloc a la redacció d'un pla de viabilitat del col·legi i del museu a llarg termini. Per suggeriment dels presents, es convocarà una nova reunió a la qual es convidarà el president de la comissió de la Falla dels Ovnis, i es tractarà que assistisca a una reunió futura la fallera major de l'any, per ajudar a la difusió pública de la iniciativa.

b.7. Iniciatives sobre cultura i immigració

Un grup de treball de la Comissió de les Arts elaborà en maig de 2005 un informe preliminar sobre processos migratoris i impacte cultural en què es descrivia el fenomen migratori a Espanya i el seu impacte en la societat receptora, i la necessitat de propiciar mesures d'acceptació pactada de la diferència sense renunciar a determinades normes de conducta comunes consolidades; el Consell es mostrava particularment preocupat per determinades conseqüències no desitjades de la immigració com la intolerància mútua, la discriminació, la creació de guetos i la potencial desaparició de manifestacions culturals valencianes.

En 2006 la Comissió de les Arts ha continuat el seu estudi centrant-se en la condició femenina en els diversos marcs de les poblacions immigrants, per a la qual cosa ha consultat diversos experts (pàg.), i al seu torn la Comissió de Promoció Cultural continua aprofundint en l'anàlisi de les relacions entre immigració i cultura (pàg.).

b.8. Iniciatives sobre el projecte de creació d'un Museu Marítim en València en relació a les actuacions de tipus cultural previstes per la celebració en 2007 de la America's Cup

En juny de 2001 el CVC presentà l'informe final elaborat per una ponència específica sobre la creació d'un Museu Marítim a València. El projecte tractava d'integrar tres elements: commemorar la vocació marinera del poble valencià -reflectida en els seus artistes del Segle d'Or, cas del poeta Ausiàs March-, esperonar la recuperació de la façana marítima de València i impulsar la investigació relacionada amb les ciències del mar.

El projecte mai no s'ha materialitzat, tanmateix, arran de l'organització en València de la competició de vela America's Cup en 2007, el Consell Valencià de Cultura, mitjançant la Comissió de Promoció Cultural, s'interessà per les actuacions de tipus cultural relacionades amb aquest esdeveniment i particularment per la possibilitat d'aprofitar el seu impuls per a constituir un patronat fundador del museu marítim valencià. Així, el 3 d'abril la Comissió convidà Ricard Pérez Casado, comissionat del Govern espanyol per a la Copa de l'Amèrica 2007, el qual exposà les diferents actuacions i inversions que està duent a terme el govern central i que la competició aplega una sèrie d'oportunitats: de transferència tecnològica i impuls a la innovació en el sector de la indústria i els servicis nàutics; de difusió de les oportunitats que les condicions geogràfiques valencianes oferixen al sector; de difusió de la cultura i la llengua pròpies; de recuperació de la cultura nàutica tradicional. En el mes de setembre la Comissió de Govern convidà Manuel Casanova Safont, president del Real Club Náutico de Valencia, el qual opinà que cap autoritat ni cap entitat valenciana no diria que no a un projecte com el de creació d'un museu marítim, però la qüestió és qui podria finançar-lo: en primer lloc, les institucions públiques, en segon, algunes grans empreses, però caldria assegurar-los un retorn de la inversió en forma de rendiments publicitaris.

3.5. Visites i actes protocol·laris

a. Visites al Consell i compareixences davant les seues Comissions

En la Taula 13 es mostren les diferents visites de cortesia que ha rebut del Consell Valencià de Cultura al Palau de Forcalló, i en la Taula 16 es mostren les visites d'experts i altres personalitats que han sigut convidades pel Ple i les Comissions a comparéixer per tal d'informar i aportar la seua impressió i experiència en relació als treball i informes del Consell.

Visites al Consell Valencià de Cultura		
Data	Contingut	Lloc
7/03	Comissió Fallera Na Jordana	Palau de Forcalló
23/03	Reial Societat d'Amics del País	Palau de Forcalló
24/03	Professors i alumnes de l'IES de Campanar, València	Palau de Forcalló
20/04	Síndics del Tribunal de les Aigües de València	Palau de Forcalló
26/04	Representants de l'Altar de Sant Vicent de València i escenificació d'un miracle	Palau de Forcalló
27/04	Estudiants i professors del Col·legi Santa Maria, del Puig	Palau de Forcalló
16/05	Grup de participants en congrés de professionals d'infermeria traumatològica	Palau de Forcalló
31/05	Grup de metges jubilats del Col·legi de Metges de València	Palau de Forcalló
16/06	Visita i entrega de la medalla del CVC a Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques,	Palau de Forcalló
30/06	Alumnes de l'Escola d'Adults de Castelló de la Ribera (amb conferència sobre "Dieta cardiosaludable" a càrrec del professor Vicente López Merino)	Palau de Forcalló
17/08	Membres de la coordinadora ciutadana per a la defensa dels boscos metropolitans del Túria	Palau de Forcalló
4/09	Membres de l'Institut d'Investigacions Citològiques de València	Palau de Forcalló
22/09	Professors i alumnes de l'IES de Manises (amb conferència sobre "Energia. Situació actual i futur" a càrrec del professor i exmembre del CVC Amando García)	Palau de Forcalló
25/10	Grup de socis de l'Ateneu Mercantil de València	Palau de Forcalló
6/11	Valeri Gergiev, director del teatre Mariinsky de Sant Petersburg	Palau de Forcalló
24/11	Josep Maria Pou, actor	Palau de Forcalló
24/11	Asociación de Viudas Tabita (amb conferència sobre dieta cardiosaludable i prevenció de malalties cardíaques del metge i catedràtic Vicente López Merino)	Palau de Forcalló

Taula 13. Visites al Consell Valencià de Cultura en 2006

b. Visites del Consell

En la Taula 14 es mostren les visites que el Consell Valencià de Cultura ha realitzat durant 2006. (En aquest apartat no es compten les visites que les Comissions realitzen per tal d'elaborar els seus informes, sobre les quals es pot trobar més informació en la pàgina 75.

Visites del Consell Valencià de Cultura en 2006

Data	Contingut	Lloc	Localitat	Info (pàg.)
2/03	Visita del CVC a la Fundació Chirivella Soriano de València	Palau dels Valeriola	València	
2/03	Visita al Tribunal de les Aigües	Porta dels Apòstols de la Seu de València	València	
3/03	Visita a la Biblioteca Valenciana	Monestir de Sant Miquel i els Reis	València	
7/03	Visita del CVC al recentment restaurat edifici de Correus	Edifici central de Correus	València	
7/03	Visita al Consell Jurídic Consultiu de la Generalitat Valenciana	Consell Jurídic	València	
8/03	Visita a l'edifici de La Tabacalera	Edifici de La Tabacalera	València	
10/03	Presentació de <i>Santuarios Valencianos. Un viaje etnográfico</i>	Castell de Bétera	Bétera	
27/03	Visita i Ple del CVC a Bunyol	Ajuntament de Bunyol	Bunyol	61
29/05	Visita i Ple del CVC a Villena	Ajuntament de Villena	Villena	62
18/07	Recepció del president de la Generalitat i commemoració dels 20 Anys de la institució conjuntament amb els 10 anys del Consell Jurídic Consultiu	Palau de la Generalitat	València	34
27/09	Visita i Ple del CVC a Elx	Ajuntament d'Elx	Elx	64
23/10	Visita i Ple del CVC a Vilafranca	Ajuntament de Vilafranca	Vilafranca	68
28/11	Commemoració a la plaça de la Verge de l'aniversari de la mort de Lluís Alcanyís	Plaça de la Verge	València	35
29/11	Acte d'homenatge a Lluís Alcanyís	Hospital comarcal Lluís Alcanyís	Xàtiva	35

Taula 14. Visites del Consell Valencià de Cultura en 2006.

c. Actes protocol·laris al Palau de Forcalló

En la taula es mostren els diversos actes protocol·laris organitzats en el Palau de Forcalló en 2006.

Actes protocol·laris al Palau de Forcalló

Data	Contingut	Info (pàg.)
16/01	Reunió d'antics membres del Consell per acordar la seua participació en la commemoració del vinté aniversari de la institució	
22/02	Presentació de <i>En el Parque Natural de la Albufera</i> amb textos de M ^a Ángeles Arazo i fotografies de Francesc Jarque	150
21/03 a 6/04	Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals	39
18/04	Reunió entre Comissió de Govern, presidenta de l'AVL, president del Consell Jurídic Consultiu, president del Comitè Econòmic i Social, Síndic Major de Comptes, i l'adjunt segon de la Sindicatura de Greuges	
20/04	Presentació de la publicació de la Comissió de Medi Ambient de l'Alt Consell Consultiu <i>Estrategia mediterrànea de desarrollo sostenible</i> , amb assistència del conseller de Territori i Habitatge	

16/06	Visita i entrega de la medalla del CVC a Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques,	
26/06	Ple de Commemoració dels 20 anys de la institució amb lliurament de medalles de plata als seus antics membres	34
26/06	Presentació de la publicació <i>20 Anys (1986-2006)</i> . <i>Consell Valencià de Cultura</i>	150
26 i 27/10	Jornades sobre el futur immediat de l'energia	43
9/11	Presentació de l'obra <i>Antologia poética de Vicente Gaos</i> , editada per la institució Alfons el Magnànim, amb presència de familiars del poeta	
21/12	Reunió amb diferents entitats del món faller sobre la situació del Col·legi Major de la Seda de València	30

Taula 15. Actes protocol·laris al Palau de Forcalló en 2006.

3.6. Commemoracions

a. Vinté aniversari del Consell Valencià de Cultura. 1986-2006

Tot i que la fundació legal del Consell Valencià de Cultura tingué lloc el 30 d'octubre de 1985 amb l'aprovació per les Corts Valencianes de la Llei de creació de la institució consultiva, la seua sessió plenària de constitució, amb els seus primers vint-i-un membres ja nomenats, fou el 28 de gener de 1986. Així, durant 2006 es commemorà el vinté aniversari de trajectòria del Consell Valencià de Cultura.

Els actes previstos foren la publicació d'un llibre retrospectiu (pàg. 150) de les activitats, treballs i membres de la institució durant els seus primers vint anys de funcionament, així com un acte homenatge en la seu de la institució amb la presència d'alguns dels seus antics membres i una recepció oficial al palau de la Generalitat.

En la sessió plenària de 26 de juny, a la qual foren convidats antics membres de la institució, es presentà l'esmentada publicació i el president del Consell, Santiago Grisolí, els lliurà la medalla de Plata de la institució en reconeixement del seu treball durant la seua pertanyença a la institució. Els exconsellers presents i guardonats foren: Manuel Bas Carbonell, Jordi Garcia Candau, Amado Garcia, José María López Piñero, Enequina Lloris, Emili Marín, Francesc Michavila, Justo Nieto Nieto, Ramiro Reig, Rosa Serrano, Vicente Simó Santonja, Pedro Vernia.

Uns mesos després, el 18 de juliol, tingué lloc la commemoració del vint aniversari de la institució en un acte oficial -en què també es commemoraven els deu anys d'activitat del Consell Jurídic Consultiu- al palau de la Generalitat Valenciana, amb presència del seu president, Francesc Camps.

A mode de recapitulació es reproduïx a continuació el pròleg del president, Santiago Grisolí, al llibre commemoratiu del vinté aniversari de la institució.

El Consell Valencià de Cultura als vint anys

“Totes les institucions es creen en un moment o altre, en resposta a determinades necessitats socials, i es consoliden o no depenent de la seua capacitat per a fer-se reconèixer per la societat com a instruments vàlids de convivència. No som doncs els consellers membres del Consell Valencià de Cultura els més autoritzats per a jutjar la qualitat del nostre treball -que no és solament la qualitat dels estudis i dels informes emesos per la institució, sinó també la de l'aportació d'aquest consell a la cultura cívica dels valencians. Però, tenim motius per a confiar en el reconeixement social del paper institucional del Consell Valencià de Cultura -m'atrevisc a

dir: en el grau de confiança mútua entre la institució i un nombre creixent d'instàncies particularment conscients de la societat civil que sol·liciten comptar, en els seus projectes, amb l'assessorament d'aquest consell i amb la seua capacitat per a generar espais de diàleg cultural. Eixa confiança està en l'origen de treballs com els dedicats a l'Horta de València, per posar només un exemple, suggerits per una entitat cívica, o de la col·laboració de tantes altres en la investigació que va conduir al dictamen de la institució sobre la llengua dels valencians. Sense oblidar les mostres de reconeixement, i fins de col·laboració, dels departaments executius de la Generalitat envers la seua primera institució assessora en matèria de cultura valenciana -el mateix encàrrec del dictamen sobre qüestions lingüístiques, les sol·licituds d'assessorament sobre projectes legislatius, els informes per a la declaració de béns d'interès cultural, o la bona resposta donada a iniciatives pròpies de la institució, com els documents sobre incendis forestals emesos recentment.

És tòpic dir en aquestos casos que, tanmateix, queda molt de camí per fer, tant en la societat com en l'administració pública. No ho és tant examinar el camí ja fet, i considerar les relacions entre l'evolució de la institució, visible en la història dels seus treballs, i els moments històrics pels quals ha transcorregut aquell camí i ha anat madurant la nostra comprensió de les possibilitats, i també de les limitacions, d'un organisme com aquest consell. Hi ha molt de coneixement a traure d'un examen així, i a aplicar-lo en el futur, a favor d'una major eficàcia de l'acció institucional, i amb l'objectiu d'una major integració cultural de la nostra comunitat des de la base de la seua tradició.

El llibre que hui presentem és el material bàsic imprescindible per a l'examen al qual acabe de referir-me. No s'ha de veure com un mostrar autocomplaent -a pesar d'incloure accions de les quals és permés que la institució s'enorgullisca. Si som humils, i estem obligats a ser-ho, reconeixem que no sempre aquestes accions han obtingut la resposta desitjada, per la força de les circumstàncies, o potser per errors nostres en l'apreciació de les circumstàncies. Això és la principal lliçó sobre la realitat cultural valenciana que, a parer meu, hem de buscar en aquest llibre tant els membres de la institució com altres individus i entitats interessats en les reflexions sobre la nostra situació cultural, sobre les relacions entre tradició i progrés, sobre el paper de la cultura en la integració social, sobre el paper de l'administració política en la vida cultural, i tantes altres que la lectura de les pàgines que segueixen poden i deuen suscitar. Com a institució que es vol oberta a la societat i, sobretot, a la seua part més crítica, el Consell Valencià de Cultura rebrà amb interès totes les reflexions que aquest llibre suggerisca als seus lectors i que aquestos tinguen l'amabilitat de fer-nos conèixer. Perquè -tornant al tòpic-, no solament queda molt de camí per fer, sinó que sempre cap la possibilitat que en quede per refer; encara que només siga per a renovar l'impuls”.

b. 500 Aniversari de la mort de Lluís Alcanyís

El Consell Valencià de Cultura s'afegí als actes de commemoració del cinc-cents aniversari de la mort del metge i poeta jueu valencià Lluís Alcanyís amb diverses activitats. D'una banda, dedicà la seua memòria institucional corresponent a 2006 a aquest personatge, incloent-hi una xicoteta biografia i un fragment de la seua obra més famosa *Regiment preservatiu e curatiu de la pestilència* (pàg. 156), i per l'altra realitzà sengles actes d'homenatge en el mes de novembre: un a la ciutat de València, on col·locà solemnement junt a representants de la comunitat jueva valenciana una corona de llorer davant la casa Vestuari, a la plaça de la Verge, indret on es creu que fou cremat el metge xativí el 25 de novembre de 1506; i una conferència a l'hospital comarcal Lluís Alcanyís de Xàtiva, on el president del Consell destacà la seua figura com a metge, primer catedràtic de medicina de l'Estudi General de la Universitat de València, i el secretari de la institució, Jesús Huguet, assenyalà la vàlua de la seua poesia, en obres com les *Trobes en Lahors de la Verge Maria*, primer llibre imprès a la península ibèrica.

A continuació es reproduïxen les paraules pronunciades pel president del Consell durant l'acte de col·locació de la corona de llorer en la plaça de la Verge de València, 28 de novembre de 2006.

“Hoy conmemoramos el aniversario de la muerte de Lluís Alcanyís, médico y hombre de letras, quemado por la Inquisición en este mismo lugar el 25 de noviembre de hace quinientos años.

Los aniversarios de muertes son siempre más tristes que los aniversarios de nacimientos. Pero el recuerdo de la muerte de Lluís Alcanyís no es sólo triste; también está presidido por el horror. El horror ante la injusticia y la crueldad, pero sobre todo el horror ante lo que la ejecución de Lluís Alcanyís representa como pecado contra la fraternidad humana.

No lo decimos para que nos avergoncemos de nuestros antepasados. Lluís Alcanyís también fue antepasado nuestro. Tampoco para echarles la culpa de ninguna de nuestras culpas presentes. De esas deberíamos saber responder nosotros. No es la historia de nuestros padres lo que forma nuestra herencia, sino la lección que sepamos sacar de ella. Y esa lección sólo puede ser un llamamiento a la fraternidad de todos los humanos y de todos los pueblos.

Como forma de simbolizar ese llamamiento, en nombre del Consell Valencià de Cultura depositamos hoy esta corona en memoria de Lluís Alcanyís y de todos aquellos que, en cualquier tiempo y lugar, han sido víctimas de quienes les negaban su derecho a la fraternidad”.

Compareixents davant Ple i Comissions del CVC

Data	Comissió	Persona / entitat visitant	Assumpte
27 de febrer	Ple	Rafael Blasco, conseller de Territori i Habitatge	Informar sobre la política urbanística i de planificació territorial valenciana
18 de setembre	Govern	Manuel Casanova Safont, president del Real Club Náutico de València	Informar sobre possibilitat de creació d'un museu marítim en València
21 de desembre	Govern	José Miguel Castilla Obrador, Vicente Genovés i Carmen Rius, representants del Col·legi Major de l'Art de la Seda; Vicente Enguídanos, Confraria de Sant Jeroni (del gremi de velluters); i els presidents de Falla Pere Borrego (Na Jordana), José Camany (Plaça del Pilar), i Julio Torras (Nou Campanar)	Reunió per impulsar i buscar fonts de finançament per al Museu i el Col·legi de l'Art Major de la Seda
7 de març	Arts	Jordi Puig Muñoz, representant del col·lectiu Vall de Vernissa	Informar sobre actuacions urbanístiques en l'entorn del monestir de Sant Jeroni de Cotalba
11 d'abril	Arts	Immaculada Tomàs, directora de l'Institut Valencià de la Música	Informar sobre diversos aspectes de la seua responsabilitat
6 de novembre	Arts	Ana Encabo Balbin, secretària autonòmica d'Ocupació, i Lina Insa Rico, directora general d'Immigració	Informar sobre els problemes de les dones immigrants
6 de novembre	Arts	Toña Rico, Centre d'informació per a Treballadors Immigrants de Comissions Obreres del País Valencià; Maria José Sanhermelando, tècnica del Departament d'Immigració de la Unió General de Treballadors	Informar sobre els problemes de les dones immigrants
12 de gener	Ciències	Jose Luis Rado, director de la Filmoteca Valenciana	Informar sobre aspectes del projecte de realització de documentals sobre científics i personatges il·lustres valencians
9 de febrer	Ciències	Miquel Francés, responsable del Taller Audiovisual de la Universitat de València	Informar sobre aspectes del projecte de realització de documentals sobre científics i personatges il·lustres valencians
4 d'abril	Ciències	Alejandro Font de Mora, conseller de Cultura, Educació i Esport; Concepció Gómez Ocaña, secretària autonòmica de Cultura i Manuel Muñoz Ibañez, director general de Patrimoni Cultural,	Presentar al CVC el projecte de modificació de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià.
11 de maig	Ciències	Pilar Moreno, professor de l'IES Mariano Benlliure de València	Informar sobre diversos aspectes de la violència escolar i la conflictitat en les aules
13 de juny	Ciències	Alejandro Morente, secretari de Formació del Professorat de la secció d'Ensenyament de Comissions Obreres del País Valencià, i Javier Lorenzo, de "Mediación escolar"	Informar sobre diversos aspectes de la violència escolar i la conflictitat en les aules
6 de juliol	Ciències	Carmen Godoy, delegada per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència	Informar sobre el Pla Previ d'estudi de la conflictitat escolar.
19 de setembre	Ciències	José Sanmartín, director del Centro Reina Sofía de Estudios sobre la Violència	Informar sobre diversos aspectes de la violència escolar i la conflictitat en les aules
14 de setembre	Jurídica	Manuel Muñoz Ibañez, Director general del Patrimoni Cultural Valencià acompanyat per dos tècnics del seu departament	Informar sobre el procés de catalogació dels béns patrimonials valencians de titularitat eclesiàstica,

4 d'octubre	Jurídica	Luis Carlos Bonfil Martí i José Manuel Ibáñez Simó, representants d'Iberdrola; i Manuel J. Mercader Tortosa Arturo Calaforra Martínez, representants de Telefónica de España	Informar sobre la possibilitat d'adopció de mesures per a eliminar els cables de conducció elèctrica i de telefonia dels exteriors dels edificis i conjunts històrics protegits.
5 d'abril	Llegat	Rosa Miracle, catedràtica d'Ecologia de la Universitat de València	Informar sobre la situació mediambiental de l'Albufera de València
10 de maig	Llegat	Jorge Hermosilla, professor de Universitat	Informar sobre el patrimoni hidrogràfic valencià
10 de maig	Llegat	Francisco Medina Candel, representació del diputat de Cultura de la Diputació de Castelló de la Plana	Informar sobre les actuacions de la Diputació de Castelló en matèria cultural
18 d'octubre	Llegat	Juan Castillo Carpio, degà del Col·legi d'Arquitectes de la CV	Informar sobre l'arquitectura racionalista, i moderna en general, valenciana i les activitats del Col·legi en aquest sentit
8 de novembre	Llegat	Miguel Valor, delegat de Cultura i Vicepresident de la Diputació d'Alacant	Informar sobre les actuacions de la Diputació d'Alacant en matèria cultural
9 de gener	Promoció	Enric Cunyat, alcalde d'Alfara del Patriarca	Informar sobre aspectes culturals de l'Horta de València
3 d'abril	Promoció	Ricard Pérez Casado, comissionat del Govern per a la Copa de l'Amèrica	Informar sobre iniciatives de tipus culturals en el context de les actuacions per la organització de la Copa de l'Amèrica
8 de maig	Promoció	Enric Guinot, professor de Universitat	Informar sobre les infraestructures hidràuliques de l'Horta de València
6 de novembre	Promoció	Luis Felipe Martínez, sotsdelegat del Govern a la CV	Informar sobre la immigració a la Comunitat Valenciana

Taula 16. Compareixents davant el Ple i les Comissions del Consell en 2006.

3.7. Jornades

a. Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals, 21 de març - 6 d'abril

1. Antecedents

Arran de l'onada d'incendis forestals que patí la península ibèrica en estiu de 2003, el Ple del Consell Valencià de Cultura de 22 de setembre decidí estudiar la problemàtica de la seua prevenció i extinció, i valorar la possibilitat de promoure la creació d'un institut tecnològic del foc. La Comissió de les Ciències s'encarregà de l'estudi mitjançant una ponència unipersonal creada en desembre de 2003.

El 24 de març de 2004 es presentà el treball elaborat pel conseller Vicente Muñoz Puelles i aprovat pel Ple en febrer. L'acte comptà amb la presència del Conseller de Territori i Habitatge, Rafael Blasco, el director executiu del Centre d'Estudis Ambientals de la Mediterrània, Millán Millán, i el premi Jaume I de Protecció del Medi Ambient i expert en erosió, José Luis Rubio.

L'informe, nomenat “**Estudi sobre mesures per a evitar o pal·liar els incendis forestals**”, consta de dues parts: la primera, expositiva, descriu fonaments del bosc i la seua problemàtica ecològica, i la segona és un “Manifest del Consell Valencià de Cultura en defensa dels boscos” en el qual -amb motiu del 21 de març Dia Forestal Mundial- es crida a la conservació i sostenibilitat en l'ús del bosc i s'insta al Govern Valencià a crear un institut multidisciplinar per investigar mesures de prevenció i extinció dels incendis forestals. (Versió bilingüe de l'informe en <http://www.cvc.gva.es/archivos/148.especial.pdf>, i versió castellana amb annexos en <http://www.cvc.gva.es/archivos/148.pdf>).

Posteriorment, amb motiu dels greus incendis que tornaren a assolir la península, especialment el que tingué lloc en el mes de juliol a Alcolea del Pinar, província de Guadalajara, que causà la mort d'onze professionals que participaven en l'extinció del foc, el Ple del Consell aprovà en la seua sessió de 25 de juliol un escrit sobre la possibilitat de considerar la provocació d'incendis forestals com a crim contra la Humanitat, així com la seua tramesa a diverses instàncies. L'escrit esmentat, junt a una còpia de l'informe del Consell sobre les mesures per a evitar o minimitzar els incendis, aprovat en febrer de 2004, fou enviat a les següents entitats: presidències del Govern espanyol, del Govern valencià, de la Junta d'Andalucía, de la Junta de Castilla-la Mancha, de la Xunta de Galícia; Ministeri d'Agricultura; Delegació permanent

espanyola davant l'ONU, a Nova York; i Delegació permanent espanyola davant la UNESCO, a París.

Escrit del Consell Valencià de Cultura sobre la declaració de la provocació d'incendis forestals Crim contra la Humanitat

El Consell Valencià de Cultura, institució consultiva y asesora de las instituciones públicas de la Comunidad Valenciana, en su sesión plenaria de 25 de julio, acordó: solicitar a las autoridades competentes que tomen en consideración la propuesta de perfeccionar, en la medida y con las graduaciones que se juzgue legítimo aplicar, la legislación existente para castigar a los culpables de incendios forestales cuya intención criminal haya sido probada, desde la perspectiva de considerar sus acciones como un crimen contra la Humanidad, no sólo por sus trágicas consecuencias en pérdida de vidas humanas, como lamentablemente hemos tenido que ver en los últimos días, sino en tanto que atentan contra una parte del patrimonio de la Humanidad decisiva para la supervivencia de la misma. En un planeta con una evolución natural cuyo equilibrio se ve amenazado, cuando no ya abiertamente distorsionado, por las consecuencias de la sobreexplotación de los recursos, el bosque natural ya no es, como al principio de la cultura, un obstáculo para el desarrollo de las sociedades humanas, sino que ahora su supervivencia es determinante para asegurar la continuidad de este progreso y del bienestar generado por el mismo. En consecuencia, debemos considerar igualmente necesaria toda medida dirigida a racionalizar la gestión de este bien patrimonial de todos los humanos, desde la adquisición de más conocimientos y la dotación de recursos técnicos e infraestructurales, hasta la regulación jurídica de las responsabilidades de los que atentan contra dicho patrimonio y, por ende, contra la Humanidad que es su depositaria.

Señores, como no sabemos los aspectos formales para una declaración de crimen contra la humanidad, nuestra institución sugiere que se tipifique crimen contra la humanidad o una figura similar, ya que los incendios forestales atentan a un patrimonio de la humanidad y hay que hacer todo lo posible por su conservación.

Posteriorment, el CVC convocà el 26 d'agost una roda de premsa en la qual el president, Santiago Grisolí, i els consellers Jesús Huguet i Vicente Muñoz Puelles, recordaren de nou les línies fonamentals de l'informe de 2004 i presentaren la proposta de la institució de declarar els incendis intencionats crims contra la Humanitat.

En el mes de setembre es rebé comunicació del Col·legi d'Arquitectes de la C.V sobre l'acord de la seua junta de govern de donar suport a la proposta del CVC sobre la tipificació dels incendis forestals com a crims contra el patrimoni.

També en el mes de setembre es rebé una carta de la presidenta de la Fundació Portuguesa de Drets Humans *Pro Dignitate*, Maria de Jesus Barroso Soares, en què agràia l'informe enviat pel CVC i, atesa la seua qualitat i idoneïtat al cas portugués, demanava més còpies per a difondre-lo.

Per últim, el president del Consell recordà en la sessió plenària d'octubre la necessitat de no oblidar, passat l'estiu, els incendis forestals, i anuncià la seua intenció d'organitzar una sèrie d'encontres amb estudiosos, especialistes i responsables polítics per tractar del problema -jornades que al capdavant tindrien lloc en la primavera de 2006—.

2. Les Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals

Les Jornades tingueren lloc al Palau de Forcalló de València, seu del Consell Valencià de Cultura, entre els mesos de març i abril de 2006, i consistiren en una roda de premsa de presentació, dues conferències i dues taules redones (veure programa oficial més endavant).

a. Roda de premsa de presentació. 20 de març de 2006

La roda de premsa de presentació de les Jornades tingué lloc el 20 de març al Palau de Forcalló, a València, amb la presència de M^a Jesús Barroso de Soares, presidenta de la fundació portuguesa *Prodignitate* de defensa dels drets humans. El president, el vicepresident i el secretari del Consell, Santiago Grisolí, Ramón de Soto i Jesús

Huguet, respectivament, destacaren l'intercanvi d'experiències, el diàleg constructiu i la reflexió conjunta sobre les causes que provoquen els incendis i les mesures -tècniques, educatives i jurídiques— per a prevenir-los, com a objectius dels encontres.

b. Conferència “Els incendis forestals, problema universal”, a càrrec de M^a Jesús Barroso de Soares, presidenta de la Fundação Prodignitate. 23 de març de 2006

“Garantir la sostenibilitat ambiental es condició imprescindible per assolir l'èxit en la conservació dels boscos”

La Sra. Barroso manifestà la urgència d'una col·laboració més estreta entre Espanya i Portugal front al problema comú dels incendis forestals. Entre les causes dels incendis al sud d'Europa assenyala, sense oblidar les alteracions climàtiques, el cultiu i explotació d'arbres forestals sense polítiques i programes de gestió ambiental, i les alteracions demogràfiques dels darrers quaranta anys, que han provocat un despoblament i envelliment en l'àmbit rural, amb el subsegüent abandó de l'activitat agrícola i la transformació natural d'antics terrenys i espais de conreu en superfícies de matoll, sense vigilància i neteja.

Entre les causes directes dels incendis afirma que tan sols el 2% dels incendis en Portugal es deuen a causes naturals, al temps que el 62% tenen el seu origen en actes negligents o són intencionats.

Tot i que abans les mesures per a pal·liar aquesta desfeta ecològica es traduïen en l'extinció: habilitació de camins forestals, construcció de dipòsits d'aigua, pistes d'aviació, etc., ara tenen prioritats les mesures preventives destinades a reduir la probabilitat d'ocurrència d'incendis.

Per últim, assenyala la necessitat d'implantar mecanismes de fiscalització i major voluntat política en aplicació de les lleis i convenis internacionals, i una major pressió ciutadana perquè els governants complisquen els seus compromisos electorals: cal passar dels principis a l'acció, les bones intencions no són suficients.

c. Conferència “Reflexions jurídiques sobre els incendis forestals”, a càrrec d'Antonio Vercher Noguera, Fiscal de Medi Ambient del Tribunal Supremo. 23 de març de 2006

“El futur de la prevenció dels incendis passa per aconseguir més mitjans, una visió més homogènia des de la Fiscalia, un major compromís de l'Administració i que els ciutadans estiguen més consciencijats”

Des del punt de vista sociològic incidí en la necessitat que els ciutadans estiguen informats sobre les normes i tinguen una mínima cultura del foc, ja que segons una enquesta de la Federació de Usuarios y Consumidores Independientes, el 80% dels ciutadans de la Comunitat Valenciana admitixen fer foc en zones prohibides, front a xifres del 20% en La Rioja, Galícia o Canàries.

Des del punt de vista jurídic, assenyalà el beneficiós canvi conceptual en el codi penal, des del criteri economicista del de 1944 -es valoraven els danys materials—, front al de 1995 en què hi ha una visió del medi ambient de conjunt, de manera que es tipifiquen delictes d'ordenació del territori, de patrimoni històric i de flora i fauna; en definitiva, es protegix el medi ambient de forma més "lògica", "strictu sensu". I també el projecte de reforma de la Llei de Monts, en tràmit al Senat, pel qual no es podran requalificar per a altres usos terrenys afectats per incendis forestals fins a 30 anys després.

Pel que fa a l'aspecte procedimental, significà la falta de proves directes de la provocació d'un incendi com el major problema a què s'enfronten els jutges, de tal forma que les condemnes basades en proves "indiciàries" són més fàcilment impugnables.

d. Taula redona "Prevenició, protecció i gestió dels incendis forestals", 29 de març de 2006

Participants: Francisco Tejedor Jordán, Federació de Serveis Públics d'UGT; Joaquín Ramón Baños Alonso, Fiscalia de Medi Ambient del Tribunal Superior de Justícia de la CV; Luís M. Ibáñez, Secretari Autonòmic d'Interior; Concepción Maroto, Directora General del Medi Natural, Conselleria de Territori i Habitatge.

Francisco Tejedor destacà l'èxit del model d'actuació que separa la prevenció de l'extinció, i reclamà per a les tasques d'extinció: més recursos humans, una formació homologada i una seguretat en el treball més homogènia.

Per la seua part, Joaquín Ramón Baños, assenyalà l'existència d'un fiscal encarregat de la investigació dels incendis forestals en cada fiscalia territorial amb la missió de "procurar que les investigacions judicials i policials tinguen com a objectiu exigir exhaustivitat en les indagacions, obtindre proves contundents i aplicar condemnes exemplaritzants". A més, destacà que la major part dels delicts en aquest camp són imprudències lligades a pràctiques agrícoles molt arrelades en la tradició valenciana.

Concepción Maroto manifestà que la Conselleria de Territori treballa per prevenir i mitigar els efectes dels incendis forestals, dels quals assenyalà que el 36% responen a negligències

en cremes agrícoles, el 27% estan causats per raigs i el 22% són intencionats. Per això, des del seu departament, es duen a terme actuacions com ara: plans locals de cremes controlades, tallafocs, plans d'eliminació de restes agrícoles sense cremes i construcció de cremadors locals. Per últim, afirmà que tenim un bon pla de vigilància preventiva en el qual cal la implicació de tots els ciutadans i totes les Administracions.

Finalment, Luís Ibáñez explicà l'èxit del model de comandament únic -actualment responsabilitat del Consorci de Bombers— en l'extinció d'incendis, i enumerà els mitjans amb què compta la Generalitat, destriant les brigades nocturnes i la vigilància preventiva des de l'aire en dies de risc. També assenyalà la utilitat del telèfon 112 com a eina imprescindible de col·laboració ciutadana en la resposta i extinció ràpida d'incendis.

e. Taula redona "Experiències i seqüeles dels incendis forestals", 6 d'abril de 2006

Participants: Xavier Arnal Gimeno, alcalde de Serra; Manuel Portolés, periodista i divulgador científic; Luciano Lourenço, Departament d'Investigacions Científiques dels incendis forestals de la Universitat de Coïmbra, Portugal.

L'alcalde de Serra -ciutat enclavada en la serra de Calderona que patix periòdicament incendis forestals—, Xavier Arnal, assenyalà la importància de la silvicultura preventiva per tal de controlar la combustibilitat de les biomasses forestals, i explicà els plans de cremes amb què compta l'ajuntament serrà.

Per la seua banda, el periodista i divulgador científic, Manuel Portolés, coincidí amb el fiscal Antonio Vercher en què l'educació ambiental és una peça fonamental en el procés de conscienciació i sensibilització ciutadana sobre les causes i els impactes ambientals dels incendis forestals i en la prevenció d'aquells causats per negligències i conductes imprudents.

Per últim, Luciano Lourenço, expert i investigador en la prevenció i extinció d'incendis forestals a Portugal, incidí de nou en la importància de la gestió del bosc i de les polítiques i accions preventives i en la vigilància després de la sufocació dels incendis. Així, testimoni directe del gran incendi que en 2005 arrasà 12.000 hectàrees en Coïmbra, relatà, amb imatges espectaculars, com a partir d'un incendi en teoria "apagat" les flames travessaren un cabdalós riu i avançaren fins als barris exteriors de la ciutat.

JORNADAS SOBRE LA PREVENCIÓN DE LOS INCENDIOS FORESTALES

JORNADAS SOBRE LA PREVENCIÓN DE LOS INCENDIOS FORESTALES

21 de març - 6 d'abril de 2006
Consell Valencià de Cultura
Palau de Forcalló, c/ Museus, 3 de València



JORNADAS SOBRE LA PREVENCIÓN DE LOS INCENDIOS FORESTALES

MARTES, 21 DE MARZO, A LAS 12 HORAS

Conferencia "Los incendios forestales, problema universal", a cargo de
María Jesús Barroso de Soares
Presidenta de la Fundación Prodigiate

JUEVES, 23 DE MARZO, A LAS 12 HORAS

Conferencia "reflexiones jurídicas sobre los incendios forestales", a cargo de
Antonio Vercher Noguera
Fiscal de Medio Ambiente del Tribunal Supremo

MIÉRCOLES, 29 DE MARZO, A LAS 12 HORAS

Mesa redonda "Prevención, protección y gestión de los incendios forestales", en la
que intervendrán:
Francisco Tejada Jordán, de la Federación de Servicios Públicos de la Unión General
de Trabajadores

Joaquín Ramón Bello Alonso, de la Fiscalía de Medio Ambiente del Tribunal Superior
de Justicia Comunidad Valenciana
Luis M. Ballester, Secretario Administrativo de Interior
Juan Miguel Belver Ribes, Director General de VAERSA

JUEVES, 6 DE ABRIL, A LAS 12 HORAS

Mesa redonda "Experiencias y sucesos de los incendios forestales", en la que
intervendrán:

Xavier Arnal Gimeno, Alcalde de Serra
Manuel Portales, periodista y divulgador científico
Luciano Lourenço, director del Departamento de Investigaciones Científicas de los
Incendios Forestales de la Universidad de Coimbra

JORNADAS SOBRE LA PREVENCIÓN DE LOS INCENDIOS FORESTALES

DOMINGOS, 21 DE MARÇ, A LES 12 HORES

Conferència "Els incendis forestals, problema universal", a càrrec de
María Jesús Barroso de Soares
Presidenta de la Fundació Prodigiate

DIUSABES, 23 DE MARÇ, A LES 12 HORES

Conferència "Reflexions jurídiques sobre els incendis forestals", a càrrec de
Antonio Vercher Noguera
Fiscal de Medi Ambient del Tribunal Suprem

DIENES, 29 DE MARÇ, A LES 12 HORES

Taula rodona "Prevenció, protecció i gestió dels incendis forestals", en la qual intervinen
Francisco Tejada Jordán, de la Federació de Serveis Públics de la Unió General de
Treballadors

Joaquín Ramón Bello Alonso, de la Fiscalia de Medi Ambient del Tribunal Superior
de Justícia Comunitat Valenciana
Luis M. Ballester, Secretari Administratiu d'Interior
Juan Miguel Belver Ribes, Director General de VAERSA

DIUSABES, 6 D'ABRIL, A LES 12 HORES

Taula rodona "Experiències i successos dels incendis forestals", en la qual intervinen
Xavier Arnal Gimeno, Alcalde de Serra
Manuel Portales, periodista i divulgador científic
Luciano Lourenço, director del Departament d'Investigacions Científiques dels Incendis
Forestals de la Universitat de Coimbra

b. Jornades sobre el futur immediat de l'energia, 26 i 27 d'octubre

Índex

1. Introducció i programa
2. Antecedents
3. Les ponències
4. Galeria fotogràfica
- Annex 1. L'energia de fusió nuclear
- Annex 2. L'energia solar termoelèctrica
- Annex 3. L'energia de fissió nuclear
- Annex 4. Les energies renovables en el context de la sostenibilitat
- Annex 5. El context energètic mundial i europeu
- Annex 6. El context energètic espanyol i valencià

1. Introducció i programa

El present document recull de forma succinta les dades i conclusions de les ponències presentades en les Jornades sobre el futur immediat de l'energia, organitzades pel Consell Valencià de Cultura els dies 26 i 27 d'octubre de 2006.

A més, s'exposen els antecedents i activitats anteriors de la institució sobre la qüestió energètica, i s'afegixen, com a guia de consulta, uns annexos amb informació addicional sobre diversos aspectes relacionats amb les esmentades ponències.

2. Antecedents

La Comissió de les Ciències del Consell Valencià de Cultura va aprovar, en la seua sessió de 13 de juny del 2006, l'organització d'un cicle de conferències per a abordar el problema de l'esgotament de les fonts d'energia fòssil (petroli, gas, carbó) i les perspectives de desenvolupament de fonts alternatives.

L'interès de la institució en aquest assumpte no és nou, al setembre del 2001 el Consell Valencià de Cultura va aprovar, a proposta de l'esmentada Comissió, un *Dictamen sobre la qüestió energètica i les energies renovables* (disponible en <http://www.cvc.gva.es/arxiu/92.pdf>), després d'uns mesos de consultes a diverses personalitats de l'àmbit polític, científic i empresarial, i l'estudi de nombrosos informes, documents i anàlisis.

En aquest document la institució mostrava la seua preocupació per l'excessiva dependència de l'economia i producció actual de les fonts d'energia fòssils, amb els problemes ambientals i climàtics que comporta i la possibilitat del seu esgotament, i enumerava una sèrie de propostes per a invertir la situació. Les mesures, concebudes des de la consideració del problema a nivell planetari, anaven dirigides específicament a l'àmbit local de la Comunitat

Valenciana, i giraven al voltant de tres eixos fonamentals:

- promoure polítiques d'estalvi i eficiència energètica;
- aposta per augmentar la proporció de fonts d'energia renovables;
- integrar el problema de l'energia i el desenvolupament de les fonts alternatives en la política autonòmica d'R+D.

A més, cridava l'atenció sobre les particularitats ambientals i climàtiques de l'àmbit mediterrani en relació amb els diferents impactes derivats de l'actual model energètic: erosió, episodis d'elevades concentracions d'ozó troposfèric, règim de pluges; però també respecte a les potencialitats de desenvolupament de certes fonts d'energia alternatives, com poden ser l'eòlica, la solar, tant tèrmica com fotovoltaica, i la biomassa.

També assenyalava la necessitat d'articular polítiques de transport sostenible a través de la potenciació dels mitjans de transport públics i de la investigació i obtenció de combustibles nets, tant en la seua producció -a partir de fonts renovables, com la biomassa- com en l'emissió de menys contaminants atmosfèrics en la seua combustió.

D'altra banda, per a la presentació del dictamen, la Comissió de les Ciències va organitzar una **taula redona** amb la intervenció de tres experts en la matèria que desenvolupen el seu treball en la Comunitat Valenciana. Emèrit Bono, catedràtic d'Economia de la Universitat de València, va parlar sobre ecoeficiència de l'economia; Millan Millan, del Centre d'Estudis Ambientals del Mediterrani (CEAM), va presentar una ponència sobre la contaminació atmosfèrica i el canvi climàtic en la C.V; i Juan Sánchez, director del Centre d'Investigació sobre la Desertificació (CIDE), va parlar sobre les interrelacions entre canvi climàtic i sòl. (Aquestes ponències es poden consultar íntegrament en la memòria institucional del CVC de l'any 2001 -pàgina 58 endavant-, disponible en <http://www.cvc.gva.es/arxiu/MemòriaCVC2001.pdf>).

Per tant, amb l'organització d'aquestes jornades el Consell Valencià de Cultura pretenia, d'una banda actualitzar les seues dades i informació sobre l'estat de la qüestió energètica -des del triple punt de vista de la sostenibilitat: econòmic, social i ambiental; i per l'altra, facilitar enteses i crear espais de diàleg, tal com és la seua missió institucional.

Concretament, les ponències es van centrar en dos fonts d'energia que despertien més esperances: la solar termoelectrica i la de fusió nuclear; i en una altra que torna a estar en el centre del debat: la de fissió nuclear. Finalment, en una última conferència es va tractar de contextualitzar el debat entorn de l'eficiència i sostenibilitat de les diverses fonts d'energia, particularment les renovables.

3. Les Ponències

a. “L'energia de fusió nuclear”, a càrrec de Francisco Castejón, responsable de la Unitat de Plasmes del Laboratori Nacional de Fusió del CIEMAT; dijous, 26 d'octubre de 2006

En la ponència, l'autor va descriure en què consistix la fusió nuclear, quin és l'estat actual de la investigació, els avantatges i desavantatges del seu ús, i les perspectives temporals de la seua investigació i ús comercial. (En l'Annex 1 es pot consultar més informació sobre la fusió nuclear).

Les principals conclusions de l'autor són les següents:

- la fusió nuclear pot ser la font d'energia inesgotable i mediambientalment acceptable del futur.
- el Programa Europeu de Fusió és líder mundial, en el qual participa Espanya per mitjà de la instal·lació TJ-II.
- s'ha demostrat la viabilitat científica de la fusió nuclear (16 Mw en el JET, Regne Unit); s'està en condicions de demostrar la viabilitat tecnològica per mitjà del projecte ITER (en construcció a França).
- els principals **problemes** són: el confinament del plasma, el control del triti, els residus generats en la primera capa del reactor, la complexitat i alt cost de la tecnologia, i l'accés a ella dels països menys desenvolupats.
- els **avantatges** són: la no emissió de gasos d'efecte hivernacle, la seua seguretat intrínseca i la seua pràctica inesgotabilitat.
- un escenari conservador preveu la construcció de les primeres plantes comercials productores d'energia competitiva cap a l'any 2050; l'escenari “fast track”, més optimista, avança la construcció a l'any 2030.

b. “L'energia solar termoelectrica”, a càrrec de Cayetano López Martínez, catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Madrid i director general Adjunt del CIEMAT; dijous, 26 d'octubre de 2006

En la ponència l'autor va exposar les raons per al desenvolupament de la tecnologia solar termoelectrica de concentració (consultar més

informació en l'Annex 2) en el context de l'esgotament dels combustibles fòssils i el problema del canvi climàtic. Les dues més importants són: l'extrema abundància del recurs, la **radiació solar**, que es distribueix, a més, en dos cinturons solars que comprenen la majoria de països pobres del planeta; i l'actual foment i impuls polític mitjançant primes i règims especials de tarifes a l'electricitat generada.

El recurs solar, va dir, és dispers però **abundant**: suposa una “pluja” de 20 cm (1,2 barrils) de petroli per m² cada any, la radiació incident equival quasi 10.000 vegades a tota l'energia primària consumida en el món, i amb un rendiment conservador de transformació de radiació en electricitat del 10%, bastaria amb 1.2% de les superfícies desèrtiques -7% del total- per a generar tota eixa energia.

Va exposar les quatre principals **tecnologies** de concentració que s'estan assajant actualment: els col·lectors cilindre-parabòlics (PTC), els camps solars lineals, els discos parabòlics amb motors Stirling i els camps solars amb receptors centrals. I les seues **principals aplicacions**: generació d'electricitat, generació de calor per a processos industrials, i altres aplicacions ambientals (producció de H₂, desalinització d'aigua, detoxificació d'aigües i gasos). A més, va mostrar exemples d'aquestes tecnologies que s'estan testant en diferents parcs solars en el sud d'Espanya.

El principal problema d'aquesta tecnologia és la seua **elevada inversió en capital**, que dona com a resultat uns costos per kWh alts. La projecció de desenvolupament futur de la tecnologia assenyalava una convergència de costos entre 0,05 i 0,1 €/kWh cap a l'any 2025 des dels actuals 0,30 dels discos parabòlics, 0,15 dels de torre central i aproximadament 0,10 dels cilindre-parabòlics.

Altres potencials problemes de caire ambiental derivats de l'explotació d'aquest tipus de tecnologies són: la refrigeració dels aparells (relacionat amb l'escassetat d'aigua en llocs on la radiació solar és més intensa), el manteniment-neteja, l'extensió de terreny afectat per la instal·lació (de 1-8 Ha/Mw, segons la tecnologia), i possibles impactes sobre la fauna.

c. “L'energia de fissió nuclear”, a càrrec d'Enrique M. González Romero, director de la Divisió de Fissió Nuclear del CIEMAT; divendres, 27 d'octubre de 2006

En la ponència, l'autor va exposar en línies bàsiques el fonament de l'energia de fissió nuclear (en l'Annex 3 es pot consultar més informació sobre esta font d'energia) i els

avantatges i desavantatges del seu ús. Les principals conclusions foren:

1. La fissió nuclear és una font d'energia **madura i segura**, ja que:

- proporciona electricitat de forma competitiva sense afectar el canvi climàtic ni emetre CO₂.
- pot millorar les possibilitats de complir el protocol de Kyoto i a uns costos menors.
- es tracta d'una de les tecnologies més respectuoses amb el medi ambient i pràcticament no està afectada pels mercats de combustible.

2. L'**extensió de vida de les centrals** ofereix una oportunitat única d'obtenir electricitat molt barata:

- al no requerir grans inversions per al llicenciament de l'extensió, els costos són els de producció.
- requereix confirmar la seguretat de cada planta.
- no agreuja significativament el problema dels residus radioactius.
- precedent als EUA, en 44 centrals s'ha estès la seua vida de 40 a 60 anys.

3. Per a ser plenament sostenible i poder estendre la seua utilitat en el temps necessita millorar el seu aprofitament del combustible i reduir la quantitat de **residus generats**. Açò es pot aconseguir utilitzant les noves tecnologies de reactors ràpids (Generació IV) i de separació i transmutació.

- la tecnologia de separació i transmutació és molt útil i interessant per a reduir el llegat de residus radioactius, inclús si es renuncia a l'energia de fissió nuclear.
- un important esforç en R+D+i, quan més prompte millor, és la millor garantia de disposar d'aquestes tecnologies amb suficient maduresa d'ací a 10-20 anys quan siguen imprescindibles.

4. Molt probablement l'energia de fissió nuclear no podrà respondre a totes les necessitats de generació elèctrica i haurem de recórrer a combinacions equilibrades de:

- estalvi energètic
- còctels de renovables
- nuclear de fissió i qualsevol altra font que haja aconseguit nivells suficients de sostenibilitat

d. Energies renovables i sostenibilitat, a càrrec d'Emèrit Bono, catedràtic d'Economia Aplicada, i Ernest García, catedràtic de Sociologia Ambiental; divendres, 27 d'octubre de 2006

Emèrit Bono va comentar les principals característiques ambientals, econòmiques i socials de les diferents fonts d'energia renovables (en l'Annex 4 es pot consultar més informació sobre estes fonts) que les fan interessants per a assolir un **model energètic sostenible**. Principalment, la seua condició d'**autòctones**, que permet reduir la dependència energètica exterior; la seua dispersió i flexibilitat d'ubicació, que contribueixen a augmentar la garantia i disponibilitat del subministrament i a dinamitzar el territori; i particularment, la seua condició de fonts netes.

En relació amb l'última afirmació, va exposar els resultats d'un estudi de l'IDAE, dependent del Ministeri d'Indústria, en el qual s'analitza l'**impacte ambiental** de la generació d'electricitat a partir de diverses fonts d'energia tenint en compte diferents aspectes ambientals: calfament global, acidificació, residus i esgotament de residus. Mitjançant una quantificació ponderada amb "ecopunts", el resultat de major a menor impacte ambiental és: lignit, carbó, petroli, nuclear, fotovoltaica, gas natural, eòlica i minihidràulica.

Finalment, va destacar el llarg camí que queda per recórrer en el desenvolupament de fonts d'energia renovables (algunes estan més avançades, com l'eòlica i la fotovoltaica), necessari per a aconseguir un model energètic sostenible.

Per la seua banda, Ernest García va abordar en la seua exposició les condicions de viabilitat d'alternatives a l'actual model energètic. Qualsevol alternativa ha de complir tres requisits: conversió qualitativa d'un estat d'energia a un altre (que siga utilitzable), capacitat d'autoalimentació, i rendiment energètic prou alt per a mantindre els altres sub processos productius. Així, cap font d'energia actual alternativa als combustibles fòssils, ni cap combinació d'elles, complix els tres requisits.

Un **model de transició sostenible** pot ser el basat en una disminució progressiva de les fonts fòssils (pel seu esgotament, i com a forma d'atenuar el canvi climàtic), un còctel d'energies renovables, estalvi i eficiència (augment desitjable en un factor de 10) i reducció tant demogràfica com econòmica. Quant a l'energia nuclear, el ponent va assenyalar que el seu cost social i econòmic com a energia de transició és massa alt.

ANNEX 1. L'energia de fusió nuclear

a. Fonament

La base de l'obtenció d'energia a partir de la fusió nuclear consisteix en "unir" (fusionar) nuclis d'àtoms lleugers (isòtops de l'hidrogen, principalment deuteri i triti) alliberant gran

quantitat d'energia en el procés. Simplificant, es tracta de reproduir a escala terrestre, en un reactor, la reacció que ocorre en les estrelles, com el Sol. L'energia alliberada, en forma de calor, es pot destinar a produir electricitat per mitjà de la generació de vapor, o bé a altres activitats com la generació de més hidrogen.

La reacció de fusió es produïx a temperatures extremes, al voltant de 150 milions de graus centígrads, temperatura a la qual la matèria es troba en estat de **plasma** (gas calent amb partícules carregades, també anomenat “el quart estat”, en el qual es troba el 99% de la matèria de l'Univers). Per a aconseguir l'esmentada reacció de fusió és necessari calfar les partícules del combustible (deuteri i triti, isòtops de l'hidrogen) perquè augmente la seua velocitat i puguen xocar entre si, de manera que superen la repulsió entre els nuclis de les partícules i es fusionen, amb el consegüent alliberament d'energia en grans quantitats. Per tant, la clau consistix en “confinar” el combustible, en estat de plasma, durant un determinat temps: optimitzar l'anomenat “triple producte” resultant de densitat (mantindre una concentració de partícules suficient perquè xoquen amb molta freqüència), temperatura i temps.

b. Implicacions ambientals i de seguretat

El principal avantatge de l'energia de fusió nuclear és que **no produïx gasos d'efecte hivernacle**, i per tant no contribuïx negativament al canvi climàtic, i a més és intrínsecament **segura**. Açò vol dir que per les propietats del procés de fusió no hi ha la possibilitat d'una reacció en cadena, qualsevol desviació de les condicions òptimes dona fi al procés i no es produïxen subproductes de fissió. L'únic producte que es produïx és heli, un gas no nociu. Tot i que la calor residual no és suficient per a fondre el reactor, el pitjor accident imaginable originat en la central de fusió no podria traspasar l'edifici de confinament.

Cal destacar, no obstant això, dos aspectes a tindre en compte: per un costat el **triti**, el combustible intermedi generat dins de la planta a partir de liti, que és un gas dèbilment radioactiu, inexistent de forma natural en l'ambient i altament esquiú, que en cas d'alliberament accidental s'incorpora fàcilment al cicle biològic per la seua similitud amb l'hidrogen. En principi, la quantitat de triti requerida és molt xicoteta i al processar-se íntegrament en la mateixa planta no cal cap tipus de transport de substàncies radioactives. D'altra banda, està la qüestió de la paret interior del reactor, que acumula certa radiació pel bombardeig de neutrons i pel plasma que escapa, i que constituïx un residu de baixa i mitja radioactivitat amb una vida mitjana de 50 a 100 anys, després de la qual el material pot ser reciclat o es pot eliminar amb seguretat.

c. Implicacions econòmiques i de sostenibilitat

Per a ser una opció comercialment viable la fusió ha de ser competitiva enfront d'altres tecnologies de generació d'energia. Si es comparen els costos projectats de l'electricitat generada a partir de fusió (en què la inversió suposa aproximadament el 70%) són comparables als de plantes de combustió de carbó (en la versió “neta”) i quasi el doble que els de centrals de fissió nuclear, però són quasi iguals als de moltes renovables amb l'avantatge que la fusió proporciona energia contínua, sense costos d'emmagatzemament.

Si es tingueren en compte determinats costos “externs” (impactes ambientals o danys a la salut, que no s'inclouen en els costos de l'electricitat), els relatius a la fusió són vint vegades menors que els de les plantes de combustió de carbó, i semblants als de l'energia eòlica, considerats així com els més baixos.

En el futur, la fusió serà part d'un sistema energètic (“energy mix”) en el qual diverses fonts es complementaran unes a altres. Els models per ordinador mostren que, si no a curt termini, ja que la fusió no és considerada com una tecnologia útil per a la mitigació de les emissions de CO₂ perquè no serà econòmicament viable fins dins d'unes dècades, a llarg termini estarà desenvolupada per a substituir a altres tecnologies de transició, com la substitució del carbó per gas natural i tècniques de segrest de CO₂, que hauran esgotat les seues fonts.

Un últim aspecte a considerar a favor de la fusió, tenint en compte el problema de la transferència o accés a la tecnologia per part de països menys desenvolupats, és l'àmplia distribució i **abundància del combustible** que fa servir (el deuteri es pot obtenir de l'aigua i el liti és un element molt comú). Això proporciona independència quant a la generació d'energia i contribuïx a evitar conflictes internacionals pels recursos energètics.

d. Esquema temporal per a la fusió nuclear

Els experts parlen de dos escenaris per al desenvolupament d'energia de fusió nuclear comercial. En primer lloc el conservador, que resultaria en generació d'electricitat a partir d'energia de fusió 50 anys després de la decisió de construir ITER (2005 seria l'any 0), el projecte internacional de reactor; i el segon, també anomenat “fast track”, acurtaria l'esmentat període a 35 anys.

ITER (*International Thermonuclear Experimental Reactor*) és un projecte internacional liderat per la Unió Europea en què participen EUA, Rússia, Japó, Canadà, Índia, Xina i Corea del Sud. Amb una inversió de 5.000 milions d'euros, el reactor que es construirà en el sud de França permetrà investigar plasmes en condicions semblants a les d'una futura planta

de fusió nuclear i demostrar així la seua viabilitat per a generar electricitat. A partir de la seua experiència es dissenyarà i construirà DEMO, prototip de planta comercial, i de forma paral·lela s'ha de dur a terme una intensa investigació en la física i enginyeria dels materials que entren en contacte amb el plasma. L'escenari "fast track" depèn de si els passos de desenvolupament comentats es desenvolupen de forma paral·lela o seqüencial, la qual cosa, en última instància, depèn de la voluntat política i del finançament compromés.

(Font: *Fusión Energy - Power for future generations*. Sustain. May 2003. Disponible en http://www.fusion.ciemat.es/New_fusion/en/Fusion/documentos/fusionenergy.pdf).

ANNEX 2. L'energia solar termoelectrica

L'energia solar termoelectrica (diferenciar de la fotovoltaica -que genera electricitat directament- i de la solar tèrmica -que genera aigua calenta sanitària-) agrupa un conjunt de tecnologies que es caracteritzen per **concentrar la radiació solar** a fi d'aconseguir temperatures que permeten la generació elèctrica. La seua aplicació pot arribar a constituir una forma de generació d'energia competitiva, amb els avantatges que correspon a una font renovable i respectuosa amb el medi ambient.

Es tracta d'una tecnologia en els inicis d'un possible desenvolupament comercial, en la qual Espanya compta amb unes favorables condicions de partida per la important trajectòria tecnològica que s'ha dut a terme, mitjançant projectes d'investigació i desenvolupament, i pels recursos disponibles. També cal destacar el **suport públic** per mitjà de primes i ajudes, i la presència d'empreses interessades en el desenvolupament tecnològic del sector, amb projectes per instal·lar fins a 500 Mw.

Un reflex del distint grau de maduresa tecnològica de les distintes tecnologies són els actuals projectes en desenvolupament. Mentre que es poden enumerar 12 projectes amb tecnologia cilíndric parabòlica en distintes parts del món, que totalitzarien més de 500 Mw de capacitat solar, els únics projectes de torre que es planegen són els d'Espanya. Respecte als sistemes de disc parabòlic hi ha unitats als EUA i Espanya, on hi ha un gran interès en el seu desenvolupament.

Les tres tecnologies, per la seua **baixa rendibilitat**, precisen elevades primes per a donar viabilitat als projectes. El Pla d'Energies Renovables a Espanya 2005-2010 mostra un exemple del cost de generació d'una planta cilindre-parabòlica amb la projecció següent:

Coste de generació àrea Solar termoelectrica (c€/kWh)

Any	Coste
2005	20,0 - 23,5
2010	17,1 - 19,9

Per a comparar, el preu unitari de venda d'energia (2005) és de 21,9912 c€/kWh (que és la tarifa elèctrica mitja de referència TMR subvencionada un 300%).

Finalment, cal assenyalar que l'esmentat Pla no preveu el desenvolupament de cap instal·lació d'aquest tipus en la Comunitat Valenciana durant l'horitzó 2005-2010.

(Font: Pla d'Energies Renovables a Espanya. 2005-2010. Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme - IDEA. Disponible en <http://www.mityc.es/Desarrollo/Seccion/EnergiaRenovable/Plan/Documentos/>).

ANNEX 3. L'energia de fissió nuclear

L'energia nuclear és l'energia emmagatzemada en els nuclis dels àtoms i que es pot alliberar mitjançant diferents reaccions nuclears.

Concretament, la reacció de fissió (no confondre amb la fusió nuclear, que s'explica a l'Annex 1 d'aquest document) consisteix en el bombardeig amb neutrons d'un nucli pesat, que es descompon en dos nuclis amb gran desprendiment d'energia, i l'emissió de dos o tres neutrons els quals, al seu torn, poden ocasionar més fissions, prolongant-se aquest efecte multiplicador en una **reacció en cadena**.

En una central nuclear, com en una central tèrmica clàssica, es transforma l'energia alliberada per un combustible (òxid d'urani lleugerament enriquit en l'isòtop ²³⁵U), en forma de calor, en energia mecànica i després en energia elèctrica; la calor produïda permet evaporar aigua que acciona una turbina la qual porta adaptat un alternador.

Les centrals nuclears estan instal·lades principalment en els països desenvolupats, i dins de la Unió Europea es troben en operació 148 reactors nuclears que proporcionen, aproximadament, una tercera part de l'electricitat consumida pels Estats membres.

A Espanya es troben en funcionament 6 centrals nuclears, totes elles en la península, 2 de les quals disposen de 2 reactors cada una (Almaraz i Ascó), fent un total de 8 reactors d'aigua lleugera, amb una potència total instal·lada de 7.742,32 MWe.

L'actual debat sobre la conveniència de l'energia de fissió nuclear rau en el fet que és una de les fonts d'energia competitiva més **innòcues respecte al canvi climàtic** (no emet gasos d'efecte hivernacle, i podria contribuir així al compliment dels objectius de Kyoto), que atorga

una independència i una seguretat en el subministrament que no es dona en altres fonts d'energia, tant convencionals com alternatives, però que genera uns residus altament radioactius els quals, tot i que en l'àmbit espanyol no suposen més del 0.1% de tots els residus perillosos, tenen una vida mitjana de milers d'anys que comporten uns elevats costos en seguretat i gestió.

A més, hi ha una forta **contestació social** des d'alguns sectors respecte a la seguretat d'aquesta font d'energia i per les seues connotacions d'ús militar.

Reflex d'aquest debat és la **desigual proliferació de l'energia nuclear** a nivell internacional, inclús dins de la mateixa Unió Europea, on trobem països que han acordat calendaris de desmantellament progressiva dels seus centrals nuclears, cas d'Alemanya i Suècia, i països en què la participació d'esta font d'energia en el total de generació d'electricitat suposa fins al 78.1%, cas de França, que amb 59 reactors en funcionament -i algun més en construcció- és el segon país més nuclearitzat del món per darrere d'EUA.

En el cas d'Espanya, tant el govern, a través del seu president (discurs d'investidura, 15 d'abril del 2004), com el Parlament (Resolució núm. 16 aprovada com a conseqüència del debat sobre l'estat de la Nació, 20 de maig del 2005), s'han mostrat favorables a abandonar l'energia nuclear com a font d'energia.

Arran de l'esmentada resolució, el Ministeri d'Indústria va constituir al novembre del 2005 la "**Mesa de diàleg sobre l'evolució de l'energia nuclear a Espanya**", que va reunir representants de distints àmbits polítics, socials, ambientals, industrials i científics. Al maig del 2006 es van publicar les conclusions de la presidència, que es reproduïxen a continuació en l'àrea temàtica referent a "Cobertura de la demanda energètica a Espanya i l'energia nuclear":

[...]

10. Les polítiques energètiques han d'estar dirigides a garantir un subministrament de qualitat, per mitjà de la diversificació de les fonts primàries i dels països proveïdors, la protecció del medi ambient enfront de la contaminació i el canvi climàtic global, i la competitivitat econòmica.

11. Les fonts d'energia primària més utilitzades continuen sent els combustibles fòssils. Això comporta l'increment de les emissions de CO₂ i d'altres gasos d'efecte hivernacle, i l'esgotament de les reserves l'extracció dels quals és més econòmica, la qual cosa conduïx a tensions en el subministrament i a l'augment dels seus preus. Tot això fa que el model energètic actual no siga sostenible a llarg termini.

12. Les energies renovables són sostenibles i, per tant, de clara utilització per a la satisfacció de les necessitats energètiques i, en particular,

per a la generació d'energia elèctrica, per a la qual cosa el nostre país ofereix grans potencialitats. No obstant això, condicionants tècnics, derivats del seu caràcter intermitent, fan que, en l'actualitat, la participació d'algunes d'elles en la cobertura de la demanda elèctrica tinga certes limitacions, encara que s'aprecien possibilitats de nous desenvolupaments d'utilització combinada de les diverses tecnologies d'energies renovables que podrien reduir tals limitacions.

13. L'energia nuclear pràcticament no contribuïx a l'emissió de gasos d'efecte hivernacle, ni al calfament global. No obstant això, en el procés de fissió nuclear es generen residus radioactius per a la gestió definitiva dels quals, en el cas dels residus d'alta activitat, no es compta amb solucions provades. Això, unit al risc percebut per la població sobre la seua seguretat, són les principals causes que fan que una part important d'aquesta mantinga una posició contrària a la seua utilització.

14. L'estratègia de subministrament elèctric a Espanya requereix una anàlisi a llarg termini, integrat en un context energètic ampli, així com en l'àmbit europeu i mundial. Aquesta anàlisi ha de tindre en compte, entre altres aspectes, l'actual disponibilitat i l'evolució previsible de les tecnologies de generació i les seues repercussions mediambientals i econòmiques, la capacitat de resposta de la demanda en les seues dimensions d'estalvi i de millora de l'eficiència energètica, i la repercussió de les distintes opcions sobre la seguretat del subministrament, amb l'objectiu d'aconseguir un model energètic sostenible per al futur.

15. Una reducció progressiva de la generació nuclear, com a resultat de l'anàlisi anterior, exigiria disposar d'un pla alternatiu de substitució realista donada la seua contribució significativa en la satisfacció de la demanda elèctrica, que en 2005 va ser del 19,7%.

16. Perquè l'energia nuclear de fissió puga constituir una opció energètica amb vista a futurs desenvolupaments, serà necessari que els avanços tecnològics permeten oferir dissenys que introduïsquen millores en la seguretat, requereixquen costos d'inversió i terminis de construcció menors, generen menys residus i suposen baixos riscos enfront de la proliferació. Així mateix, s'haurà de disposar de solucions adequades per a la gestió definitiva dels residus radioactius d'alta activitat i comptar amb un ampli consens polític i social.

17. En tot cas, per a garantir la seguretat de les instal·lacions nuclears en funcionament és necessari el seu manteniment adequat i tractar d'incorporar les millores que es van desenvolupant en esta matèria, la qual cosa exigix dur a terme les inversions materials i disposar de les capacitats tècniques i humanes que siguen necessàries.

18. Davant dels reptes que planteja el subministrament energètic, és necessari

realitzar un important esforç en R+D en totes les fonts energètiques, a fi d'aconseguir processos més nets i eficients. La R+D oferix grans oportunitats a Espanya, ja que en algunes línies podem ocupar un lloc destacat en el context internacional.

(Document complet disponible en <http://www.mityc.es/NR/rdonlyres/97FDDCOB-B335-4380-A791-9F92D506D50D/0/ConclusionesPresidencia.pdf>)

(Font: Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme. [http://www.mityc.es/Nuclear/Seccion/Energia Nuclear/](http://www.mityc.es/Nuclear/Seccion/EnergiaNuclear/)).

ANNEX 4. Les energies renovables en el context de la sostenibilitat

El foment de les energies renovables resulta fonamental per a garantir un **model energètic sostenible** en la seua triple dimensió: econòmica (garantir el creixement econòmic), social (garantir el progrés social) i ambiental (protecció efectiva del medi ambient i ús racional dels recursos).

Com a ínsim dels processos productius i consum necessari per a la mobilitat i l'habitabilitat, un subministrament d'energia estable i de qualitat és condició necessària per al desenvolupament econòmic i augment de la qualitat de vida. Com a inesgotables i autòctones, les fonts d'energia renovables contribueixen a l'esmentada condició des de dos punts de vista: d'una banda **reduïxen la dependència energètica exterior** (del 80% en el cas espanyol i del 50% en el conjunt europeu), i per l'altra **diversifiquen** un model excessivament dependent del petroli enfront de possibles restriccions en l'oferta i fluctuació de preus del seu mercat.

Per a poder parlar de qualitat de vida, el creixement econòmic ha d'anar lligat al progrés social. En aquest sentit, el desenvolupament i inversió en fonts d'energia renovables suposa una oportunitat de **creació d'ocupació i millora de la competitivitat** industrial, que, en molts casos, donada la seua localització en zones rurals i disperses, contribueixen a l'ocupació equilibrada del territori i al desenvolupament rural -en el cas de la biomassa, els nous cultius energètics permetran la recuperació de terres agrícoles abandonades-.

Finalment, les energies renovables possibiliten una **reducció de les emissions contaminants** derivades de la combustió de fonts fòssils, contribuint així a la millora de la salut humana i a mitigar problemes ambientals com l'esgotament de la capa d'ozó, l'acidificació i deteriorament d'ecosistemes naturals, la pèrdua de biodiversitat i el canvi climàtic.

En l'àmbit de la **Unió Europea**, el Llibre Blanc de les Energies Renovables, publicat en 1997, va adoptar com a objectiu per al conjunt de la UE

que les renovables cobriren el 12% del total de la demanda energètica l'any 2010.

Algunes de les idees contingudes en l'esmentat document es van concretar posteriorment en **directives**, com la relativa a la promoció de l'electricitat generada a partir de fonts d'energia renovables, que fixa per a Espanya un valor de referència de contribució de la dita electricitat respecte del total generat l'any 2010 del 29,4%; i la relativa al foment de l'ús de biocarburants o altres combustibles renovables en el transport, amb uns objectius indicatius del 2% a finals de 2005 i el 5,75% a finals de 2010, de la gasolina i el gasoil comercialitzats amb fins de transport.

Les polítiques de foment de les energies renovables formen part de l'estratègia comunitària de lluita contra el canvi climàtic, i junt amb la millora de l'eficiència energètica són factors clau per al compliment dels objectius fixats per a Espanya pel Protocol de Kyoto i el posterior repartiment de càrrega entre els Estats membres. També formen part de l'estratègia comunitària per a un desenvolupament sostenible i de l'estratègia de seguretat de l'abastiment energètic. A més d'apostar per les polítiques de demanda (orientar cap a un consum més controlat i respectuós amb el medi ambient), es reconeix les fonts d'energies renovables com les úniques sobre les quals la UE disposa de cert marge de maniobra per a augmentar l'oferta.

Espanya, per la seua banda, manté des de fa tres lustres un notori creixement del consum d'energia i de la **intensitat energètica** (paràmetre que relaciona el consum d'energia amb el creixement econòmic -PIB- i que és un cert indicador de l'eficiència energètica, la disminució del qual és un objectiu estratègic de qualsevol economia); i al mateix temps, augmenta i posseïx una excessiva dependència energètica exterior (pròxima al 80%). Tot això, junt amb la necessitat preservar el medi ambient i aconseguir un desenvolupament sostenible, obliguen al foment de fórmules eficaces per a l'ús de l'energia i la utilització de fonts netes.

Així, el **Pla d'Energies Renovables 2005-2010** (PER), aprovat a l'agost del 2005, integra l'aportació del desenvolupament de les fonts renovables en la planificació energètica espanyola junt a l'augment de l'eficiència energètica (hi ha una Estratègia d'Estalvi i Eficiència Energètica a Espanya 2004-2012, denominada E4) i la lluita contra el canvi climàtic (Pla Nacional d'Assignació de Drets d'Emissió 2005-2007 PNA, i compromisos de Kyoto en general).

Prent com a referència un escenari energètic "tendencial" (enfront d'un altre analitzat com "d'eficiència") i un escenari de desenvolupament de les renovables "probable" (enfront d'altres dos contemplats com "actual" i

“optimista”), denominats ambdós, en conjunt, com a escenari PER, l'avaluació realitzada permet aconseguir en 2010 una cobertura de renovables sobre el consum d'energia primària del 12,1% (superant l'objectiu europeu del 12%), la generació d'electricitat amb renovables suposa el 30,3% (superant també el valor de referència per a Espanya de 29,4%), i el consum de biocarburants sobre el total de gasolina i gasoil es preveu del 5,83% (superant també l'objectiu de referència de 5,75%). Finalment, les emissions de CO₂ evitades en l'escenari probable són de 27 milions de tones, amb una valoració econòmica de 547 milions d'euros en l'any 2010.

Destaca la important contribució prevista de l'energia eòlica, que eleva fins a 20.155 Mw l'objectiu de potència instal·lada en 2010, dels biocarburants, de la solar fotovoltaica, que situa el seu objectiu en 400 Mw instal·lats per al 2010, la solar termoelèctrica, amb 500 Mw, el biogàs, i la biomassa. (Veure taula: Objectius del PER per al 2010).

Font: *Plan d'Energías Renovables en España 2005-2010*. Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Disponible electrònicament en <http://www.mityc.es/Desarrollo/Seccion/EnergiaRenovable/Plan/Documentos/>.

OBJETIVOS DEL PLAN DE ENERGÍAS RENOVABLES EN ESPAÑA 2005-2010								
Escenario PER								
Situación en 2004 (año medio (1))			Objetivo de incremento 2005-2010 (2)			Situación Objetivo en el año 2010		
Potencia (MW)	Producción (GWh)	Producción en términos de Energía Primaria (ktep)	Potencia (MW)	Producción (GWh)	Producción en términos de Energía Primaria (ktep)	Potencia (MW)	Producción (GWh)	Producción en términos de Energía Primaria (ktep)
Generación de electricidad								
Hidráulica (> 50 MW) (2)	13.521	25.014	1.979	0	0	13.521	25.014	1.979
Hidráulica (50 MW y < 50 MW)	2.597	5.738	438	250	500	2.825	6.488	557
Eólica (> 10 MW)	1.749	5.492	450	450	1.200	1.999	6.092	5.70
Biomasa	344	2.100	600	1.650	11.000	4.450	2.070	14.915
Plantas de Biomasa	344	2.100	600	1.650	11.000	4.450	2.070	14.915
Co-combustión	0	0	0	720	5.000	720	5.000	5.000
Geotermia	189	1.223	300	0	0	189	1.223	300
Solar	9.155	12.921	1.600	12.000	25.000	2.255	20.155	45.511
Solar fotovoltaica	37	56	4	262	550	40	912	50
Biogás	141	609	200	54	500	168	300	1.417
Solar termoelèctrica	-	-	-	500	1.250	500	500	1.250
TOTAL ÁREAS ELÉCTRICAS	27.030	60.090	5.973	15.462	42.160	7.602	42.494	110.259
Usos térmicos								
Biomasa			3.490			500		4.070
Solar térmica de baja temperatura	700.000		5	4.200.000		320	4.400.000	370
TOTAL ÁREAS TÉRMICAS			3.495			820		4.440
Biocarburantes (Transporte)								
TOTAL BIOCARBURANTES			228			1.972		2.200
TOTAL ENERGÍAS RENOVABLES			9.739			10.481		20.220
CONSUMO DE ENERGÍA PRIMARIA (ktep)			141.567					167.100
(Escenario Energético: Tendencial PER)								
Energías Renovables/Energía Primaria (%)			6,9%					12,1%

(1) Datos de 2004, provisionales. Para energía hidroeléctrica, eólica, solar fotovoltaica y solar térmica, se incluye la producción correspondiente a un año medio, a partir de las potencias y superficies en servicio a 31 de diciembre. De acuerdo con las características de las instalaciones puestas en marcha hasta la fecha, y el nivel de actividad en el año 2004. No incluidos biogás térmico y geotermia, que en 2004 representan 20 y 0 ktep.
 (2) En los objetivos de incremento para el período 2005-2010, las producciones corresponden a un año medio de aumento en las potencias y las cantidades de las instalaciones puestas en marcha durante ese período. Para las energías hidroeléctrica y eólica, sólo se mide de la potencia instalada en el último año (2004) se ha incluido a producción en las columnas correspondientes.
 (3) Incluye producción con bombeo puro.

Taula: Objectius del PER para a l'any 2010. (Font: Plan de Energías Renovables en España 2005-2010).

ANNEX 5. El context energètic mundial i europeu

a. Perspectiva global i europea

A continuació s'exposen perspectives sobre la demanda i producció d'energia a nivell mundial per a l'horitzó de l'any 2030, publicades per la Comissió Europea en 2003. L'estudi WETO (*World energy, technology and climate policy outlook, 2003*) modelitza l'escenari probable de referència entre els anys 2000 i 2030 basant-se estrictament en tres variables: el creixement econòmic, l'evolució demogràfica i els recursos d'hidrocarburs. No té

en compte cap política i objectiu ambiental per a mostrar, així, el desenvolupament tendencial de l'economia i poder identificar, mesurar i avaluar futures opcions polítiques de la Unió Europea.

- La demanda mundial d'energia s'estima que creixerà a una taxa de l'1,8% anual entre 2000 i 2030. (En 2030, més de la mitat d'eixa demanda es creu que provindrà de països en desenvolupament, enfront del 40% actual).
- El sistema mundial d'energia seguirà dominat pels combustibles fòssils, amb un 90% del total de la demanda en 2030. El

petroli serà la principal font d'energia (34%), seguit del carbó (28%). El gas natural representarà un quart de la demanda mundial d'energia. En la Unió Europea es creu que el gas natural serà la segona font d'energia principal, després del petroli, però per davant del carbó i el lignit. L'energia nuclear i les renovables representaran quelcom menys del 20% de la demanda en la UE.

- En vista del predomini de les fonts d'energia fòssil, s'estima que les emissions mundials de CO₂ augmentaran un 2.1% per any. Així, en 2030 eixes emissions seran el doble de les de 1990. En la UE, les emissions de CO₂ es preveu que augmenten un 18% en 2030 sobre el nivell de 1990, als EUA el 50%, i els països en desenvolupament seran responsables del 50% del total d'emissions mundials, enfront del 30% actual.
- Els models prediuen unes existències de petroli suficients per a satisfer la demanda durant les tres dècades següents. La disminució de les reserves convencionals pot suposar un problema a partir de 2030, mitigat en part per un augment en les reserves no convencionals. D'altra banda, les reserves de gas natural són abundants i s'espera que augmenten un 10% en aquest horitzó, i pel que fa al carbó, no hi ha problemes amb les reserves existents.
- L'electricitat continua la seua penetració en totes les regions, comptabilitzant un quart de la demanda final d'energia. La seua producció augmenta a un ritme del 3% anual i en 2030 la mitat provindrà de tecnologies sorgides a partir dels anys noranta, com a turbines de cycle combinat, noves tecnologies del carbó i renovables.

L'estudi també contempla un **model alternatiu** en el qual s'introdueix un "valor" per al carbó, semblant a l'efecte que tindria un impost a l'emissió de gasos d'efecte hivernacle o la implementació de sistemes de comerç d'emissions. En l'escenari resultant, s'observen les següents diferències respecte a l'escenari tendencial contemplat anteriorment:

- Reducció de les emissions de CO₂ en un 21% a nivell mundial i un 26% en la UE. Globalment la reducció s'aconsegueix per disminucions tant en la demanda d'energia com en la intensitat en carboni de l'energia consumida.
- La mitat de la reducció de la demanda correspon al sector industrial.
- La disminució en la intensitat del carbó ve determinada per la substitució del carbó i el lignit, i en menor grau el petroli, per biomassa i gas natural. L'energia nuclear experimenta un lleuger augment i entre les renovables, l'eòlica, la solar i la

minihidràulica augmenten la seua contribució en un factor de 20.

(Font: *World energy, technology and climate policy Outlook 2030*. WETO. European Commission. Luxemburg. 2003. Disponible electrònicament en: http://ec.europa.eu/research/energy/pdf/wet_o_final_report.pdf)

b. Estratègia de la Unió Europea en matèria energètica

En el Llibre Verd *Estratègia europea per a una energia sostenible, competitiva i segura*, publicat per la Comissió al març del 2006, es planteja la realitat amb què es troba Europa quant a l'energia, planteja qüestions per al debat i suggerix possibles mesures a nivell europeu.

L'afirmació bàsica del document és que la política energètica europea hauria de fixar-se tres grans objectius:

1. **Sostenibilitat:** i) desenvolupar fonts renovables d'energia i altres fonts i vectors energètics de baixa emissió de carboni, en particular combustibles alternatius per al transport; ii) contindre la demanda d'energia a Europa; iii) liderar els esforços mundials per detindre el canvi climàtic i millorar la qualitat de l'atmosfera local.
2. **Competitivitat:** assegurar que l'apertura del mercat de l'energia resulta beneficiosa per als consumidors i per a l'economia en general i, al mateix temps, estimula les inversions destinades a la producció d'energia neta i a l'increment de l'eficiència energètica; ii) amortir les repercussions de l'augment dels preus internacionals de l'energia en l'economia de la UE i en els seus ciutadans; iii) mantindre Europa en l'avantguarda de les tecnologies energètiques.
3. **Seguretat d'abastiment:** es tracta de frenar la creixent dependència de la UE respecte de l'energia importada mitjançant: i) un enfocament integrat de reducció de la demanda, diversificació dels tipus d'energia consumida per la UE (combinació energètica) mitjançant un major ús de les energies autòctones i renovables competitives, i diversificació de les rutes i les fonts d'abastiment de l'energia importada; ii) la creació d'un marc que estime les inversions adequades per a fer front a la creixent demanda d'energia; iii) la millora de l'equipament de la UE per a fer front a la situacions d'emergència; iv) la millora de les condicions de les empreses europees que desitgen accedir als recursos globals; v) la garantia que tots els ciutadans i

totes les empreses tenen accés a l'energia.

Per a aconseguir estos objectius el document planteja sis línies d'acció per al conjunt d'Estats de la UE:

- implantar plenament els seus mercats interiors del gas i de l'electricitat.
- aconseguir que el mercat interior de l'energia garantisca la seguretat de l'abastiment i la solidaritat entre els Estats membres.
- debat real en tot el seu àmbit sobre les diferents fonts d'energia.
- fer front als desafiaments del canvi climàtic de forma compatible amb els objectius de l'Estratègia de Lisboa:
 - clara intenció de donar prioritat a l'eficiència energètica, amb l'objectiu d'estalviar el 20% de l'energia que la UE utilitzaria en cas contrari per al 2020, i acordar una sèrie de mesures concretes per a dur a terme aquest objectiu.
 - Adoptar una guia a llarg termini de les fonts d'energia renovable.
- un pla estratègic de tecnologia energètica.
- una política energètica exterior comú.

(Font: Llibre Verd *Estratègia europea para una energia sostenible, competitiva i segura*. COM (2006) 105final. Bruselas, 8.3.2006. Disponible electrònicament en http://ec.europa.eu/energy/green-paper-energy/doc/2006_03_08_gp_document_es.pdf).

ANNEX 6. El context energètic espanyol i valencià

La planificació energètica en la **Comunitat Valenciana** aposta per les **energies no contaminants** i la millora de l'**eficiència** com a elements per a aconseguir l'autosuficiència en matèria elèctrica i un desenvolupament compatible amb la preservació del medi ambient. Per a això, les inversions se centren en un doble objectiu: un augment significatiu i diversificat de l'oferta energètica i la millora de la distribució del subministrament (fins al 2010 la inversió prevista és de 5.000 milions de €).

El **Pla Eòlic** (que identifica 15 zones susceptibles de desenvolupament eòlic, amb una potència total prevista per a totes elles de 1.695Mw i un màxim de 2720 aerogeneradors), per a la generació elèctrica amb renovables, i l'impuls a sistemes eficients com les centrals de cicle combinat de gas natural, són altres elements clau de la política energètica de la Generalitat Valenciana, junt amb la consolidació d'una cultura de l'estalvi de

l'energia (Pla d'Estalvi i Eficiència Energètica de la Comunitat Valenciana).

a. El balanç energètic de la Comunitat Valenciana

L'estructura energètica de la Comunitat Valenciana és prou més pareguda a la del conjunt de la Unió Europea que a la d'Espanya. Açò és degut al fet que la nostra Comunitat té un elevat consum de gas natural i una major diversificació energètica que Espanya.

L'**índex d'autoabastiment**, que representa la relació entre la producció interna d'energia (suma de combustibles fòssils, urani, energies renovables, etc.) i el consum total d'energia primària, és molt més baix a Espanya (23,3%) respecte al presentat per la Unió Europea (50%), l'any 2002. Pel que fa al consum d'Energies Renovables, a la Comunitat Valenciana fou del 2,2% del total de l'energia primària, sent a Espanya el 6,3%, dades per a l'any 2004; en la Unió Europea, per la seua banda, el percentatge en 2002 va ser del 5,8%.

Les similituds de la nostra Comunitat amb la Unió Europea, pel que fa a l'ús de fonts energètiques, són: una elevada demanda de gas natural i una moderada demanda de productes petrolífers, en comparació amb la participació d'estes fonts en l'estructura energètica d'Espanya. No obstant això, es diferencien en la demanda de carbó, pràcticament nul·la a la Comunitat Valenciana, no així, tant en la UE com a Espanya.

Un altre aspecte important que diferencia a la Comunitat Valenciana de la Unió Europea i d'Espanya és el **dèficit d'energia elèctrica**, molt més elevat en la nostra Comunitat, així com un major percentatge de consum d'electricitat com a font d'energia final.

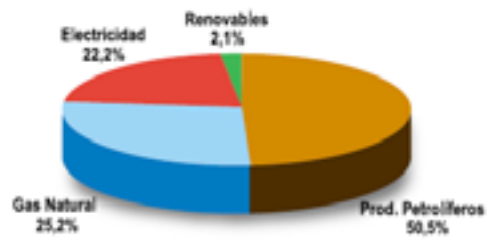
També destaca, en l'estructura de producció d'energia elèctrica de la Comunitat Valenciana, la producció deguda a la utilització d'energia nuclear.

Pel que fa a les energies renovables, s'observa que la participació d'aquestes en l'estructura energètica és encara molt baixa en els tres àmbits geogràfics, en relació amb els objectius plantejats en l'horitzó de l'any 2010.

Balanç energètic

ENERGÍA PRIMARIA	Miles de toe	%	±02/03 %
Petróleo	5.192	43%	5%
Carbón	1	0,01%	0%
Gas Natural	3.315	28%	7%
Uranio	2.384	20%	10%
Renovables	261	2%	-1,3%
Saldo de Energía Eléctrica	672	7%	-3%
Total	12.629	100%	5,3%

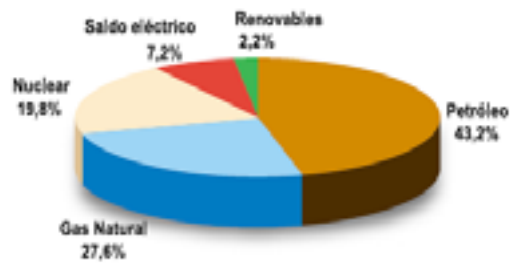
DEMANDA DE ENERGÍA FINAL	Miles de toe	%	±02/03 %
Carbón	1	0%	0%
Productos Petrolíferos	4.758	51%	4%
Gas Natural	2.389	28%	3%
Electricidad	2.094	22%	4%
Otros Renovables	197	2%	0,4%
Total	8.418	100%	3,3%



COMUNIDAD VALENCIANA

Energía final per sectors

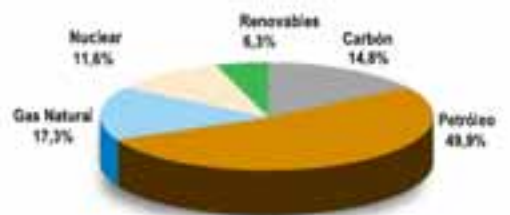
Energía primària



COMUNIDAD VALENCIANA



Energía final en España 2004

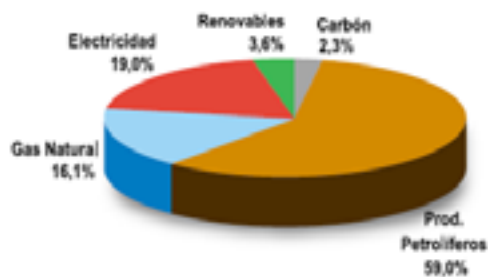


ESPAÑA



Energía final en la C.V. 2004

Energía final



ESPAÑA

Evolució de la demanda de energia primària



Evolució de la demanda de energia final



Font: *Balance energético de la Comunitat Valenciana 2004*. Generalitat Valenciana. Agència Valenciana de l'Energia. Disponible electrònicament en http://www.aven.es/val/pdf/balance/datos_energeticos_2004.pdf.

(consum d'energia necessari per a realitzar cada unitat de PIB). Aquest objectiu és superior al fixat pel conjunt de la UE, de l'1%, i amb ell es pretén unir a la **convergència** econòmica amb les regions europees més desenvolupades la convergència en l'àmbit energètic.

Això permetrà a les empreses valencianes **guanyar en competitivitat**, al produir la mateixa quantitat de béns i serveis amb una quantitat menor d'energia consumida. Suposarà un estalvi d'energia fins al 2010, horitzó d'aplicació del pla, de 4.296 ktep (milers de tones equivalents de petroli) i en termes econòmics de 2.412 milions de €.

Respecte al medi ambient, les actuacions proposades suposaran una **reducció total** de les **emissions** de CO₂, en el període 2001-2010, de 10.054.112 T.

b. El Pla d'estalvi i eficiència energètic de la Comunitat Valenciana

Aquest Pla, elaborat per l'Agència Valenciana de l'Energia, dependent de la Generalitat Valenciana, pretén **reduir** en un 1.1% interanual la **intensitat energètica** en la C.V

JORNADAS SOBRE EL FUTURO INMEDIATO DE LA ENERGÍA

JORNADAS SOBRE EL FUTURO INMEDIATO DE LA ENERGÍA

26 i 27 d'octubre de 2006
Consell Valencià de Cultura
Palau de Forcadell, c/ Museu, 3 de València



JORNADAS SOBRE EL FUTURO INMEDIATO DE LA ENERGÍA

JUEVES, 26 DE OCTUBRE

A las 12 horas

Conferencia "La energía de fusión nuclear" a cargo de Francisco Castejón, responsable de la Unidad de Plasmas del Laboratorio Nacional de Fusión del CIEMAT

A las 18 horas

Conferencia "La energía solar termoeléctrica" a cargo de Cayetano López Martínez, catedrático de Física de la Universidad Autónoma de Madrid y Director General Adjunto del CIEMAT

VIERNES, 27 DE OCTUBRE

A las 12 horas

Conferencia "La energía de fisión nuclear" a cargo de Enrique M. González Romero, director de la División de Fisión Nuclear del CIEMAT

A las 18 horas

Conferencia "Energías renovables y sostenibilidad" a cargo de Emèrit Bono, catedrático de Economía Aplicada y Ernest García, catedrático de Sociología Mediambiental

JORNADAS SOBRE EL FUTURO INMEDIAT DE L'ENERGIA

DIJOUS, 26 D'OCTUBRE

12.00 h

Conferència "La energía de fusión nuclear" a càrrec de Francisco Castejón, responsable de la Unitat de Plasmas del Laboratori Nacional de Fusió del CIEMAT.

18.00 h

Conferència "La energia solar termoelèctrica" a càrrec de Cayetano López Martínez, catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Madrid i director general adjunt del CIEMAT.

DIVENDRES, 27 D'OCTUBRE

12.00 h

Conferència "La energia de fisio nuclear" a càrrec d'Enrique M. González Romero, director de la Divisió de Fisió Nuclear del CIEMAT.

18.00 h

Conferència "Energias renovables y sostenibilidad" a càrrec d'Emèrit Bono, catedràtic d'Economia Aplicada i Ernest Garcia, catedràtic de Sociologia Mediambiental.

3.8. Representació del Consell i distincions

a. Representació del Consell

El Consell Valencià de Cultura compta amb representants i delegats, tant membres de la institució com terceres persones designades per ella, en altres entitats i events culturals, públics i privats; en uns casos per precepte legal i en altres perquè és convidat puntualment a delegar representants. En la següent taula es mostra la informació sobre aquesta activitat durant 2006.

Òrgan, entitat, activitat	Data	Representació CVC Conseller
Activitats		
Taula redona organitzada per la FVMP "Políticas culturales versus propiedad intelectual"	27/04	Ramón de Soto
Comissió de seguiment de la Llei de Patrimoni Arbori	29/05	Vicent Àlvarez
Consells rectors i Patronats		
Consell Assessor de Biblioteques de la Generalitat Valenciana		Ricardo Bellveser; Jesús Huguet
Consell Rector de l'Institut Valencià de la Música		Enrique García Asensio
Consell Rector de l'IVAM		Ricard Bellveser
Consell Rector de l'Institut Valencià de Cinematografia "Ricardo Muñoz Suay"		Ramón de Soto
Consell Assessor del Llibre		Rosa María Rodríguez Magda
Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia		Juan Antonio Montesinos García
Consell Rector de Teatres de la Generalitat Valenciana		Carmen Morenilla
Patronat de la Fundació Comunitat Valenciana-Regió europea	22/12	Jesús Huguet
Premis		
Vocals en el jurat dels Premis literaris Ciutat de València		
Premi Roïc de Corella de poesia en valencià		José Morera Buelti
Premi Vicente Gaos de poesia en castellà		Ricardo Bellveser
Premi Constantí Llombart de narrativa en valencià		Jesús Huguet
Premi Blasco Ibáñez de narrativa en castellà		Juan Antonio Montesinos García
Premi Eduard Escalante de teatre en valencià		Carmen Morenilla
Premi Juan Gil-Albert d'assaig en castellà		Vicente Muñoz Puelles
Premi Juan Timoneda de teatre en castellà		Isabel Morant Deusa

Taula 17. Representació i delegats del Consell en diverses entitats culturals.

b. Propostes de distinció cultural

En la següent taula es mostra la proposta del Ple del Consell Valencià de Cultura de candidats a les diverses distincions culturals de la Generalitat Valenciana per a l'any 2006.

Distinció	Candidats
Alta Distinció	Pere Maria Orts Jesús Martínez Guerricabeitia

	Victor Fairén
	Avelino Corma
Mèrit Cultural	Nacho Duato
	Jesús Martínez Guerricabeitia
	Galeria Punto
	Francesc Jarque
	Carmen Portaceli
	Avelino Corma
Premi de les Lletres	Carmelina Sánchez Cutillas
	José Luis Aguirre
	Empar Lanuza
	Joan Francesc Mira

c. Distincions pròpies: Medalla de Plata

El Consell Valencià de Cultura guarda mitjançant un règim propi de distincions aquelles persones o entitats que destaquen o contribueixen de manera rellevant a la comesa institucional de vetlar per la defensa i promoció dels valors lingüístics i culturals valencians.

En la tabla següent es mostren les persones que han sigut guardonades amb la medalla de Plata en 2006.

Medalla de Plata		
Persona		Lliurament
Jordi Sevilla, ministre d'Administracions Públiques		17 de juny
Valeri Gergieiev, músic i director del teatre Mariinsky de San Petersburg		6 de novembre
Amb motiu del 20 Aniversari de la institució		
Antics membres		
Amando Garcia	Justo Nieto	20 de juny, Ple commemoratiu
Emili Marín	Manuel Bas	
Enedina Lloris	Pedro Vernia	
Francesc Michavila	Ramiro Reig	
Jordi Garcia	Rosa Serrano	
José M. López	Vicente Simó	
Actuals membres		
Carmen Morenilla	Manuel Conejero	18 de juliol, acte oficial al Palau de la Generalitat
Eduardo Primo	Manuel Sanchis	
Elena Negueroles	Ramón de Soto	
Enrique Garcia	Ramon Lapiedra	
Isabel Morant	Ricardo Bellveser	
Isabel Ríos	Rosa M. Rodríguez	
Jesús Huguet	Santiago Grisolia	
José M. Morera	Vicent Álvarez	
Juan A. Montesinos	Vicente Ferrero	
Luis Prades	Vicente Muñoz	

Taula 18. Persones guardonades amb la Medalla de Plata del Consell en 2006.

4. El Ple

- 4.1. Acords del Ple
- 4.2. Sessions a Bunyol, Villena, Elx i Vilafranca
- 4.3. Sessions extraordinàries i compareixences
- 4.4. Declaracions institucionals i notes públiques

4.1. Acords del Ple

En aquest epígraf es presenten els principals acords presos pel Ple del Consell Valencià de Cultura agrupats per sessió.

Sessió de 30 de gener

- Aprovació d'informes:
 - *Sobre fundaciones y desarrollo cultural* (pàg. 122)
 - *Sobre les biblioteques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València* (pàg. 99)
 - *Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de L'Assumpció d'Andilla* (pàg. 102)
 - *Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairen* (pàg. 124)

Sessió de 27 de febrer

- Aprovació de la liquidació del pressupost de l'exercici 2005

Sessió de 27 de març, al castell de Bunyol

- Aprovació d'informes:
 - *Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural* (pàg. 125)
 - Escrit sobre els investigadors del programa Ramón i Cajal (pàg. 72)

Sessió extraordinària de 26 d'abril

- Aprovació de les *Observacions al projecte de Llei 7/2004 de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià* (pàg. 127)

Sessió de 28 d'abril

- Aprovació d'informes:
 - *El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte* (pàg. 131)
 - *Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis* (pàg. 137)
 - *Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo* (pàg. 104)

Sessió de 29 de maig, a l'Ajuntament de Villena

- Aprovació d'informes:
 - *Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació* (pàg. 105)
 - *Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist a Altura* (pàg. 107)
 - *Sobre arquitectura modernista valenciana* (pàg. 139)
- Declaració institucional amb motiu del 75 Aniversari de la II República (pàg. 72)
- Declaració institucional sobre el trasllat i venda il·legal d'oliveres protegides (pàg. 73)
- Aprovació de la memòria institucional de l'any 2005.

Sessió de 26 de juny

- Presentació, amb motiu de la celebració del 20 aniversari de la institució, de la publicació *20 Anys (1986-2006). Consell Valencià de Cultura* (pàg. 34, 150)

Sessió de 24 de juliol

- Aprovació de l'avantprojecte de pressupost de la institució per a 2007.

Sessió de 27 de setembre, a l'Ajuntament d'Elx

- Aprovació d'informes:
 - *Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals* (pàg. 108)
 - *Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València.* (pàg. 110)

Sessió de 23 d'octubre, a l'Ajuntament de Vilafranca

- Aprovació d'informes:
 - *Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats.* (pàg. 141)
 - *Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica.* (pàg. 143)
 - *Sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad.* (pàg. 111)

Sessió de 28 de novembre

- Aprovació d'informes:
 - *Sobre l'arquitectura racionalista valenciana* (pàg. 145)
 - *Sobre una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució* (pàg. 147)

Sessió de 22 de desembre

- Aprovació d'informes:
 - *Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria* (pàg. 113)
 - *Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel* (pàg. 115)
 - *Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib* (pàg. 116)
 - *Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Llíria* (pàg. 118)

4.2. Sessions a Bunyol, Villena, Elx i Vilafranca

El Consell trasllada cada any la seua sessió plenària a tres ciutats valencianes com a forma de conèixer de prop la realitat cultural valenciana i com a mitjà de presentació pública de la institució i les seues activitats. Enguany, però, a aquesta programació s'ha afegit una quarta visita oficial del Ple del CVC a la ciutat d'Elx per tal de celebrar l'estada temporal de la Dama d'Elx al seu indret d'origen.

a. Ple del Consell a Bunyol, 27 de març

La visita començà amb una roda de premsa conjunta del president del Consell, Santiago Grisolia, qui expressà la disposició de la institució consultiva en col·laborar i desenvolupar projectes amb el consistori bunyoler, i l'alcalde, Fernando Giraldo, el qual assenyala tres assumptes de particular importància en l'àmbit cultural del poble i de la comarca de la Foia de Bunyol: el recolzament a les dues societats musicals de la localitat: La Armònica i La Artística; el manteniment i continuïtat del Conservatori Professional de Música San Rafael; i la preservació de la riquesa paisatgística de la comarca mitjançant el reforçament dels esforços en la prevenció dels incendis forestals.

Posteriorment al descobriment d'una placa commemorativa de la visita del Consell, tingué lloc la sessió plenària de la institució en la sala del Oscurico, dins el Palau Gòtic del castell de Bunyol, seguida d'una sessió pública amb assistència de membres del consistori i veïns. Finalment, els membres del Consell visitaren diversos indrets d'importància cultural i patrimonial de la capital de la Foia de Bunyol.

b. Ple del Consell a Villena, 29 de maig

Després d'una roda de premsa conjunta entre el president del Consell, Santiago Grisolí, i l'alcaldesa de Villena, Vicenta Tortosa, es descobrí una placa commemorativa de la visita del Consell Valencià de Cultura. Seguidament es celebrà en l'Ajuntament la sessió ordinària del CVC i una sessió pública amb assistència de personalitats i públic de Villena (més avall es reproduïxen les paraules pronunciades per l'alcaldesa). Finalment, els membres del Consell visitaren en companyia de membres del consistori diversos espais culturals de la ciutat, com ara el Teatro Chapí i el Museo Arqueológico José M^a Soler, on pogueren contemplar el "Tesoro" de Villena, una de les troballes àuries més importants de la Edat del bronze europea.

Paraules de l'alcaldesa de Villena, Vicenta Tortosa Urrea

Buenos días, miembros del Consell Valencià de Cultura, Muy Ilustre Sr. Presidente, D. Santiago Grisolí, compañeros y compañeras de Corporación, señoras y señores.

Al recibir la grata noticia de que la Comisión de Gobierno del Consell Valencià de Cultura había acordado visitar nuestra ciudad, pueden imaginarse nuestra alegría, una justificada satisfacción por tener el honor de poder ofrecerles este Salón de Plenos para celebrar sesión extraordinaria de la Institución Valenciana que vela por la defensa y la promoción de los valores lingüísticos y culturales de la Comunidad Valenciana. El Consell es la figura que nos garantiza dentro del marco de nuestro Estatuto de Autonomía, que nuestras importantes y variadas señas de identidad quedan salvaguardadas del paso del tiempo. El Consell Valencià de Cultura, podríamos decir, mantiene viva la llama que nos identifica como pueblo.

El honor que tenemos pudiendo contar con su presencia, nos da la oportunidad de compartir con todos ustedes, señores y señora consellers, nuestro rico patrimonio y nuestro incesante movimiento cultural.

Villena, desde que tenemos conocimiento de su existencia, ha sido y es punto de encuentro de muchos caminos; Villena es camino y es frontera, y su importante situación estratégica ha enriquecido de manera notable las posibilidades que teníamos de desarrollo como ciudad. Esto es así, porque cada una de las culturas que por aquí ha pasado o se ha asentado en nuestras tierras, ha contribuido a que hoy día seamos un pueblo abierto, solidario y responsable del rico patrimonio que nuestros antepasados nos han legado. Todo este ir y venir de gentes de otras tierras y de otras culturas ha ido conformando una identidad que no puede encasillarse nítidamente en un modelo concreto. Somos a la vez parte y resultado de esta realidad, una realidad que se muestra evidente cuando observamos nuestros monumentos, el Castillo de la Atalaya, nuestras Iglesias, especialmente la Iglesia Arciprestal de Santiago, el Palacio en el que nos encontramos, todo ello en el marco tan entrañable que es el Casco Antiguo de Villena, en el que este municipio tanto empeño está poniendo para su recuperación.

Otro de los factores que revelan nuestra riqueza como pueblo es la gran importancia que tienen para quienes investigan, nuestros yacimientos arqueológicos: la gran urbe prehistórica del Cabezo Redondo, el Puntal de Salinas, el todavía poco conocido yacimiento de Terlinques, en el que esperamos tener muchas futuras satisfacciones.

Y si hablamos de satisfacciones para Villena, pocas serán tan grandes como ser poseedores del Tesoro de Villena, una colección única que enriquece nuestra diversidad y que nos conforma como pueblo y aporta nuestra identidad al crisol de la Comunidad Valenciana. Uno de los futuros retos ya no solo de este municipio sino también de nuestra Comunidad, sería la bella empresa de trabajar conjuntamente para que el Tesoro de Villena fuera declarado PATRIMONIO DE LA HUMANIDAD.

Sin embargo, un pueblo no se perfila ni se hace exclusivamente de lo material, son precisamente las personas y su trabajo quienes ponen en valor este patrimonio. Villena es rica también en figuras que a lo largo de la historia han sobresalido y han contribuido al desarrollo cultural de este país, desde el Príncipe D. Juan Manuel, D. Enrique de Villena, el polifonista Ambrosio Cotes, el músico y protector de la propiedad intelectual, D. Ruperto Chapí, hasta historiadores tan importantes para el pueblo valenciano como D. Sebastián García Martínez.

Pero, ¿qué es tener algo sin conocerlo y sin valorarlo?. ¿qué es ser rico sin ser consciente de nuestra riqueza?. Es como no tener nada.

Y si hay alguien que nos ha enseñado a los villeneros y villeneras a conocer y valorar todo lo que tenemos, nuestro bagaje como pueblo, ha sido nuestro paisano D. José María Soler García. La persona que ha sido calificada como el villenense más importante del siglo XX, y que el tiempo tiene que decirnos si también del siglo XXI. Si hablamos de cultura, de patrimonio villenense, consideramos a Soler el imprescindible referente para nuestra ciudad. A D. José María, los villeneros y las villeneras, y el pueblo valenciano en general, le debemos no solo el descubrimiento de nuestros Tesoros sino además una vida dedicada al estudio de nuestro pasado y a la promoción y divulgación de nuestra cultura, y al empuje de muchas iniciativas contemporáneas, no solo propias sino alentando, asimismo, a quienes le rodearon.

Quiero compartir con todos ustedes que este día me llena de un especial agradecimiento como Alcaldesa de Villena y Presidenta de la Fundación José María Soler, ya que acabamos de clausurar la celebración del centenario de su nacimiento, apenas hace mes y medio, el pasado 8 de abril, una celebración en la que se ha volcado el pueblo entero y que ha quedado enmarcada por dos acontecimientos imprescindibles por su importancia: el primero, antes de iniciar los actos del centenario, se declaró al Tesoro de Villena, Bien de Interés Cultural, y, en segundo lugar, la celebración en el Ayuntamiento de Villena del Pleno Extraordinario del Consell Valencià de Cultura.

Hoy, señores y señora consellers, van a conocer una ciudad que está viva, que permanece en constante movimiento, Villena es una población que nunca se ha conformado con su rico pasado sino que lo enriquece y trabaja todos los días para crecer culturalmente.

Esta tarde tendrán la oportunidad de acercarse a algunos de los importantes documentos de nuestra historia que se conservan en nuestro Archivo Histórico Municipal. Aun siendo todavía insuficiente, se ha intentado con su última remodelación, salvaguardar su contenido y hacer un poco más digna las labores que allí se desarrollan, tanto para investigadores como para su personal.

Desde el año 1999 volvemos a contar con las oportunidades que regularmente nos brinda el Teatro Chapí, que nos proporciona la posibilidad de acceder a actividades de primera línea, tanto teatrales como musicales, siendo considerado este auditorio uno de los mejores de la Comunidad Valenciana, tanto por su programación como por las instalaciones que contiene.

La Casa de la Cultura cumple también un papel muy importante en la vida cultural de nuestros ciudadanos y ciudadanas. No es solo un edificio, que alberga también la Biblioteca “Miguel Hernández” y el Conservatorio Municipal de Música, es el motor que aviva el funcionamiento del movimiento cultural local, de sus artistas y colectivos culturales. La Casa de la Cultura es el imprescindible mediador entre la creación y la población, proyectando sus actividades más allá de sus instalaciones, ofreciendo un abanico de posibilidades tan amplio como lo es la propia ciudad de Villena.

El cuarto pilar sobre el que se asienta nuestra cultura son nuestros Museos municipales: el Museo Escultor Navarro Santafé, la colección etnográfica Jerónimo Ferriz, y el Museo Arqueológico José María Soler.

Es precisamente en la puesta en valor de nuestros museos donde estamos centrando nuestros esfuerzos. El edificio de la Antigua Electroharinera nos brinda una serie de posibilidades que permitirá albergar en el mismo lo que venimos a llamar MUSEO DE LA CIUDAD, una ambiciosa iniciativa, en la que hemos conseguido ilusionar a la Excm. Diputación Provincial de Alicante, y que tenemos la esperanza de poder conseguir la implicación de nuestro Gobierno Autonómico. La limitación de tiempo y las condiciones actuales en las que se encuentra este edificio nos impiden una visita al mismo a la que les emplazo cuando deseen para que conozcan de primera mano la magnitud de nuestro proyecto. Tengo la seguridad que se sentirán tan entusiasmados como nosotros.

Porque les reitero que no nos conformamos con lo que tenemos, tenemos una ciudad con proyecto cultural, sabemos lo que queremos alcanzar, trabajamos permanentemente para mejorar la cultura porque defendemos con ahínco que así también ganaremos calidad de vida, ya que un pueblo que cuida su cultura también cuida a su ciudadanía.

Quienes dirigimos en estos momentos el Ayuntamiento de Villena, el futuro de nuestra ciudad, compartimos plenamente con ustedes, miembros del Consell Valencià de Cultura, el compromiso

de proteger, descubrir, conservar y promocionar nuestros valores culturales, para de esta forma poder sentir el orgullo de formar parte de este gran mosaico cultural que es la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias y les reitero mi sincero agradecimiento por haber elegido mi ciudad, Villena, como lugar donde celebrar su sesión plenaria.

c. Ple del Consell en Elx, 27 de setembre

El Ple del Consell organitzà la seua sessió de setembre a Elx per tal de celebrar la presència de la Dama d'Elx en el seu lloc d'origen. Després del plenari ordinari a l'Ajuntament elxà, tingué lloc una sessió pública amb la presència de l'alcalde, Diego Macià, altres membres del consistori i veïns de la ciutat. En les seues paraules de presentació (reproduïdes més avall, junt a les de Diego Macià), Santiago Grisolíà recordà l'estreta relació existent entre el Consell Valencià de Cultura i la ciutat d'Elx, reflectida en gran quantitat de publicacions, informes, visites i guardons (el Consell atorgà la seua segona medalla d'Or a la Festa d'Elx) relacionades amb l'ingent patrimoni cultural material i immaterial de l'antiga *Illici*, amb una menció particular al recolzament i implicació de la institució cultural en els reiterats esforços d'Elx per poder gaudir de la Dama en la seua ciutat d'origen.

Per últim, els membres del Consell visitaren la Dama en el Museu Arqueològic, inaugurat de bell nou per a acollir l'escultura ibèrica durant la seua estància temporal a Elx.

Paraules de Santiago Grisolíà, president del CVC:

Señor Alcalde, Señores concejales, amigos:

No es la primera vez que el Consell Valencià de Cultura visita oficialmente Elche, ni la primera en que celebramos una de nuestras sesiones plenarias en este ayuntamiento. Normalmente, cada año no celebramos más que tres sesiones plenarias fuera de nuestra sede, y las programamos con algunos meses de antelación. Esta sesión plenaria de hoy, que por una parte es la ordinaria de este mes de septiembre, por otra parte es extraordinaria, por dos razones: la primera, por tener lugar aquí, y la segunda, porque el motivo de este traslado ha sido celebrar un hecho de por sí extraordinario, que no queríamos dejar pasar sin compartir con todos ustedes: la estancia temporal de la Dama de Elche en su lugar de origen.

Ninguna otra ciudad valenciana acumula, como Elche, dos bienes vivos declarados patrimonio de la humanidad. Al contrario que la Dama, se trata de dos bienes, el Palmeral y el Misteri, que afortunadamente no pueden trasladarse a otro sitio, pero que, como bienes vivos, hay que mantenerlos con un cuidado especial, yo diría que con una identificación especial. Es como si cada palmera y como si cada palabra del Misteri llevaran grabada la leyenda: "Sóc per a Elx". Yo les pediría que los cuidasen "como si fueran suyos", pero teniendo en cuenta que no son sólo suyos, sino de todos los valencianos, e incluso, más aún desde su declaración, de toda la humanidad.

Y además esta ciudad tiene otros tesoros, como sus murallas, sus torres, o los fondos de su nuevo museo arqueológico e histórico, y tiene, aunque siempre esté "de viaje", a la Dama, que por una parte es lamentable que no pueda residir aquí, pero por otra parte es normal que esté siempre "de viaje" porque su oficio es ser embajadora: en realidad, es la mejor embajadora cultural que cualquier ciudad podría desear.

El Consell Valencià de Cultura emitió en el año 2000 un informe sobre el estado de conservación de la Dama, y posteriormente nos pronunciamos para adherirnos a la petición de que esta pudiera exhibirse temporalmente en su ciudad. A lo largo de los años, los documentos y publicaciones de nuestra institución vinculados con Elche se han ido repitiendo con una frecuencia que no se ha dado con ninguna otra ciudad valenciana. Hemos emitido informes sobre la muralla medieval, sobre la torre Ressemblanc, sobre el yacimiento de la Alcudia, para que fuese declarado bien de interés cultural, y adhesiones a las declaraciones del Palmerar y del Misteri como patrimonio de la humanidad. También hemos publicado libros sobre todos estos tesoros: el yacimiento de la Alcudia, las palmeras, la Festa y el Misteri, el Llibre de Privilegis de

la ciudad... No es algo que se nos tenga que agradecer; es sólo la respuesta debida a la gran riqueza del patrimonio cultural de Elche. Así que supongo que no será esta la última vez que vengamos por aquí, si ustedes nos dan su permiso.

Señor Alcalde, señores concejales, señoras y señores: muchas gracias por acogernos siempre tan amablemente. Cada vez consiguen que nos sintamos en Elche como en nuestra casa. Por eso no puedo más que invitarles, en mi nombre y en el de mis compañeros, a visitarnos en nuestra sede de Valencia. Estaremos encantados de recibirles, como siempre hemos estado encantados de colaborar con ustedes en todo lo que beneficie a nuestro patrimonio cultural.

Muchas gracias a todos por su atención.

Paraules de Diego Macià, alcalde d'Elx:

Sr. President, membres del Consell Valencià de Cultura, autoritats, apreciats amics i amigues, bon dia.

Les meues primeres paraules han de ser per a donar-los de nou la benvinguda a la ciutat d'Elx, que acull amb molta satisfacció en este Saló de Sessions Municipal el Ple Ordinari i la Sessió Oberta del Consell Valencià de Cultura, als membres del qual vull agrair especialment l'interés que sempre han demostrat per conèixer de primera mà la realitat de la situació cultural de la nostra ciutat.

I es que aquesta és la segona ocasió en que el Saló de Sessions de l'Ajuntament d'Elx, un dels més antics de la Comunitat Valenciana i testimoni inalterable del devenir diari de tot allò que interessa els il·licitans des del segle XIV, acull una reunió del Consell Valencià de Cultura, cosa que ens plena d'orgull i satisfacció.

El 30 d'octubre de l'any 2000 el Consell ja celebrà un **Ple Ordinari i una Sessió Oberta** a la nostra ciutat, interessant-se vivament per la realitat cultural d'Elx en tots els seus diversos aspectes i coneixent directament un dels nostres símbols culturals més representatius, el Misteri d'Elx.

Demanàrem en aquella reunió al Consell Valencià de Cultura el màxim suport i la seua adhesió per a la candidatura del Misteri com a Patrimoni de la Humanitat, que en aquell moment estava en marxa i, efectivament, obtinguérem el seu recolzament incondicional. El 18 de maig de l'any següent, l'any 2001, el Misteri fou declarat per la UNESCO a París "Obra Mestra del Patrimoni Oral i Immaterial de la Humanitat".

Però no va ser aquesta l'única ocasió en què el Consell va mostrar la seua preocupació per apropar-se a la realitat cultural d'Elx i el seu interès per la potenciació i la promoció dels nostres senyals d'identitat. Amb anterioritat, l'any 1996, els il·licitans ja havíem comptat amb el suport d'esta Institució en la petició perquè la Dama d'Elx tornara al seu lloc d'origen amb motiu del centenari del seu descobriment, el dia 4 d'agost de 1997.

També comptàrem amb el suport del Consell Valencià de Cultura en la **tramitació de l'expedient de la candidatura del Palmerar d'Elx com element de la Llista de Patrimoni Mundial de la UNESCO**, que finalment va ser realitat després de la reunió de novembre de l'any 2000 del Comité de Patrimoni Mundial d'este organisme internacional.

Amb posterioritat, l'11 d'agost de 2001, els membres del Consell Valencià de Cultura es van desplaçar de nou a Elx per a concedir la **Medalla d'Or de la Institució al Misteri d'Elx**, i els il·licitans tornàrem a sol·licitar el seu ajut i adhesió a la petició, que enteníem era justa i legítima, per a que la Dama d'Elx tornara a Elx per a presidir la inauguració del Museu Arqueològic Municipal després de la seua restauració.

Els il·licitans comptàrem de nou amb el recolzament explícit del Consell en esta qüestió i el 18 de maig d'enguany s'ha fet realitat el desig col·lectiu del poble d'Elx i feliçment la Dama està entre nosaltres des d'esta data, en el lloc d'honor del recentment inaugurat Museu Arqueològic i d'Història d'Elx.

Com veiem, ha quedat ben clar el respecte, el suport i inclús diríem la complicitat existents en tot moment entre el Consell Valencià de Cultura i els símbols d'identitat cultural més íntims i més volguts pel poble d'Elx, i crec adequat aprofitar la presència del Consell a Elx per a deixar constància del reconeixement dels il·licitans al treball d'este organisme i del agraïment per esta relació particular, plena de sintonia amb el nostre llegat cultural.

Vull fer notar amb satisfacció que molts dels projectes de la Corporació Municipal dels que informàvem al Consell Valencià de Cultura en la seua anterior reunió a la nostra ciutat hui són una realitat que, en el seu conjunt, ens apopen a l'objectiu general de materialitzar un projecte de ciutat en el que la cultura siga un important eix vertebrador del sistema de convivència diari.

Tota la societat il·licitana, després d'un període de temps continuat de preocupació per consolidar els avanços de caràcter econòmic, material, ha arribat a un consens en la necessitat de treballar de manera conjunta per l'accés a l'educació i la cultura.

Els responsables de la gestió municipal en estos anys hem arreglat este clar missatge, i ha estat una prioritat municipal fer realitat la transformació cultural d'Elx.

Fruit d'esta activitat són alguns progressos que, encara que no ens fan perdre de vista la necessitat -sempre present- de seguir avançant en cultura i educació, ens fan encarar amb esperança i il·lusió el futur pròxim. Així, si en l'anterior celebració de les sessions del Consell Valencià de Cultura a Elx parlàvem de la necessitat de crear i articular una ruta cultural i museística vertebradora de l'activitat cultural, hui podem constatar amb satisfacció la realització de les següents actuacions en esta direcció:

- La reforma integral del Museu d'Art Contemporani d'Elx, que hui segueix sent una referència de primer ordre per a este art que en els anys 40 i 50 commocionà la concepció pictòrica que fins a aquell moment existia.
- La creació del Museu Paleontològic d'Elx, fruit de la col·laboració municipal al el Grup Cultural Paleontològic, que hui dona forma a una proposta cultural pedagògica original i a una col·lecció singular que s'ha posat a l'abast de tots els que vullen conèixer-la.
- La creació del Museu del Palmerar.

Un dels horts tradicionals urbans de palmeres, l'Hort de Sant Plàcid, acull des de l'any passat la materialització d'un altres dels projectes que permet a il·licitans i visitants conèixer amb profunditat l'origen, el desenrotllament en el temps i les possibilitats futures d'un dels nostres legats culturals i naturals més característics i més determinants de la nostra fisonomia urbana, el Palmerar Històric, i ens aproxima a les claus per les que la UNESCO li atorgà la distinció de Patrimoni de la Humanitat atenent al seu valor transmissor d'un determinat paisatge cultural entre diverses civilitzacions.

El visitant al Museu, després d'obtenir una abundant informació sobre el Palmerar fent servir panells interactius i mitjans audiovisuals, continua el seu recorregut amb la visita del propi hort exterior, i enllaça amb la Ruta del Palmerar, també recentment habilitada, en la que disfrutará dels singulars camins tradicionals d'Elx vorejats pels horts de palmeres.

El Museu del Palmerar i la Ruta del Palmerar integren en conjunt l'**Àrea Temàtica de la Palmera**, que s'uneix al Museu Municipal del Misteri en la seua vocació d'oferir als nostres visitants una completa informació sobre els dos elements declarats Patrimoni de la Humanitat, i que un per la seua ubicació dispersa i l'altre pel seu caràcter immaterial han necessitat d'aquesta iniciativa per a ser compresos d'una manera nítida per aquells que vénen a la nostra ciutat per a conèixer-los.

Està previst que prompte siga visitable, incorporant-se així a la Ruta del Palmerar, l'Estació Phoenix, un projecte d'investigació transnacional en el que participen tant la Generalitat com l'Ajuntament i en el que es desenvolupen modernes tècniques de reproducció "in vitro" aplicades a la millora del nostre Palmerar.

• La creació del **Museu Arqueològic i d' Història d' Elx**

Des del 18 de maig passat el Museu Arqueològic i d'Història d'Elx, que vostèns tindran l'oportunitat de conèixer personalment hui mateix i l'existència del qual es déu en bona mida a l'informe favorable que en el seu dia va emetre al respecte el Consell Valencià de Cultura, s'ha convertit sense dubte en la infraestructura cultural més emblemàtica de la ciutat, i la seua vocació és clarament la posta en valor de l'important patrimoni arqueològic i històric d'Elx.

El projecte de construcció del Museu ha donat lloc a la realització de nombroses actuacions de recuperació patrimonial i de promoció cultural com ara per exemple l'excavació, consolidació i restauració del llenç nord de la muralla medieval de la ciutat, el descobriment i la recuperació de nombrosos elements i espais singulars al Palau dels Altamira -inclosos la seua porta i els laterals almohades- o la fusió funcional del Palau amb un espai extramurs que configura un conjunt museístic de gran personalitat pròpia que permet establir un discurs històric-cronològic de la ciutat que abarca des dels seus orígens fins a l'època actual.

El Museu Arqueològic i d'Història d'Elx alberga en una de les seues sales més representatives, la Torre de l'Homenatge, a la **Dama d'Elx** durant la seua estància a la ciutat, prevista fins al pròxim dia primer de novembre. La sala s'ha acondicionat, naturalment, per a garantir les condicions de seguretat, conservació i estabilitat ambiental per a acollir tan important obra escultòrica.

Entenim que l'estada de la Dama durant este any 2006 a Elx representava una ocasió única per a donar un salt qualitatiu en la concepció que de sí mateixos i de la pròpia ciutat tenim els mateixos il·licitans i també pel que fa a la promoció exterior d'Elx, que es defineix cada vegada més com un destí turístic d'interés pels seus atractius culturals.

Bona prova d'això són les dades d'afluència de visitants dels que disposem: unes 300.000 persones (la meitat d'elles procedents de tota la Comunitat Valenciana, de la resta d'Espanya i l'estranger) han visitat el Museu des de la seua apertura el dia 18 de maig, sense dubte en bona mida per l'atracció que suscita el bust ibèric per excel·lència però que, a més, s'enduen amb ells després de la visita a la ciutat un coneixement, que en moltes ocasions els sorprén per inesperat, sobre l'extraordinària riquesa cultural que atresora Elx.

Per a consolidar la imatge de la ciutat com a centre d'atracció cultural i turística d'interés d'àmbit nacional i internacional es dissenyà un programa d'actes que engloba nombroses activitats culturals que estan realitzant-se al llarg d'enguany i que persegueixen l'objectiu de crear unes fites culturals que persistisquen en el futur, i que permetesquen els il·licitans i els nostres visitants conèixer millor la nostra història i la nostra identitat.

Este programa d'activitats ha rebut el nom genèric "D'Ilici a Elx 2006, 2500 anys d'història" i engloba la realització de congressos, nombroses activitats escolars i projectes pedagògics, cicles de conferències, l'edició de publicacions i un gran circuit d'exposicions en diferents llocs de la ciutat, amb un punt de partida i vertader element protagonista del recorregut que és el MAHE, el Museu Arqueològic i d'Història d'Elx, i que dona forma a una ruta en la que el fil conductor és Elx i la seua riquesa patrimonial, vista des dels seus vessants històric, pictòric, arqueològic, popular, etc.

El Museu Arqueològic i d'Història d'Elx i l'exposició multiseu "IliciElx2006" han donat forma definitiva a una necessitat que expressàvem al Consell Valencià de Cultura en la seua anterior visita, que era la consolidació d'un circuit cultural-monumental-turístic que servirà de referència per a la ciutat d'Elx, i que donara unitat als elements patrimonials existents en el perímetre de l'antiga "Vila Murada" que fins ara es consideraven de forma aïllada i individual.

Si bé el Museu Arqueològic i d'Història d'Elx és una de les principals accions de recuperació patrimonial que s'han dut a terme en este temps, em permetran anomenar altres realitzacions com ara:

- la restauració de la **Porta de Sant Agatàngel** de la Basílica de Sta. Maria,
- la **rehabilitació de l'Ala de Ponent** de l'edifici de l'Ajuntament, incloent-hi la restauració i posta en ús de la **Llotja Medieval** municipal, que des de aquell moment ha acollit diverses manifestacions culturals.
- la **rehabilitació de l'edifici de l'Ordre Tercera**, annex al Complex Cultural de Sant Josep, que també s'ha convertit en un focus cultural de considerable importància
- la **restauració de la façana de l'Ajuntament**, un projecte que en breu serà realitat una vegada s'ha solucionat, amb el concurs de les diverses administracions, la seua financiació.

Altres realitats, aquestes ja en el camp de la gestió cultural, que val la pena mencionar són:

- l' **adquisició de les sales de cinema "Odeón"** per l'Institut Municipal de Cultura, cosa que ens permet comptar amb un important vehicle per a la dinamització cultural.
- la recent cessió de l' "**Arxiu de l' Aigua**" a la ciutat per part de la Comunitat de Propietaris de la Sèquia Major del Pantà, cosa que permet posar a disposició general un llegat documental de gran importància,
- la finalització de la primera fase de l'adequació del **Centre Hernandià**, i la immediata -l'any 2007- posta en marxa dels treballs per a fer realitat la segona fase d'este gran projecte d'estudis i investigació al voltant de la figura de Miguel Hernández, que actualment es troba immers en la preparació de la Commemoració del Centenari del naixement del gran poeta.
- La coordinació i posta en marxa per l' Institut Municipal de Cultura de la **xàrcia de centres cívics municipals socio-culturals**, que descentralitza en tots els barris la gestió cultural i organitza nombrosos tallers de creació artística i activitat cultural diversa.

Estes realitzacions, que ens plenen d'orgull i que intentem millorar continuament per a poder compartir amb eficàcia la riquesa del nostre patrimoni, de cap manera ens allunyen de la intenció decidida de seguir treballant per a apropar la cultura tant als il·licitans com a aquelles persones que, de manera creixent, ens honren amb la seua presència.

Així, els **projectes** més immediats que creiem tindran un efecte important en la transformació cultural a curt termini de la ciutat i pels que anem a treballar de manera decidida són:

- La posta en marxa d' un gran **Centre de Producció Cultural**.

Recentment s'han adjudicat les obres, per un import de més de dos milions d'euros, per a la transformació de l'antic Escorxador municipal en un gran Centre de Producció Cultural de més de 2.500 m2 de superfície, l'objecte del qual és fomentar des d'esta nova infraestructura la creativitat artística, musical i cultural en general.

Amb la posta en marxa del Centre de Producció Cultural, que inclou una sala de teatre així com diverses sales d'exposicions i tallers d'activitats, pretenem estimular la gran capacitat local per a la creació artística i cultural, i confiem que este nou centre es convertirà en un agent de dinamització cultural notable.

- La definitiva consolidació del **Festival de Teatre i Música Medieval d'Elx**.

Considerem imprescindible avançar en l'assentament del Festival, enguany en la seua undècima edició, com a event cultural únic i ple de possibilitats que és. La major implicació dels agents locals, l'augment de la tímida col·laboració de les institucions, sobretot la Generalitat Valenciana i la Diputació Provincial, i la dotació de contingut que poden sense dubte aportar les universitats han d'acabar de potenciar aquesta singular manifestació, destinada a convertir-se en el referent cultural d'hivern d'Elx, sempre present el seu principi inspirador que és el Misteri.

Al respecte, la Càtedra “Misteri d’Elx” que es posarà immediatament en marxa per la Universitat Miguel Hernández d’Elx, representarà sense dubte un important capítol que junt a la tasca del Centre Documental i d’Investigació del Museu Municipal del Misteri configuraran un nucli aglutinador del saber al voltant de la nostra Festa per excel·lència.

- La posta en marxa del **Centre d’ Interpretació del Museu Monogràfic de L’ Alcúdia**.

El Jaciment Arqueològic de l’Alcúdia, l’antiga ubicació del poble d’Elx que es troba aproximadament 1 Km. al sud de la ciutat, és un fidel reflexe històric de les civilitzacions que ens han precedit.

Actualment s’està construint un **Centre d’ Interpretació**, cosa que unida a la visita al Jaciment posarà en valor este important llegat arqueològic i ens permetrà, amb la gran impronta que la civilització íbera deixà a la nostra ciutat, posicionar-nos com una referència imprescindible de l’art ibèric.

- La posta en marxa del **Convent de la Mercè**, l’antic convent de les Clarisses, com a centre d’activitat cultural.

- La creació d’un gran **Auditori** a la ciutat, la ubicació del qual serà quasi amb tota seguretat junt al Centre de Congressos “Ciutat d’Elx”, que s’ha confirmat com un nucli de dinamització cultural i econòmica de primer ordre, amb l’objecte de potenciar així l’aposta fonamental que esta Corporació ha fet pel turisme cultural i de congressos.

La materialització d’estos projectes, unida a l’actual realitat cultural a Elx, que sense dubte ha experimentat un avanç considerable en els últims anys, ha de convertir-se en un autèntic revulsiu per a fer realitat un nou sistema de convivència en què la cultura siga el vertader eix vertebrador de la societat.

Amb esta exposició, forçosament breu, crec que hem esboçat una visió general sobre els actius culturals dels que partim els il·licitans, la situació actual i les possibilitats immediates pel que fa a la promoció de la nostra cultura.

Els il·licitans estem esperançats amb el panorama actual de la cultura a Elx i estem units en esta idea.

De fet, tots els projectes s’han dut a terme de forma conjunta pels diversos agents culturals de la societat il·licitana, entre els que l’Ajuntament és un actiu més que s’uneix a l’acció de la Universitat Miguel Hernández d’Elx, amb el seu enorme potencial transformador, de la Universitat C.E.U.-San Pablo, del Centre Associat d’Elx de la U.N.E.D., de la Fundació Universitària d’Investigació Arqueològica “L’Alcúdia”, d’entitats com per exemple l’Associació de Belles Arts, el Conservatori de Música, la Banda de Música “Ciutat d’Elx”, l’Escola de Pintura de l’Hort del Xocolater, l’obra cultural de diverses institucions, l’Associació de Teatre Escolar i els variats grups de teatre existents, galeries d’art, etc.

Esperem de nou el suport decidit del Consell Valencià de Cultura en este repte que tenim plantejat davant nosaltres, i els sol·licitem que visquen plenament amb nosaltres este moment de creixement cultural que viu Elx.

No em queda més que agrair la reiteradament demostrada sensibilitat del Consell Valencià de Cultura, reconèixer el seu treball i la seua feina per al suport i promoció de la nostra cultural i els nostres símbols més significatius i desitjar-los una molt agradable jornada a la nostra ciutat.

d. Ple del Consell a Vilafranca, 23 d’octubre

El Consell Valencià de Cultura celebrà la seua sessió plenària ordinària del mes d’octubre en l’Ajuntament de Vilafranca. Després de la sessió privada tingué lloc una sessió pública amb assistència de l’alcalde, Óscar Tena -qui exposà les realitzacions del consistori en matèria de dotació d’infraestructures culturals de la població—, altres membres de la corporació municipal i veïns de la ciutat. Al final d’aquest acte els representants de l’Associació Luis Miralles del Carro agrairen públicament la col·laboració del Consell Valencià de Cultura en l’expedient per a la declaració de BIC de l’Església Parroquial de Vilafranca.

Per últim, els membres del Consell visitaren el recentment inaugurat museu dedicat a l’arquitectura de pedra en sec i el temple parroquial esmentat adés.

4.3. Sessions extraordinàries i compareixences

a. Compareixença de Rafael Blasco, conseller de Territori i Habitatge, 27 de febrer

Una vegada presentat pel president de la institució, el conseller de Territori i Habitatge comença per anunciar el contingut de la seua intervenció -la política urbanística i de planificació territorial valenciana—i, després d'agrair al Consell Valencià de Cultura la sensibilitat a la deterioració paisatgística mostrada per la institució, i d'exposar el propòsit que la seua intervenció siga una primera presa de contacte prèvia a una sèrie de col·laboracions interinstitucionals sobre matèria de protecció dels valors patrimonials i ambientals del territori, explica la posició del Govern valencià sobre la història recent i les expectatives de l'activitat urbanitzadora, la legislació reguladora del desenvolupament urbanístic -amb el canvi de la Llei reguladora de l'activitat urbanística (LRAU) per la nova Llei urbanística valenciana (LUV)—i les activitats i èxits del govern actual en la defensa dels valors ambientals i patrimonials del territori i en la millora de l'oferta d'habitatges i de la seua qualitat. El conseller enumera els avantatges de la LUV respecte de la LRAU -adequació a la normativa de la Unió Europea, introducció de l'estatut garantidor dels drets dels petits propietaris, augment de les competències municipals de promoció i regulació de l'activitat urbanística—i les recents normes reguladores -com la Llei reguladora dels camps de golf, primera de la legislació espanyola en el seu camp, que desvincula la implantació de camps de golf de la urbanització dels seus entorns—, a les quals atribueix un caràcter conservacionista i de garantia del respecte al medi superior al de la legislació fins ara vigent. A continuació el conseller exposa una sèrie de dades estadístiques i absolutes sobre territori protegit i territori edificat, línia costanera edificada i no edificada, protecció de la riquesa paisatgística, botànica i faunística -nombre i extensió dels nous parcs i espais naturals protegits (17 parcs naturals, molts d'ells declarats en la legislatura actual; 28 paratges naturals protegits, 48 zones humides protegides)—, superfície forestal, preocupació pels incendis forestals i activitats reforestadores (la Comunitat Valenciana és l'única regió de l'anomenat Arc Mediterrani que ha guanyat massa forestal en els últims anys), demanda prevista assumible de nous habitatges (cent mil anuals, una xifra que el conseller considera assumible durant un període de cent anys, al final del qual la densitat d'ocupació urbana del territori s'equipararia a l'actual d'altres regions europees), i d'equipaments urbanístics, reserves hídriques i demanda d'aigua -els anunciats cent mil nou habitatges representaran un augment anual de la demanda d'aigua de només un 0,08%, equivalent a només una part de l'aigua vessada pel riu Ebre a la mar cada dia (ací, el conseller remarca el sentit polític de la seua observació), i finalment les iniciatives per a impulsar la col·laboració de les empreses privades amb l'Administració valenciana, per mitjà d'una fundació específica, en la planificació racional de l'explotació urbanística i la conservació del territori natural.

El president Santiago Grisolia agraïx al conseller la seua presència i la seua intervenció en la sessió, i observa, per matisar una anterior afirmació del conseller, que un augment del 0,08% anual de la demanda hídrica, presentat com a assumible durant un segle, representaria al cap del mencionat període una demanda del 8%, dubtosament assumible segons totes les previsions. El conseller declara novament el sentit polític de la seua observació sobre la relació entre el cabal del riu Ebre i les perspectives de desenvolupament urbanístic exposades.

A la pregunta del conseller Vicent Álvarez sobre l'estat de les iniciatives de l'Administració per a la protecció de l'Horta de València, el conseller recorda que la normativa actual obliga a presentar informes d'impacte ambiental sobre qualsevol activitat transformadora del paisatge, anuncia un Pla de protecció de l'Horta de València i exposa el caràcter exemplar d'un nou projecte, anomenat Sociópolis, de desenvolupament urbanístic d'un enclavament situat a l'Horta de València inspirat en les orientacions de desenvolupament sostenible avalades per la Generalitat.

A la pregunta del conseller Ramon Lapiedra sobre la salvaguarda dels drets dels propietaris i dels interessos generals davant d'iniciatives urbanitzadores privades declarades d'utilitat pública, i sobre la possibilitat de confusió entre l'anomenada utilitat pública, l'interés general a llarg termini i els interessos privats, insuficientment tractades per la LRAU fins fa poc vigent, el conseller respon que la nova LUV elimina alguns dels poders atorgats per la legislació anterior als promotors i reserva a l'Administració pública tots els

mecanismes de control necessaris, inexistents fins fa poc per falta d'un Reglament d'aplicació de la LRAU, mai promulgat.

A les consideracions del vicepresident Ramón de Soto sobre els valors patrimonials i identitaris -històrics, simbòlics i culturals- del territori considerat com a paisatge, sobre la necessitat de reforçar-los com una forma de vertebració dels habitants del territori i d'integració de la nova població immigrant, i sobre la creació d'un ens públic de protecció dels mencionats valors, el conseller respon recordant la creació de l'Institut Valencià del Paisatge.

A l'observació de la consellera Isabel Morant sobre l'edificació desigual del territori i la consegüent existència d'espais sobreocupats, en situació crítica pel que fa a la preservació d'uns mínims valors paisatgístics i ambientals, i de desequilibris territorials, el conseller respon argumentant la major taxa d'ocupació territorial d'altres regions europees i espanyoles, com la Costa Blava, el Principat de Mònaco, Catalunya, les Illes Balears o Madrid (3,9% de sòl edificat a la Comunitat Valenciana contra l'11% de la Comunitat de Madrid) i el superior percentatge de línia de costa protegida a la Comunitat Valenciana -137 km d'un total de 476 km de costa.

El conseller finalitza la seua intervenció recordant als membres del Consell Valencià de Cultura que ha posat a la seua disposició documentació sobre els diversos temes tractats, per a la preparació d'eventuals reunions posteriors de treball entre el Consell Valencià de Cultura i la Consellera de Territori i Habitatge.

4.4. Declaracions institucionals i notes públiques

a. Declaracions institucionals

En relació al patrimoni cultural en el mes de gener el Consell escriví l'alcalde de Xella per sol·licitar informació sobre el projecte de crear un museu en la que va ser la primera mesquita valenciana i traslladà al Patronat del Palmerar d'Elx i a la Diputació d'Alacant la preocupació de la institució per l'avanç de la platja de l'escarabat punxegut roig ; en el mes de febrer demanà informació a l'alcalde d'Oriola per les gestions fetes per a la recuperació de l'enderrocat Palau de l'Inquisidor (pàg. 92) ; en el mes de març el Consell mostrà la seua preocupació per la desaparició de peces ceràmiques i d'un dipòsit d'ampolles de vidre del Palau Marau o Casa dels Santonja de l'Olleria i per diverses actuacions escameses en la restauració de l'ermita i el calvari d'Andilla; en el mes de maig lamentà la destrucció del monument a les víctimes de l'accident d'un avió de l'Exèrcit de l'Aire durant els treballs d'extinció d'un incendi forestal erigit al pantà de Beniarrens; en el mes de juliol el Consell s'interessà pels plans de reforma del Convent del Carme de València i escriví a l'alcalde de Bocairent suggerint la conveniència de declarar Bé de Rellevància Local el Convent de Nostra Senyora dels Dolors i dels Tres Reis; en el mes de novembre el president felicità la Direcció General de Patrimoni Cultural per la ràpida solució dels clavills apareguts en la cúpula de la capella de la Comunió de l'església del Carme de València, tot recordant la conveniència que l'Església prenga consciència de les seues obligacions amb els béns dels quals és titular i oferint la col·laboració del CVC per esperonar la Comissió Mixta Església-Generallitat, i presentà la proposta d'empendre una iniciativa per a ajudar en la restauració de la seu del Col·legi Major de la Seda de València (pàg. 30).

En relació a la promoció cultural en el mes de gener el Consell traslladà a l'exdirector del Museu de Belles Arts Sant Pius Vè, Fernando Benito, la seua preocupació per la situació de provisionalitat en la direcció i funcionament de l'espai i transmeté a l'alcaldesa de València la proposta perquè la ciutat distingisca a Vicente Marco Miranda amb motiu del seixantè aniversari de la seua mort, com també la proposta del Consell perquè la ciutat dedique dos carrers o places als antics presidents del CVC Juan Gil-Albert i Vicente Aguilera Cerni; en el

context del 75 aniversari de la proclamació de la II República Espanyola el Consell féu pública una nota sobre la seua política cultural (pàg. 72); en el mes de novembre el president escriví al conseller de Cultura per manifestar-li la preocupació de la institució pel mal ús del cognom valencià Borja.

En el mes de febrer el Consell féu pública una nota sobre l'autocensura en els monuments fallers (pàg. 71), i posteriorment, arran d'algunes crítiques basades en informació parcial sobre aquest escrit, el CVC publicà en els dos principals diaris de la ciutat de València el text íntegre del comunicat.

Respecte a la investigació científica i tecnològica el Consell féu públic en el mes de març un escrit sobre el "programa Ramón y Cajal" d'incorporació d'investigadors (pàg. 72).

En relació a la conservació del medi ambient, el Consell mostrà en el mes d'abril la seua preocupació per l'incendi provocat al Desert de les Palmes per una crema de rostoll a una distància imprudent del bosc i en el mes de maig féu pública una nota sobre el trasllat i la venda il·legal d'oliveres protegides (pàg. 73);

El Ple del Consell aprovà, a proposta de les seues Comissions, la seua proposta de candidatures a les diverses distincions culturals de la Generalitat Valenciana (pàg. 56).

Finalment, el Consell Valencià de Cultura mostrà el seu condol per la desaparició del catedràtic d'Història de l'Art, Felipe María Garín y Ortíz de Taranco; del poeta Manel Garcia Grau -lamentant-se, a més, de la nul·la repercussió del seu òbit en els mitjans de comunicació—; i del catedràtic José María Jover; i arran del fatídic accident del metro de València del 4 de juliol publicà el següent comunicat:

EL CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA MANIFESTA EL SEU CONDOL ALS FAMILIARS DE LES VÍCTIMES

Santiago Grisolia, president del Consell Valencià de Cultura, reitera en el seu nom i en el dels membres de la comissió de les Arts, reunida hui en la seu de la institució, la seua consternació pel luctuós accident esdevingut ahir en la línia 1 del Metro de València, i comunica el condol del Consell als familiars de les víctimes.

b. Notes públiques

A proposta del president, el Ple de 27 de febrer aprovà fer públic el següent text sobre l'autocensura en els monuments fallers:

"Unas palabras sobre la autocensura en las Fallas.

En primer lugar quiero expresar mi agradecimiento a los miles de falleros y falleras, especialmente a la Fallera Mayor y a la Fallera Mayor Infantil, que es nuestra vecina, y a la Alcaldesa de Valencia, por su comportamiento modélico, en el tradicional acto de la Cridà, a pesar del tiempo tan desagradable.

Estos últimos días hemos conocido por la prensa algunos casos de censura -o mejor de autocensura—en los monumentos falleros. Todas estas noticias se refieren a muñecos o símbolos retirados con objeto de no ofender a los seguidores de alguna religión, entre ellas la cristiana. Sobre esto creo que es conveniente y legítimo que manifieste mi opinión, en la esperanza de contribuir a racionalizar las cosas.

Existe una sana tradición satírica en nuestra sociedad, y supongo que en todas, históricamente perseguida, o mal tolerada, por los poderes de turno, pero nunca del todo anulada, y esa tradición forma parte de la cultura de raíz europea, hasta el punto de ser una de sus mejores características: el rechazo de los ídolos, o, lo que es lo mismo, del argumento de autoridad. En definitiva, el rechazo de la imposición de ningún dogma, y de la prohibición de cuestionarlo. Todas nuestras conquistas intelectuales, y también las materiales, se han basado en el ejercicio de esa tradición.

Por lo tanto, tenemos la obligación de defenderla, y en esa defensa nos asiste, como mínimo, el mismo derecho que otros aducen para hacernos callar, y más aún. De hecho, hablando objetivamente, los defensores de la tradición librepensadora podemos exhibir muchos más mártires en la historia que todas las religiones juntas.

Pero, además, en este caso ni siquiera estamos defendiendo el derecho a cuestionar, incluso por medio de la sátira, a dioses o religiones, sino sólo a sus intérpretes, representantes u oficientes. Y también a las supersticiones que algunos creyentes no consiguen separar de sus creencias -con eso, si bien se mira, no se les hace a las religiones ninguna ofensa; al contrario, se les hace un favor.

Pero lo que no podemos es caer en lo que representa la pendiente resbaladiza de la censura.

Vamos a ser prudentes, desde luego; vamos a tener en cuenta que, por mucho que maticemos, siempre habrá quien no sólo no nos acepte, sino que tampoco nos entienda. Pero no podemos retractarnos ni mucho ni poco de la libertad de expresión, ni dar signos de que renunciamos a algo tan constitutivo de nuestras Fallas, ya que nos quedaríamos indefensos, además de ante los dogmas religiosos, también ante otros no menos peligrosos. Y, en definitiva, empujearíamos nuestra vida y la de nuestros descendientes”.

A proposta de la Comissió de les Ciències, el Ple del Consell de 27 de març, reunit en Bunyol, aprovà el següent document relatiu al ‘Programa Ramón y Cajal’ d’incorporació d’investigadors pel que fa a la seua aplicació a la Comunitat Valenciana:

“Després de cinc anys de treball, aquest curs 2005-2006 acaba el període de contractació de la primera cohort d’investigadors d’alt nivell incorporats a través del Programa Ramón y Cajal. Ara cal facilitar l’estabilització dels investigadors d’aquest col·lectiu la tasca científica dels quals haja estat valorada positivament. Les necessitats del sistema valencià d’I+D, actualment infradotat en comparació dels països del nostre entorn, així ho aconsellen plenament, a fi de contribuir a elevar el potencial, la qualificació i fins i tot l’excel·lència del personal investigador del nostre sistema de ciència i tecnologia. Per això instem la Generalitat Valenciana, i en particular la Conselleria d’Empresa, Universitat i Ciència, a acordar amb les universitats valencianes i els centres d’investigació implicats un pla, amb finançament, que, en la perspectiva d’abastar finalment el conjunt dels investigadors del programa, òbriga la porta, en concurs públic, a la possible estabilització d’aquesta primera cohort com a personal amb plena capacitat investigadora, i que equipare la valoració positiva de la tasca investigadora amb l’acreditació en els concursos pertinents. Tot això d’acord amb els plans d’acollida que dissenyen els centres on hui treballen els mencionats investigadors. Finalment, cal també demanar als poders públics una reflexió de caràcter general que organitze el sistema de ciència i tecnologia d’una manera coherent i enriquidora, per tal que no s’haja de recórrer a mesures d’urgència per a respondre a situacions llargament previsibles.

El present document es traslladarà als següents destinataris: Ministerio de Educación y Ciencia, Conselleria d’Empresa, Universitat i Ciència i les diverses universitats públiques valencianes.

Bunyol, 27 de març de 2006”

El Ple de 29 de maig aprova fer pública la següent nota sobre la política cultural de la II República amb motiu del seu 75 aniversari:

“Amb motiu del 75 aniversari de la proclamació de la II República espanyola, trobant-nos en un sistema constitucional democràtic consolidat, i havent-se superat antics sentiments que ens portaren a enfrontaments estèrils, el Consell Valencià de Cultura, fidel a la seua funció de vetlar pels nostres valors culturals i per la seua promoció, vol manifestar el seu reconeixement dels progressos culturals fets durant aquella etapa, i de la rellevància especial que llavors va aconseguir el renaixement de la cultura en valencià. Sense intenció d’obrir cap polèmica política, i situant-nos davant del camp de la cultura en el sentit més ample, considerem que és de justícia rescatar eixa part de la nostra memòria, i treballar, com està fent el Consell Valencià de Cultura amb algunes de les seues publicacions, en la recuperació de les expressions escrites sobre aquells anys, i en la divulgació del avanços que llavors es produïren.

En un moment com el present, cal dedicar una atenció especial a les aportacions que, amb independència de les seues adscripcions polítiques, un nombre important d’escriptors, educadors

i investigadors van fer llavors a la cultura des del nostre país, i reivindicar la memòria i l'exemple d'aquells que posteriorment, alguns d'ells des de la distància, van continuar fent cultura i ciència, i obtenint reconeixements internacionals.

El Consell Valencià de Cultura, en els termes esmentats, vol recomanar que es continue la tasca de recuperació d'aquelles persones i de les seues memòries, de gran vàlua en el camp cultural”.

El Ple del Consell de 29 de maig aprova fer pública la següent declaració de condemna del trasllat i la venda il·legal d'oliveres protegides:

“El Ple del Consell Valencià de Cultura ha acordat fet pública la següent declaració sobre el trasllat i la venda il·legals d'oliveres singulars:

El diari “Mediterráneo” de Castelló de la Plana va denunciar el passat divendres 26 de maig l'arrabassament i el trasllat d'oliveres singulars, l'endemà de l'entrada en vigor de la Llei de patrimoni arbori, llargament demanada per este Consell Valencià de Cultura, especialment des de la seua comissió informativa de Llegat Històric i Artístic. Les fotografies preses pels redactors del reportatge periodístic permeten sospitar que es continua practicant la venda il·legal d'oliveres protegides per la llei.

Donant per suposada la bona fe professional dels periodistes, la funció que els mitjans de comunicació complixen en els sistemes democràtics avançats, a l'espera que les autoritats responsables establisquen els fets i quina és la base de la denúncia periodística, i després de valorar els grans esforços que estan fent-se per evitar estes situacions, entre ells l'aprovació i l'aplicació de la Llei de patrimoni arbori, el Consell Valencià de Cultura reclama:

- 1) Que s'adopten urgentment les mesures necessàries per a aplicar la Llei 4/2006 de la Generalitat Valenciana, de protecció del patrimoni arbori.
- 2) Que es considere delictes contra el patrimoni cultural i contra l'ecològic la venda il·legal d'arbres protegits.
- 3) Que s'aclarisquen els criteris de determinació de l'edat i les mesures de les oliveres protegides, per a ús dels qui tenen la responsabilitat de vetlar per la seua protecció.
- 4) I lamenta que accions com la denunciada, les quals, per causa del volum i de les característiques del transport, es fan a la vista pública, continuen produint-se amb relativa impunitat.

Villena, 29 de maig de 2006”.

5. Les Comissions

5.1. Comissió de Govern

5.2. Comissió de les Arts

5.3. Comissió de les Ciències

5.4. Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària

5.5. Comissió de Llegat Històric i Artístic

5.6. Comissió de Promoció Cultural

5.1. Comissió de Govern

Comissió de Govern

Nombre de sessions	11 + 2 extraordinàries
President	Santiago Grisolí
Vicepresident	Ramón de Soto Arándiga
Secretari	Jesús Huguet i Pascual
Vocals	Juan Antonio Montesinos
	Carmen Morenilla Talens
	Vicente Muñoz Puelles
	Rosa María Rodríguez Magda

Memòria anual

23 de gener

- Aprovació d'informes de Comissió: *Sobre fundaciones y desarrollo cultural; Sobre les biblioteques públiques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València; Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla.*
- Aprovació de les Bases d'execució del règim pressupostari, comptable i de la contractació administrativa del Consell Valencià de Cultura per a l'exercici 2006.
- Aprovació del contracte 1/2006 de consultoria i assistència tècnica.
- Aprovació de l'Informe econòmic corresponent al quart trimestre de l'exercici 2005.
- Aprovació del Pla de prevenció de riscos laborals del Consell Valencià de Cultura.

20 de febrer

- Aprovació d'un conveni de col·laboració entre la Generalitat Valenciana, la Fundació Premios Jaime I i el Consell Valencià de Cultura.
- Aprovació de la liquidació del pressupost de l'exercici 2005.

20 de març

- Aprovació de l'expedient de contractació del servei de publicitat per a la campanya 2006 del Dia del llibre.

18 d'abril

- Aprovació d'informes de Comissió: *Observacions al projecte de Llei 7/2004 de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià; Sobre el ejercicio físico y algunos aspectos del deporte; Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo.*
- Aprovació del Compte anual de la institució de l'exercici 2005.

25 de maig

- Aprovació d'informes de Comissió: *Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació; Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura;*
- Aprovació de la Memòria institucional de 2005.

17 de juliol

- Aprovació de l'avantprojecte de pressupost de despeses del CVC per a 2007.

18 de setembre

- Aprovació d'informes de Comissió: *Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals; Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València.*
- Compareixença de Manuel Casanova Safont, president del Real Club Náutico de Valencia, per a parlar sobre la creació d'un museu marítim en la ciutat -tot aprofitant l'impuls generat per l'organització dels actes de la *America's Cup*–, qüestió objecte d'informe per part del Consell Valencià de Cultura en l'any 2000.

16 d'octubre

- Aprovació d'informes de Comissió: *Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats; Addenda a l'Informe sobre patrimoni de titularitat eclesiàstica.*
- Aprovació de la cessió de l'obra *Retrat de Maravall*, de l'artista i vicepresident de la institució, Ramon de Soto, per a ser mostrada en una exposició retrospectiva de la seua trajectòria en l'IVAM.
- Aprovació dels expedients de contractació del servei d'impressió dels llibres *Pobles abandonats. El paisatge de l'oblit i Modernisme en l'arquitectura valenciana.*

20 de novembre

- Aprovació d'informes de Comissió: *Sobre l'arquitectura racionalista valenciana*
- La Comissió ha rebut l'informe de la Comissió Jurídica arran de la consulta sobre la capacitat de la institució per a personar-se com a part interessada o propiciadora de la incoació d'expedients administratius o penals contra els responsables d'agressions al paisatge o al medi natural. Segons la Comissió, la naturalesa jurídica de la institució com a entitat únicament consultiva la priva de tal capacitat.

18 de desembre

- Aprovació d'informes de Comissió: *Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria; Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel; Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib; Sobre la declaració de BIC del edifici del Ayuntamiento de Lliria.*
- Aprovació de l'organització d'un concurs de dibuix i un altre de redacció escolar sobre els incendis forestals i proposta de creació d'un grup de treball per a estudiar i preparar noves actuacions dirigides a fomentar la consciència pública sobre aquest assumpte.
- Aprovació de la pròrroga del contracte del servei de vigilància i seguretat de la institució.

21 de desembre, sessió extraordinària

- Reunió dels membres de la Comissió amb representants del Col·legi Major de l'Art de la Seda i de diverses comissions falleres de la ciutat de València per tractar d'implicar la societat civil per a ajudar econòmicament a la rehabilitació de la seu del Col·legi Major i a la creació del museu projectat.

5.2. Comissió de les Arts

Comissió de les Arts

Creació	1996
Objectiu fundacional	"Estudiar i promoure tot allò relacionat amb les arts plàstiques, escèniques i musicals contemporànies"
Sessions	11 + 3 extraordinàries
Informes aprovats	1 (Grup de treball Fundacions culturals)
President	Ramón de Soto Arándiga
Secretari	Vicente Muñoz Puelles
Vocals	Ricardo Bellveser Icardo
	Manuel Ángel Conejero Tomàs
	Vicente Ferrero Molina
	Enrique García Asensio
	Carmen Morenilla Talens
	Elena Negueroles Colomer
	Luis Prades Perona
	Eduardo Primo Yúfera

Memòria anual

A lo largo del año 2006, la Comisión de las Artes se reunió catorce veces: el 10 de enero, el 7 de febrero, el 14 de febrero en sesión extraordinaria, el 7 de marzo, el 11 de abril, el 19 de abril en sesión extraordinaria, el 9 de mayo, el 6 de junio, el 4 de julio, el 11 de julio en sesión extraordinaria, el 12 de septiembre, el 3 de octubre, el 14 de noviembre y el 12 de diciembre. De todas ellas dio puntual información al Pleno del Consell.

En lo que a su composición se refiere, se mantuvo invariable a lo largo del año. La comisión está constituida por los siguientes miembros: Sr. D. Ramón de Soto Arándiga, presidente; Sr. D. Ricardo Bellveser; Sr. D. Manuel Ángel Conejero Tomás; Sr. D. Vicente Ferrero Molina; Sr. D. Enrique García Asensio; Sra. Dña. Carmen Morenilla Talens; Sra. Dña. Elena Negueroles Colomer; Sr. D. Luis Prades Perona; Sr. D. Eduardo Primo Yúfera y Sr. D. Vicente Muñoz Puelles, secretario.

En enero de 2006 la comisión aprobó el informe de un grupo de trabajo emanado de ella, el de Fundaciones y desarrollo cultural, que fue finalmente aprobado por el Pleno el 30 de ese mes. (El informe se puede consultar en la página 122).

La comisión recibió las comparecencias del Sr. Jordi Puig Muñoz, representante del Col·lectiu Vall de Vernissa, de la Sra. Inmaculada Tomás, directora del Institut Valencià de la Música, de la Sra. Encabo Balbín, secretaria autonómica de Empleo, de la Sra. Insa Rico, directora general de Inmigración, de la Sra. Toña Rico, del Centro de Información para Trabajadores Inmigrantes de Comisiones Obreras del País Valenciano y de la Sra. Sanhermelando, técnica del Departamento de Inmigración de la Unión General de Trabajadores.

Además, la comisión fue informada por sus vocales en otras instituciones. Y presentó sus candidatos a la Distinción de la Generalitat Valenciana al Mérito Cultural y su propuesta de Observaciones y Recomendaciones.

Resumen de actividades

10 de enero. La comisión procede a la lectura del informe del grupo de trabajo sobre “Fundaciones y desarrollo cultural”. Tras una serie de modificaciones, el informe queda aprobado para su paso a la Comisión de Gobierno. A continuación, la Sra. Morenilla presenta un texto sobre posibles iniciativas para la difusión de la cultura artística entre los estudiantes universitarios. La comisión valora positivamente el texto y acuerda seguir tratando el tema en su próxima sesión, con eventuales aportaciones del resto de los miembros. La Sra. Morenilla, vocal del Consell Valencià de Cultura en el Consell Rector de Teatres de la Generalitat, informa de que a los miembros de dicho Consell Rector sólo se les facilita una parte muy reducida de la información necesaria para la toma de decisiones. Propone, y se acuerda, que en la próxima sesión se reserve un punto para reflexionar sobre las artes escénicas “antes de que se promulgue una normativa” (de la Ley de las artes escénicas). Por su parte, el Sr. Bellveser, vocal del CVC en el Institut Valencià d’Art Modern, facilita a la comisión la información presupuestaria y la programación del IVAM para el presente ejercicio. En Ruegos y preguntas, la Sra. Morenilla propone invitar a la directora del Institut Valencià de la Música para tratar de las actividades del Año Mozart.

7 de febrero. La comisión aprueba el texto de la Memoria 2005 presentado por el secretario. A continuación, se acuerda dividir el texto que la comisión presentará como aportación al documento “Observacions i recomanacions” de la Memoria 2005 del CVC en dos partes: la primera incluirá las observaciones ya presentadas en las memorias anuales, como la petición de mayores esfuerzos para la normalización del uso público del valenciano o la escasez del presupuesto dedicado a la protección del patrimonio cultural; y una segunda parte, dedicada a las observaciones sobre los temas tratados por la comisión durante el ejercicio: 1) Valoración de los cementerios como parte del patrimonio cultural. 2) Procesos migratorios y cambios culturales; integración cultural de los inmigrantes. 3) Protección de los paisajes por sus valores como patrimonio cultural. 4) Denuncia de la falta de información oficial sobre la programación del Palau de les Arts y sobre la Fundació de les Arts Escèniques. 5) Reclamación de las formalidades protocolarias debidas al Consell Valencià de Cultura y a sus miembros en los actos oficiales. 6) Mobiliario urbano y barreras arquitectónicas. Además, se acuerda invitar a asistir a una de sus sesiones a la directora del Palau de les Arts de Valencia y al arquitecto Santiago Calatrava. A continuación, la comisión propone una lista de temas a tratar durante el año en curso: 1) Difusión de la cultura artística entre los estudiantes universitarios. 2) Colocación de placas conmemorativas de hechos y personajes históricos. 3) Mobiliario urbano. 4) Continuación del estudio sobre migraciones y cambios culturales. 5) Catálogo de obras de arte monumentales situadas en vías urbanas (en las principales ciudades valencianas). Además, se acuerda invitar a la directora del Institut Valencià de la Música a comparecer ante la comisión para informar de las actividades previstas para la conmemoración del Año Martí i Soler, e invitar a la secretaria autonómica de Cultura a comparecer ante la comisión para informar de la política teatral de la Generalitat Valenciana y de otros asuntos de su responsabilidad. Por otra parte, la comisión pedirá a la Presidencia de la institución que emita una nota para denunciar un caso de censura oficial aplicada a un monumento fallero. Se pedirá a la Comisión de Gobierno que tome en consideración la conveniencia de realizar alguna acción de reconocimiento de la obra y la figura del catedrático de Historia del Arte Felipe María Garín y Ortiz de Taranco, recientemente fallecido.

14 de febrero. Sesión extraordinaria. El secretario de la comisión presenta el documento que constituye la aportación de la comisión al documento “Observacions i recomanacions” de la Memòria 2005 del CVC. Se aprueba con leves modificaciones. A continuación se distribuye documentación relativa a un proyecto de urbanización del Valle del Vernissa, en el entorno del monasterio de Sant Jeroni de Cotalba, para su estudio.

7 de marzo. El presidente de la comisión informa a los consejeros de la visita efectuada al edificio recientemente restaurado de Correos, en la ciudad de Valencia. El Sr. Huguet comunica que la Comisión de Promoción Cultural decidió en su última sesión iniciar un estudio sobre los valores paisajísticos patrimoniales de la Huerta de Valencia, en el que se tendrán en cuenta las consideraciones y conclusiones del trabajo de la Comisión de las Artes sobre los valores patrimoniales del paisaje. Comparece el Sr. Puig Muñoz, representante del Col·lectiu

Vall de Vernissa, para informar sobre las actuaciones urbanísticas en el entorno del monasterio de Sant Jeroni de Cotalba. Presenta un estudio del impacto sobre el entorno de dicho monasterio de una serie de infraestructuras: la construcción de la autovía del Morquí, del polígono industrial de Rótova y de un proyecto urbanizador del pueblo de Alfahuir, dentro de cuyo término municipal se encuentra Sant Jeroni. Informa también de la existencia de distintos yacimientos arqueológicos y de infraestructuras históricas, como un acueducto gótico, en el entorno afectado por dichas actuaciones y proyectos. La comisión acuerda estudiar la documentación aportada por el compareciente y organizar una visita a Vall de Vernissa antes de tomar otras decisiones sobre el particular. La comisión acepta la propuesta de la Sra. Morenilla de invitar a una de sus sesiones al Sr. Rafael Gil, vicerrector de extensión universitaria de la Universitat de València, para hablar sobre la difusión de la cultura artística entre los estudiantes universitarios.

11 de abril. Antes de empezar a tratar los asuntos del orden del día, la comisión acuerda solicitar autorización para celebrar una sesión extraordinaria el día 19 de abril, para tratar el proyecto de modificación de Ley de patrimonio cultural valenciano. El Sr. Bellveser, como vocal del Consejo Rector del Institut Valencià d'Art Modern, entrega al secretario la Memoria 2004 de la mencionada institución. Comparece la directora del Institut Valencià de la Música, Sra. Inmaculada Tomás, para informar sobre diferentes actividades de su responsabilidad. Empieza agradeciendo la colaboración del Consell Valencià de Cultura para la traducción al valenciano y la edición en formato informático del Diccionario de Músicos Valencianos. A continuación presenta las actividades de la institución que dirige, y especialmente las relacionadas con la conmemoración del Año Martín i Soler, con motivo del segundo centenario de la muerte del compositor. Entre estas últimas figura el I Congreso Internacional Martín i Soler, que tendrá lugar entre el 14 y el 18 de noviembre próximos, las ayudas a las ediciones de su obra, mesas redondas, un concierto en la Universitat de València, la presentación de una producción escénica -la ópera Andrómaca-, conferencias, etc. En el campo de la recuperación de las obras del músico, destaca la presentación de seis partituras de ópera no editadas hasta ahora, cinco de ellas con libreto de Da Ponte, y las ayudas a ediciones. Además, seguirán investigando en el archivo del Teatro Marinski, de San Petersburgo, donde esperan encontrar obras desconocidas de Martín i Soler y otra documentación del compositor valenciano. Contestando a preguntas de los consejeros, la Sra. Tomás constata el escaso presupuesto con que cuenta para trabajar, los esfuerzos de coordinación con otras instituciones -a fin de evitar o reducir costos de determinadas actividades- y la busca de patrocinadores privados, como el Banco Santander Central Hispano, la Caixa de Catalunya o la Sociedad General de Autores y Editores. En cuanto a la música popular tradicional valenciana y su escasa difusión, constata la falta de interés social, cuyas causas vincula a una pérdida de identidad cultural, no limitada a la música. Finalmente se refiere a otra actividad del instituto que dirige, la catalogación del patrimonio musical valenciano manuscrito. La comisión acuerda sugerir a la Comisión de Gobierno que traslade a la Comisión de Promoción Cultural el encargo de estudiar las posibilidades de actuación en el estudio y la difusión de la música popular tradicional valenciana.

19 de abril. Sesión extraordinaria. Empieza a debatirse el anteproyecto de modificación de la Ley de Patrimonio Cultural Valenciano. El Sr. Hugué Pascual comenta la voluntad reglamentarista del nuevo texto y en particular la Disposición Adicional Quinta, donde se mencionan varios casos de bienes susceptibles de ser declarados de Relevancia Local (declaración adecuada, porque permitirá no actuar libremente sobre los bienes). Menciona algunos casos de posibles bienes de igual o mayor relevancia que los mencionados, y propone añadir una frase que permitiría incluir esos otros bienes, de tal modo que quedaría: «...paneles cerámicos exteriores anteriores al año 1940 y todas aquellas manifestaciones de arquitectura popular, anteriores a 1940, que presentan aspectos singulares del patrimonio y cultura valencianas». El Sr. Hugué se refiere también al tema de la responsabilidad de los municipios, y sugiere que se haga constar con claridad el apoyo institucional a la declaración y la conservación de los bienes patrimoniales, y a la confección de catálogos e inventarios, sobre todo en los casos de las poblaciones de menor tamaño, que suelen ser las más necesitadas, y las que tienen un patrimonio proporcionalmente más amplio. Menciona el tema de la comarcalización, y pregunta quién se arroga la potestad de declarar si un bien es de relevancia local o comarcal. Sugiere, pues, definir mejor las competencias en ese ámbito. Observa que en el Preámbulo se habla de adaptación, mientras que en el articulado se

mencionan explícitamente los términos reconstrucción y restauración. Plantea la conveniencia de unificar los términos, así como de aclarar si subsiste la prohibición expresa de hacer restauraciones miméticas, dado que se habla de la utilización de procedimientos y materiales originarios. A este respecto, el Sr. Bellveser presenta unas notas en las que se sugiere que el artículo 38, apartado d, quede del siguiente modo:

Art. 38

d) Podrán autorizarse, siempre que exista alguna pervivencia de elementos originales y conocimiento documental suficiente de lo perdido, las reconstrucciones totales o parciales del bien. En todo caso deberá justificarse documentalmente el proceso reconstructivo, así como garantizar la fidelidad al modelo original.

El Sr. Huguet hace constar también la falta de mención de una parte considerable del patrimonio popular, el folklore popular valenciano, y sugiere que, a falta de una posible Ley del Patrimonio Popular Valenciano, esta ley haga mención del tema. Por su parte, el Sr. De Soto propone que, en el segundo párrafo del artículo 47, a la hora de hablar de titulados superiores en arquitectura, arqueología e historia del arte que garanticen la solvencia técnica de los catálogos de bienes y espacios protegidos, se añadan los titulados superiores en antropología. La Sra. Morenilla Talens y el Sr. Ferrero Molina echan en falta una mención al vandalismo, el hurto y las formas de ocio destructivo que han surgido en tiempos recientes. Se acuerda sugerir que en el primer párrafo del preámbulo, donde dice: «...al ritmo de las innovaciones derivadas del crecimiento económico y del desarrollo urbanístico», se diga: «...al ritmo de las innovaciones derivadas del crecimiento económico, los cambios sociales y culturales y el desarrollo urbanístico». Por último, el Sr. De Soto sugiere que en el artículo 11, donde se habla de impacto ambiental, se hable también de impacto paisajístico.

9 de mayo. A propuesta del Sr. Bellveser se hace constar en acta la felicitación de la comisión a su secretario, el Sr. Muñoz Puelles, por la reciente obtención del premio Libreros de Asturias. A continuación, la comisión acuerda proponer a la Comisión de Gobierno que aplique el mismo procedimiento del año pasado al proceso de selección de candidatos a los premios y distinciones de la Generalitat Valenciana: el Presidente del CVC recogerá las propuestas de consejeros y comisiones, y propondrá una selección de las mismas a la Comisión de Gobierno y posteriormente al Pleno. A continuación, la comisión comenta las informaciones facilitadas por la directora del Institut Valencià de la Música en su reciente comparecencia, y adopta los siguientes acuerdos: 1) El presidente de la institución se dirigirá por carta a la alcaldesa de Valencia para proponerle que la plaza actualmente llamada de Viriato, donde se encuentra la sede del Institut Valencià de la Música, se rotule como Plaça de Martín i Soler. Se informará a la Comisión de Gobierno y al Pleno, y se comunicará asimismo a la directora del Institut Valencià de la Música. 2) El presidente proponer también enviar copias de la carta a una selección de personajes influyentes relacionados con el tema de la música. 3) Organizar una conferencia sobre el San Petersburgo del tiempo de Martín i Soler, a cargo de la profesora rusa Natalia Miet, y comunicarlo así a la directora del Institut Valencià de la Música, como una aportación del Consell Valencià de Cultura al Año Martín i Soler. Se aplaza la propuesta de iniciar una ronda de consultas con instituciones cívicas y grupos políticos, sobre el tema de la cultura de las comarcas. Se acuerda fijar una fecha para la visita a la Vall de Vernissa y el entorno del monasterio de Sant Jeroni de Cotalba, en cuanto el presidente de la comisión esté disponible. A continuación, la Sra. Morenilla expone sus objeciones a los convenios de Teatres de la Generalitat con compañías teatrales que el Consell Rector deberá votar en su próxima sesión. Se gastan demasiados recursos subvencionando, vía convenios, a compañías ya consolidadas. Deberían reducirse los convenios y destinar más recursos a actividades propias, como coproducciones, etc. Se encuentra a faltar un calendario de actividades dirigidas a la difusión teatral y a la creación de público. La comisión acuerda seguir tratando el asunto en su próxima sesión. A propuesta del Sr. Ferrero Molina, la comisión pedirá a la Comisión de Gobierno que proponga al Pleno hacer público un manifiesto de protesta, por el robo y la destrucción de una parte importante de un monumento, obra del propio Sr. Ferrero Molina, situada en el pantano de Beniarrés, a las víctimas de un accidente de aviación, ocurrido durante los trabajos de extinción de un incendio forestal.

6 de junio. Premios y distinciones de la Generalitat Valenciana. La comisión aprueba una serie de propuestas para la Alta Distinción, el Mérito Cultural y el Premio de las Letras. Visto el texto aportado por la Sra. Morenilla Talens sobre las subvenciones concedidas por Teatres

de la Generalitat y sobre convenios singulares firmados por Teatres de la Generalitat con diversas compañías teatrales, y habiendo propuesto a la autora determinadas correcciones, la comisión acuerda que la autora del texto lo corrija siguiendo las indicaciones de la comisión, y lo presente en la próxima sesión. A propuesta del presidente, la comisión acuerda incluir el tratamiento de la inmigración y los nuevos patrones culturales en los órdenes del día de las próximas sesiones. El Sr. Huguet se refiere a los trabajos actuales de la Comisión de las Ciencias y de la Comisión de Promoción Cultural, sobre temas relacionados con cambios culturales, y propone llegar a acuerdos con los presidentes respectivos para elaborar un trabajo conjunto, o para delimitar los campos de cada uno de los estudios. En Ruegos y Preguntas, el Sr. Huguet lamenta el nulo eco en los medios de comunicación de la muerte del poeta Manel Garcia Grau.

4 de julio. El presidente de la comisión propone modificar el orden del día, en consideración a las cuarenta y una víctimas mortales del accidente ocurrido ayer en la línea 1 del Metro de Valencia. La comisión aprueba difundir el siguiente comunicado:

EL CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA MANIFESTA EL SEU CONDOL ALS FAMILIARS DE LES VICTIMES

València (04/07/2006). Santiago Grisolí, president del Consell Valencià de Cultura, reitera en el seu nom i en el dels membres de la comissió de les Arts, reunida hui en la seu de la institució, la seua consternació pel luctuós accident esdevingut ahir en la línia 1 del Metro de València, i comunica el condol del Consell als familiars de les víctimes.

Se acuerda celebrar una nueva sesión el próximo día 11 de julio.

11 de julio extraordinaria. El Sr. Bellveser entrega documentación relativa a la última sesión del Consejo Rector de l'Institut Valencià d'Art Modern, y da información suplementaria sobre sus diversos apartados, correspondientes al proyecto de presupuesto del año 2007, a las donaciones recibidas, las aportaciones de capital de particulares y entidades colaboradoras, las adquisiciones y el programa de exposiciones. A continuación, la comisión aprueba los textos propuestos por el Sr. Muñoz Puelles de las placas del Consell Valencià de Cultura dedicadas a Juan Gil-Albert, Vicente Aguilera Cerni, Enric Llobregat y la Companyia del Centenar de la Ploma, la última de las cuales deberá colocarse en lugar diferente del primeramente proyectado, vistas las últimas informaciones sobre la ubicación real de la sede histórica de la compañía, esto es en el lugar ocupado por el Teatro Principal de Valencia, y no en la plaza llamada actualmente de Pere Borrego. Acto seguido, la Sra. Morenilla resume el contenido de su "Informe de la sesión del Consejo Rector de Teatres de 22 de mayo de 2006", incluido en la documentación anexa a la convocatoria de la presente sesión. También observa la incoherencia de que en la programación de "Sagunt a escena" no se incluya ninguna obra clásica griega o latina, pese a que las representaciones tienen lugar en el rehabilitado Teatre Romà de Sagunt. En el punto de reflexión sobre la situación del mercado editorial y la producción literaria valenciana, el Sr. Muñoz Puelles lee un texto sobre el tema. Tras el consiguiente debate, la comisión acuerda estudiar el asunto a partir del documento presentado por el consejero y del "Dictamen de la ponència sobre el llibre i la lectura", emitido por la institución en enero de 2003.

12 de septiembre. El presidente de la comisión propone que se haga constar en acta el pésame de los miembros de la misma por la muerte de la madre del Sr. Ferrero Molina. A continuación, el Sr. García Asensio informa sobre el Institut Valencià de la Música, y entrega al secretario de la institución una documentación relativa al IVM: la Memoria de 2005 y el proyecto de actividades del ejercicio 2007. El consejero, vocal del Consell Valencià de Cultura en el Consejo Rector del IVM, da su opinión favorable a la gestión del instituto por parte de su directora, la Sra. Tomás. El IVM cuenta con un presupuesto escaso, mantenido durante años pese al aumento considerable de la plantilla. No obstante, está haciendo un trabajo considerable, con algunos logros como el conseguido por el Coro de la Generalitat Valenciana. En el punto de reflexión sobre la cooperación con inmigrantes en algunos aspectos culturales, la comisión acuerda trabajar en coordinación con las otras comisiones que tratan temas relacionados con la inmigración, y centrarse en el estudio de la condición femenina en los diversos marcos culturales de las poblaciones inmigrantes. También acuerda

invitar a la Sra. Rodríguez Magda a asistir a la sesión próxima, para tratar dicho tema. En el debate sobre la situación del mercado editorial y la producción literaria valenciana, los miembros de la Comisión denuncian algunos aspectos del problema. El Sr. Conejero piensa que en los últimos cincuenta años, y más aún desde la transición política a la democracia, ha habido una gran producción literaria valenciana, que no ha sido suficientemente reconocida ni difundida. Salvo alguna librería especializada, las otras ignoran casi totalmente la producción editorial en valenciano o de autores valencianos. La Sra. Morenilla denuncia las nefastas consecuencias que tiene para las librerías la liberalización de los precios de venta al público de los libros de texto. El Sr. De Soto considera que la desaparición de las librerías y de las editoriales locales representa la desaparición de los canales de distribución de reflexiones sobre la realidad próxima, y lo califica de genocidio cultural. El Sr. Huguet se muestra igualmente pesimista. Está perdiéndose la infraestructura productiva y de distribución que permitía el acceso de los individuos a la cultura propia. Denuncia que la sociedad valenciana y sus administraciones públicas han silenciado o ignorado a sus escritores, y que lo mismo cabría decir de la música. El Sr. De Soto se pregunta si se trata de un problema institucional o de funcionamiento del mercado. El Sr. Conejero hace la observación de que otros países sí son conscientes de que las sociedades se vertebran culturalmente mediante sus artistas e intelectuales. El Sr. Bellveser habla a favor de no menospreciar la literatura de entretenimiento como parte de la cultura. Para el Sr. Huguet, el problema no es la literatura de entretenimiento, sino la desaparición de las manifestaciones culturales minoritarias.

3 de octubre. La Sra. Morenilla informa sobre la reunión del Consell Rector de Teatres de la Generalitat que tuvo lugar el pasado 2 de octubre, y a la que no pudo asistir, por haber sido convocada con escasa antelación y sin tiempo para estudiar la documentación aportada. Presenta el orden del día de dicha reunión, subrayando la importancia del mismo, y comenta diversos puntos, entre los cuales destaca la propuesta de la creación de una comisión para analizar los convenios singulares. Dicha comisión ha sido nombrada sin que la representante del CVC forme parte. La Sra. Morenilla recomienda, por otra parte, la confección de un catálogo de los coreógrafos valencianos que residen fuera de Valencia, y anuncia la posible creación de un Grupo o Cuerpo de Danza de Teatres de la Generalitat. El presidente de la comisión considera que la confección del catálogo es una tarea que compete a la administración, pero que dadas las circunstancias la comisión podría encargarse de ello. En relación con la inmigración, el Sr. De Soto propone que la comisión se centre de manera específica en dos aspectos: la percepción de la condición femenina por otras culturas y el mestizaje artístico. Se acuerda hacer una primera lista de comparecientes. Dado que el subdelegado del Gobierno ya ha sido invitado por la comisión de Promoción Cultural, se opta por convocar a representantes de las consellerías de Justicia, Bienestar Social y Trabajo, de la Federación de Municipios y Provincias y a representantes sindicales. Se acuerda invitar para la próxima reunión, el 14 de noviembre, a representantes de dichas consellerías, a los que habría que plantear tres preguntas: 1) Vista desde su área, ¿cuál es la situación de la mujer inmigrante? 2) ¿Cuáles son las situaciones más problemáticas para las mujeres inmigrantes? 3) ¿Qué alternativas se ofrecen a esas situaciones problemáticas? A continuación, se habla de la situación del mercado editorial y la producción literaria valenciana. Se comenta el escaso o nulo conocimiento que fuera de Valencia se tiene de los escritores valencianos, y se insiste en la necesidad de una promoción de los mismos, en ambos idiomas y en todos los géneros. Tras un vivo debate, en el que todos los participantes coinciden y aportan soluciones, se acuerda trabajar en los siguientes puntos: 1) Necesidad de la promoción de los autores valencianos, independientemente de la lengua en que se expresen, poniendo el énfasis en dichos autores y no necesariamente en las editoriales valencianas. 2) La creación de un Centro de las Letras Valencianas, a semejanza del Centro Andaluz de las Letras, la institución de las Letras Catalanas o, en Francia, el Centro Regional de las Letras Midi-Pyrénées, que ayude a los autores valencianos, los promocióne y fomente su actividad literaria, con la menor burocracia posible. 3) La necesidad de elaborar una agenda cultural de intercambio entre los escritores valencianos y los de otras comunidades. 4) La posibilidad de recuperar iniciativas para incentivar al autor valenciano. 5) La conveniencia de estudiar la posibilidad de hacer pactos con las editoriales importantes, para coproducir libros de autores valencianos. 6) La recuperación del suport genéric, es decir la compra real de ejemplares de los libros publicados por autores valencianos para su distribución en las bibliotecas valencianas.

14 de noviembre. La comisión acuerda felicitar a su presidente por la exposición antológica de su obra escultórica en el Institut Valencià d'Art Modern. A continuación comparecen conjuntamente la Sra. Encabo Balbín, secretaria autonómica de Empleo, y la Sra. Insa Rico, directora general de Inmigración. El presidente de la comisión informa a las comparecientes del tema objeto de estudio, y en concreto del motivo de su comparecencia: los problemas de las mujeres inmigrantes en relación con la condición femenina, y los distintos tratamientos que esa condición recibe por parte de las sociedades de origen. La Sra. Encabo empieza su intervención señalando que el mundo laboral es una de las vías más importantes de integración de los inmigrantes, y proporciona información estadística sobre los niveles de empleo y los sectores laborales. El mayor porcentaje de mujeres de origen inmigrante en activo, un 20%, se dedica al sector del servicio doméstico; un 11% al sector agrícola. Las mujeres procedentes de países de la Europa del Este suelen estar más calificadas laboralmente que otras, como las de la América hispana o el Magreb. Del total de la población activa femenina, un 12% es de origen inmigrante. Los hombres de origen inmigrante representan un 14% del total de los empleados. El aumento de la población activa total debido a la inmigración ha tenido el efecto de rejuvenecer el conjunto, y también el de incrementar el porcentaje de la mano de obra femenina: un 56% de las mujeres incorporadas últimamente al mercado laboral son de origen extranjero, y ocupan un 40% de los puestos de trabajo de nueva creación, lo que ha representado una rebaja del porcentaje femenino del paro del 10%. Una característica de la población extranjera, desde el punto de vista laboral, es su movilidad. Se confía que con el tiempo esta población irá asentándose, geográfica y laboralmente. Uno de los objetivos de las administraciones es observar ese fenómeno, y contribuir al asentamiento, mediante, entre otras acciones, de cursillos de formación laboral y de integración. La compareciente se declara partidaria de organizar para los inmigrantes, en un período previo a su regularización, cursillos de “formación de bienvenida”, para familiarizarles con la legislación y los usos y costumbres de la sociedad de acogida. Los cursos de formación laboral pretenden evitar una caída de la productividad, y también luchar contra el trabajo sumergido. La Sra. Insa dice que las mujeres inmigrantes se encuentran doblemente disminuidas, como inmigrantes y como mujeres. Para evitar que sean objeto de abusos laborales por parte de los contratantes españoles, o por parte de los intermediarios, generalmente de su mismo origen, hay que solucionar las situaciones de indocumentación o irregularidad administrativa. En cuanto a la diferencia de condiciones laborales por razón de sexo, se observa que en general las inmigrantes obtienen empleos más precarios y con jornadas laborales más largas que los inmigrantes masculinos. La compareciente observa que la integración social de los extranjeros depende tanto de la población de acogida como de ellos mismos. El Sr. García Asensio pregunta si las inmigrantes de origen africano presentan problemas de integración superiores a las de otros orígenes. La Sra. Encabo dice que cada grupo de origen tiene características propias. Los rumanos se han concentrado mayoritariamente en la provincia de Castellón de la Plana, sobre todo en su sector industrial, y han formado una asociación propia. Las inmigrantes musulmanas trabajan sobre todo en empleos domésticos, y esto, añadido a su costumbre de hacer vida casera y delegar en los hombres las gestiones públicas, como en sus países de origen, contribuye a hacerlas socialmente poco visibles. Por ejemplo, no suelen acudir a las oficinas de la administración ni solicitar sus servicios. Esta actitud se intensifica en el caso de las mujeres originarias del Lejano Oriente, casi totalmente “invisibles” para la administración pública. La Sra. Insa informa de que las hispanoamericanas son las inmigrantes más “visibles”, y lo atribuye, cuando menos en parte, a coincidencias de lengua y de religión. Piensa que la religión islámica es un lastre para la adaptación social de las mujeres provenientes del Magreb. En cuanto a las europeas, observa que en general están más calificadas laboralmente, pero que, quizá a causa de su relativo desconocimiento del castellano, obtienen en general empleos situados por debajo de su nivel de preparación. Insiste en la importancia, para la administración pública, del papel mediador de las asociaciones de inmigrantes. En algunos casos, y ante la ignorancia de los usos administrativos españoles, hay que enseñar a los inmigrantes a asociarse. En otros casos, como los de la población china y colombiana, se observa una cierta resistencia. Un caso especial, de solución policial, son las mujeres introducidas en el país por las organizaciones de proxenetas. En cuanto a las mujeres víctimas de la dominación o la violencia de los hombres de su entorno, la Sra. Encabo se refiere a una iniciativa de la administración pública: un “plan integral de empleo”, dirigido a las mujeres violentadas y a las mujeres de edad avanzada, que encuentran dificultades para competir en el mercado laboral. El plan incluye la prestación del servicio de guardería infantil. La

compareciente reconoce que el plan ha obtenido una pobre respuesta, por parte de sus beneficiarias potenciales. El Sr. De Soto pregunta sobre la prevención de posibles conflictos sociales entre los grupos inmigrantes y la población autóctona, y la posibilidad de hacer compatible el respeto de las culturas forasteras con la defensa del legado cultural valenciano. La Sra. Encabo sitúa en el futuro los problemas a los que se refiere el consejero. Opina que, si finalmente se producen, será cuando exista una segunda o una tercera generación de descendientes de inmigrantes. Añade que se siente optimista, porque considera que la sociedad española puede aprovechar la lección de las experiencias negativas de otros estados europeos. Además, según la compareciente, los españoles son más propensos al mestizaje que los europeos del Norte, y los niños de ahora “ya nacen globalizados”. Según la Sra. Insa, hay ejemplos de grupos percibidos como invasores, pero también de integración. En cuanto a la manera de evitar la concentración de inmigrantes en barrios específicos, considera que esto se relaciona con la política urbanística de cada población. Al final de la intervención de las comparecientes, la comisión acuerda invitar en su sesión de diciembre a representantes de los sindicatos Comisiones Obreras del País Valenciano y de la Unión General de Trabajadores.

12 de diciembre. Comparece en primer lugar la Sra. Toña Rico, del Centro de Información para Trabajadores Inmigrantes de Comisiones Obreras del País Valenciano, la cual declara que su organización trabaja por la integración de los inmigrantes mediante la inserción laboral, tanto ayudando a los trabajadores inmigrantes a resolver sus problemas de documentación como mediante cursillos de formación laboral, de castellano, etc. En cuanto a la pregunta que se le hace sobre la situación de las mujeres inmigrantes en función de su condición femenina, dice que debemos esperar que el trato y la familiaridad con la sociedad española eliminen progresivamente las costumbres y los prejuicios antifemeninos aún vigentes en algunos de los países de procedencia de la inmigración. En cuanto a la manera que tiene su organización de darse a conocer a los posibles usuarios, menciona la edición de folletos, la difusión de boca en boca, la recomendación directa de los funcionarios de la Delegación del Gobierno y la circunstancia de que sus oficinas se encuentran cerca de la misma delegación. También da información sobre las diferentes situaciones de regularización administrativa de los inmigrantes y sobre los sistemas de regularización. En cuanto a la posibilidad de conflictos sociales entre los inmigrantes y la sociedad española, dice que el sindicato para el que trabaja considera que las políticas que favorecen un modelo social intercultural, con intercambios culturales entre grupos de procedencias diversas, pueden evitar conflictos como los vistos últimamente en Francia, que para ella representan el fracaso de una política de asimilación por medio de la aculturación. Finalmente, en cuanto a la pregunta sobre la situación administrativa de los usuarios de los servicios de su organización, responde que la mayor parte están en situación de legalidad o en proceso de legalización, y por otro lado la organización reclama a la Administración pública soluciones para los inmigrantes que por varios motivos no pueden aprovechar las vías de regularización existentes, y ayuda a los más desamparados con repartos de víveres y medios de subsistencia. Tras la comparecencia de la Sra. Rico tiene lugar la de la Sra. Sanhermelando, técnica del Departamento de Inmigración de la Unión General de Trabajadores. La Sra. Sanhermelando da información estadística sobre la procedencia de las mujeres inmigrantes, los niveles de formación por países, los sectores laborales en los que trabajan, etc., que coinciden con las facilitadas en otras comparecencias. Las oportunidades laborales de los inmigrantes dependen, en algunos casos, de la existencia de convenios de preferencia suscritos por el Estado español con los estados de los países respectivos, como ocurre en los casos de la Comunidad Europea, Perú y Chile. Los problemas de las mujeres inmigrantes, desde el punto de vista laboral, son los mismos que los de las mujeres nativas, y obedecen a la precariedad actual del mercado de trabajo. Las organizaciones de inmigrantes con las que su departamento se relaciona en la Mesa de Entidades de la que forma parte son exclusivamente laborales, sin conexión con movimientos ideológicos particulares, como el integrismo islámico. Los inmigrantes que quieren convalidar en España los estudios cursados en los países de origen deben dirigirse al Ministerio de Educación.

5.3. Comissió de les Ciències

Comissió de les Ciències

Creació	1996 (Des de 1991 amb el nom de Comissió de Ciència i tecnologia)
Missió fundacional	"Estudiar i promocionar tot allò relacionat amb les ciències i la tecnologia
Sessions	11
Informes aprovats	2
President	Ramon Lapiedra Civera
Secretària	Rosa María Rodríguez Magda
Vocals	Vicent Álvarez Rubio
	Santiago Grisolí
	Vicente Muñoz Puelles
	Eduardo Primo Yúfera
	Isabel Ríos García
	Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles

Memòria anual

12 de gener de 2006

- Compareixença del director de la Filmoteca Valenciana José Luis Rado per a comentar aspectes del projecte de realització de documentals sobre científics i personatges il·lustres valencians.
- Examen i discussió del treball sobre aspectes científics i sociològics de l'esport presentat pels consellers Manuel Sanchis-Guarner (aspectes científics) i Vicente Muñoz Puelles (aspectes sociològics).
- Informe de Jesús Huguet sobre les consultes realitzades a propòsit del projecte de publicació d'estudis sobre científics valencians. Jesús Huguet informa que s'ha assessorat amb el professor José Luis Barona, i que ha aconseguit una llista de possibles estudis sobre temes científics a publicar, que facilita als membres de la comissió. Exposa la conveniència que estes publicacions s'inclouen en la Col·lecció Minor del Consell Valencià de Cultura, i diu que la totalitat dels títols suggerits podria editar-se en l'espai de tres o quatre anys. Les propostes de la Comissió de Ciències podran traslladar-se al grup de directors de col·lecció, el qual es reunirà el vinent dia 18.

9 de febrer de 2006

- Compareixença de Miquel Francés, responsable del Taller de l'Audiovisual de la Universitat de València, sobre aspectes del projecte de gravacions d'entrevistes amb personatges il·lustres valencians.
- Anàlisi de l'esborrany de consideracions per a la Memòria 2005 del Consell Valencià de Cultura.
- Discussió del tema de treball "Aspectes científic i sociològics de l'esport", presentat per Manuel Sanchis-Guarner (aspectes científics) i Vicente Muñoz Puelles (aspectes sociològics).

15 de març de 2006

- Informació del president de la comissió sobre els investigadors del Programa Ramón y Cajal.

Per suggeriment del president de la comissió, s'aprova traslladar a la Comissió de Govern, per a la seua elevació a la consideració del Ple, un document sobre la conveniència d'estabilitzar la situació contractual dels investigadors del Programa Ramón y Cajal el treball dels quals es valore positivament:

“La Comissió de les Ciències del Consell Valencià de Cultura ha debatut sobre el “Programa Ramón y Cajal” d'incorporació d'investigadors pel que fa a la seua aplicació a la Comunitat Valenciana. Després de cinc anys de contracte, aquest curs 2005-2006 acaba el període de contractació de la primera cohort d'aquests investigadors d'alt nivell. Cal, doncs, facilitar l'estabilització dels investigadors d'aquest col·lectiu la tasca científica dels quals haja estat valorada positivament. Les necessitats del sistema valencià d'I+D, en aquest moment infradotat en comparació als països del nostre entorn, així ho aconsella plenament, a fi de contribuir a elevar el potencial, la qualificació i fins i tot l'excel·lència del personal investigador del nostre sistema de ciència i tecnologia. “Per això instem la Generalitat Valenciana, i en particular la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència, perquè, d'acord amb les Universitats valencianes i els Centres d'investigació implicats, s'acorde l'oportú pla de finançament que, en la perspectiva d'abastar finalment el conjunt dels investigadors del Programa, òbriga la porta, en concurs públic, a la possible estabilització d'aquesta primera cohort com a personal amb plena capacitat investigadora. Tot això d'acord amb els plans d'acollida que dissenyen els centres on hui desenvolupen la seua tasca aquests investigadors.”

- Informació de Vicente Muñoz Puelles relativa a documentals sobre personatges valencians.
- Informació de Jesús Huguet sobre publicacions de científics i documentals. Concreció dels projectes.

Jesús Huguet informa de l'acord dels directors de publicacions d'encarregar tres primers títols sobre científics valencians a editar dins de la Sèrie Minor de les publicacions de la institució: *José Estellés Salarich. Salut pública i administració sanitària*. S'encarregarà al professor Josep Bernabeu Mestre, el qual s'ha compromés a presentar l'original entre finals d'octubre i principis de novembre del 2006; *Evaristo Manero y la topografía médica de Alicante*. S'encarregarà al professor Enrique Perdiguero Gil, el qual s'ha compromés a presentar l'original durant l'any 2007; *José Chabás Bordehore. Medicina y compromiso social*. Es pensa encarregar a un equip coordinat pel professor José Luis Barona. No s'ha confirmat encara la data de presentació de l'original.

- Audició de documents sonors de la col·lecció “Archivo de la palabra”. La comissió escolta les gravacions, de les quals se'n faran còpies per a tots els consellers.
- Discussió del tema de treball “Aspectes científics i sociològics de l'esport”.

Activitat

- A proposta del president del Consell Sr. D. Santiago Grisolia en la Comissió de les Ciències el Consell organitzà unes *Jornades sobre la prevenció dels incendis forestals* entre el 21 de març i el 6 d'abril (consultar informació completa en la pàgina 39).

6 d'abril de 2006

- Compareixença del conseller de Cultura per a informar de l'avantprojecte de modificació de la Llei de patrimoni cultural valencià.

El conseller comença la seua intervenció mencionant la funció assessora del Consell Valencià de Cultura en assumptes de matèria cultural, ponderant la importància del patrimoni cultural com a base sobre la qual es crea i evoluciona l'imaginari col·lectiu i com a factor de cohesió social, i passa a exposar les novetats que el projecte pretén introduir en la vigent legislació valenciana sobre la matèria (Llei 7/2004 de reforma de la

Llei 4/1998 de patrimoni cultural valencià), entre les quals hi ha nous criteris d'intervenció en monuments, plans especials de protecció en els quals s'incentiva la restauració d'immobles -seguint determinats criteris i patrons prefixats, es reforcen els servicis d'inspecció i les seues competències, es creen noves categories de béns a protegir -espai etnològic, béns immaterials de rellevància local...-, es promulga una declaració genèrica de béns protegits aplicable a nuclis històrics, neveres, xemeneies industrials, barraques, llotges etc. d'abans de 1940, als béns d'interés cultural amb expedients incoats abans de la promulgació de la Llei de patrimoni cultural valencià i als béns de rellevància local declarats entre 1936 i 1939.

- Informació del president de la comissió sobre la commemoració del centenari de la mort de Lluís Alcanyís.

S'informa que el Sr. Agustí Ventura, en representació de l'associació promotora dels actes commemoratius, ha visitat este Consell amb una carta en la qual es convida oficialment la institució a col·laborar en la commemoració.

- Discussió i aprovació, si pertoca, del document "Aspectos científicos y sociológicos del deporte".

11 de maig de 2006

- Compareixença de Pilar Moreno per a informar sobre violència escolar.
- Discussió de l'avantprojecte de Llei de coordinació de la ciència i la innovació.

La comissió aprova traslladar a la Comissió de Govern i al Ple el text d'observacions a l'avantprojecte presentat pel president de la comissió, degudament estudiat article per article i esmenat d'acord amb els suggeriments dels consellers.

- Consideració inicial de la proposta d'unes jornades sobre l'energia. La comissió accepta prendre en consideració la proposta d'organització d'unes jornades sobre el problema de l'exhauriment de les fonts d'energia fòssils, i sobre les perspectives de desenvolupament d'altres fonts alternatives, presentada pel president de la institució, i acorda dedicar un punt de l'orde del dia de la sessió vinent a estudiar les propostes dels consellers sobre persones i institucions als quals es convidarà a participar-hi.

13 de juny de 2006

- Compareixença dels representants del "Grupo Redes" i de "Mediación escolar" per a informar sobre violència escolar.
- Propostes per a les jornades sobre crisi energètica. La comissió aprova la proposta d'organització d'un cicle de conferències sobre fonts d'energia presentada pel seu president, i el seu trasllat a la Comissió de Govern.
- Revisió última i aplicació d'esmenes al document sobre l'esport. La comissió acorda ratificar el text actual de l'informe sobre conseqüències nocives per a la salut de determinades pràctiques esportives, i la inclusió del vot particular que hi presentarà el vicepresident Ramón de Soto Arándiga.
- Proposta de Premis i distincions de la Generalitat Valenciana per mèrits culturals. S'accepta la inclusió de la candidatura de l'escriptor Joan Francesc Mira al Premi de les Lletres 2006.

6 de juliol de 2006

- Compareixença de la Sra. Carmen Godoy, delegada per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per a informar de la marxa del Pla Previ d'estudi de la conflictivitat escolar.
- Discussió i primera valoració del tema de violència escolar.
- Propostes per a les jornades sobre la crisi energètica. El president de la comissió notifica que la Comissió de Govern ja ha acceptat la proposta presentada, aprovada per la comissió en la seua sessió anterior, i completada pel president de la institució. El cicle constarà de quatre conferències que es pronunciaran en l'espai de dos dies.

19 de setembre de 2006

- Compareixença de José Sanmartín, director del Centro Reina Sofía de Estudios sobre la Violencia.
- Discussió de l'esborrany presentat per Ramon Lapiedra sobre violència escolar.
- Concreció del tema de treball sobre educació i immigració. Calendari de tractament dels diversos temes proposats per al present exercici.

5 d'octubre de 2006

- El president de la comissió presenta a la consideració dels consellers una relació de punts per a la redacció d'un informe sobre la violència escolar en l'educació secundària: "Dictamen sobre la violència escolar en l'educació secundària. Relació de punts articulats per a un esborrany de dictamen". Discussió del document.

Activitat

- A proposta del president del Consell, Sr. D. Santiago Grisolia en la Comissió de les Ciències, el Consell organitzà entre el 26 i 27 d'octubre unes *Jornades sobre el futur immediat de l'energia* (consultar informació completa en la pàgina 43) .

9 de novembre de 2006

- Discussió i preparació de l'esborrany d'informe sobre violència escolar.

14 de desembre 2006

- Esmenes al text sobre violència escolar.
- Programació de les Jornades sobre el canvi climàtic els dies 20 i 21 de febrer de 2007, amb la participació del professor Enric Nebot de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la conferència "El canvi climàtic com a fenomen planetari", el professor Millán Millán, director del Centro de Estudios Ambientales del Mediterráneo, amb la conferència "La incidencia del cambio climático en el territorio valenciano" i del professor Ramón Tamames sobre "Aspectos económicos del cambio climático".

5.4. Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària

Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària

Creació	1993 (Des de 1986 amb el nom de Comissió de Reglament)
Missió fundacional	"Estudiarà aquelles matèries de caràcter jurídic que se sotmeten a la seua consideració, i interpretarà el reglament a instància del Ple, de qualsevol comissió o de qualsevol dels seus membres"
Nombre de sessions	10 + 1 extraordinària
Informes aprovats	6 (2 d'ells en col·laboració amb la Comissió de Promoció Cultural)
President	Vicent Àlvarez Rubio
Secretari	Luis Prades Perona
Vocals	Ricardo Bellveser Icardo
	Manuel Ángel Conejero Tomàs (fins a setembre)
	Ramón de Soto Arándiga
	Juan Ferrando Badía
	Ramon Lapiedra Civera
	Juan Antonio Montesinos García
	José Morera Buelti
	Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles

Memòria anual

Aquesta comissió ha estudiat i elaborat els documents següents: addenda a l'informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica, el projecte de modificació de la llei de patrimoni cultural, informe sobre procediments urbanístics i immobles buits, informe sobre premis i distincions als protectors del patrimoni, i informe sobre el projecte de llei de parcs culturals, en col·laboració aquesta amb la comissió de Promoció.

Dels informes esmentats, i de forma sintètica es destaquen algunes observacions i recomanacions que serien les següents:

S'han constatat avanços significatius en allò que afecta a la catalogació dels bens de titularitat de l'església, la qual cosa significa un pas cap la posterior protecció d'aquests bens. Als darrers temps s'està manifestant la conveniència de regularitzar més la coordinació amb les autoritats i congregacions religioses, puix, en ocasions s'han observat actuacions de les congregacions que no s'atenen a les normes en matèria de patrimoni cultural, en particular en la venda i trasllat d'alguns centres de culte. La informació sobre els deures i obligacions de les normes patrimonials deuen extres a totes congregacions religioses. Per aquesta i altres raons cal insistir sobre la necessitat de donar més efectivitat a la Comissió mixta Església - Generalitat.

L'aplicació per part del municipis de les normes urbanístiques, i molt en concret de les disposicions de la Llei Urbanística Valenciana, en tot el que afecta a la conservació del centres històrics és urgent, entre les mesures que es recomanen destaquen l'extensió de la pràctica del registre de solars d'edificació i rehabilitació forçosa, per això les nostres institucions deurien informar i assessorar sobre tal extrem als municipis, especialment als que tenen centres històrics i bens d'interés cultural.

Amb motiu de la reforma de la llei de patrimoni de nou es recorda la proposta de crear un cos de policia autonòmica, especialitzada en la protecció i defensa del patrimoni cultural, en la mateixa línia es reitera la posta en aplicació de la previsió de l'article 89 de la llei que fixa la creació d'un premi, per distingir a les persones que es distingeixen en la protecció del bens patrimonials.

5.5. Comissió de Llegat Històric i Artístic

Comissió de Llegat Històric i Artístic

Creació	1989
Missió fundacional	"L'estudi del patrimoni cultural valencià en les seues diverses facetes, moments i manifestacions"
Sessions	11 + 2 (extraordinàries)
Informes aprovats	11
President	Ricardo Bellveser Icardo
Secretària	Carmen Morenilla Talens
Vocals	Vicent Àlvarez Rubio
	Manuel Àngel Conejero Tomàs (des de setembre)
	Jesús Huguet Pascual
	Juan Antonio Montesinos García
	Isabel Morant Deusa
	José Morera Buelti
	Manuel Sánchis-Guarner Cabanilles
	Ramón de Soto Arándiga

Memòria anual

Informes emitidos

- Informe sobre la declaración de BIC de la Iglesia de la Asunción de Andilla a petición de la Dirección General de Patrimonio.
- Informe sobre el proyecto de rehabilitación de la antigua cárcel Modelo de Valencia a petición de la entidad Recuperem la Model.
- Informe sobre las ruinas del Convento de la Puridad, a petición de la Plataforma Acció pel Patrimoni.
- Informe sobre la incoación de expediente de declaración de monumento histórico-artístico de la Cartuja de Vall de Crist de Altura, a petición de la DG de Patrimonio.
- Informe sobre la declaración de BIC de la Iglesia de Nuestra Señora de la Asunción de Uriel a petición de la Dirección General de Patrimonio.
- Informe sobre la declaración de BIC de la Iglesia de Castielfabib a petición de la Dirección General de Patrimonio.
- Informe sobre la declaración de BIC del Ayuntamiento de Liria a petición de la Dirección General de Patrimonio.
- Informe sobre la petición de declaración de BIC de edificios modernistas de la Comunidad Valenciana, a instancia propia.
- Informe sobre el Anteproyecto de Ley del Real Monasterio de Santa María de la Valldigna a petición del Conseller de Cultura.
- Informe sobre medidas contra el vandalismo, robo y abandono de bienes patrimoniales, a instancia propia en colaboración con la Comisión Jurídica y de Desarrollo Reglamentario.
- Informe sobre la Ley de Protección del Patrimonio Arbóreo, en colaboración con la Comisión Jurídica y de Desarrollo Reglamentario.
- Informe sobre la arquitectura racionalista, a instancia propia. Aprobado el informe se solicita a la Comisión de Gobierno autorización para el estudio de la posibilidad de realizar sesiones de trabajo conjuntas con el Colegio de Arquitectos.

Otros escritos

- Aprobación de la propuesta de solicitar que se reinicie el expediente de declaración de BIC a la Biblioteca Nacional Valenciana, tanto al contenido - como el edificio continente.
- Carta a la Conselleria de Cultura mostrando el asombro y preocupación por la pronunciación actual en los medios de comunicación del apellido valenciano Borja.
- Preocupación por el avance de la plaga del picudo rojo.
- Interés por las filmaciones o grabaciones de miembros del CVC con vistas a incorporarlas a la fonoteca propia.
- Respuesta al Ayuntamiento de Gandía dándonos por enterados de la información remitida sobre el Castillo de Bairén - Respuesta al Sr. Blanco Revert a su petición de información adicional sobre lo dicho en el informe del CVC sobre el proyecto de rehabilitación de la antigua prisión Modelo de Valencia

Comparecencias

- Comparecencia del decano del Colegio de Arquitectos. Estudio, si corresponde, sobre la arquitectura racionalista.
- Audiencia al Sr. Jorge Hermosilla para informar sobre la situación del patrimonio hidráulico valenciano.
- Audiencia a la Sra. Rosa Miracle sobre la situación medioambiental de la Albufera y sobre posibles medidas para su recuperación.
- Audiencia a los Diputados de Cultura y Patrimonio.
 - o La Comisión recibe al Sr. Francisco Medina Candel, en nombre del Diputado de Castellón.
 - o La Comisión recibe al Sr. Miguel Valor, Vicepresidente de la Diputación de Alicante y Diputado de Cultura de la misma.

Otras actividades

- Estudio del escrito de la Asociación Gaspar Dies sobre la casa Josefa Redal de Alberic.
- Se informa de la visita al Monasterio de San Jerónimo de Cotalba. Se han recogido gran parte de las indicaciones realizadas por el Consell sobre el uso y disfrute del mismo, de lo que la Comisión se congratula.
- Se informa de la buena acogida de diversos informes realizados por la Comisión, así como de recomendaciones sobre Anteproyectos de Ley.

Seguimiento de informes emitidos

- Actuaciones del Ayuntamiento de Orihuela con respecto al derruido Palacio del Inquisidor

Se acuerda que el Presidente del CVC remita una segunda carta en la que recuerde al Sr. Alcalde la posibilidad de que haya incurrido en el delito tipificado por el artículo 322 del Código Penal.

- Sobre la Casa Santonja de l'Olleria

Se acuerda que el Presidente del CVC remita una carta al Alcalde recordándole su responsabilidad con respecto al edificio y advirtiéndole de la posibilidad de que se haya producido un delito tipificado por el artículo 235 del Código Penal, que habla del hurto de valor artístico, cultural y científico, y de su responsabilidad al permitir o ignorar la existencia del delito.

- Sobre los bienes patrimoniales de Andilla

Se acuerda remitir una carta al Sr. Alcalde recordándole que en nuestro informe sobre la Iglesia de Andilla advertíamos del especial cuidado que se debía tener en la restauración de la Ermita y su entorno.

Temas pendientes

- Informes sobre declaraciones de BIC solicitados por la Dirección General de Patrimonio:
 - o sobre el Grau Vell de Sagunt
 - o sobre el Mercat de Colom de Valencia
 - o sobre el centro histórico de Teulada
- Informe sobre la plaza de toros de Villena, a petición de una plataforma cívica
- Informe sobre la Alquería de Falcó, a petición de una plataforma cívica
- Informe sobre el Patrimonio Hidráulico de la Comunidad Valenciana, a instancia propia
- Informe sobre el Monasterio de las Agustinas de Bocairent, a instancia propia
- Estudio de la propuesta de establecer convenios para facilitar el voluntariado juvenil en protección del patrimonio, a instancia propia
- Estudio sobre el modelo de ciudad y de la colaboración con el Colegio de Arquitectos
- Informe sobre los bienes patrimoniales y yacimientos arqueológicos de Simat de la Valldigna, a petición del grup municipal Bloc-EV y del CEIC Alfons el Vell.

5.6. Comissió de Promoció Cultural

Comissió de Promoció Cultural

Creació	1993 (Des de 1989 amb el nom de Comissió de Promoció dels valors culturals)
Objectiu fundacional	"Entre altres objectius, promoure i informar sobre la realitat cultural valenciana"
Nombre de sessions	11
Informes aprovats	4
President	Eduardo Primo Yúfera
Secretari	Manuel Sánchis-Guarner Cabanilles
Vocals	Manuel Ángel Conejero Tomàs
	Juan Ferrando Badía
	Jesús Huguet Pascual
	Isabel Morant Deusa
	José Morera Buelti
	Luis Prades Perona
	Isabel Ríos García
	Rosa María Rodríguez Magda

Memòria anual

Compareixences i visites

- Enric Cunyat, alcalde d'Alfara del Patriarca, sobre aspectes culturals de l'Horta de València. Gener 2006
- Ricard Pérez Casado, comissionat del Govern espanyol per a la Copa de l'Amèrica 2007 Aspectes culturals de la Copa de l'Amèrica. Abril 2006
- Enric Guinot sobre les infraestructures hidràuliques de l'Horta de València. Maig 2006

- Ricardo Bellveser per a informar de la reunió del Consell Assessor de Biblioteques. Juny 2006
- Jesús Huguet, representant del Consell Valencià de Cultura en el Consell Assessor de Biblioteques. Octubre 2006
- Luis Felipe Martínez, Sotsdelegat del Govern espanyol a la província de València, per a aportar dades sobre la immigració a València. Novembre 2006
- Visita, en el Museu de Belles Arts de València, a l'exposició de la col·lecció d'obres d'art donada al poble valencià pel Sr. Pere Maria Orts Bosch.

Dictàmens i informes

- Informe sobre les biblioteques públiques valencianes. Gener 2006
- Memòria d'activitats de la comissió durant l'any 2005. Aportacions al document "Observacions i recomanacions" de la Memòria 2005 del Consell Valencià de Cultura. Febrer 2006
- Document de resposta a la petició de l'Associació per a la defensa del Patrimoni Històric de la Ribera d'intervenció davant de l'Ajuntament de Benimodo. Març 2006
- Informe sobre un projecte de modificació del traçat del carrer Bertí de Benimodo.
- Document de resposta al document presentat per *l'Asociación para la conservación del patrimonio histórico de la ciudad de Valencia* sobre la commemoració del 650 aniversari de la construcció de la muralla de Pere el Cerimoniós.
- Informe sobre la Llei de parcs culturals, preparat pel president i el secretari del Consell Valencià de Cultura.
- Informe sobre la visita dels consellers Vicent Álvarez, Jesús Huguet i Manuel Sanchis-Guarner al Parc del Túria.

Acords

- Proposar a la Comissió de Govern l'edició en format de butxaca del discurs pronunciat per Vicente Aguilera Cerni amb motiu de l'acceptació del seu doctorat honoris causa per la Universitat Politècnica de València. Febrer 2006
- Proposta de candidats als premis culturals de la Generalitat. Juny 2006

6. Informes

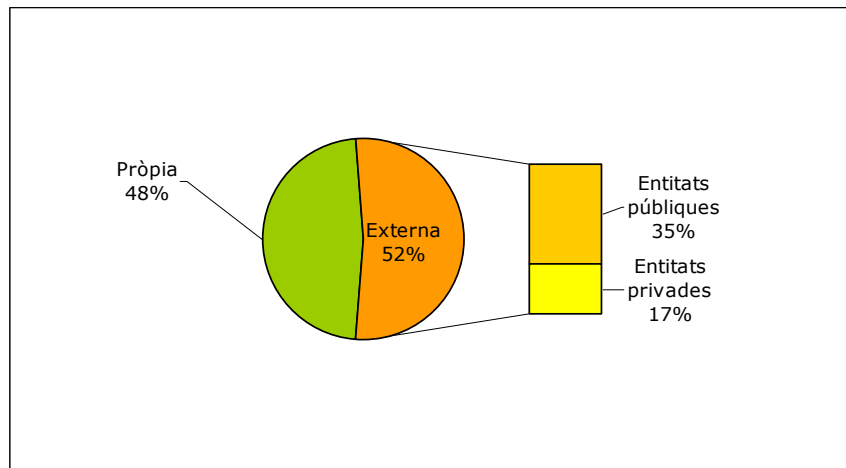
- 6.1. Resum i estudi estadístic**
- 6.2. Informes arran de consultes i peticions externes**
- 6.3. Informes per iniciativa pròpia**

6.1. Resum i estudi estadístic

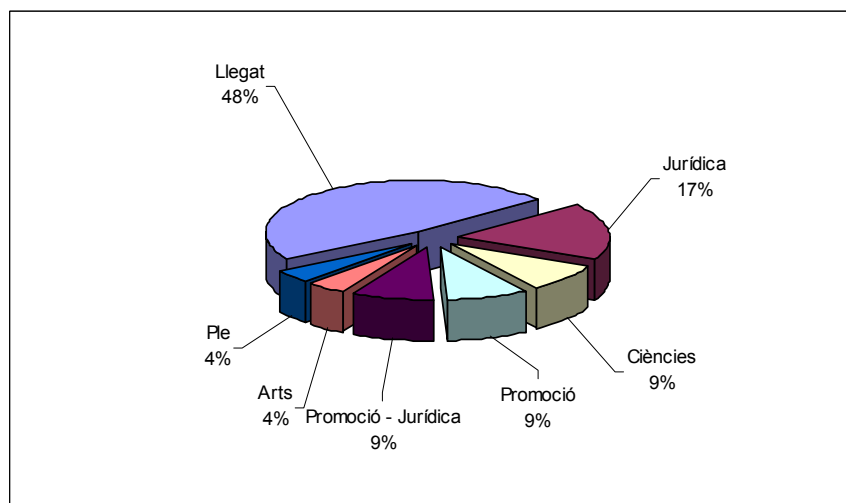
A continuació es mostra un llistat resum dels informes elaborats i sancionats pel Consell durant 2006 amb la referència de les pàgines dels epígrafs posteriors on es reproduïxen els texts sencers, i en la Taula 19 (pàg. 98) informació més exhaustiva, tant gràfica com textual, sobre la seua autoria, iniciativa i temàtica.

Informes realitzats pel CVC en 2006

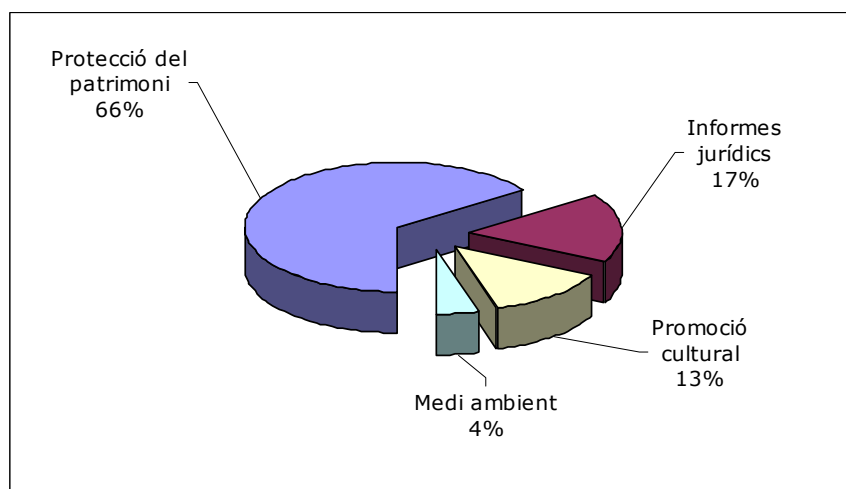
Títol	Aprovació Ple	Pàgina
Sobre fundaciones y desarrollo cultural	30/01	122
Sobre les biblioteques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València	30/01	99
Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla	30/01	102
Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairén	30/01	124
Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural	27/03	125
Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià	26/04	127
El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte	28/04	131
Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis	28/04	137
Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo	28/04	104
Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació	29/05	105
Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura	29/05	107
Sobre arquitectura modernista valenciana	29/05	139
Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals	27/09	108
Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València	27/09	110
Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats	23/10	141
Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica	23/10	143
Sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad de Valencia	23/10	111
Sobre l'arquitectura racionalista valenciana	28/11	145
Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució	28/11	
Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria	22/12	113
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel (actualització 2006)	22/12	115
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib	22/12	116
Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Llíria	22/12	118



Gràfic 1. Informes del Consell per iniciativa.



Gràfic 2. Informes del Consell per autor.



Gràfic 3. Informes del Consell per temàtica.

Informes realitzats pel Consell Valencià de Cultura en 2006

Títol	Aprovació Ple	Comissió autora	Iniciativa	Temàtica	Subtemàtica
Sobre fundaciones y desarrollo cultural	30 de gener	Grup de treball de la Comissió de les Arts	Comissió de les Arts	Altres	Promoció cultural
Sobre les biblioteques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València	30 de gener	Promoció Cultural	Biblioteca Pública de València	Altres	Promoció cultural
Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla	30 de gener	Llegat Històric i Artístic	DG de Patrimoni Cultural	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairén	30 de gener	Llegat Històric i Artístic	Comissió de Llegat Històric i Artístic	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural	27 de març	Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Comissió Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Protecció del patrimoni	Documents genèrics
Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià	26 d'abril	Ple	Ple	Informes jurídics	Avantprojectes legislatius
El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte	28 d'abril	Ciències	Comissió de les Ciències	Altres	Promoció cultural
Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis	28 d'abril	Llegat Històric i Artístic	Comissió de Llegat Històric i Artístic	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre la modificació d'alineacions al carrer Berti de Benimodo	28 d'abril	Promoció Cultural	Associació per a la defensa del patrimoni cultural de la Ribera Gaspar Dies	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació	29 de maig	Ciències	Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència	Informes Jurídics	Avantprojectes legislatius
Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura	29 de maig	Llegat Històric i Artístic	DG de Patrimoni Cultural	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre arquitectura modernista valenciana	29 de maig	Llegat Històric i Artístic	Comissió de Llegat Històric i Artístic	Protecció del patrimoni	Documents genèrics
Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals	27 de setembre	Promoció Cultural / Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Conselleria de Cultura, Educació i Esport	Informes Jurídics	Avantprojectes legislatius
Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València	27 de setembre	Llegat Històric i Artístic	Associació Recuperem la Model	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats	23 d'octubre	Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Comissió Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Protecció del patrimoni	Documents genèrics
Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica	23 d'octubre	Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Comissió Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Protecció del patrimoni	Documents genèrics
Sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad de València	23 d'octubre	Llegat Històric i Artístic	Plataforma Acció pel Patrimoni	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre l'arquitectura racionalista valenciana	28 de novembre	Llegat Històric i Artístic	Comissió de Llegat Històric i Artístic	Protecció del patrimoni	Documents genèrics
Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució	28 de novembre	Jurídica i d'interpretació Reglamentària	President del CVC	Informes Jurídics	Informes interns
Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria	22 de desembre	Promoció Cultural / Jurídica i d'interpretació Reglamentària	Coordinadora Ciutadana dels Boscos Metropolitanans	Altres	Medi Ambient/Sostenibilitat
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel (actualització 2006)	22 de desembre	Llegat Històric i Artístic	DG de Patrimoni Cultural	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Angeles de Castielfabib	22 de desembre	Llegat Històric i Artístic	DG de Patrimoni Cultural	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics
Sobre la declaració de BIC del edifici del Ayuntamiento de Llíria	22 de desembre	Llegat Històric i Artístic	DG de Patrimoni Cultural	Protecció del patrimoni	Béns immobles singulars/ Conjunts històrics

Taula 19. Informes realitzats pel Consell en 2006.

6.2. Informes arran de consultes i peticions externes

a. Sobre les biblioteques públiques valencianes, especialment sobre la Biblioteca Pública de València

Títol	Informe sobre les biblioteques valencianes, especialment la Biblioteca Pública de València
Data d'aprovació pel Ple	30 de gener de 2006
Comissió autora	Promoció Cultural
Coordinador	Jesús Huguet
Iniciativa	Biblioteca Pública de València (2005)
Temàtica	Altres
Subtemàtica	Promoció cultural
Objecte	Anàlisi situació biblioteques públiques valencianes
Instàncies enviades	Conselleria de Cultura; Biblioteca Pública de València;
Descàrregues web durant 2006	817
Actuacions del CVC relacionades	II Jornades. 'Biblioteques, arxius i centres de documentació davant el repte del III Mil·lenni' 8,9 i 10 de febrer. UIMP. Palau de Pineda. València.

Text de l'informe

Antecedents

En diverses ocasions el Consell Valencià de Cultura ha manifestat la seua preocupació per la problemàtica de les biblioteques valencianes. En 1996 les II Jornades sobre Cultura en la Comunitat Valenciana van estar dedicades al tema, publicant-se l'any següent dos volums, *II Jornades sobre Cultura en la Comunitat Valenciana. Biblioteques, Arxius i Centres de Documentació*, en el que es recollien les intervencions dels especialistes i participants.

Darrerament, però, estem observant que molts dels problemes ja manifestats continuen estant vigents i que noves situacions (digitalització, informàtica, noves prestacions bibliotecàries derivades de les tecnologies més recents, etc...) plantegen processos que exigeixen les solucions o correccions pertinents. Cal tindre present que les disposicions legals bàsiques són de 1988, *Llei d'Ordenació Bibliotecària de la Generalitat Valenciana*, on encara no havien aparegut moltes de les circumstàncies actuals.

Per tot això la Comissió de Promoció Cultural del Consell Valencià de Cultura va decidir encarregar-li al conseller Jesús Huguet Pascual l'estudi del tema i la possible formulació d'un informe. El Sr. Huguet Pascual va realitzar diverses visites i entrevistes amb responsables de biblioteques i persones coneixedores de la problemàtica, entre elles a l'exconsellera del C.V.C. donya Pilar Faus, una autoritat en la matèria¹.

Fets

Biblioteques Públiques Municipals

En la majoria dels pobles valencians existeixen biblioteques municipals (Agències de Lectura en els pobles més menuts) que presten serveis de lectura o préstec de llibres a més d'altres al voltant dels llibres i la cultura, normalment amb un esforç considerable del responsable. No pot dir-se que la situació i mancances siguin iguals en cada biblioteca o població ja que l'atenció de les autoritats municipals difereix notablement, i mentre en alguna ciutat la situació del personal servidor de la

¹ Evidentment, i a pesar que en algunes poblacions les biblioteques depenen d'entitats privades (Bancaixa, CAM, etc...) o d'institucions (universitats, centres docents, etc...) tenen certa transcendència pública, l'informe només es refereix a les biblioteques públiques (de l'administració central amb gestió autonòmica, autonòmiques, provincials o locals) que són les que han estat objecte d'estudi en aquest cas.

biblioteca està resolt adequadament en altres és lamentable. El mateix observem sobre el fons o sobre l'espai, mobiliari, material i prestacions.

És de veres que la Xarxa de lectura pública valenciana, depenent de la Direcció Gral. del Llibre i Biblioteques de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, realitza tasques de coordinació i cooperació, automatització en l'elecció de programes, etc... però, en qualsevol cas, notem a faltar algunes activitats, que en algun moment si s'han executat, com la distribució dels llibres que s'acolleixen al suport genèric a l'edició valenciana o la remissió de la producció editorial oficial de la Generalitat (evidentment, tant per manament legal com per conveniència social, els llibres publicats pels departaments autonòmics deuriem estar presents en les biblioteques públiques).

Però el problema més cridaner continua sent el del personal. No solament la manca, ocasionalment, de funcionaris especialitzats sinó, sobre tot, la infravaloració professional, ja que llocs de treball que haurien d'estar qualificats d'una manera sistemàticament ho estan per davall. Sens dubte exigir a poblacions amb pocs recursos econòmics la dotació pressupostària d'aquestes places laborals seria una pretensió ambiciosa (que no impossible), però lamentablement són moltes les poblacions rellevants, i amb serveis bibliotecaris múltiples, que encara tenen als seus servidors en una posició laboral precària. I tot això a pesar del Decret 119/2005, de 24 de juny, pel qual es dicten normes per a la creació de centres de lectura pública municipals a la Comunitat Valenciana. Decret que disposa que siga personal qualificat qui atenga les biblioteques, però que encara està ben lluny de ser respectat majoritàriament.

En algunes grans poblacions a més de la biblioteca principal o central existeixen diverses biblioteques, algunes especialitzades, que fa obligatòria una coordinació municipal i l'organització en xarxa dels serveis per districtes o àrees, tot i que en alguns casos podem parlar de tasca realment positiva. Estes biblioteques solen situar-se en edificis ben dotats, excepcions sempre hi han, però no sempre la situació laboral dels funcionaris és la més convenient. L'escassa dotació econòmica d'estes biblioteques mitjanes és però el principal problema d'uns centres que estan molt vius i tenen una gran acceptació popular. En el cas concret de la ciutat de València apreciem una àmplia xarxa en els barris amb una rellevant presència d'usuaris i un personal laboral qualificat, encara que seria molt convenient que s'ampliaren les dotacions, especialment els fons de llibres, per tal d'aprofitar més adequadament un projecte bibliotecari que ens sembla prou interessant².

Biblioteca Nacional Valenciana

La Biblioteca Nacional Valenciana, també coneguda per Biblioteca Valenciana, està situada en l'antic Monestir de Sant Miquel dels Reis, en un edifici emblemàtic de la història i la cultura valencianes³ però de difícil adequació per a centre bibliotecari per les pròpies característiques arquitectòniques del monestir o per la situació.

La deficient comunicació (només un autobús públic, el de Tavernes Blanques, passa per allí), la dificultat d'aparcament, la distància respecte dels centres neuràlgics de ciutat (sobre tot dels culturals) impedeixen que l'emplaçament siga el més idoni per a un espai que aspira atraure a molts usuaris⁴.

Per altra part la connexió de dipòsits, sales de lectura, seccions, i serveis no és la més escaient. Per intentar salvar aquesta mancança es dotà de robots per transportar llibres entre sales, dipòsits i seccions. Robots el cost dels quals i especialment el manteniment, ja que cada reparació està al voltant dels 6.000 euros, produeix una despesa absolutament superior a la d'una biblioteca a l'ús, per la qual cosa la relació cost-benefici s'allunya considerablement del que fóra convenient.

Sens dubte, per l'edifici, contingut i significació, la Biblioteca Valenciana és un símbol emblemàtic però la seua utilitat i cost ja són menys evidents. Més que no una biblioteca dinàmica i activa posada al servei dels lectors és un dipòsit abundant, ric i especialitzat de material bibliogràfic, sobre tot valencià. Els fons són molt rellevants, però l'ús és més minso.

La Biblioteca Nacional Valenciana és importantíssima per a la memòria i fons bibliogràfic valencià, sens dubte ha d'esdevenir el fons valencià més important, però caldria estudiar les possibilitats d'una accessibilitat i un ús públic més intens i en eixe sentit candia que intervingueren les administracions públiques interessades per facilitar accés i usança.

² Potser també caldria estudiar la possibilitat d'integrar aquestes biblioteques municipals en la Xarxa de la Generalitat Valenciana.

³ Ací s'instal·là la famosa biblioteca del Duc de Calàbria, actualment dipositada, parcialment, en la Universitat de València -Estudi General.

⁴ Sembla que hi ha un projecte, del govern autonòmic i del municipal, per intervindre urbanísticament i millorar les dificultats d'accés i aparcament, però la realització de la via ràpida -corredor Nord- recentment inaugurada no ha solucionat encara els problemes.

Biblioteca Pública Provincial de València⁵

Esta biblioteca és, amb diferència, la més visitada i utilitzada de la ciutat, més de dos mil (2.000) usuaris al dia. Està cèntricament ubicada i podríem dir que la funcionalitat és correcta.

Però les insuficiències materials i de personal són remarcables. La capacitat de l'edifici és la primera qüestió que caldria plantejar, puix fa més de vint-i-cinc anys que està funcionant i no s'ha produït cap expansió, a pesar de les constants peticions i demandes dels professionals servidors de la biblioteca.

Temes puntuals com l'absència de rampes i ascensors que permeten l'ús per part de persones amb minusvàlues i d'edat avançada; la manca pressupostària per comprar materials o llibres imprescindibles en una biblioteca d'aquestes característiques; el deteriorament d'alguns indrets; etc... són qüestions que l'administració central (propietària de l'edifici) o l'autonòmica (que el gestiona) caldria intervingueren ràpidament.

La necessitat que el lector infantil continue en l'edat juvenil l'afició lectora podria resoldre's amb la creació d'una secció juvenil en la que no solament se'n fera ús del suport sobre paper sinó també de possibles préstecs relacionats amb l'audiovisual i, en general, l'orientació i dinamització lectora. Actualment la pèrdua de visitants quan passen d'infants a joves és força preocupant, i és sens dubte en aquest període quan més es necessita una oferta atractiva.

Però el problema més cridaner de la biblioteca és el derivat de la manca i situació del personal. La falta de personal pot ser una situació prou habitual en aquests tipus de centres, però la mena de discriminació laboral, especialment dels subalterns que fan sovint funcions rellevants teòricament reservades a nivells laborals superiors, respecte d'altres funcionaris és especialment sorollós.

Un tema que també caldria estudiar es deriva de la comunicació entre la biblioteca i els centres docents de la ciutat (especialment dels d'E.S.O. que deuriem ser els més interessats en aquest tipus d'establiments). Fora convenient estudiar una mena de coordinació per tal que els centres educatius aprofitaren els serveis que ofereix la biblioteca i concretament el fons que està a l'abast de tots els estudiants.

Conclusions

La importància de les biblioteques com centres culturals i de convivència està fora de tot dubte, però malgrat el servei que fan a la societat pensem que els responsables polítics i civils estan lluny de considerar-les i dotar-les com es mereixen i precisen. Eixa falta de consideració és probablement la raó per la qual les biblioteques valencianes, i espanyoles en general, no hagen assolit el protagonisme social que els correspon. Contemplant certes polítiques bibliotecàries europees, cas d'Escòcia o la Toscana, se'ns adonem que encara ens resta un llarg camí per convertir en centres socials i culturals de primer ordre les nostres biblioteques, però no és tant per la manca de dedicació o voluntat dels professionals com per la manca de valoració política (pressupostària i material).

En una societat on l'urbanisme tendeix cada dia a vivendes més reduïdes, en les que la biblioteca privada a penes té espai, un edifici que pose a l'abast dels ciutadans una oferta de llibres i mitjans audiovisuals considerable no solament és convenient sinó una necessitat cívica per culturalitzar i formar les persones. La inversió en aquesta mena d'accions és, sens dubte, una de les de millors conseqüències pel futur. Per tot això considerem que allò que ací em manifestat no pot contemplar-se com una simple observació sinó com una crida urgent per atendre totes aquelles qüestions exposades i que precisen d'un intervenció ràpida.

Per altra part, la tradicional absència d'inversions poderoses en biblioteques públiques ha generat, en alguns ciutadans, la necessitat de bastir la seua pròpia biblioteca, sovint superior a les seues estrictes necessitats, generant una cultura bibliotecària estranya en altres països del nostre entorn cultural o social. No és que en altres llocs no existeixen biblioteques personals però, sens dubte, no tan abundants ni nombroses com en Espanya, i amb la desatenció, per part del personal teòricament més interessat, per les biblioteques públiques.

Per tot això, considerem:

- 1.- Que les publicacions institucionals, tal i com es va fer constar en les disposicions legals sobre transferències de l'Administració Central a la Comunitat Autònoma Valenciana en matèria bibliotecària, estiguen en totes les biblioteques públiques valencianes.

⁵ Malgrat referir-me a la Biblioteca Pública Provincial de València el plantejament i problemàtica és prou semblant a les provincials de Castelló i Alacant i, encara, a la "Arzobispo Loazes" d'Oriola.

2.- Que les biblioteques amb un nombre d'usuaris de llengües no oficials a la Comunitat (actualment hi ha unes 75 poblacions amb una massa lectora predominant no valenciana ni castellana) siguen dotades de fons importants en aquelles llengües.

3.- Que es recupere la pràctica de servir els llibres adquirits mitjançant l'anomenat suport genèric a les biblioteques públiques, com forma de garantir la presència dels autors valencians i la producció editorial pròpia en eixes biblioteques

4.- Que els pressuposts, tant els centrals, autonòmics com municipals, siguen realistes i adequats per a les necessitats bibliotecàries.

5.- Que la situació laboral dels professionals responga als criteris establerts pel Decret 119/2005, de 24 de juny, pel qual es dicten normes per a la creació de centres de lectura pública municipals a la Comunitat Valenciana.

6.- Que s'adeqüen els accessos d'aquests centres per a totes les persones, tinguen o no dificultats motrius.

7.- Seria convenient el replantejament i repartiment dels minsos fons per tal de dotar eficaçment aquells centres amb demanda social més àmplia.

8.- La informatització i la dotació de mitjans audiovisuals és una tasca que no pot retardar-se dades les demandes actuals.

9.- Els centres docents i les pròpies biblioteques caldria que estudiaren la possible realització de projectes d'orientació i dinamització lectora, especialment dirigits als grups socials (xiquets, joves, immigrants,.....) més necessitats.

10.- Aquest informe s'enviarà a la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Generalitat Valenciana, a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, a la Biblioteca Pública Provincial de València, i a les institucions que puguen estar interessades.

b. Sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla

Títol	Informe sobre la declaració de BIC de l'església parroquial de l'Assumpció d'Andilla
Data d'aprovació pel Ple	30 de gener de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinador	Carmen Morenilla i Jesús Huguet
Iniciativa	DG de Patrimoni Cultural (24 de novembre de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics (titularitat eclesiàstica)
Objecte	Valoració positiva del CVC per a la declaració de BIC d'aquesta església d'origen gòtic, s.XV
Instàncies enviades	Conselleria de Cultura; FVMP
Descàrregues web durant 2006	151

Text de l'informe

Antecedents

Amb data 24 de novembre de 2005 tingué entrada en el registre del Consell Valencià de Cultura la petició preceptiva, del Director Gral. de Patrimoni Cultural Valencià, de l'informe per a declarar com Bé d'Interés Cultural l'església parroquial de Ntra. Sra. de l'Assumpció de la població d'Andilla.

La Direcció Gral. de Patrimoni Cultural, per resolució del 18 d'octubre de 2005, incoà l'expedient per a la declaració de l'església parroquial, en la seua categoria de Monument, i acompanya l'escrit amb un annex en el que consta la descripció de l'immoble, les parts integrants, els béns mobles que comprén, la delimitació de l'entorn, així com la normativa de protecció de l'església i l'entorn.

S'encomanà en el Ple del mes de novembre del C.V.C. la realització de l'informe a la Comissió de Llegat Artístic i Històric, que nomenà a la consellera D^a Carmen Morenilla Talens i al conseller D. Jesús Huguet Pascual la formalització corresponent. Aquests consellers es traslladaren el dia 2 de gener de 2006 a la localitat d'Andilla on s'entrevistaren amb diverses persones coneixedores del patrimoni local, entre elles l'alcalde de la població i el regidor de Cultura, Pedro Pradas; visitant l'església i el seu entorn.

El Bé immoble a protegir

L'església parroquial de Ntra. Sra. de l'Assumpció d'Andilla és un edifici, originàriament gòtic que des del segle XV al XVIII s'ha vist beneficiat per aportacions artístiques i arquitectòniques de relleu. La portada principal, per exemple, presenta una de les manifestacions de renaixement italià més pulcre de tot el territori valencià. Igualment el contingut és d'un alt valor patrimonial amb destacades pintures de Joan Ribalta, Antonio López, Abdón Castanyeda, Sebastian Zaidía, etc.... cal remarcar que a la sagristia es troba una magnífica pintura sobre vidre del S. XVIII d'autor desconegut. L'orfebreria, casulles, capes pluvials i altres tèxtils, entre els que destaca una tira del S. XV -exposada a l'exposició de la "Llum de les Imatges" de Sogorb-, són unes altres mostres de l'alt valor del que conté l'edifici, així com els llibres que han estat recuperats gràcies a l'esforç d'un grup de voluntàries -entre els volums sobresortix un cantoral i un llibre de possessions i penyores parroquials- o els retaules -el de l'altar major solament en part-.

Per altra part, l'indret on es situa l'església és característic de les construccions eclesials en pobles de muntanya, oferint un marc espacial d'indubtable valor estètic i conceptual. Però tot això amb unes deficiències de manteniment i estat, en ocasions ruïnoses, que fan imprescindible una intervenció en profunditat i urgent tal i com indiquem en les conclusions.

Conclusions

1.- El Consell Valencià de Cultura considera que la declaració de Bé d'Interés Cultural, en la categoria de Monument, per a l'església parroquial de Ntra. Sra. de l'Assumpció d'Andilla està plenament justificada i, per tant, informa favorablement la proposta.

2.- La declaració com BIC de l'esmentada església deuria d'obrar com una mena d'impuls per a que les autoritats responsables -ajuntament, diputació, Generalitat,.....- es plantejaren la restauració i sanejament de la pròpia església però també d'altres bens eclesiàstics locals com l'ermita de Sta. Inés -actualment en fase de restauració amb suport dels veïns i d'un ajut de la Diputació Prov. de València-, l'església d'Oset o l'ermita de La Pobleta, tot en el terme municipal d'Andilla.

3.- La darrera intervenció en l'església parroquial ni fou afortunada ni guardà les consideracions necessàries en un immoble d'eixes característiques. Així, per exemple, es col·locà un sòl de marbre i taulells que tapà l'original de pedra negra del país. També es taparen les entrades a les criptes. Per altra part algunes discutibles intervencions de responsables parroquials han propiciat la desaparició de la trona original del predicador i els taulells de paret que existien en el "camarín" de la Verge (taulells que sembla es troben actualment en el Museu Pedralbes de Barcelona i que potser seria interessant la seua recuperació al lloc original). També caldria preservar-se la làpida existent en l'entrada lateral de l'església dipositant-la en un altre lloc, ja que actualment com a conseqüència del trànsit i la intempèrie es troba en un estat lamentable.

4.- D'entre les intervencions que considerem que cal realitzar en l'església és la de reparació d'humitats i esclètxes la més peremptòria. Especialment, la intervenció, és urgent en els frescos.

5.- El campanar, l'estructura del qual es tota de silleria i li dóna un perfil inconfusible al conjunt eclesial, precisa d'una intervenció en els graons interiors que presenten perill greu d'enfonsament.

6.- Sobre l'entorn hem de manifestar l'encert en la delimitació feta per la Direcció Gral. de Patrimoni Cultural Valencià, però hem d'indicar l'estat ruïnós de la Casa Abadia i, sobre tot, de l'edifici cantoner amb la plaça junt a les escales que conduïxen a la porta principal del temple. Aquest edifici, segons ens comuniquen de propietat parroquial, presenta una aparença de greu perill d'ensorrament.

7.- Seria convenient, i açò no és excessivament costós, que les autoritats eclesiàstiques i municipals, senyalitzaren millor i més correctament (en el cas dels quadres de l'església a penes un paper mal pegat a la paret indica el títol de l'obra) els llocs rellevants del patrimoni.

8.- Evidentment un municipi com Andilla, amb una situació demogràfica i pressupostària humil, difícilment pot fer front a totes les despeses que caldria invertir per recuperar el magnífic patrimoni local, però amb l'exigència a les autoritats municipals per a que facen tot allò que els és possible també

volem insistir davant les autoritats provincials, autonòmiques o d'altre caire, i encara dels empresaris i particulars que poden aportar un ajut inestimable, per tal que col·laboren en la recuperació d'un patrimoni que excedeix per la seua qualitat i quantitat l'estricta àmbit local.

9.- Aquest informe es trametrà al Director Gral. de Patrimoni Cultural Valencià de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, tal com és preceptiu, però també a l'Ajuntament d'Andilla, a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i a aquelles institucions que puguen estar interessades.

c. Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo

Títol	Sobre la modificació d'alineacions al carrer Bertí de Benimodo
Data d'aprovació pel Ple	28 d'abril de 2006
Comissió autora	Promoció Cultural
Coordinator	Jesús Huguet
Iniciativa	Associació per a la defensa del patrimoni cultural de la Ribera Gaspar Dies (29 de desembre de 2005)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles/Conjunts històrics
Objecte	Preocupació per la modificació urbanística d'un traçat medieval i altres connotacions patrimonials
Instàncies enviades	Alcalde de Benimodo; Associació Gaspar Dies
Descàrregues web durant 2006	185

Text de l'informe

Antecedents

Amb data 29 de desembre de 2005 va tindre entrada en el registre del Consell Valencià de Cultura una carta de l'Associació per a la defensa del patrimoni cultural de la Ribera Gaspar Dies on s'informava del perill d'alteració del traçat actual i històric del carrer Bertí en la població de Benimodo.

A la carta s'informava sobre aspectes legals i patrimonials i la possible transgressió d'aquests si s'efectuava la remodelació urbanística prevista.

El President i la Comissió de Govern del Consell Valencià de Cultura encomanaren a la Comissió de Promoció Cultural el perceptiu informe sobre la denúncia presentada. La Comissió de Promoció delegà en el Sr. Huguet Pascual, membre de l'esmentada Comissió, la formalització de l'informe.

Fets

Amb data 12 de febrer de 2006 el Sr. Huguet Pascual visità el carrer Bertí i s'entrevistà amb diversos veïns i persones interessades.

A pesar del seu interès per entrevistar-se amb el senyor Alcalde de Benimodo no fou possible l'encontre tot i que la residència habitual del regidor no és Benimodo, segons l'informaren.

Totes les persones veïnes del carrer Bertí amb les que es va entrevistar manifestaren la seua oposició a la variació del traçat actual i es mostraren contràries a l'alteració de volumetries urbanístiques en tot el carrer. Igualment indicaren que la raó adduïda (la possibilitat de circular vehicles de motor) per a la variació era irrellevant ja que com es dedueix dels plànols i gràfics aportats els cotxes poden fer el seu servei recorrent els carrers paral·lels (camí Ample i plaça de l'Ajuntament) on donen les portelles (i per tant eixides) de les cases del propi carrer, cosa que va comprovar in situ el membre del C.V.C..

El carrer Bertí, a més de ser un dels pocs traçats medievals que resten a la població, té des de la vessat cultural valenciana una significació puntual ja que en la primera casa va viure el poeta Vicent Andrés Estelles i allí va escriure alguna de les seues composicions més conegudes.

Conclusió

Sens dubte col·lisions entre interessos personals i col·lectius són habituals en les actuacions públiques, especialment pel que fa a les urbanístiques. No és el nostre objectiu polemitzar sobre la bondat d'un acte administratiu concret al voltant d'un Pla Gral. d'Ordenació Urbana ni retraure a cap autoritat municipal la consistència i conveniència d'un determinat acte. Però sí volem remarcar que els aspectes culturals, històrics i socials d'un determinat indret o ciutat deuen incidir en les puntuals actuacions administratives. La transgressió i afectació d'un espai arqueològic o d'un edifici singular, d'un palau o de les característiques peculiars d'una zona, afecten a la pròpia identitat de les comunitats, a la seua història i a la seua capacitat per acarar el futur.

El carrer Bertí de Benimodo presenta unes singularitats constructives que propicien unes formes de vida lamentablement restringides dia a dia en les nostres ciutats. Els veïns encara poden gaudir d'una convivència i un esplai en la via pública ben difícil en carrers o avingudes pensades més pels atifells que per a les persones.

Per altra part les referències històriques (el carrer està inclòs en el jaciment arqueològic de l'Alqueria de Benimodo) o literàries (recordava la residència de V. Andrés Estellés, anteriorment) avalen una cura absoluta pel manteniment d'unes estructures i línies originals.

Per tot això, caldria que l'Ajuntament de Benimodo, d'acord amb la petició majoritària del veïnat, mantinguera la disposició urbanística actual del carrer Bertí sense alteracions que conduïren a la pèrdua d'una singularitat i identitat que són rellevants pel coneixement històric, patrimonial i cultural de la població.

d. Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació

Títol	Observacions al projecte de Llei de Coordinació del Sistema Valencià de Ciència i Innovació
Data d'aprovació pel Ple	29 de maig de 2006
Comissió autora	Ciències
Iniciativa	Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència
Temàtica	Informes jurídics
Subtemàtica	Avantprojectes legislatius
Objecte	Aportar opinió del CVC respecte de l'esborrany de projecte de Llei en el curs de la seua tramitació
Instàncies enviades	Conseller d'Empresa, Universitat i Ciència
Descàrregues web durant 2006	123
Actuacions del CVC relacionades	Jornades sobre la cultura de la Cooperació i la Innovació en la CV (1999)

Text de l'informe

Article 2

1 Es recomana afegir, al final de l'apartat f), una continuació del text amb el contingut següent:

“amb caràcter complementari, destinar també recursos a projectes de tema lliure, tant de ciències de la naturalesa com de ciències de l'home, determinats per mers criteris d'excel·lència.”

(La proposta es motiva en la consideració que la innovació no és un objectiu sempre assolible per camins predeterminats, sinó que hi és inevitable un cert factor imprevisible).

2 Es recomana afegir a l'article un apartat i) amb el contingut següent:

“i) La potenciació de la investigació tecnològica a les mateixes empreses, i la transferència de ciència bàsica per a l'ús en aquestes.”

Article 4

Vist el treball d'investigació d'entitats com les universitats, l'Alt Consell Consultiu, els instituts d'investigació i altres institucions, es consideraria convenient que estigueren presents en els òrgans enumerats en l'Article 4 del projecte de Llei, no solament com a assessores, sinó almenys com a vocals.

Article 15

Es proposa la següent modificació textual; on diu:

“La Agencia Valenciana de Evaluación y Prospectiva se ocupará de evaluar, con confidencialidad, objetividad e imparcialidad...”

hauria de dir:

“L'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva s'ocuparà d'avaluar, amb objectivitat, imparcialitat i transparència en el procés...”

Article 16

On diu:

“En todo caso, se garantizará el anonimato de los evaluadores...”

hauria de dir:

“Sempre que siga possible, en la primera fase del procés d'avaluació es garantirà l'anonimat dels avaluadors...”

Article 17

Es proposa substituir l'última frase de l'article:

“En el caso de que el recurso... a identificarse y a defender sus evaluaciones.”),

per:

“A fi d'evitar la indefensió dels avaluats, quan els motius al·legats per estos en els seus recursos d'alçada ho justifiquen l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva identificarà els avaluadors perquè puguin procedir a defensar les seues avaluacions.”

Article 18

Es recomana afegir al final del paràgraf 5:

“Els centres i les entitats corresponents als apartats a, b, c, e, h, i en el cas dels centres públics també l'apartat d) de l'Annex 1, s'entendran naturalment acreditats.”

Es recomana afegir al final del paràgraf 6:

“o que formen part dels centres i entitats mencionats en el paràgraf anterior”.

Article 27

Es recomana afegir al final del text del primer paràgraf:

“A fi d'això, es dotaran les beques de Formació de Personal Investigador en el marc d'un pla estratègic que inclourà la possible incorporació estable dels recursos humans generats”.

Article 30.3

Es recomana substituir el paràgraf:

“A efectos de evaluación, no se contabilizarán resultados que hayan sido publicados en medios especializados, con difusión internacional, y acogidos al principio de revisión 'por pares'.”

per un altre amb el contingut següent:

“En l'avaluació es comptabilitzaran especialment els resultats publicats en mitjans especialitzats, amb difusió internacional i acollits al principi de revisió “per iguals”. També els que s'exposen, per invitació especial, en fòrums especialitzats de nivell internacional, i fins els que formen part de llibres de prestigi reconegut, degudament valorats pels òrgans avaluadors. Estos criteris podran adaptar-se, sense variar les exigències de qualitat avaluada, a casos particulars en les àrees d'humanitats o altres.”

Article 31.9

Es crida l'atenció sobre la quantitat de recursos humans i materials de què caldrà disposar per a arribar a fer una doble avaluació d'este tipus en temps hàbil.

Article 33

Es proposa afegir al final de l'article: "... i promourà l'assumpció de responsabilitats per part de les investigadores".

e. Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura

Títol	Sobre la declaració de BIC de la Cartoixa de Vall de Crist d'Altura
Data d'aprovació pel Ple	29 de maig de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Iniciativa	DG de Patrimoni Cultural (28 de març de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics (titularitat eclesiàstica)
Objecte	Valoració positiva per a la declaració de BIC
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport
Descàrregues web durant 2006	187
Actuacions del CVC relacionades	Visita institucional del CVC el 3 de febrer de 2005 amb motiu del 600 Aniversari de la fundació de la Cartoixa

Text de l'informe

Antecedents

Per Resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, de 10 de febrer de 1984, es va acordar la incoació de l'expedient de declaració, en qualitat de bé d'interés cultural (B.I.C.), de la Cartoixa de Vall de Crist, situada al terme municipal de d'Altura. De nou per Resolució de 7 de Març de 2005, de la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat Valenciana, es va acordar continuar la tramitació corresponent.

Amb data de registre d'entrada de 28 de març es va demanar l'informe preceptiu al CVC, el qual va encomanar a la Comissió de Llegat la seua redacció.

El bé objecte de la declaració

El bé esta format per un grup de restes arquitectòniques d'un gran conjunt monàstic, clarament definit i grafiat a la documentació elaborada per la administració competent. L'esmentada documentació aporta un detallat estudi històric i arquitectònic i delimita l'àrea de protecció i un detall de les part del cenobi.

Cal remarcar la rellevància de la cartoixa, des de la seua fundació al segle XIV, per desig exprés de l'Infant Martí, en un espai natural de gran frondositat i bellesa paisatgística.. Durant molt de temps la Cartoixa albergà importants peces d'art, algunes de les quals es poden contemplar al Museu de Belles Arts de Castelló de la Plana.

La importància cultural, històrica i artística de la cartoixa es manifesta en accions com l'aparició de la Bíblia de fra Bonifaci Ferrer (germà de sant Vicent i abat de Vall de Crist), o en la presència d'un dels primers impressors que tingueren impremta a València: Pere Patrici Mey, el qual va treballar sovint al monestir i ací va morir.

La visita del CVC

A instància de l'Associació Cultural d'Amics de la Vall de Crist, i acompanyats per l'alcalde d'Altura, membres dels CVC van fer una visita al que queda de la cartoixa. Com a conclusió de la visita els membres del CVC van fer constar que les restes evidencien la magnificència i rellevància que degué tindre el conjunt monàstic. Dèiem en aquella ocasió que els recintes presenten elements notables que

recomanarien la seua conservació i posada en valor, en alguns casos mantenint la ruïna com a tal i consolidant-la, en uns altres el posterior estudi podria conduir a una rehabilitació. En qualsevol cas s'han de mantenir totes les restes, ja que en anys passats parts del cenobi han estat aprofitades com a enderrocs o materials de construcció en la zona.

L'Església presenta vestigis que permeten la seua recuperació com a recinte principal. La proposta de cobrir-la, encara que siga de forma provisional, tal i com ens va explicar el conservador, evitaria la pèrdua i l'ensorrament d'elements. La capella que es troba a la seua dreta, ja recuperada, és una bona mostra del que podria fer-se en el futur. Aquesta darrera es de gran senzillesa i bellesa.

L'entrada a l'antic hospital, edifici de propietat privada, presenta un bon estat de conservació i podria usar-se com a centre informatiu i de recepció, encara que això exigiria buscar la solució jurídica que permetera la seua incorporació i recuperació. El claustre, una part important del qual es troba avui en una plaça de Sogorb, planteja també la necessitat de veure alguna solució de retorn.

Es constatà com la Generalitat havia emprés algunes tasques inicials de recuperació, insuficients òbviament; els treballs poden durar molt. L'Ajuntament es va manifestar molt interessat.

Finalment es va considerar la urgència de recuperar el que encara queda, i per tant la conveniència de continuar l'expedient declaratiu de BIC, i millorar l'accés.

Conclusions

Primera.- El CVC informa positivament de la declaració de BIC, com a monument, del conjunt de la Cartoixa de Vall de Crist.

Segona.- Es recomana la continuïtat dels treballs i dels projectes de recuperació, amb la urgent consolidació de la nau de l'església principal. Uns treballs en els quals la iniciativa de les institucions públiques hauria de poder comptar amb la col·laboració d'entitats privades.

Tercera.- Es recomana una tasca de divulgació i informació sobre els valors de la cartoixa, tant a l'àmbit local, comarcal i autonòmic, com a l'exterior, ja que la importància de Vall de Crist com a referent en la història monàstica europea ho propicia.

f. Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals

Títol	Observacions al projecte de Llei de Parcs Culturals
Data d'aprovació pel Ple	27 de setembre de 2006
Comissió autora	Promoció Cultural / Jurídica i d'Interpretació Reglamentària
Coordinadors	Vicent Àlvarez i Jesús Huguet
Iniciativa	Conselleria de Cultura, Educació i Esport (13 de juny de 2006)
Temàtica	Informes jurídics
Subtemàtica	Avantprojectes legislatius
Objecte	Opinió del CVC sobre el projecte de Llei
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport
Descàrregues web durant 2006	83

Text de l'informe

Antecedents

El 13 de juny de 2006 tingué entrada al Registre del Consell Valencià de Cultura l'escrit núm. 2006/23867 de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport remetent l'esborrany de l'avantprojecte de la Llei de Parcs Culturals, per tal que el Consell Valencià de Cultura emitira l'informe corresponent.

El 16-6-06 es va trametre al Sr. President de la Comissió de Promoció Cultural escrit del President del C.V.C pel qual es sol·licitava d'aquesta Comissió la realització de l'informe esmentat. En la sessió de juliol de la Comissió s'encarregà als Srs. Àlvarez Rubio i Huguet Pascual que redactaren l'escrit oportú.

Consideracions

Cal assenyalar en primer lloc que la promulgació d'una llei com la present (sobre Parcs Culturals) ve a omplir un buit que des de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià de 1998 era evident. Per això caldrà considerar ben oportú un avantprojecte d'aquestes característiques.

Amb tot però considerem convenient fer les següents observacions:

a) A l'article 1 potser fóra convenient fer menció de l'article 26.g) de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià.

b) Caldria afegir després d'**evitar el despoblament** alguna frase com **usos que afecten negativament el seu caràcter**. Entenem que pot haver-hi usos, que intentant evitar el despoblament afecten negativament, com seria el cas de zones o polígons industrials, per exemple, que podrien situar-se en altres llocs.

c) Crida l'atenció que en els òrgans plurals, contemplats a l'esborrany, no es mencione per a formar part de cap d'ells al Consell Valencià de Cultura. Ni en l'art. 6.2, respecte del Consejo de Parques, ni en el 23, Junta Rectora.

Si es norma, en les lleis culturals valencianes, que en els òrgans consultius o assessors hi figure representació del C.V.C, com màxima institució assessora i consultiva en matèries culturals de la Generalitat Valenciana, no es compren com ara se'l silencia i no se li dóna presència.

d) A l'art. 7.3, Incoación del Procedimiento, queda en l'aire la possibilitat de tornar a iniciar la incoació tant en cas de denegar-se com en el silenci administratiu. Mentre que en l'art. 8.4 sí s'indica que transcorreguts tres anys (i abans quan ho proposen ajuntaments i entitats interessades) pot tornar-se a iniciar l'expedient, en l'article anterior, el 7, no s'assenyala res per a la incoació simple (que és un procediment anterior a l'expedient i per tant de més senzilla qualificació).

e) A l'article 18, Paralización de Actuaciones, hi ha un paràgraf que pot ser confús. És aquell que indica que el promotor **en el plazo de días** aportarà la documentació necessària. Els terminis, legalment, o s'indiquen o silencien però dir **en el plazo de días** sense assenyalar el període permetria al promotor prendre's tots els dies que li vinguen en gana per enviar la documentació. Caldria determinar fidelment el termini.

f) A l'art. 21 considerem raonable que el cessament o nomenament del Director siga fet pel titular de la Conselleria, però existint un òrgan com el Comité Assessor podria fer-se després d'oït aquest òrgan.

g) L'article 24, Personal del Parque, dada l'escassetat de personal en l'administració pública, així com en les entitats, seria convenient determinar o fixar els mètodes de col·laboració. També caldria remarcar el paper dels ajuntaments junt ja al remarcat de les diputacions.

h) L'art. 30, Financiación de los Parques Culturales, en l'apartat 6 introdueix una afirmació que caldria esmenar, corregir o suprimir. Es tracta de la funció de la Fundació de la Generalitat Valenciana. A primera vista sembla que tots els recursos extraordinaris, alguns sens dubte provinents del mecenatge i patrocini, els tinga que coordinar la Fundació. Per eixa regla de tres cada vegada que un parc aconseguisca un ajut extra tindrà que derivar-lo a la Fundació per a que aquesta diga com i quan i on es gasta?. Cal aclarir-ho o suprimir-ho. Tindria sentit si es referira als ajuts que la Fundació, per se, aconsegueix però potser seria contraproductiu en el cas d'ajuts aconseguits directament pels propis parcs.

Podria resoldre's també indicant, en el cas de donacions concretes, que aquestes tenen un caràcter finalista i, també, incloent en la Fundació representació d'entitats no governamentals o persones de reconeguda solvència a títol individual.

Per tant podem concloure que considerem adequats els articles no esmenats, i proposem per als articles 1, 6, 7, 18, 21, 24 i 30 les esmenes assenyalades en l'informe.

g. Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València

Títol	Sobre el projecte d'edificació d'un complex administratiu en els terrenys de l'antiga Presó Model de València
Data d'aprovació pel Ple	27 de setembre de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinadors	Vicent Àlvarez i Jesús Huguet
Iniciativa	Associació Recuperem la Model (6 d'abril de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics
Objecte	Preocupació per modificació arquitectònica, ús social i vàlua patrimonial
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport; Alcaldessa de València; president de l'Associació Recuperem la Model
Descàrregues web durant 2006	83

Text de l'informe

Introducció

Amb data 6 d'abril de 2006 tingué entrada en el registre del CVC un escrit de l'entitat RECUPEREM LA MODEL, en el qual, després de diverses manifestacions, es demanava un informe sobre el projecte de la Conselleria d'Economia i Hisenda que, modificant la planificació dels terrenys de l'antiga Presó Model, els assigna una nova edificabilitat, sobre la possibilitat que la nova ordenació afecte al valor patrimonial, i sobre la condició de protecció que hauria de concedir-se a l'antic conjunt penitenciari.

El cas es va traslladar a la Comissió de Llegat Històric i Artístic, la qual va sol·licitar immediatament l'expedient per mitjà de la Presidència de la institució. A principis d'agost es va fer públic l'expedient d'aprovació de l'Estudi de Detall, el qual proposa modificar el nivell de protecció i l'ordenació urbana de tota la parcel·la que ocupa el complex de l'antiga Presó Model.

Cal dir que l'expedient no conté cap projecte de rehabilitació i posada en valor de l'antiga presó, i afecta al volum i el nombre de plantes de diverses edificacions destinades a oficines de la Generalitat Valenciana.

Sobre el valor patrimonial de l'antiga Presó Model

El conjunt, format per recintes, murs i patis, es va construir seguint les noves tendències penitenciàries de principis del segle XX, les quals insistien en la necessitat de regeneració i rehabilitació dels delinqüents, més que no en el castic i la reclusió. Això explica el nom de Presó Model. Tota l'estructura està pensada seguint els mencionats principis, innovadors respecte al sistema anterior.

Des del punt de vista arquitectònic, l'edifici marca també un punt d'inflexió. Les solucions per a augmentar la claror natural, els volums interiors i exteriors, el creuer entre les quatre galeries, i les mateixes galeries, són elements molt rellevants, i els patis i els murs de tancament presenten un disseny harmònic amb el conjunt. L'edificació va ser projectada i dirigida per l'arquitecte municipal Joaquim M. Belda. Les obres van començar en 1889, i el conjunt es considera una peça molt representativa de l'arquitectura premodernista.

Segons un informe, elaborat a petició de l'Ajuntament de València, i signat per l'arquitecta inspectora de la Conselleria de Cultura i Educació, Maria Petra Santisteban, de 17 d'octubre de 2001, l'interès patrimonial de l'edifici es basa en: el sistema estructural, els espais d'articulació de llums, altures, voltes, volums, façanes, i cobertes. El mateix informe aconsella mantenir lliures els espais del voltant per a conservar la percepció unitària de l'immoble.

En base a este informe. el director general de Patrimonio Cultural, en un escrito de 28 de febrero de 2002, recomanà la declaració del conjunt com a bé de rellevància local, una recomanació o proposta que encara no s'ha materialitzat.

La modificació urbanística. L'Estudi de Detall

La Conselleria d'Hisenda ha proposat un canvi urbanístic, en un Estudi de Detall que es tramita per part de l'Ajuntament i que implica modificar el nivell de protecció urbanística existent, amb la possibilitat d'edificar en els terrenys dels patis de la presó fins a setze altures, per a instal·lar-hi un complex administratiu. Este estudi de detall correspon a l'expedient 03001 de Planejament municipal, exposat al públic per a al·legacions, amb oposició d'alguns veïns i entitats, com és el cas de Recuperem la Model.

La proposta que es fa implica passar de protecció monumental a protecció estructural, canvi d'alineaments, canvi de normes urbanístiques i augment de l'edificabilitat de l'entorn de les galeries o naus.

Tenint present que l'Estudi de Detall està pendent de tramitació, amb al·legacions per resoldre, des del Consell Valencià de Cultura recomanem que el projecte d'ús administratiu tinga en compte algunes exigències que permeten i garantisquen la redacció d'un projecte de rehabilitació de l'antiga presó, i que les noves edificacions respecten la visió dels valors arquitectònics del conjunt, la qual cosa implicaria unes altures que no afectaren en negatiu el paisatge urbà de la zona.

Especial referència a l'edifici, patis i murs

El conjunt hauria de tenir la condició de Bé de Rellevància Local, com recomanà la DGPCV. El Consell Valencià de Cultura considera que un edifici de la qualitat del que ens ocupa hauria de tenir un ús relacionat amb la cultura i els servicis socials públics. A la vora de l'habilitació d'oficines, caldria un projecte de rehabilitació i ús de les galeries i dependències penitenciàries, i de les possibilitats de mantenir altres elements.

h. Sobre las ruinas del antiguo Convento de la Puridad de Valencia

Títol	Sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad de Valencia
Data d'aprovació pel Ple	23 d'octubre de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinador	Jesús Hugueta i Carmen Morenilla
Iniciativa	Plataforma Acció pel Patrimoni (17 d'agost de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics
Objecte	Constatar deteriorament restes i recomanació protecció conjunt i arbres singulars
Instàncies enviades	Conseller de Cultura; Alcaldessa de València
Descàrregues web durant 2006	268

Text de l'informe

Antecedentes

Con fecha 17 de agosto de 2006 tiene registro de entrada al CVC la petición de informe sobre las ruinas del antiguo convento de la Puridad presentada por D. Luis M. Ramírez Rodríguez en representación de la Plataforma Acció pel Patrimoni. El escrito del Sr. Ramírez va acompañado de información histórica y planos de la ubicación del convento y de las ruinas para las que se solicita informe favorable.

La Comisión de Legado Histórico y Patrimonio del CVC estudia la petición en su sesión de septiembre y delega en los consellers Hugueta y Morenilla la visita al enclave y la preparación del informe pertinente, que será estudiado en la siguiente sesión de la citada Comisión.

Los Srs. Hugueta y Morenilla, acompañados del peticionario, realizan una visita, el 18 de septiembre de 2006, al perímetro ocupado por el antiguo Convento de la Puridad y comprueban la existencia y estado

de las ruinas a las que hace referencia la petición de la Plataforma. Con la documentación e información recabada se prepara el siguiente informe.

Consideraciones históricas

El Convento de las Clarisas, también conocido como Convento de Santa Isabel o de la Puridad, llegó a ser en sus sucesivas ampliaciones uno de las más grandes de la capital del Reino de Valencia, sito en la manzana de las actuales calles de la Conquista, Bolsería, Rey Don Jaime y Monjas.

Su construcción se supone inmediatamente posterior a la conquista de Valencia por Jaime I, hacia el 1239, fecha de los primeros datos sobre la comunidad al hacer entrega D. Jaime I a D. Ximén Pérez de Arenós de una ermita extramuros con el encargo de ampliarla y convertirla en convento para las religiosas de la Regla de Santa Clara, bajo el patronazgo de Santa Isabel, Reina de Hungría. En 1250 el obispo de Valencia D. Andrés de Albalat dona al convento dos reliquias: una Espina de la Corona de Cristo y un fragmento del Lignum Crucis.

El espacio ocupado por el convento (jardín incluido) es irregular a causa de las sucesivas ampliaciones. La entrada principal se ubicaba en la calle de la Bolsería con un acceso a un patio rectangular en uno de cuyos laterales estaba la iglesia del convento; en el otro lateral, con patio enclaustrado, daba a las calles Palomar y Murillo. En la parte trasera el jardín proporcionaba productos para el mantenimiento del convento. El muro que bordea el jardín, que es objeto de este informe, es iniciado el 10 de enero de 1698 y se realiza el informe sobre su finalización el 18 de agosto del mismo año, aunque la Carta de Pago no se entregará hasta el 22 de agosto de 128.

En 1836 con la Desamortización se abandona el convento y jardín, en parte de cuyo terreno se construyen viviendas y una calle (la actual calle de Moro Zeyt). Las propiedades artísticas en parte desaparecieron y otras pasaron al Museo de Bellas Artes de Valencia y, la mayoría de las conservadas, al actual Monasterio de la Puridad.

Estado actual de los restos

El escrito de la Plataforma Acció pel Patrimoni solicita informe sobre los restos del muro del convento, los árboles que hay en su cercanía y el edificio de la calle Palomar nº 6.

En la actualidad se conserva parte del muro lateral del convento, que corre paralelo a la calle Murillo (nº 12 a 18) y Palomar (nº 4-6), visible en la calle Murillo un espacio en solar entre dos fincas. Tiene una altura de unos 10 m. y grosor de unos 50 cm.. Se conservan dos contrafuertes. Está construido con piedra estrecha y trabajado, con separaciones de ladrillo a intervalos de 3 m. de altura, y parte superior de placas de piedra laminada formando dos vierteaguas y teja romana en el vértice superior.

Junto al muro puede verse desde la calle Murillo la existencia de un olivo de unos 16 m. de alto y de tres amplias palmeras de hoja grande; en la zona de entrada por el edificio de la calle Palomar nº 6 existen dos ficus.. Consta la existencia de otros arbustos y árboles de menor relevancia.

El edificio de la calle Palomar nº 6, catalogado desde 1860, es la casa natalicia de Francisco Pérez Bayer (11 de noviembre de 111), en cuya fachada una placa de la Real Sociedad Económica del Amigos del País, colocada el 25 de enero de 1878, recuerda que en él residió Pérez Bayer. En la actualidad es de propiedad privada y está abandonado, aunque su aspecto externo no es excesivamente ruinoso. Está ubicado en un lienzo de calle que mantiene unidad estética, entre edificios habitados o restaurados.

En el momento actual se están realizando obras de desescombro y se ha informado de la intención de proceder a la construcción de un aparcamiento subterráneo en el espacio que actualmente ocupa el resto del jardín del convento.

Consideraciones

El antiguo Convento de la Puridad, que es uno de los primeros construidos tras la conquista de Valencia, cumplió una importante labor religiosa y hospitalaria en su momento, lo que ya de por sí justificaría algún tipo de preservación de sus restos. Las obras que se están realizando en este momento hacen prever actuaciones que podrían poner en peligro los restos, de no ser informados los responsables de su preservación, a los que habría que prevenir sobre la posibilidad de que exista un cementerio en el jardín, el cementerio de las monjas y de los enfermos del hospital que ellas regentaban.

Es evidente el buen estado de una parte del muro aún existente, cuya grandiosidad da idea de la importancia que tuvo este convento, en su momento extramuros.

Con respecto a los árboles de mayor tamaño (el olivo y las palmeras), a primera vista consideramos que probablemente pueden verse afectados por la Ley de Protección de Árboles singulares, lo que se vería facilitado por el hecho de estar lindantes a una parte del muro conservado.

El edificio de la calle Palomar 6, sin que parezca tener especiales valores arquitectónicos, tiene el valor de estar inserto en un espacio que guarda una estética propia y de haber sido la casa natalicia de Pérez Bayer.

Recomendaciones

Estudiada la documentación existente y tras realizar en una visita al lugar afectado, se recomienda las siguientes actuaciones con respecto a los restos del Convento de la Puridad:

- 1.- Cabe indicar a las autoridades competentes que es posible que existiera un cementerio en el jardín del convento, lo que debería tenerse en cuenta al realizar cualquier tipo de intervención, por tanto cualquier construcción debería tender hacia arriba sin ahondamientos agresivos.
- 2.- Creemos que la Ley de Protección de Árboles singulares de nuestra Comunidad afecta a varios de los ejemplares existentes en el jardín, en particular el olivo de más de 16 m. de altura y probablemente también a las tres palmeras. La protección de estos árboles podría verse favorecida por la protección del muro colindante, lo que ha sido, sin duda, causa de que hayan llegado hasta nosotros.
- 3.- Los fragmentos de muro conservados muestran en algunas partes un excelente estado de conservación y una grandiosidad que son prueba de la importancia que en su momento tuvo el convento. Consideramos que debería estudiarse la conveniencia de su protección y en especial la protección del entorno que forman con los árboles arriba indicados.
- 4.- La casa natalicia de Pérez Bayer, ubicada en la calle Palomar 6, forma parte de un conjunto de edificios con un carácter unitario, que merece ser conservado por su valor como conjunto singular; debería estudiarse la posibilidad de algún uso del mencionado edificio o parte del mismo relacionado con la personalidad que lo habitó.
- 5.- Este informe se remitirá a la asociación que realizó la petición, al Ayuntamiento de Valencia y a la Conselleria de Cultura, Educació i Esport.

i. Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria

Títol	Sobre els espais boscosos de les riberes del Túria
Data d'aprovació pel Ple	22 de desembre de 2006
Comissió autora	Comissió de Promoció Cultural
Coordinadors	Jesús Huguet; Manuel Sanchis-Guarner; Vicent Àlvarez (per part de la Comissió Jurídica)
Iniciativa	Coordinadora Ciutadana dels Boscos Metropolitans (28 de juliol de 2006)
Temàtica	Altres
Subtemàtica	Medi ambient / Sostenibilitat
Objecte	Reconeixement vàlua patrimonial i ambiental dels espais boscosos de les riberes del riu Túria
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, conseller de Territori i Habitatge, alcaldessa de València i alcaldes de Benaguasil, de Vilamarxant, de Sant Antoni de Benaxeve, de Pedralba, de Xest, de la Pobla de Vallbona, de Riba-roja de Túria, de l'Elia, de Paterna, de Quart de Poblet, de Manises, de Mislata i de Lliria
Descàrregues web durant 2006	14

Text de l'informe

Antecedents

Amb data 28 de juliol de 2006 es va donar entrada en el registre del Consell Valencià de Cultura a un escrit de la Coordinadora Ciutadana dels Boscos Metropolitans, signat pel Sr. Xavier Mayoral com a president i en representació de l'entitat. En l'escrit se sol·licitava al Consell Valencià de Cultura que redactara un informe sobre el valor cultural, històric, arqueològic, paisatgístic i mediambiental de l'espai natural dels boscos de les Riberes del Túria, el qual forma part de l'àrea metropolitana de València, i s'adjuntava una extensa documentació integrada per la relació de béns patrimonials afectats i d'espais naturals, i per les disposicions autonòmiques a les quals es farà referència en l'informe present.

Seguint el tràmit reglamentari, la Comissió de Govern va encarregar a la Comissió de Promoció Cultural l'elaboració de l'informe, i esta va constituir un grup redactor format pels consellers Manuel Sanchis-Guarner i Jesús Hugué, de la mateixa comissió, i Vicent Álvarez, president de la Comissió Jurídica.

Visita del grup redactor de l'informe

El dia 11 d'octubre de 2006 els consellers més amunt citats van visitar la zona acompanyats per experts, partint de Pedralba i accedint a diversos punts del curs del riu i a les masses boscoses de la Pea, les Rodanes i la Vallesa, l'última de les quals és reclamada per les poblacions limítrofes com a espai públic.

L'espai en qüestió, que comprén tot el curs últim del riu fins al punt en el qual perd el seu cabal, travessa per diversos termes municipals, tots ells de la província de València, i inclou terrenys de titularitat privada, en els quals s'observa un procés urbanitzador, tant de cases de segona residència com de primera. També presenta línies de conducció elèctrica que ja que han provocat alguns incendis i que caldria soterrar.

S'ha de fer constar que, gràcies a les dificultats d'accés, tant l'aigua com els marges del riu es troben en bon estat, i seria possible restablir sendes o rutes vora riu, ara tapades per canyars que fan difícil transitar-hi, respectuoses amb el medi. Un exemple d'esta possibilitat és el condicionament actual de la zona de l'antic pont de Riba-roja.

Per una altra banda, en este espai es troben important béns culturals, com restes arqueològiques i paleontològiques, fauna i flora importants, un patrimoni hidràulic rellevant, vies pecuàries i altres elements etnològics.

Normativa legal

Per l'Orde de 27 de juliol de 2006 la Conselleria de Territori i Habitatge va acordar iniciar la tramitació del Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals del Túria, com a pas previ per a la posterior declaració com a espai natural protegit, d'acord amb la Llei 11/1994.

Esta ordre sotmet a autorització prèvia qualsevol intervenció en l'espai delimitat, el qual coincideix amb la proposta objecte del present informe.

Per tant, els municipis afectats, que són València, Mislata, Quart de Poblet, Manises, Paterna, Riba-roja de Túria, l'Eliana, la Pobla de Vallbona, Sant Antoni de Benaxeve, Benaguasil, Lliria, Vilamarxant, Xest i Pedralba, han de sotmetre la seua actuació, en allò que afecta el futur marc, a les directrius autonòmiques.

Per una altra banda, en els béns singulars amb protecció patrimonial reconeguda s'ha d'atendre a les normes i plans de protecció corresponents, com es determina en la legislació aplicable mediambiental i urbanística.

Conclusions i recomanacions

1.- Les Riberes del Túria en el seu tram metropolità presenten uns valors paisatgístics i mediambientals molt rellevants que fan necessària la seua declaració com a parc natural. Esta declaració ha de preveure el corresponent finançament i també les mesures administratives efectives per garantir la conservació. En este punt és de gran importància que es fixe una limitació de les urbanitzacions que estan fent-se a la zona.

2.- Donada l'existència de béns protegits i d'altres protegibles de valor patrimonial, tals com monuments, jaciments i altres, caldria un pla integral i coordinat per a millorar-ne els entorns protegits i evitar-hi actuacions negatives, amb la declaració de Parc cultural o Parc natural o una altra d'equivalent.

- 3.- L'educació per al respecte del medi i del patrimoni exigeix una atenció especial. En este sentit, es recomana la realització de campanyes de conscienciació de la ciutadania a les zones afectades.
- 4.- L'aprofitament del llit del riu per a obrir sendes i rutes respectuoses amb el medi podria ser una via educativa i d'esplai per a tota l'àrea metropolitana.
- 5.- Hi ha a la zona restes de defenses de la guerra civil, part de la nostra memòria col·lectiva, que podrien condicionar-se per donar-los un ús educador i de promoció de la cultura de la pau.
- 6.- Seria recomanable facilitar l'accés des del parc als béns d'interés cultural o de rellevància local pròxims que es troben fora del seu espai.
- 7.- Caldria delimitar una zona de transició entre el parc i les àrees urbanes o urbanitzables.
- 8.- El present informe es traslladarà al peticionaris, a la Conselleria de Territori i Habitatge, a la Conselleria de Cultura i als ajuntaments dels municipis afectats.

j. Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel

Títol	Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel (actualització 2006*)
Data d'aprovació pel Ple	22 de desembre de 2006
Comissió autora	Comissió de Llegat Històric i Artístic
Coordinador	Vicent Àlvarez
Iniciativa	DG del Patrimoni Cultural (30 d'octubre de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics (titularitat eclesiàstica)
Objecte	Opinió del CVC per a declaració de BIC
Instàncies enviades	Conseller de Cultura
Descàrregues web durant 2006	16
Actuacions del CVC relacionades	* Informe sobre el mateix assumpte aprovat pel Ple del CVC el 13 de novembre de 1998

Text de l'informe

Antecedents

Amb data 30 d'octubre de 2006 tingué entrada en el Registre del Consell Valencià de Cultura una sol·licitud de la Direcció General de Patrimoni d'un informe preceptiu per a la declaració de bé d'interés cultural de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel. Aquesta actuació naix de la continuació de l'expedient incoat amb data 20 de gener de 1987, sobre el qual aquest Consell Valencià de Cultura ja va emetre un informe.

El 2 de novembre de 2006 la Comissió de Govern del Consell Valencià de Cultura va encarregar a la Comissió de Llegat Històric i Artístic la redacció de l'informe.

Cal esmentar que ja amb anterioritat, amb data 13 de novembre de 1998, el Ple de la institució va aprovar un informe en el qual es proposava la declaració de Bé d'Interès Cultural del temple objecte del present informe, i es demanava una intervenció urgent en l'edifici en vista de l'estat d'algunes de les seues parts, especialment la coberta afectada per humitats.

Consideracions sobre el bé

Com es veu en la documentació aportada per la direcció general, estem davant d'un bé de gran interès i valor arquitectònic, un exponent clar de l'arquitectura del gòtic meridional pròpia del pobles de l'antiga Corona d'Aragó. Els elements més rellevants de l'edifici són: la nau central, la qual ha estat

objecte d'una intervenció recent que n'ha recuperat la vistositat; el campanar, la sagristia i la capella de la comunió. Les recents actuacions han reparat les patologies abans existents.

La part exterior resulta visible, amb dos portalades. Es tracta d'un conjunt monumental de gran valor, situat en un entorn d'arquitectura popular, al centre de la població, i amb carrers tradicionals amb activitat comercial i amb ús residencial.

L'entorn afectat s'ha delimitat seguint el criteri legal: manteniment de façanes, possibilitat de canvis d'ús interiors, i permissió d'obres de mera conservació, manteniment o decoració sense autorització prèvia.

El temple conserva una part important de béns mobles, havent desaparegut altres elements ornamentals i de culte de valor a causa dels fets de la guerra civil.

Conclusió

Per tot el que s'ha dit, el Consell Valencià de Cultura, en la seua condició d'entitat consultiva, emet informe favorable a la declaració de Bé d'Interés Cultural de l'església de Nuestra Señora de la Asunción d'Utiel. S'adjunta com a annex l'anterior informe de 5 d'octubre de 1998.

(* A la pàgina web del Consell Valencià de Cultura es pot consultar la versió anterior d'aquest informe, aprovat en sessió plenària el 13 de novembre de 1998).

k. Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib

Títol	Sobre la declaració de BIC de l'església de Nuestra Señora de los Ángeles de Castielfabib
Data d'aprovació pel Ple	22 de desembre de 2006
Comissió autora	Comissió de Llegat Històric i Artístic
Coordinadors	Jesús Huguet; José Morera
Iniciativa	DG del Patrimoni Cultural (20 d'octubre de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics (titularitat eclesiàstica)
Objecte	Opinió del CVC per a la declaració de BIC
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, conseller de Territori i Habitatge, Federació Valenciana de Municipis i Províncies i alcalde de Castielfabib
Descàrregues web durant 2006	13

Text de l'informe

Antecedents

Amb data 20 d'octubre de 2006, número de registre 966 del Consell Valencià de Cultura, va tindre entrada al C.V.C. la sol·licitud d'informe sobre la probable declaració com Be d'Interés Cultural (B.I.C.) de l'església parroquial de Ntra. Sra. de los Ángeles del municipi de Castielfabib, tramés pel Dtr. Gral de Patrimoni Artístic de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport.

El President i la Comissió de Govern del C.V.C. va trametre la documentació a la Comissió de Llegat Històric i Artístic per a la realització de l'informe. Aquesta Comissió encarregà als seus membres Srs. Morera Buelti i Huguet Pascual la confecció de l'escrit corresponent.

Els esmentats senyors Morera Buelti i Huguet Pascual, acompanyats per l'arquitecte Francisco Cervera responsable de l'informe documental que utilitzà la Direcció Gral. de Patrimoni Artístic per iniciar el procés de declaració, es desplaçaren a Castielfabib el dia 17 de novembre, visitant el municipi i recollint dades i informació sobre el bé patrimonial i els seus voltants.

Cal indicar, d'entrada, que l'informe del Sr. Cervera ha estat una magnífica documentació que ens ha permés, amb la valuosa ajuda de la seua presència, una aproximació al be i al territori tot del Racó d'Ademús de forma molt rellevant. No és casualitat que el Sr. Cervera porte més de vint anys dedicat, gairebé desinteressadament, a la recuperació del patrimoni de la comarca.

Consideracions històriques i artístiques

Castielfabib és una població del Racó d'Ademús que, com la resta de poblacions de la comarca, presenta unes singularitats i circumstàncies remarcables tant des de la vessant històrica com artística o paisatgística. El fet de ser un territori rodejat per municipis no valencians ha condicionat la comarca en ser influenciada artísticament per corrents poc presents en altres paratges valencians però refermant la condició cívica valenciana de l'indret com un referent essencial de la ciutadania. Per això, tots els esforços públics de la Comunitat Autònoma o altres organismes supramunicipals no solament són convenients des de la vessant històricoartística sinó també des de l'equitat social i cívica.

Per altra part l'orografia ha propiciat un tipus de vida i edificació igualment originals. Influenciats sens dubte pel fet de ser una avançada del territori valencià i ser el primer lloc on les distintes conflagracions bèl·liques o moviments units a la presència humana al voltant del riu Túria s'han assolit.

En el cas que ens ocupa, per exemple, l'aprofitament de part de l'antic castell per construir l'església parroquial supedita aquesta a unes formes i solucions úniques. Així l'entrada, escalonada, per un lateral; les finestres d'un clar gòtic civil immerses en una construcció religiosa; la prolongació aèria des de l'antiga muralla a la torre exempta que propicia un passadís cobert per l'accés; etc..... fan de la construcció eclesiàstica un monument patrimonial singular, inèdit i força interessant.

La conjunció, per altra part, de construcció bèl·lica i eclesiàstica permet contemplar conjuminades diferents propostes estètiques i d'ús que cal considerar almenys com rellevants. La presència de bales de pedra (procedents dels antics atifells guerrers) en el camí d'accés; actuacions humanes, algunes gens afortunades, a l'entorn de l'edificació; la visió des de l'edifici de la població i la vall; etc.... en són un tast d'eixa original conjunció.

Però també, i com a conseqüència de la doble vessant, es plantegen qüestions rellevants. Una es la propietat privada de dos dels tres nivells (els dos inferiors, evidentment) de la torre que en el tercer es situa el sòl de l'església. El primer nivell, el més baix, era una antiga forja (encara es conserven elements de la factoria) i al segon hi han dipositats diversos materials que en res ajuden a beneficiar-se el conjunt de la ciutadania i del patrimoni comunitari. Cal tindre present que en el paviment entre el segon i tercer nivell hi ha soterraments diversos que només amb la propietat unitària podria estudiar-se profundament.

Tampoc caldrà oblidar la resta de patrimoni tant eclesiàstic com civil que aquesta població presenta i que no pot deslligar-se de l'entorn d'un castell (o castell-església) que presideix tot el paratge. Per tot això i després d'estudiar la documentació tramesa per la Dir. Gral. de Patrimoni Artístic i contrastar-la amb les pròpies conclusions sobre el terreny proposem les següents

Consideracions

- 1.- L'església parroquial de Ntra. Sra. de los Angeles de Castielfabib reuneix les condicions necessàries per ser declarada Be d'Interés Cultural (B.I.C.) com a monument rellevant patrimonial, raó per la qual el Consell Valencià de Cultura creu que tal declaració és oportuna i escaient.
- 2.- L'estat de deteriorament de l'immoble fa imprescindible i urgent una dedicació major per a la seua recuperació, repriminació i posada en valor. O el que és el mateix, la realització d'un pla integral de recuperació de tot l'indret.
- 3.- Davant la situació de deteriorament de l'església i de l'ús inadequat dels dos nivells inferiors, de propietat privada, i del risc de major destrucció de l'immoble i donades les característiques molt específiques del cas, el Consell Valencià de Cultura considera que els poders públics deurien estudiar la conveniència que els nivells inferiors de la torre, baix de l'església, passaren a propietat pública per tal de donar-li al conjunt una unitat estètica, d'ús i, encara, de conveniència i reforçament estructural.
- 4.- Al voltant de l'edifici existeixen una sèrie de fils de la llum així com unes antenes televisives que incideixen negativament en la visió i valor estètic del conjunt. Caldria soterrar els fils i fer desaparèixer les antenes ja que hi ha altres possibilitats (sembla que un repetidor col·locat els darrers anys ha solucionat la dificultat de rebre les imatges amb qualitat) per veure televisió.

5.- Fóra convenient realitzar cales per recuperar les interessants pintures primitives així com intervencions en les columnes i capitells en els que sens dubte poden trobar-se elements nous atractius.

6.- Respecte a l'entorn del be a declarar B.I.C. seria escaient que es tinguera una cura especial en no autoritzar edificis que interrompen una visió adequada. A més a més quan l'escalonament de la població permet construir determinades altures sense perjudici de la perspectiva global. En eixe sentit caldria posar com exemple la magnífica vista d'una població veïna, Ademús, on la gradació de les construccions ofereixen una formulació convenient.

7.- Caldrà tenir una cura especial en el processos de restauració dada l'originalitat del conjunt, ja que intervencions com la del remat de campanar no afavoreix en res.

8.- Donada la situació de precarietat, pel nombre d'habitants i possibilitats municipals, caldria tenir una especial sensibilitat, per part de les autoritats supramunicipals, no solament en l'església parroquial o el seu entorn sinó també en els altres bens eclesiàstics (sense abandonar, evidentment, els civils mereixedors) que presenten unes característiques rellevants. La portalada de l'antic Monestir de S. Guillermo, per exemple, que pròxim a la població corre un risc molt greu d'ensorrament, i desaparició, si no s'intervé amb urgència.

9.- Tot i les dificultats municipals i comarcal per promocionar els bens patrimonials seria convenient que en les publicacions de les institucions de la Generalitat Valenciana o de la Diputació de València se'n fera ressò de la importància de la població i la comarca així com de la seua situació fronterera. També en les webs que patrocinen la Diputació o la Federació Valenciana de Municipis i Províncies caldria dedicar-li espais escaients.

10.- Una actuació urgent, en eixe procés de divulgació, és la col·locació de rètols que ajuden al visitant a fer unes visites profitoses.

11.- Hem observat que en moltes cases de la població es troben ràfecs amb pintures geomètriques o simbòliques (com és habitual en certes zones de l'interior valencià especialment del Maestrat i els Ports a les comarques septentrionals). Però eixes pintures estan en mal estat. Seria mol adequat que una ajuda (és prou econòmica una intervenció d'aquest tipus) als propietaris propiciara la recuperació d'una forma d'expressió artística popular ben singular.

12.- Aquest informe es remetrà a la Dir. Gral. de Patrimoni Artístic, peticionària del mateix, però també a l'Ajuntament de Castielfabib i a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies. Als efectes de l'elaboració d'un Pla Especial de Protecció, el C.V.C. considera que les administracions públiques que tenen competència en matèria turística i de territori deurien col·laborar amb l'Ajuntament per tal de propiciar la recuperació integral del conjunt com B.I.C.; i per això caldrà trametre també l'informe a les Conselleries de Turisme i de Territori i Habitatge.

I. Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Lliria

Títol	Sobre la declaración de BIC del edificio del Ayuntamiento de Lliria
Data d'aprovació pel Ple	22 de desembre de 2006
Comissió autora	Comissió de Llegat Històric i Artístic
Coordinadors	Ricardo Bellveser; Carmen Morenilla
Iniciativa	DG del Patrimoni Cultural (26 d'octubre de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics
Objecte	Opinió del CVC per a la declaració de BIC
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Federació Valenciana de Municipis i Províncies i alcalde de Lliria
Descàrregues web durant 2006	12

Text de l'informe

1. Justificación

Con fecha de registro 27 de octubre de 2006 entra en el CVC escrito del Director General de Patrimonio Cultural Valenciano y Museos con la petición de informe preceptivo del CVC sobre la propuesta de declaración de BIC con categoría de Monumento del Ayuntamiento de Lliria. Se trata de una nueva propuesta de declaración de BIC del citado edificio, habiéndose iniciado la primera el 21 de octubre de 1982.

En uso de sus competencias el Presidente de CVC remite a la Comisión de Patrimonio y Legado Histórico la realización del preceptivo informe, asunto que es asumido en la sesión ordinaria de noviembre de 2006.

La Comisión de Patrimonio y Legado Histórico delega en los Srs. Bellveser y Morenilla la realización del informe, que deberá ser sometido a la siguiente sesión de la comisión. Los Srs. Bellveser y Morenilla, que ya habían visitado en calidad de Consellers del CVC el Ayuntamiento de Lliria, leída la documentación aportada por la Dirección General, proceden a una segunda visita tanto del edificio propuesto para BIC como de su entorno de protección; son acompañados en esta visita por los Concejales Dña. Remedios Masolari (Concejal de Urbanismo) y D. Miguel Cortés (Concejal de Patrimonio), y por el arqueólogo municipal, D. Vicent Escrivà, y la Técnica en Gestión Cultural, Dña. M^a José Llopis, quienes aportaron cuanta información precisaron los Consellers.

El día 13 de diciembre de 2006 la Comisión estudia (y aprueba) el siguiente informe que es remitido a la Comisión de Gobierno para su traslado y aprobación, si procediera, en la siguiente sesión del Pleno de CVC.

2. Información

2.1. Sobre el edificio

El Ayuntamiento viejo de Lliria es un edificio construido entre 1596 y 1602 para cumplir las funciones de almadín, prisión, cámara de Jurados y sala del Consejo. En la actualidad sigue teniendo un aspecto de gran dignidad, en un estilo adscribible al tardío Renacimiento, con influencias manieristas (por ejemplo, en la posición no central de la puerta principal o en la irregular disposición de los ventanales del segundo piso), exento, de planta rectangular de unos 29'50 por 11'50 y 14'50 m de altura de cornisa de tres plantas y cubierta de teja árabe a cuatro aguas sobre la que sobresale un pequeño mirador al que se accede por una escalera de caracol que parte de la última planta. La fachada principal está blasonada con el escudo de la villa, rematada por el arquerío típico del siglo XVI y orientada a oeste, recayendo en la plaza Mayor.

La planta del edificio consta de dos crujías formadas por los muros de carga que constituyen fachadas y un muro central perforado en arcos de medio punto en el almadín y en el vano de acceso a la escalera; en la segunda planta se realizó en épocas anteriores una apertura del muro central, que ha sido convenientemente restaurada, y en la tercera desaparece dejando cuatro pilares rectangulares sobre los que se apoya el magnífico viguerío de la cubierta, que se encuentra en un perfecto estado de conservación.

El edificio está construido a cal y canto en sus lienzos de pared y ángulos de madera y entre estos forman bóvedas de rasilla. El conjunto se remata con la arquería típica del siglo XVI, que recorre el perímetro de la obra. La portada es plateresca de medio punto entre pilastras toscanas, con triglifos, ático sobre entablamento coronado por cráteras y el escudo de la ciudad sostenido por dos querubines, sobre el cual se encuentra la moldulación del balcón principal.

El edificio conserva grafitos que representan anotaciones de finales del siglo XVII en las paredes del almadín, perfectamente rescatados y conservados en la restauración, y efigies de ciudadanos de la villa que murieron durante las guerras carlistas, ubicados en el techo del salón de plenos. También incluye tres rejas exteriores originales y la reja de la barandilla de la primera mitad del siglo XX, así como varias puertas de los siglos XVII y XVIII y la puerta principal original, a la que se ha sometido a un proceso posterior de restauración que ha eliminado los aldabones y ha colocado una placa de madera exterior protectora, aunque en el interior se encuentra restaurada en su aspecto original.

2.2. Sobre el entorno de protección

El entorno de protección que se propone en el informe de la Dirección General, sigue los criterios habituales y se propone la normativa acorde según la Ley de Patrimonio Valenciano vigente.

3. Consideraciones

3.1. El edificio ha sido sometido a una restauración que, en términos generales, parece satisfactoria, a lo largo de la cual se ha incorporado elementos que aparecieron, a la vez que se eliminó efectos negativos de intervenciones anteriores; incluya la adecuación a las normas de accesibilidad mediante un ascensor externo.

El uso del edificio es adecuado a su valor patrimonial y a las circunstancias históricas de su construcción y usos posteriores.

Se ha procedido posteriormente a algunas actuaciones menores no incluidas en el informe de la Dirección General, como la eliminación de la chapa de protección de la puerta principal y su sustitución por una tabla de manera, en la que, por cierto, se ha colocado un pomo que afea el resultado. También cabría tener en cuenta la coherencia del mobiliario en uso con la carácter de BIC del edificio, sin por ello renunciar a su funcionalidad.

3.2. El entorno propuesto es ya parcialmente entorno de protección de BIC, ya sea de la Iglesia Arciprestal, ya sea de la Iglesia de la Sangre. Se trata de edificios privados de alturas desiguales, cuyos bajos en el caso de los recayentes a la plaza Mayor y su prolongación hasta la plaza del 9 d'octubre están dedicados a actividades comerciales; muy pocos, aunque significativos para el mantenimiento del valor patrimonial del entorno, están en este momento deshabitados. Cabe recordar que el Mercado Municipal está ubicado en los bajos y sótano del actual Ayuntamiento, situado en la misma plaza, y que los jueves se realiza en la plaza mercado de calle, por lo que la zona afectada es un espacio de una intensa vida comercial.

El entorno de la parte posterior del edificio, las calles que suben a la Iglesia de la Sangre en pendiente muy pronunciada, mantienen en mayor grado el estilo originario y el uso es exclusivamente viviendas particulares y oficinas municipales.

En la visita se ha podido comprobar que el entorno propuesto, sobre todo en la calle Mestre August Roca, la plaza Mayor y su prolongación hasta la plaza del 9 d'octubre, ha sufrido intervenciones recientes muy negativas. En algunos casos se trata de intervenciones menores y reversibles en edificios de planta baja y una o dos plantas de altura, como la eliminación de puertas, herrajes o carpintería originales, que han sido sustituidos por otros totalmente improcedentes, o el chapado de fachadas, etc.

En otros casos, en cambio, los edificios originales han sido sustituidos por fincas de nueva construcción con varias alturas que no tienen en cuenta ni la dignidad del lugar en que se encuentran ni guardan ningún valor estético. Parece contradictorio al espíritu de la ley que las normas de protección del entorno BIC, que buscan preservar el valor patrimonial del mismo, lleven a conservar edificios que atentan contra ese mismo valor patrimonial, lo que nos lleva a plantear la necesidad de una reconsideración del grado de protección de los citados edificios, así como la conveniencia de establecer normas al respecto.

Se ha comprobado también el abusivo uso de carteles comerciales de gran tamaño y colores y formas vistosos y discordantes entre sí en los numerosos y muy variados comercios de la zona, que salvo escasas excepciones no se adecúan al valor patrimonial de la misma. Lo mismo cabe decir del abundante mobiliario urbano (en especial papeleras y depósitos varios), ubicado en la cercanía o justo delante de la fachada del Ayuntamiento. Todos estos elementos, así como la ubicación en la plaza del mercadillo, en unos casos afean, en otros impiden la correcta visión del edificio y del entorno.

4. Conclusiones

Estudiada la documentación y visitado el edificio propuesto para BIC y su entorno de protección, la Comisión de Legado acuerda:

1. Informar favorablemente la propuesta de declaración de BIC del Ayuntamiento de Llíria.
2. Con respecto al entorno de protección propuesto y con vistas a la realización del preceptivo Plan de Protección, el CVC acuerda:
 - 2.1. Recordar la conveniencia de que el mobiliario, cartelería y otros aditamentos que se incorporan o están incorporados al edificio, guarde coherencia con el estilo del edificio. En lo que hace al mobiliario urbano y a la cartelería comercial, dada la densidad de la misma, su heterogeneidad y la intensa actividad comercial de la zona, y con el fin de evitar demoras en la aplicación de las modificaciones a introducir y en las futuras actuaciones, sería conveniente que la Dirección General estudiara la posibilidad de delegar en la corporación municipal las autorizaciones oportunas, tras fijar la Dirección General las normas generales de obligado cumplimiento.

2.2. Aconsejar una reconsideración de la propuesta de entorno y del grado de protección de cada uno de los edificios que tenga en cuenta la existencia de inmuebles sin valor patrimonial ni estético, cuya conservación inalterada no colabora a preservar el estilo constructivo que debió tener la zona, y que ya en el momento actual impiden la visión del Ayuntamiento, por lo que el grado de protección de los mismos y la normativa aplicable a las modificaciones debería ser diferente; en todo caso cabría plantearse la posibilidad de que en las eventuales obras que se realizaran, se obligara a introducir cambios que mejoraran la integración de estos edificios en el conjunto.

2.3. Aconsejar el estudio de posibles medidas que favorecieran el adecuado mantenimiento de los edificios que conservan un aspecto acorde al valor patrimonial del Ayuntamiento, en algunos de los cuales se han realizado modificaciones que son reversible, mientras que en otros es evidente la necesidad de mejoras que garanticen su conservación. Para estos casos cabe recordar que el CVC emitió un informe en el que recomendaba a la Generalitat Valenciana el estudio de medidas de apoyo a los propietarios de bienes protegidos.

6.3. Informes per iniciativa pròpia

a. Sobre fundaciones y desarrollo cultural

Títol	Informe sobre fundaciones y desarrollo cultural
Data d'aprovació pel Ple	30 de gener de 2006
Comissió autora	Grup de treball de la Comissió de les Arts
Components	Ramón de Soto (president), Vicente Muñoz Puelles (secretari), Jesús Huguet i Carmen Morenilla
Iniciativa	Comissió de les Arts (aprovada pel Ple del CVC de 30 de juny de 2006)
Temàtica	Altres
Subtemàtica	Promoció cultural
Objecte	Analitzar el ventall de fundacions existent y la seua incidència en el desenvolupament cultural en la Comunitat
Instàncies enviades	Presidència de la Generalitat; Ministerio de Cultura; Conselleria de Justícia i Adm.Publ.; FVMP (Federació Valenciana de Municipis i Províncies); i Diputacions d'Alacant, Castelló i València
Descàrregues web durant 2006	506

Text de l'informe

Antecedentes

Para asegurar su subsistencia, la actividad cultural, tanto la artística como la científica, ha de ser financiada. Durante mucho tiempo, los artistas han dependido, para su mantenimiento, del mecenazgo en sus diversas formas: estatal, eclesiástico o privado. Han producido obras encomendadas para una ocasión o necesidad particular, o bien destinadas a satisfacer los gustos de determinados grupos o individuos: un gremio, una corte o un comerciante acaudalado. Otras veces, el artista se autofinanciaba; era alguien que tenía otros ingresos, que le permitían dedicarse al arte. Lo mismo cabe decir de los científicos, que durante gran parte de la historia fueron personas con suficientes medios para financiar sus propias investigaciones o bien dependieron del aporte económico y de la aprobación de mecenas o instituciones, públicas o privadas.

Aunque, como hemos dicho, el mecenazgo ha existido siempre de una u otra forma, las Fundaciones tal como hoy en día las conocemos se originaron en el siglo XX. Son organizaciones autónomas, constituidas para proporcionar ayuda a la investigación o para ejercer un servicio público en campos como la educación, el arte, la ciencia, la medicina, la sanidad pública y el bienestar social.

En España, las Fundaciones son, según se establece en el Art. 2 de la Ley 50/2002 de Fundaciones, "...las organizaciones constituidas sin ánimo de lucro que, por voluntad de sus creadores tienen afectado de modo duradero su patrimonio a la realización de fines de interés general.", y están amparadas por el Art. 34.1 de la Constitución Española.

El hecho de que las Fundaciones no tengan ánimo de lucro no impide que realicen actividades que puedan generar beneficios o excedentes económicos anuales. Lógicamente, los excedentes deberían reinvertirse en el cumplimiento de los fines de la entidad.

La importancia de la preparación artística y científica es fundamental para el desarrollo de la sociedad. En ese sentido, y para compensar la insuficiencia de los recursos públicos y la posible imprevisión de los gobiernos, resulta necesaria la participación estable de las Fundaciones culturales y científicas.

Estas cuestiones tienen particular importancia en la Comunidad Valenciana, que continúa siendo un vivero de artistas. Por todo ello, la Comisión de las Artes del Consell Valencià de Cultura propuso la creación de un grupo de trabajo que llevara a cabo un estudio de las Fundaciones y de su incidencia en

el desarrollo cultural de la Comunidad Valenciana. Dicho grupo estaría formado por la sra. Carmen Morenilla Talens y los sres. Ramón de Soto Arándiga, Jesús Huguet Pascual y Vicente Muñoz Puelles. La propuesta fue aprobada en el Pleno del 30 de junio de 2005.

Hechos

La reunión constitutiva del grupo tuvo lugar el 13 de julio de 2005. En dicha reunión, los señores De Soto Arándiga y Muñoz Puelles asumieron, respectivamente, la responsabilidad de presidente y secretario del grupo. En total, el grupo se ha reunido en seis ocasiones: el 13 de julio, el 8 de septiembre, el 21 de octubre, el 22 de noviembre, el 29 de noviembre y el 14 de diciembre.

Se ha trabajado, básicamente, con los siguientes documentos:

1. La lista completa de Fundaciones establecidas en la Comunidad Valenciana, ordenadas según sus objetivos y actividades: asistenciales, científicas, culturales, docentes, medioambientales, sociales, hospitalarias o sanitarias, económicas, cívicas y otras.
2. El Directorio de Fundaciones del Protectorado de Fundaciones del Ministerio de Cultura.
3. La legislación pertinente: a) Artículos 22 y 34 de la Constitución Española; b) Artículos 35 a 39 del Código Civil; c) Ley 8/1998, de 9 de diciembre, de Fundaciones de la Comunidad Valenciana; d) Decreto 139/2001, de 5 de septiembre, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el Reglamento de Fundaciones de la Comunidad Valenciana; e) Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fiscales al mecenazgo; d) Ley 50/2002 de Fundaciones de 26 de diciembre de 2002; e) Real Decreto 1270/2003, de 10 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento para la aplicación del régimen fiscal de las entidades sin fines lucrativos y de los incentivos fiscales al mecenazgo.

Además de los reseñados, el Sr. Álvarez Rubio, que asistió como invitado a una de las reuniones, y asesoró al grupo de trabajo desde el punto de vista jurídico, aportó otros documentos sobre Fundaciones públicas y privadas. Resaltó la importancia de las Fundaciones para la conservación y divulgación del patrimonio: edificios, centros históricos y exposiciones, y recalcó la falta de información existente sobre las actividades de muchas de ellas.

El grupo de trabajo ha estudiado también las Fundaciones de carácter medioambiental existentes en la Comunidad Valenciana, que son la Fundación Amics del Parc Natural de l'Albufera; Fundación Llar de Mariola de la Comunitat Valenciana; Fundación Medioambiental Huerta de la Comunidad Valenciana; Fundación de la Comunidad Valenciana Cultural Ecuestre Luis de Santángel-Camino de Santiago; Fundación Aqualandia Mundomar de la Comunidad Valenciana; Fundación Medioambiental de la Comunidad Valenciana Buseo; Fundación de la Comunidad Valenciana Victoria Laporta Carbonell; Fundació Serra Espadà de la Comunitat Valenciana; Fundación Mediambiental; Fundación de la Comunidad Valenciana Fundación de Estudios Ambientales del Mediterráneo; Fundación Enrique Montoliu de la Comunidad Valenciana; Fundación de la Comunidad Valenciana Els Ports i el Maestrat; Fundación de la Comunidad Valenciana Agua y Progreso.

El grupo de trabajo ha valorado la labor de estas Fundaciones, algunas de ellas muy notables, cuyos fines son la conservación, la recuperación y el control del patrimonio natural y cultural mediante la adquisición, el estudio y la gestión de terrenos, parajes, jardines y lugares que destaquen por su valor en relación con la protección de la biodiversidad y los ecosistemas naturales.

Conclusiones

El Consell Valencià de Cultura, a la vista del interés de particulares y entidades públicas en la promoción del conocimiento cultural y la conservación y restauración del patrimonio cultural en general, incluyendo el medioambiental, ha procedido a estudiar la legislación vigente, el funcionamiento y los logros de las Fundaciones de carácter cultural o medioambiental, especialmente las valencianas y aquellas que en su ámbito territorial incluyen la Comunidad Valenciana.

Del estudio de los aspectos relativos al funcionamiento de las Fundaciones valencianas se desprenden las siguientes conclusiones, que convendría dar a conocer a la Generalitat Valenciana, garante del correcto funcionamiento de las mismas:

1. El CVC constata la existencia de Fundaciones de carácter muy diverso, tanto en los fines que persiguen como en sus dimensiones. Algunas de ellas no parecen tener actividad efectiva. En caso de que así fuera, la Administración debería proceder a los pasos legales preceptivos.
2. Durante el proceso de recogida de materiales para el posterior estudio se han detectado, en la mayor parte de los casos, dos hechos relevantes:

- a) La escasa comunicació a la societat, por parte de algunas Fundaciones, de las actividades que realizan. Se produce así el desconocimiento social de sus logros y en ocasiones hasta de su existencia, con lo que se corre el riesgo de incumplir los fines preceptivos en una Fundación.
 - b) La dificultad para acceder a información relacionada con algunas Fundaciones, lo que en muchos casos hace opaca su estructura, fines, actividades, presupuestos, etc.
La diversidad de las Fundaciones en todos sus aspectos -fines, dimensiones, presupuestos, etc.-, así como la desigual información que ofrecen sobre sí mismas y sobre la promoción social de sus actividades, hacen aconsejable que desde instancias oficiales se promueva que las Fundaciones realicen un esfuerzo de difusión de sus logros y que la Administración Pública colabore en esta tarea.
3. Entendemos que esa misma disparidad entre las Fundaciones dificulta, por parte de la Administración, un control exhaustivo del cumplimiento de los fines para los que han sido creadas, y por los que son objeto de subvenciones o exenciones fiscales. Con todo, cabe instar a la Administración a que ejerza dicho control, dado que en ocasiones parece dudoso que algunas de ellas cumplan con la función social preceptiva. Por otro lado, en aquellas Fundaciones creadas por las administraciones, estas deberían garantizar en sus actos de contratación la transparencia y la concurrencia pública.
4. Asumiendo el hecho de que la Administración ha de controlar las Fundaciones, sugerimos:
- a) que el régimen de exención a las donaciones que tienen a las Fundaciones como destinatarias se amplíe a otros supuestos, y se creen nuevas formas de apoyo fiscal a las actividades de las Fundaciones.
 - b) que exista la obligación de que lo generado por el capital invertido se dedique todos los años a los fines que pretende la Fundación, como sucede en otros países de nuestro ámbito cultural.
5. Cabe resaltar también la labor encomiable que algunas de estas Fundaciones están realizando, tanto en materia cultural como medioambiental. Esta labor podría ser recompensada con algún reconocimiento público que propiciara la difusión de los méritos de la fundación.

Sería conveniente enviar este informe a Presidencia de la Generalitat, a la Conselleria de Justicia y Administración Pública, a la Federación de Municipios, a las Diputaciones, al Ministerio de Cultura y a todas las Fundaciones que puedan estar interesadas.

b. Sobre el Pla Director d'actuacions del castell de Bairén

Títol	Informe sobre el Pla Director d'Actuacions del castell de Bairén
Data d'aprovació pel Ple	30 de gener de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinador	Vicent Àlvarez
Iniciativa	Comissió de Llegat Històric i Artístic (11 de maig de 2005)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics
Objecte	Recomanar administracions públiques competents esforços pel finançament del pla director d'actuacions que possibilita la rehabilitació del castell de Bairén
Instàncies enviades	Conselleria de Cultura; FVMP; Ajuntament de Gandia
Descàrregues web durant 2006	113
Actuacions del CVC relacionades	Informe "sobre l'estat actual de la cova de Parpalló i del castell de Bairén de Gandia", de desembre de 2000

Text de l'informe

La Comissió de Llegat acordà dirigir-se, seguint el tràmit corresponent segons el nostre Reglament, a l'Ajuntament de Gandia demanant informació sobre l'estat de les obres de restauració del Castell de Bairén. Amb data 11 de novembre de 2005 es va donar entrada en el Registre del Consell Valencià de cultura a una documentació lliurada per l'esmentat ajuntament, en la qual figurava una carta del Regidor Delegat de Planificació i Projectes de Ciutat i el Pla Director d'Actuacions al Castell de Bairén.

De l'examen de l'esmentada documentació, fet al si de la Comissió de Llegat, se'n conclouen les següents consideracions:

Primera.- Que l'Ajuntament de Gandia va comprar el Castell de Bairén l'any 1995, i en 1998 en va elaborar un Pla Director que preveu la realització d'un projecte de recuperació del castell, el seu accés dins d'una ruta turística, i la realització de treballs d'investigació arqueològica.

Segona.- Que en aquestos moments el projecte esmentat de conservació i recuperació del castell es troba aturat per manca d'habilitació pressupostària, havent-se demanat una ajuda al Ministeri de Cultura a càrrec del 1% cultural.

Tercera.- Que en el Pla Director es plantegen una sèrie d'actuacions prèvies per a possibilitar l'accés al castell, tant en el que afecta a l'eixida per la carretera nacional com des de la base.

Quarta.- La conveniència de recuperar el Castell de Bairén, i de fer-hi actuacions arqueològiques, són inqüestionables i d'interés general per a la Comunitat Valenciana, i per això el Consell Valencià de Cultura considera que totes les administracions, la local, l'autonòmica, i l'estatal, haurien de coordinar esforços per a garantir -en un temps raonable- el finançament dels treballs i les actuacions dirigits a recuperar l'esmentat monument.

Per les anteriors consideracions, el Consell Valencià de Cultura recomana a les institucions amb competències en la matèria que adopten les mesures necessàries per a garantir la recuperació del Castell de Bairén de Gandia, tant en allò que afecta als accessos com pel que fa al conjunt monumental.

c. Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural

Títol	Sobre la concessió de premis a persones i entitats que es distingixen en la conservació del Patrimoni Cultural
Data d'aprovació pel Ple	27 de març de 2006
Comissió autora	Jurídica i d'Interpretació Reglamentària
Coordinador	José Morera Buelti
Iniciativa	Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària (18 d'octubre de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Documents genèrics
Objecte	Reconéixer i incentivar la protecció del patrimoni cultural mitjançant la creació de guardons
Instàncies enviades	Presidència de la Generalitat, conseller de Cultura, FVMP, presidents de les tres diputacions valencianes
Descàrregues web durant 2006	170

Text de l'informe

1. Introducció

Aquest informe proposa la distinció de persones i entitats per la seua contribució a la conservació i difusió del Patrimoni Cultural valencià, i fonamenta aquesta iniciativa amb arguments de tipus conceptual i legal basats en la consideració del patrimoni cultural com a dret fonamental.

A banda de les previsions de la pròpia Llei valenciana de Patrimoni Cultural quant a la creació i distinció sota la figura de "protector del patrimoni" (art. 89) i la possibilitat que, al seu torn, les Entitats Locals creen les seues pròpies distincions, el Consell Valencià de Cultura planteja crear una figura pròpia de

distinció sota el nom de “benefactor”¹, i recomana, a l’hora d’atorgar les distincions, tindre especial consideració de les aportacions provinents dels col·lectius i organitzacions més joves de la societat - sense que això pugua suposar un perjudici de les que puguen provenir de les persones adultes que, per mor d’una biografia més dilatada, sempre hauran tingut més ocasions d’acumular mèrits en defensa del patrimoni—.

2. Fonaments conceptuals

L’actual valor atorgat al Patrimoni Cultural, reflectit en la seua inclusió en el sistema de “drets fonamentals” en les Constitucions dels moderns estats socials de dret occidentals, es fonamenta en dues assercions: d’una banda, la titularitat universal dels valors culturals, entesa com a responsabilitat solidària de la Humanitat, i d’altra, la transcendència del patrimoni cultural per a l’educació i el progrés de la humanitat². En definitiva, el reconeixement a tots els ciutadans d’unes facultats subjectives d’accés a l’educació i la cultura constituïx un pressupost essencial per al complet desenvolupament de la personalitat, i, al capdavall, condició *sine quan non* per assegurar la llibertat individual i col·lectiva, valors superiors de la civilització occidental.

Així, segons el professor López Bravo “l’accés a l’educació i la cultura, en totes les seues manifestacions -i de manera principal l’accés al Patrimoni—, s’ha configurat com una autèntica necessitat vital digna de rebre el més elevat grau de reconeixement jurídic, com exigència inalienable del desenvolupament integral de la personalitat individual i col·lectiva”. Per tant, el patrimoni cultural es valorat com a complement del dret a l’educació, en paraules del professor Pérez Luño -citada en la referència anterior— “les persones que no tenen accés no solament a l’educació sinó també a la cultura, estan condemnades a la subalternitat”; i com a important factor de cohesió i creixement social “la cultura i el patrimoni entesos en sentit ampli de categories mentals, formes de coneixement i valors amb què viure, apresos o creats, és comprensible únicament en el seu ús per les persones i en relació amb altres persones”.

3. Fonaments legals

El reconeixement doctrinal de l’accés al patrimoni com a dret fonamental ha tingut reflex en les disposicions legals, tant internacionalment com en la Constitució Espanyola i l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana³. En aquest sentit, la Generalitat Valenciana promulgà la Llei 4/1998, d’11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià⁴, la qual, en allò que fa referència a l’objecte d’aquest informe, declara en el seu preàmbul la vocació de l’acció pública de “promoure en la societat l’estima pels valors del patrimoni cultural, a través de l’ensenyament, en tots els nivells, i del reconeixement oficial de les actuacions destacades dutes a terme per particulars en defensa d’aquest patrimoni”; i dedica el seu Títol VI (articles del 87 al 96) a les mesures de foment del patrimoni cultural.

Concretament, l’article 89 fa referència a la possibilitat que la Generalitat atorgue el títol de “protector” del patrimoni cultural valencià a persones, entitats privades i corporacions que es distinguen especialment en activitats de conservació i enriquiment del patrimoni cultural valencià.

4. Propostes del Consell Valencià de Cultura

Primera. Recomana a la Generalitat Valenciana la creació d’un Premi o Distinció a la conservació del Patrimoni, de característiques semblants a la del Mèrit Cultural, que es lliura el 9 d’octubre, i que podria comptar amb compensació econòmica sobre el cost de l’actuació⁵ (en el sentit d’allò expressat en l’article 89 de la Llei de Patrimoni).

Segona. Les Entitats Locals, en el marc de les seues competències, podrien també estudiar la distinció de persones i entitats que en el seu àmbit local destaquen per les activitats de foment i conservació del patrimoni cultural.

¹ El Consell Valencià de Cultura va fer recentment algunes d’aquestes recomanacions en un altre document de la Comissió Jurídica -elaborat pels consellers Vicent Àlvarez i Jesús Hugueta— nomenat “Informe sobre els drets i les obligacions dels titulars privats de béns del patrimoni cultural”, aprovat en sessió plenària de 30 de maig de 2005.

² Extret de LÓPEZ BRAVO, Carlos; *El Patrimonio Cultural en el sistema de derechos fundamentales*, Universidad de Sevilla, Sevilla, 1999.

³ L’article 31 de l’Estatut d’Autonomia reconeix la competència exclusiva sobre “Patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic, sense perjudici d’allò que disposa el número 28 de l’apartat 1 de l’article 149 de la Constitució.

⁴ Modificada per la Llei 7/2004, de 19 d’octubre, de Modificació de la Llei 4/1998, del Patrimoni Cultural Valencià. Aquesta Llei d’actualització pretén, principalment, ajustar la llei a les exigències d’una societat valenciana cada vegada més conscienciada de la necessitat de protegir i dinamitzar el seu patrimoni cultural, entès com una cosa viva que s’incrementa permanentment en la mesura en què constantment es materialitzen expressions culturals d’una societat especialment dinàmica com la valenciana.

⁵ Proposta suggerida recentment pel conseller Vicent Àlvarez davant la Comissió de Llegat Històric i Artístic del CVC.

Tercera. Dins el règim propi de distincions de la institució, el Consell Valencià de Cultura acorda la creació d'una nova distinció que, amb el nom de "Benefactor del patrimoni cultural valencià", premiarà la dedicació en el foment i conservació del nostre patrimoni.

Quarta. Per últim, el Consell recomana que a l'hora de concedir les distincions esmentades, es preste, de forma general, especial atenció a les aportacions dels sectors més joves de la societat valenciana.

Quinta.- El present informe s'enviarà a les següents instàncies: presidència de la Generalitat Valenciana, Conselleria de Cultura, Educació i Esport, Diputacions Provincials valencianes i Federació Valenciana de Municipis i Províncies.

d. Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià

Títol	Observacions al projecte de Llei 7/2004, de modificació de la Llei 4/1998 del Patrimoni Cultural Valencià
Data d'aprovació pel Ple	Ple extraordinari de 26 d'abril de 2006
Comissió autora	Aportacions de totes les Comissions
Iniciativa	Conselleria de Cultura, Educació i Esport
Temàtica	Informes jurídics
Subtemàtica	Avantprojectes legislatius
Objecte	Opinió del CVC sobre modificació Llei Patrimoni Cultural
Instàncies enviades	Conselleria de Cultura, Educació i Esport
Descàrregues web durant 2006	247
Actuacions del CVC relacionades	Informe sobre observaciones realizadas por el Consejo Valenciano de Cultura al anteproyecto de Ley del Patrimonio Cultural Valenciano (1992); Informe sobre l'avantprojecte de Llei de Patrimoni Cultural (1997); Sobre el projecte de llei de modificació de la Llei 4/1998 de Patrimoni Cultural Valencià - 2004

Text de l'informe

Examinat el text de modificacions proposades a la Llei 7/2004, el Consell Valencià de Cultura presenta les següents observacions, objeccions i suggeriments, aprovades en la seua sessió de 26 d'abril de 2006:

Per una banda, es fa constar ja ací la conformitat amb les modificacions dels articles 1, 2, 10, 22, 23, 28, 29, 33, 35, 36, 37 i 55; per una altra banda, es presenten observacions i suggeriments als textos del Preàmbul i dels articles 26, 27, 34, 39, 46, 47, 48, 50, 58 i 62; i finalment es plantegen determinades objeccions i diferències de valoració relatives als articles 38 i 39.

En el text que segueix, el Ple del Consell Valencià de Cultura exposa sense més consideracions, de manera succinta però suficient, totes les posicions mencionades, seguint l'orde de l'articulat de la proposta de modificació:

Preàmbul

Quant a la terminologia, observem que en el Preàmbul s'utilitza el terme "*adaptación*" per a referir-se a allò que en l'articulat apareix mencionat com a "*reconstrucción*" i "*restauración*". No són termes intercanviables, ja que el seu ús indistint pot donar lloc a abusos d'interpretació. Per tant, considerem imprescindible precisar-ne els sentits respectius i usar-los coherentment en el text, i suggerim al legislador la possibilitat d'atenir-se als usos donats a estos termes en la Llei de Patrimonio Histórico Español.

D'altra banda, tenint en ment els casos repetits de vandalisme contra béns del patrimoni cultural, proposem que on diu: "*derivadas del crecimiento económico y del desarrollo urbanístico*", diga:

“derivadas del crecimiento económico, de los cambios sociales y culturales y del desarrollo urbanístico, así como de comportamientos incívicos”.

Article 1

El Ple del Consell Valencià de Cultura fa constar que valora molt positivament la nova redacció proposada.

Article 11

Es considera que el caràcter vinculant que es dona a l’*“informe de impacto sobre valores patrimoniales”* pot afectar a altres normes urbanístiques. En conseqüència, assenyalem la necessitat de tenir en compte l’harmonització de les normatives.

Se suggerix que on la llei menciona l’impacte ambiental, tinga igualment en compte el concepte d’*“impacte paisatgístic”*.

Article 14

La creació del Cos d’Inspecció hauria de ser objecte d’un informe del Consell Jurídic Consultiu.

Per a evitar situacions d’indefensió, caldria establir que als afectats se’ls lliuraran còpies de les Actes d’Inspecció.

La norma hauria d’indicar que la regulació del Cos d’Inspecció es farà per via reglamentària.

Finalment, insistim a recomanar la creació d’un cos específic de policia encarregat de vetlar per la defensa i la protecció del patrimoni cultural valencià i de perseguir les infraccions d’esta Llei.

Article 26. D

Es proposa la següent redacció per a definir *“espacio etnológico”*: *“Espai etnològic: construcció o instal·lació o conjunt d’aquestes, vinculades a formes de vida i activitats tradicionals o significatives que siguen representatives de la cultura valenciana”.*

Article 27

La modificació del punt 7 deixa per resoldre quins terminis s’aplicaran: *“En el último caso, no serán de aplicación los plazos que para cada caso concreto se establecen en esta ley”*. Considerem que caldria indicar el criteri a seguir -¿possiblement, els generals de la Llei 30/92?

Article 32

Es proposa incloure en l’article el concepte que la declaració de Bé d’Interés Cultural implica el dret dels ciutadans a l’accés i la fruïció del bé, i la necessitat que les organitzacions i entitats responsables fixen plans específics per a garantir l’ús d’este dret.

Article 34

El text amplia el termini per a l’emissió d’informe de tres a sis mesos, i li dona caràcter vinculant. Pel que fa a la nul·litat de les actuacions urbanístiques que incomplisquen, es tracta d’una qüestió que hauria d’examinar el Consell Jurídic Consultiu: ¿la figura seria la “nul·litat” o la “anul·labilitat”? (articles 62 i 63 de la Llei 30/92).

Article 38

La nova redacció sobre la possibilitat de reconstruccions pot estar en contradicció amb la Ley de Patrimonio Histórico Español, norma de rang superior (art. 39.2). Cal esperar a l’informe del Consell Jurídic Consultiu. De tota manera, es considera que el text de 2004 que ara es pretén modificar s’ajusta més a la línia jurisprudencial marcada pels tribunals de justícia i a la Ley de Patrimonio Histórico Español, ja que la reforma plantejada introduïx un element d’imprecisió. En conseqüència, proposem:

- a) suprimir la modificació de l’article i conservar-ne el text original
- b) o afegir al text modificat la referència a l’article 39.2 de la Ley de Patrimonio Histórico Español.

Article 39

El problema està en la viabilitat de la reforma, en funció de la capacitat dels municipis, de la informació i la tutela superiors i de la coordinació amb altres normes urbanístiques que també són d'aplicació.

Per a la confecció dels catàlegs caldria que l'òrgan superior assistira i auxiliara els municipis.

Es proposa fer constar clarament en la llei l'ajuda institucional a la declaració i la conservació dels béns patrimonials i a la confecció de catàlegs i inventaris, sobretot en els casos de pobles menuts i de recursos escassos.

Es proposa incloure una referència a l'obligació de la conselleria respectiva de donar assistència tècnica per a la ràpida realització del Catàleg, i establir un Pla Especial amb partida pressupostària per a la seua execució. També és el moment d'assenyalar la conveniència de corregir l'oblit que presenta el text examinat de les possibilitats d'actuació de les diputacions provincials.

Es proposa incloure la següent precisió: d'acord amb les consideracions històriques i arqueològiques oportunes, es mantindrà només la façana d'un edifici, o també la seua estructura interior, totalment o parcialment.

Quant al problema de les línies telefòniques i elèctriques, considerem que exigix un estudi més a fons, i concedir una moratòria o terminis a les companyies subministradores.

Article 46

La principal novetat és l'al·lusió a una significació pròpia dels béns dins l'àmbit comarcal local, i una nova classificació dels béns de rellevància local -semblant a la proposada per als BIC— però que no té en compte els béns mobles i que, tal vegada, caldria equilibrar. A més, aquests béns hauran de formar part del catàleg de béns i espais protegits previstos en la legislació urbanística, i s'integraran en l'Ordenació Estructural del planejament municipal -tal com es preveu per als Béns d'Interés Cultural.

Pel que fa a la classificació dels béns, tot i trobar correcta la proposada, es proposa estudiar, de cara al futur, la que s'adjunta com a Apèndix 1.

Article 47

La nova redacció d'aquest article atorga als municipis la iniciativa per a seleccionar -mitjançant els seus catàlegs de béns i espais protegits, recollits en la legislació urbanística com a instruments d'ordenació i de conservació i recuperació del patrimoni cultural, i com a integrants obligatoris dels plans generals— els immobles que mereixen la consideració de béns de rellevància local, amb l'informe posterior vinculant de la Conselleria.

Crida l'atenció que el punt 6 -que fa referència a la possibilitat que la Conselleria preste assistència tècnica per tal de dur a terme les disposicions de l'article— aparega com a últim punt dins l'article, quan en la redacció anterior figurava en segon lloc.

D'altra banda, se suggerix que on diu: "*titulados superiores en arquitectura, arqueología e historia del arte*", diga: "*titulados superiores en arquitectura, arqueología, historia del arte y antropología*".

Article 48

En els supòsits extraordinaris d'inclusió d'un bé en l'Inventari mitjançant resolució de la Conselleria, ¿només s'ha d'escoltar una de les institucions consultives de la Generalitat?; ¿es tracta d'un error i en són dos les institucions que s'han de consultar, tal com és el cas en el procediment d'incoació d'un BIC -article 27.5 de la nova redacció—? A més, no se menciona res de l'article 49, el qual en la redacció anterior disposava la comunicació al registre de la propietat de qualsevol inclusió de béns de rellevància local en l'Inventari.

Article 50

La novetat més significativa és el canvi d'orde quant a les normes de protecció: ara, tenen preferència les establertes en el Catàleg de Béns i Espais protegits -les quals, al seu torn, estaran definides en funció dels valors reconeguts—.

Caldria estudiar amb profunditat el canvi en el punt 2.c, en el qual, l'establiment de mesures de protecció quant a l'entorn d'afectació del bé, passa de "si és el cas" a "salvo justificación de innecesariidad". ¿Qui? i ¿de quina manera? se justifica la innecessarietat.

Quant al punt 3, en el qual es fa referència a la legislació urbanística, caldria un estudi d'eixa legislació per tal d'avaluar aquesta modificació, el seu contingut, la seua coherència.

Finalment, el punt 4 sembla raonable.

Article 58

D'acord amb allò expressat en el comentari de l'article 47 es plantegen dubtes respecte a la capacitat dels Ajuntaments per a delimitar aquestes àrees de vigilància arqueològica i paleontològica. A més, qui i de quina manera es determinaran els seus valors per tal de poder accedir a la categoria de BIC.

D'altra banda, respecte de l'apartat 6, on es parla de l'elaboració d'un Reglament sobre les competències i funcions dels serveis municipals d'arqueologia que han de gestionar les disposicions d'aquest article, caldria preguntar-se ¿qui i quan? s'elaborarà l'esmentat reglament.

Finalment, s'observa als articles 58 i 62, de forma genèrica, la mateixa inconcreció comentada anteriorment respecte als requisits i responsabilitats i iniciativa atorgada als municipis i els recursos d'aquests per a dur-los a terme, especialment els que compten amb menys mitjans tècnics i financers.

Disposició adicional cinquena

La llista de tipus de béns susceptibles de ser declarats de Rellevància Local no inclou tots els que podrien merèixer la declaració. Se suggerix una redacció més comprensiva, com ara: "*... paneles cerámicos exteriores anteriores al año 1940 y todas aquellas manifestaciones de arquitectura y elementos constructivos populares, anteriores a 1940, que presenten aspectos singulares del patrimonio y la cultura valencianos*".

Considerem important incloure, en el paràgraf referent a la potestat de la Generalitat Valenciana d'exceptuar determinats béns del seu reconeixement com a Béns de Rellevància Local, l'obligatorietat de comptar amb dos informes favorables dels organismes consultius pertinents.

Disposició transitòria primera

Considerem excessivament restrictiva la fixació de dos-cents metres de distància del bé com a límit del seu entorn protegit, i proposem substituir-la per l'expressió, més comprensiva: "la distància necessària" (la necessària per a no desfigurar l'entorn visual del bé).

Consideracions finals

1. La llei no menciona explícitament una part important del patrimoni cultural: el folklor. Podria estar inclòs en l'apartat etnològic, però mentre no tinguem una Llei de patrimoni popular -la conveniència de la qual no podem deixar de recordar-, seria bo que la modificació proposada de la Llei de patrimoni cultural tinguera en compte de manera explícita les manifestacions del folklor valencià (musicals, coreogràfiques, literàries, etc.).

2. La modificació proposada no resol la diferència entre "béns d'interés local" i "béns d'interés comarcal". ¿Quina instància hauria de definir l'interés comarcal? Les mancomunitats, allà on n'hi ha, no compten amb la competència necessària. En conseqüència, ens felicitem que per primera vegada una Llei de la Generalitat Valenciana reconega implícitament la necessitat de donar un marc jurídic a l'àmbit comarcal, en el sentit del manament estatutari, i proposem que, mentre arriba el compliment del manament mencionat, es declara que el desplegament reglamentari d'esta Llei determinarà la constitució de les comarques oportunes amb el fi únic de determinar, promoure i catalogar els béns d'interés local i comarcal.

3. Constatem el canvi important que suposa atorgar la iniciativa a les entitats locals en la selecció dels béns mereixedors de protecció per la seua "rellevància local", i plantegem els nostres dubtes sobre la possibilitat de dur-lo a la pràctica, en consideració de l'escassa capacitat -de valoració, tècnica i financera- de molts municipis menuts, alguns d'ells amb una riquesa patrimonial molt per damunt de la seua capacitat de gestió, i sobre les disfuncions i la disgregació que això pot provocar en la protecció i la conservació del patrimoni cultural. La Llei atorga als municipis un instrument important -en reconeixement de la seua autonomia local sancionada constitucionalment- per a participar en la formació de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià mitjançant la inclusió en ell de béns de

rellevància local. Però, tot i que la Llei de Patrimoni -tant en la nova redacció que ara es proposa de l'article 47, com en l'aprovada en la modificació de 2004— reserva a la conselleria la capacitat de promoure la inclusió d'un immoble en l'Inventari -per exemple, quan un bé mereixedor de la categoria de rellevància local no és inclòs per l'Ajuntament en el seu Catàleg—, semblaria raonable disposar d'un catàleg-guia superior de referència. Així, per tal d'assegurar l'efectiva protecció uniforme del conjunt del patrimoni cultural valencià, tal vegada la Conselleria, tant per capacitat tècnica com per nivell jeràrquic amb competència exclusiva en patrimoni cultural en tot el territori valencià, hauria de ser l'encarregada de promoure un catàleg global dels béns del patrimoni cultural valencià, en lloc de “beneir” puntualment les iniciatives de les entitats locals, en cas que n'hi haja.

4. Cridem l'atenció sobre la conveniència de tenir en compte en la Llei examinada les responsabilitats i també les competències de les diputacions provincials valencianes, les quals compten amb servicis tècnics suficients per a responsabilitzar-se de part dels treballs encomanats als municipis.

5. Finalment, volem fer constar la impressió general que la modificació proposada de la Llei de patrimoni cultural valencià podria haver-se estalviat amb la promulgació d'un Reglament -d'altra banda, pendent des de l'aprovació de la Llei 4/1998—, i en conseqüència cridem l'atenció sobre la urgència de procedir al mencionat desplegament reglamentari.

Apèndix 1

La novetat introduïda en l'Article 1, en la part relativa als “Béns immobles”, apartat d), es referix a l'“espai etnològic”, la qual figura no resol els problemes que amb la seua creació tracta de remeiar, sinó que, al contrari, planteja problemes d'interpretació, ja que introduïx una figura més en la llarga relació que en fa l'article: monument, conjunt històric, jardí històric, espai etnològic, lloc històric, zona arqueològica, etc., sense que en resulte una major racionalització, de manera que pareix aconsellable reagrupar i sistematitzar estes categories.

Per tant, formulem la proposta que en allò que es referix als aspectes històrics, han d'ordenar-se per orde creixent, de manera que l'apartat A, “Béns immobles”, començaria per considerar, de menor a major:

- a) Monument
- b) Lloc històric
- c) Jardí històric
- d) Conjunt històric
- e) **Conjunt (o Àrea) monumental**. Categoria de nova creació que es referiria a llocs singulars que tinguen, per acumulació, per exemple, més d'un monument, un lloc i conjunts dispersos. Tot això junt es consideraria un “conjunt (o àrea) monumental” i seria el grau superior, per amplitud, de tots.

Per analogia caldria procedir, en els béns arqueològics i els etnogràfics, com en els anteriors, ordenant-los de menor a major:

- a) Lloc arqueològic
- b) Zona arqueològica
- c) Zona paleontològica
- d) Zona etnològica
- e) Parc cultural
- f) **Conjunt (o Parc, o Àrea) arqueològic i etnològic**. Categoria de nova creació que tindria la virtut de poder integrar igualment, per addició, l'arqueologia industrial, cada vegada més abundant i que, si per ara es concreta majoritàriament en fumerals fabrils, no s'hi reduïx, com mostren àmplies zones estudiades pel Consell Valencià de Cultura, com ara Alcoi, Albaida, etc., amb restes d'arqueologia industrial de gran interès.

El **conjunt (o parc o àrea) arqueològic i etnogràfic** es referiria a zones extenses en les quals es combinaren restes arqueològiques amb altres de paleontològiques i d'industrials, per posar-ne un cas.

Per este camí aniríem fins a l'article 46, en el qual s'organitzen els “espais” dins dels Béns de Rellevància Local.

e. El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte

Títol	El ejercicio físico y algunos aspectos del deporte
Data d'aprovació pel Ple	28 d'abril de 2006

Comissió autora	Ciències
Coordinadors	Vicente Muñoz Puelles i Manuel Sanchis-Guarner Cabanilles
Iniciativa	Comissió de les Ciències (22 d'octubre de 2005)
Temàtica	Altres
Subtemàtica	Promoció cultural
Objecte	348
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport

Text de l'informe

Antecedentes

A lo largo de su historia, el Consell Valencià de Cultura se ha caracterizado por su interés en determinados aspectos de la cultura, como la promoción de la lengua o la defensa del patrimonio histórico, artístico o medioambiental valenciano. Recientemente, la elaboración, por parte de la Comisión de Promoción Cultural y de la de Ciencias, de sendos informes sobre la TVV, nos hizo reparar en la importancia que se asigna a los deportes, en particular a los deportes de competición y de masas, en el medio televisivo. En este contexto surgió la pregunta de si debíamos pronunciarnos sobre el «fenómeno del deporte».

Tras un largo debate, hemos llegado a la conclusión de que no podemos permanecer ajenos a lo que para muchos es una tercera cultura, con sus propios criterios de actuación y con millones de seguidores, y que viene a unirse a las dos culturas de las que se habla tradicionalmente, las humanidades por un lado y la ciencia y la tecnología por otro.

En la elaboración del texto siguiente hemos tenido en cuenta la bibliografía que se cita al final del mismo.

Hechos

Actividad física y promoción de la salud

Los efectos de la actividad física sobre el bienestar físico, mental y social de la población son innegables. La experiencia y la evidencia científica confirman este viejo principio: la actividad física constituye una parte integral de la vida humana, y el hombre necesita un mínimo de actividad para mantenerse orgánica y emocionalmente sano.

Es obvio que una educación física apropiada en el colegio debería sentar las bases para una salud óptima durante el resto de la vida. Para que los niños adquieran resistencia ante algunas de las enfermedades más graves y frecuentes de nuestros días, conviene que desarrollen, mediante un entrenamiento regular y moderado, las características orgánicas necesarias para alcanzar un nivel suficiente de forma física. La participación de los músculos en tablas de gimnasia y en ejercicios básicos de resistencia no sólo entrena dichos músculos, sino que además acondiciona el corazón, los pulmones y otros órganos vitales.

El acondicionamiento preventivo de los sistemas locomotor, cardiovascular y nervioso de los adultos y ancianos constituye, al menos en parte, una suerte de seguro de vida para dichas personas. De hecho, representa un beneficio social y económico para la sociedad. Hoy sabemos, por ejemplo, que las posibilidades de sufrir un ataque cardíaco aumentan, no sólo con el hábito de fumar cigarrillos y con la alimentación excesiva, sino también con la inactividad física y la vida sedentaria. Lo mismo ocurre con la Diabetes tipo II.

Cabe añadir que la actividad física y el ejercicio pueden ayudar a muchas personas a superar las tensiones emocionales y la inestabilidad mental, y tiene efectos positivos en factores psicológicos tales como el desarrollo de la personalidad, el stress, la frustración y la ansiedad, y en el interés y las actitudes respecto a la salud, tanto la propia como la ajena. Además, la actividad física en grupo puede contribuir a mejorar las relaciones y el sentimiento de colaboración.

El ejercicio físico y el deporte de competición

Convendría, a efectos prácticos, distinguir entre el ejercicio físico, que se practica como diversión o para conseguir un nivel de forma física adecuado, y el deporte de competición. Existen múltiples formas

de deportes de competición: contra otro jugador (tenis, golf, etc.), contra otro equipo (fútbol, baloncesto, etc.), contra la naturaleza (escalada, rafting, barranquismo, etc.) o contra el cronómetro, pero la finalidad última siempre es la superación: marcar más goles, correr a mayor velocidad, lanzar algo más lejos, saltar más alto o más lejos, etc.

Como hemos dicho, el ejercicio físico, especialmente si se realiza dentro de límites aeróbicos y siguiendo un programa adecuado y bien dirigido, es muy beneficioso para la salud, individual y/o colectiva, especialmente en sociedades sobrealimentadas, como la nuestra. En cambio, la práctica privada del deporte de competición es potencialmente peligrosa, ya que el afán competitivo puede hacernos traspasar con facilidad, voluntaria o involuntariamente, los límites de lo fisiológico.

Hay que tener en cuenta que el entrenamiento modifica dichos límites, por lo que si un deportista entrena correcta y progresivamente puede aumentar de manera considerable su rendimiento, sin exceder sus propios límites fisiológicos. El problema surge cuando los principiantes y los aficionados se empeñan en batir marcas desde el primer día y hacen esfuerzos pesados o intensos, sin estar preparados adecuadamente.

Lo mismo sucede en relación con el deporte escolar. A veces son los propios profesores quienes inculcan en sus alumnos un afán de competición excesivo, que va en detrimento de su capacidad de formación y les acarrea la pérdida de una parte importante de su infancia o de su juventud.

Algunos estudiosos llegan más lejos. Opinan que el afán de competición implica por sí mismo una patología, y que es peligroso para la salud social el trasladar a las actividades sociales habituales el espíritu de competición, contrapuesto al de cooperación o solidaridad, que pone de relieve los valores comunes. De hecho, este espíritu no puede ser socialmente rentable si no opera sobre la base común de unos valores colectivos solidarios.

Factores de riesgo

Cuando una parte de la población se dedica a practicar una actividad concreta que dura un cierto tiempo, es natural que se produzcan durante la misma, contingencias que ocurren normalmente en dicha población. Puesto que las personas mueren, resulta lógico que algunas lo hagan practicando un deporte. Todos conocemos casos de personas que han muerto de infarto de miocardio haciendo footing o ciclismo, corriendo la maratón o esquiendo.

Hasta hace poco, los datos de que disponíamos permitían afirmar que el porcentaje de muertes que ocurren durante el deporte era sólo ligeramente superior al que cabría esperar por las estadísticas. Sin embargo, esto empieza a cambiar, dado el gran aumento del porcentaje de deportistas muertos por dopaje. Si hacemos caso omiso de este sector, es obvio que algunas muertes ocurridas durante el deporte han sido precipitadas por la práctica del mismo, y podían haberse evitado. Al estudiar caso por caso, comprobaremos que muchas de las víctimas presentaban contraindicaciones claras para participar en competiciones deportivas, como alteraciones cardíacas y afecciones respiratorias.

A menudo existen factores que propician la crisis, como un esfuerzo muy intenso o condiciones climáticas extremas, demasiado frío o demasiado calor. Otro factor de riesgo es el consumo de tabaco o la ingestión de alcohol, antes de la actividad o incluso durante la misma.

Cabe afirmar, en general, que la sobreutilización a la que los deportistas someten a su sistema osteoarticular conduce, con frecuencia, a una degeneración del mismo y a la artrosis precoz.

Existen también riesgos para la salud de los adolescentes que practican deportes de alta competición a edades tempranas. Por ejemplo, un porcentaje elevado de muchachas dedicadas a la gimnasia deportiva o rítmica presentan alteraciones de la columna vertebral demostrables por rayos X. En algunos casos, esas anomalías se convierten en graves deformidades, desde el punto de vista músculoesquelético. Llegan a esa situación a base de un entrenamiento brutal y del uso de hormonas que aumentan la elasticidad de los ligamentos, al tiempo que pueden volverlas estériles.

A estos peligros hay que unir los accidentes que ocurren durante las prácticas deportivas: ciclistas atropellados, escaladores que caen o se congelan, automóviles que se salen de la pista, veleros que vuelcan, etc.

Consideración aparte merecen deportes esencialmente violentos como el boxeo, que suele causar daños cerebrales, sobre todo a largo plazo. No hay más que evocar el estado lamentable en el que se encuentran muchos boxeadores de cierta edad.

Cabe también mencionar en este punto la utilización abusiva de las zapatillas deportivas, cuyo uso como calzado habitual, pese a las advertencias de los podólogos, se ha extendido por todo el mundo, especialmente entre los adolescentes.

Aunque este no es el lugar para analizar en profundidad los cambios en la bioquímica del deportista, resulta evidente que la práctica habitual de ejercicio físico y deporte produce hábito. Probablemente este hábito esté ligado con el aumento de la secreción de endorfinas que resulta, y es, a su vez, causante de la sensación placentera que tiene la persona cuando ejercita su físico dentro de límites razonables. Sin embargo, cuando se sobrepasan esos límites, el déficit de oxígeno y otros componentes químicos conduce a que el deportista pierda el control voluntario de su cuerpo y se comporte como un autómatas, que puede seguir forzando su físico, incluso hasta la muerte. Es la conocida pájara de los ciclistas, que sufren no sólo los profesionales, sino también los aficionados.

En el deporte profesional o de competición abundan otras prácticas peligrosas. La necesidad de batir marcas o de vencer al adversario lleva a la toma de hormonas y de sustancias dopantes para aumentar el rendimiento. Esas sustancias son extremadamente nocivas para el organismo y además vulneran una de las premisas del llamado espíritu deportivo, el juego limpio, esto es la igualdad de condiciones entre los contendientes. Conviene mencionar, en este punto, los anabolizantes que se venden ilegalmente en algunos gimnasios. En tiempos recientes ha surgido un nuevo trastorno de la conducta, la vigorexia, que convierte a los jóvenes en adictos a los aparatos de gimnasia y al ejercicio físico continuo.

El deporte como espectáculo

Cabe también distinguir entre el deporte como práctica privada, individual o colectiva y el deporte espectáculo, que se realiza ante un público que paga, directa o indirectamente, por verlo. Esta distinción es fundamental puesto que, cuando el deporte se practica en privado, sus consecuencias, positivas o negativas, atañen sólo a sus practicantes, mientras que las consecuencias del deporte espectáculo pueden afectar al conjunto de la sociedad.

Como espectáculo de masas, el deporte es una fiesta para los espectadores y también un gran negocio, una ingente industria que genera dinero más allá del terreno de juego. Algunos estudios norteamericanos valoran el volumen de negocio anual que representa el deporte en 150.000 millones de dólares, pero probablemente dicho volumen es mucho mayor, y sigue creciendo.

Cuando a finales del siglo XIX, Pierre de Fredi, barón de Coubertin, quiso renovar el espíritu olímpico, concibió una reedición de la Olimpiada griega como la fiesta de la paz, la amistad y la comunicación entre los pueblos, sustentada en una independencia absoluta de la política y en la perpetuidad del deporte amateur o de aficionados. En la primera mitad del siglo XX varios campeones olímpicos fueron desposeídos de sus medallas e inhabilitados para participar en Juegos Olímpicos sucesivos, por haber percibido remuneraciones económicas. Era un intento vano por mantener a los deportistas olímpicos lejos del dinero.

Hoy, la situación es distinta. El poder se deja ver con insistencia en los palcos de los estadios, y el amateurismo se ha convertido en una forma más de ganar dinero. Los atletas olímpicos cobran por participar y por competir.

El anterior presidente del Comité Olímpico Internacional reconocía esa dependencia que el deporte moderno tiene del dinero y de los negocios: «La amenaza mercantilista que padecen las Olimpiadas no procede de los atletas, tanto si reciben diez dólares como 50.000 durante su carrera deportiva regular. El peligro está en que las federaciones deportivas pierdan independencia ante las televisiones, los promotores y los agentes».

En efecto, del deporte dependen, por ejemplo, empresas de material y equipamiento deportivo, de alimentos y bebidas deportivas, de comunicación, constructoras, agencias de publicidad y otras muchas áreas que de forma directa o indirecta están vinculadas al deporte. Los ídolos del deporte se han convertido en hombres anuncio, que no sólo pueden vivir, y muy bien, de su privilegiada forma física, sino también generar pingües beneficios para los clubs deportivos y las empresas, y crear o fomentar hábitos de consumo, a nivel mundial.

Esa popularidad tiene su contrapartida. Los jugadores de los equipos son contratados y traspasados públicamente, en medio de un gran despliegue de medios, generando en ocasiones la impresión, de la que ellos mismos pueden no ser conscientes, de que son tratados como una mercancía. Además, está el penoso espectáculo de algunos deportistas profesionales, que consumen sustancias prohibidas para conseguir un mejor rendimiento y mantenerse en la cresta de la ola. Hemos visto a ciclistas despojados de sus títulos, a grandes triunfadores de los Juegos Olímpicos que han tenido que devolver sus medallas, etc.

La politización del deporte de masas

La importancia publicitaria del deporte no sólo es aprovechada por las firmas comerciales. Algunos dirigentes políticos han explotado esa identificación de los espectadores con los ídolos del deporte o con sus equipos.

Desde su origen en Grecia, los Juegos de la antigüedad intentaron discernir entre deporte y política. Una tregua prohibía atacar a la ciudad-estado que organizaba los juegos. Así, al menos en teoría, se preservaba la inviolabilidad de la sede y se conseguía su aislamiento de la guerra y de la política.

Pero el interés propagandístico, la condición de escaparate propia de los espectáculos de masas, ha activado la codicia de dirigentes políticos desaprensivos, que han sabido obtener partido del deporte, concebido como representación simbólica de la competición entre estados. Ejemplos cercanos en la historia son los de Mussolini y Hitler, que concebían los acontecimientos deportivos como oportunidades para promocionar sus regímenes. En España, el régimen de Franco aprovechó goles como el de Zarra a Inglaterra, en 1950, y el de Marcelino a la URSS, en 1964, para exaltar la “furia española” y el concepto de patria.

Las dictaduras no han desestimado la oportunidad que representa un acontecimiento deportivo para consolidar su legitimidad. El gobierno del general Videla propició el éxito de la selección argentina en el Campeonato Mundial de fútbol, y luego se apropió de él. Y, en 1969, un partido entre Honduras y El Salvador por la clasificación para el Mundial de México 70 suscitó incluso un conflicto bélico. Ganó El Salvador, y los hondureños invadieron el país vecino. La guerra sólo duró una semana, gracias a la intervención de la OEA (Organización de Estados Americanos).

También los dirigentes comunistas vieron en el deporte una forma más de oponerse a Occidente. La URSS y sus países satélites pusieron el énfasis en este terreno, y contribuyeron a que los Juegos Olímpicos se convirtiesen en competiciones entre diferentes países, empeñados en obtener un mayor número de medallas. Dos de los episodios más tristes en la historia del olimpismo son los boicots de Moscú 80 y Los Angeles 84. En Moscú no estuvo la delegación de Estados Unidos, que protestaba por la invasión de Afganistán por los soviéticos. Cuatro años después, en Los Angeles, la URSS y sus aliados no participaron, en revancha por el boicot de la edición precedente.

No podemos ignorar que, incluso en las democracias avanzadas, existe un aprovechamiento político del deporte. Silvio Berlusconi utilizó el equipo de fútbol del Milan para presentarse a las elecciones italianas. Y Jesús Gil aprovechó la popularidad de su cargo como presidente del Atlético de Madrid para conseguir la alcaldía de Marbella.

Cabe mencionar también en este punto fenómenos cada vez más generalizados, como la xenofobia, el racismo, el sexismo y el vandalismo, propiciados y a veces financiados por sectores radicales de algunos clubs.

La globalización del deporte

En el transcurso de los últimos tres siglos, el deporte de competición se han difundido desde su cuna en los países angloeuropeos hacia el resto del planeta. Esta evolución de largo aliento está vinculada al proceso de globalización creciente, que ha significado un gran impacto en la vida, la cultura y el medio ambiente de las personas.

Aún cuando el proceso ha sido desigual en las diferentes áreas, es cada día más difícil entender los procesos locales sin hacer referencia a los flujos globales. El flujo en las formas de esparcimiento, costumbres y prácticas de una parte del mundo a la otra, como sucede con los Juegos Olímpicos, es un ejemplo de ese proceso.

La idea de que el mundo moderno del deporte está asociado a la red global de interdependencia puede ejemplificarse en relación con el consumo de eventos deportivos e indumentaria deportiva. En el hockey sobre hielo, ciudadanos de distintos países observan regularmente transmisiones por satélite de la Liga Nacional de Hockey (National Hockey League). Los partidos son disputados por los mejores jugadores procedentes de Norteamérica, Europa y Asia. Los jugadores utilizan equipamiento (palos, tablas, uniformes) que son confeccionados en Suiza, financiados desde Canadá, armados en Estados Unidos y Dinamarca y comercializados a través de los mercados en Norteamérica y Europa. Varias empresas transnacionales están involucradas en las fases de producción y consumo de este producto global cultural. El producto, en su forma mediática, es proporcionado por un complejo mediático deportivo y transmitido por un sistema que ha sido creado específicamente, como parte integrante de la red global de telecomunicaciones.

Esta industria de los eventos y la indumentaria deportiva es un ejemplo del consumo de bienes culturales asociado al proceso global. En particular el uso del calzado deportivo, mencionado antes, se ha convertido en un aspecto de la cultura consumista. En los casos de las marcas más importantes, la oferta y venta de calzado deportivo no es sino la etapa final dentro de una red que involucra a los diseñadores, fabricantes, distribuidores y a las diferentes compañías, la principal y las subsidiarias. Aún cuando la casa central puede estar en los Estados Unidos, la cantidad de subcontratistas involucrados recorre el planeta. Sus abastecedores y compañías de producción se encuentran en países asiáticos como Tailandia, Singapur, Corea y China. En muchos casos, los trabajadores cobran salarios tan ínfimos que puede hablarse de esclavitud laboral. Sin embargo, la plena valoración y el tratamiento de esa exigüedad debe hacerse en el contexto social y laboral del que forma parte.

Consecuencias de la globalización del deporte

Una consecuencia de la emergencia y la difusión del deporte de competición ha sido el declive de prácticas deportivas propias, tanto en Occidente como en el resto del mundo, en beneficio de las prácticas deportivas globalizadas. Tal es el caso, por ejemplo, de los juegos de pelota propios de nuestra comunidad. Aquí se rozan también cuestiones relacionadas con el poder cultural y con los enfrentamientos entre civilizaciones.

Por otra parte, y dado que el deporte moderno ha sido inventado por y para los hombres, no debería sorprendernos que el deporte global refleje, hasta el presente, una ideología sexista o, al menos, una impronta de género, basada en un modelo viril masculino. Además, los corrillos del poder (FIFA, COI) se mantienen aún en manos de los hombres.

Desde sus formas más incipientes hasta sus manifestaciones más elaboradas del presente, el atleta es visto cada vez más como una máquina eficiente, una herramienta de batir récords. Se ha ido perdiendo el carácter lúdico, que era uno de los factores más atractivos del ejercicio físico y los juegos deportivos. Llevada a sus últimas consecuencias, la lógica actual podría llevar a la aceptación del dopaje e incluso a la modificación genética.

El impacto del deporte global no sólo afecta a la vida del hombre en diferentes sociedades. También modifica el lugar donde habita. A medida que las prácticas deportivas han ido variando desde lo local a lo global, desde los materiales de origen natural a los sintéticos, tanto el atleta como el espectador se han convertido en consumidores de recursos que empiezan a ser escasos y en usuarios de instalaciones que modifican negativamente el paisaje. Cabe recordar, en este contexto, que los Juegos Olímpicos de Sidney fueron designados como juegos ecológicos, para destacar ese factor.

La difusión global del deporte no sólo refleja el balance de poder actual entre las naciones y dentro de ellas. La élite de poder del deporte mantiene su dominio y ha conseguido incorporar a representantes de otros grandes negocios. Esto incluye a los gurús mediáticos, personal de marketing y representantes de corporaciones transnacionales.

Vemos, pues, que el deporte a escala global responde a una serie de procesos estructurados. Estos procesos son el fermento sobre el cual se desarrollarán los deportes en el futuro. Como hemos destacado con anterioridad, todos están caracterizados por elementos de poder, cultura y control.

Conclusiones

1) Consideramos que la práctica regular de ejercicio físico, dentro de límites aeróbicos y, preferiblemente bajo control médico, es sumamente recomendable, ya que constituye por sí misma un factor de salud y combate los grandes males de nuestra rica y sobrealimentada civilización occidental, la obesidad y el sedentarismo. En cambio, la práctica privada de los deportes de competición puede resultar peligrosa, ya que es fácil sobrepasar, dentro del afán competitivo, los límites de lo fisiológico. Dicha práctica debería llevarse a cabo siempre con el asesoramiento adecuado o, mejor aún, bajo la supervisión de entrenadores responsables.

2) Convendría, por el bien general de la población, que las autoridades y los medios de comunicación, especialmente los públicos, que tanto se ocupan de la difusión de grandes eventos deportivos (en un esfuerzo de promoción difícilmente justificable) fomentasen también, y sobre todo, la práctica regular de ejercicio físico entre la población, como instrumento para mantener y mejorar la salud y la calidad de vida.

3) Sería conveniente fomentar también, desde todos los ámbitos y dentro de las actividades deportivas, las actitudes que pongan de manifiesto la solidaridad entre las personas y fomenten una emulación racional, y no sólo aquellas que resaltan el triunfo de unos sobre otros.

4) Consideramos importante incentivar y promover la diversidad y riqueza de las culturas y prácticas deportivas autóctonas, como nuestro joc de pilota. Este tipo de prácticas deportivas forman parte del legado de la humanidad, y su desaparición representaría un empobrecimiento.

5) La práctica del deporte debería efectuarse basándose en principios de sustentabilidad medioambiental. Esto atañe tanto a las grandes instalaciones deportivas, cuyo impacto en el paisaje debe valorarse, como a los deportes cuya práctica favorece la contaminación.

6) Convendría que los profesores de Educación Física, las escuelas deportivas municipales, los clubs, las federaciones y los entrenadores insistieran en el desarrollo integral de las personas y no sólo en la búsqueda de récords, y que fomentaran la diversidad y la práctica de todas las actividades relacionadas con el ejercicio físico, y no sólo los deportes más competitivos o globalizados.

Este documento va dirigido a la Conselleria de Cultura, Educación y Deportes, y a todas las entidades que tengan relación con la educación física y la práctica deportiva.

f. Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis

Títol	Sobre el conjunt de Sant Miquel dels Reis
Data d'aprovació pel Ple	28 d'abril de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinador	Vicent Àlvarez Rubio
Iniciativa	Comissió de Llegat Històric i Artístic (8 de febrer de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Béns immobles singulars/Conjunts històrics
Objecte	Impulsar la incoació i protecció mitjançant la figura de BIC del conjunt de Sant Miquel dels Reis de València
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport
Descàrregues web durant 2006	314

Text de l'informe

Antecedents

Segons consta aquest important immoble de la ciutat de València va ser objecte d'incoació d'expedient de declaració com a Bé d'Interés Cultural, el 8-6-1981, amb anotació A.R.-I-51-0007260, amb la categoria de monument. Posteriorment va entrar en vigor la Ley de Patrimonio Histórico Español, es van transferir les competències a la Comunitat Valenciana, i en 1998 va entrar en vigor la Llei 4 de Patrimoni Cultural Valencià.

A la vista de l'esmentat marc legislatiu el CVC, entitat consultiva de la Generalitat Valenciana, actuant dins de les seues competències, ha considerat la present proposta i l'eleva en els termes que seguiran

Descripció

En la zona norte de la ciudad junto a la antigua carretera a Barcelona, hoy avenida Constitución, se encuentra el antiguo Monasterio de San Miguel de los Reyes. La fundación se debe al Duque de Calabria y Germana de Foix, debido al deseo de ésta de ser enterrada en un monasterio jerónimo. El monasterio de levantó sobre unas construcciones anteriores. Así se tienen noticias de que en este lugar hubo una alquería islámica y el monasterio cisterciense de Sant Bernat de Rascanya. Este monasterio fue realizado en el siglo XIV, entre los años 1382 y 1387. Era de planta cuadrada realizado con fábrica de tapial, mortero y verdugadas de ladrillo para el claustro y dependencias. La sillería únicamente se utilizó en los arcos del claustro, esquinas, recercado de las puertas y en los arcos pilastras y nervios de la iglesia. El claustro tenía dos plantas la inferior con galería de arcos apuntados y la superior con pilares de ladrillo. Alrededor del claustro se disponían las dependencias comunes, mientras que en la planta superior de encontraban las celdas. La iglesia era de una nave abovedada con cinco capillas entre contrafuertes a cada lado y cabecera recta. Tras la cabecera se encontraba un pequeño claustro con la residencia del abad y la enfermería. En 1544

por bula papal se suprime el convento cisterciense y se instala un monasterio de jerónimos que tomaría el nombre de San Miguel de los Reyes, tomando posesión dicha orden en 1546. El proyecto fue realizado por Alonso de Covarrubias junto con Juan de Vidaña. Se contemplo la ampliación de la iglesia cisterciense y la construcción de un nuevo claustro al sur del conjunto, manteniéndose el claustro norte. Los claustros estaban unidos por una escalera. La construcción comenzó en 1548 quedándose al frente de las obras Vidaña. En 1550 murió el duque legando gran parte de su dinero. Las obras se paralizaron casi veinte años reanudándose en 1571 y concluyéndose en 1607. Durante la construcción se cambió de ubicación la capilla de los Reyes levantándose en el lado oeste del claustro. En 1580 se decidió que el claustro fuese más sencillo que en el proyecto de Covarrubias, tomando como ejemplo el claustro de los Evangelistas del Escorial. En este momento estaba dirigiendo las obras Juan de Ambuesa. A partir de 1600 realiza las obras Juan Cambra, quién realizó la escalera imperial, terminó la capilla de los Reyes y las arquerías del lado de oeste y norte del claustro. El claustro fue terminado en 1607. Esta dividido en dos plantas, en la inferior se encuentran las dependencias comunes tales como: la sala capitular al este, la librería al sur y el aula para leer y capilla de los Reyes en el lado oeste. La planta principal y la superior se encontraban las celdas. La celda del prior estaba situada en el primer piso de la torre sudeste. La nueva iglesia fue comenzada en 1623 aprovechando la anterior construcción cisterciense, terminándose hacia mediados de siglo aunque hacia finales se estaban terminando las torres y las esculturas de la portada realizadas por Raimundo Capuz. Fue realizada por Pedro Ambuesa. La iglesia es de planta de cruz latina con capillas entre contrafuertes con coro alto a los pies y una cúpula sobre el crucero. Está cubierta con bóveda de cañón realizada en cantería. El alzado interior de realiza con pilastras toscanas de orden gigante con fuste acanalado y el tercio inferior con una acanaladura diferente. En la intersección de la nave con el crucero se levanta una cúpula sobre un alto tambor horadado por ventanas. Al exterior la cúpula está cubierta con teja azul. La fachada esta flanqueada por dos torres realizadas con sillares, divididas en tres cuerpos por cornisas. Así en el cuerpo inferior se abre un vano rectangular, mientras que en el intermedio se abren dos vanos. Ambas torres están rematadas por un cuerpo de campanas rematado por pirámides y bolas. La parte central se divide en tres cuerpos, en el inferior se abre la portada adintelada de acceso con tres columnas dóricas a cada lado sobre altos pedestales. En el cuerpo superior hay seis columnas jónicas, también elevadas por pedestales, que flanquean el nicho central en el que se encuentra la imagen de San Miguel. El cuerpo superior debió realizarse posteriormente al incorporar columnas salomónicas abriéndose en el centro un vano rectangular. En el siglo XVIII se realizaron diferentes obras en el monasterio. Así el retablo mayor de la iglesia fue cambiado por el actual realizado por el monje José Cavaller realizados con taracea de mármol de diversos colores. A Fray Atanacio de San Jerónimo se debe el enlosado, la balaustrada, los frentes de las gradas y tres retablos para las capillas laterales. En 1756 se decidió derribar el claustro norte comenzando la nueva construcción en 1763 por el lado este. Únicamente se construyó en su totalidad la parte este, quedando inconclusa la parte norte, así como también la torre noreste. Sí fue realizada la cimentación. En este claustro se encontraba el refectorio y las cocinas en la planta baja mientras que en las plantas superiores se disponían las celdas. Ya en el siglo XIX, fue ocupado por las tropas francesas, volviendo a instalarse la comunidad en 1814. Unos años más tarde pasó a Casa de Beneficencia hasta 1823 año en que regresa la comunidad. El monasterio queda definitivamente abandonado en 1835 pasando al Estado. En 1843 el conjunto es subastado y adquirido por un particular que pretendía vender los materiales. La intervención del Ayuntamiento y de la Academia de Bellas Artes de San Carlos evitó su demolición. Hacia mediados de siglo el Ayuntamiento instaló un asilo de mendicidad, para en 1860 instalar la prisión de mujeres provisionalmente. También fue utilizado como almacén. En 1874 Tomás Aranguren redactó el proyecto de acondicionamiento como Presidio Nacional. Del proyecto original solo se ejecutó parte. Así se construyeron 864 celdas, ampliándose posteriormente con 200 más. También se realizó un muro perimetral con torres de vigilancia en las esquinas. La adecuación fue concluida en 1886. Se construyeron la galería y la torre noreste del claustro norte. En el claustro se construyó una galería que eliminó la capilla de los Reyes, la biblioteca, las sobreceldas y los andadores del claustro y sobreclaustro de este panda oeste. Las torres angulares fueron vaciadas. Se respetó la fachada, la escalera imperial y las arquerías del claustro. El resto de las obras consistieron en la apertura o cegado de vanos y en dotar de nuevo pavimento a todo el edificio. En 1962 pasó a ser propiedad del Ayuntamiento y de la Diputación de Valencia, aunque el presidio no se clausuró hasta 1966. Tras esa fecha sirvió como colegio y como almacén de embargos. A partir de los años 80 comenzó su puesta en valor, realizándose su restauración a partir de mediados de la década de los 90. En 1995 se planteó la posibilidad de que el Monasterio de San Miguel de los Reyes albergara la Biblioteca Valenciana. La rehabilitación y restauración del monasterio se realizó procurando el rescate de la memoria de los valencianos, y la recuperación física de un patrimonio de alto valor arquitectónico, destinándolo a un uso cultural. En la actualidad el claustro sur alberga las zonas de uso público. Las dependencias del claustro norte son de uso restringido, con acceso independiente desde la explanada. En las alas norte y oeste se encuentran los depósitos de libros y documentos. En este patio se pueden ver la exposición del monasterio cisterciense y la intervención inconclusa del siglo XVIII. También se ha dejado constancia de la prisión al mantener los cuerpos norte y oeste. Se ha eliminado en parte el muro

perimetral, dejando únicamente la puerta de acceso del conjunto recayente a la explanada. Durante la rehabilitación fue completada la torre nordeste, esta reintegración arquitectónica se realizó con el fin de dar una visión completa del monasterio realizada con ciertas abstracciones para diferenciarla. Finalmente quedó abierto al público como Biblioteca Valenciana en el año 2000.

Consideracions i proposta

Per tot el que s'ha constatat, des del punt de vista històric i arquitectònic ens trobem davant d'un monument de gran qualitat, mereixedor, per tant, de ser qualificat com a Bé d'Interés Cultural, a més d'haver-s'hi instal·lat la Biblioteca Valenciana, posseïdora d'importants fons bibliogràfics i arxivístics, i de ser, a la vegada, seu de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Havent-se incoat l'expedient com a BIC i no havent-se seguit per part de l'Administració valenciana, avui plenament competent en la matèria, el CVC recomana que s'inicie de nou la tramitació, amb totes les conseqüències jurídiques i urbanístiques corresponents, en els termes dels articles 26 i següents de la Llei 4/1998 de la Generalitat Valenciana.

De l'esmentada visita podem fer les següents observacions:

- 1) Per la seua monumentalitat i la seua qualitat arquitectònica, l'edifici mereix ser declarat BIC, a la qual cosa cal afegir el bon resultat de la rehabilitació i de la instal·lació de la Biblioteca Valenciana
- 2) La deficient comunicació de l'immoble amb la ciutat i els centres educatius i investigadors obliga a l'ús del cotxe, existint una clara deficiència d'espais dignes i adequats.
- 3) L'entorn es veu negativament afectat per un immoble de més de set altures que es troba davant. Fa ja temps que s'ha previst la supressió de tal edificació; la seua expropiació, amb les compensacions justes als veïns, permetria gaudir d'un espai que facilitaria l'accés, i que milloraria de forma molt sensible la contemplació i la imatge del monument
- 4) Al costat del monument existeix una edificació no ocupada, formada per una casa de camp i unes naus, les quals, igual que el cas precedent, afecten a la contemplació, infringint la previsió de l'article 39.3.b) de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià, en cas que siga declarat BIC, la qual cosa evidencia que una vegada el monument tinga la condició de BIC caldrà actuar.
- 5) Al costat esquerre i en part del posterior es veu encara el mur primitiu, el qual hauria de conservar-se adoptant les mesures necessàries. Existeix una zona de camps que l'envolta per este costat, i per la part posterior, la qual caldria mantindre amb un usos agrícoles o similars, limitant les altures de l'entorn, per tal de conservar la imatge del monestir en la seua total extensió i majestuositat.

Conseqüentment el CVC eleva la present recomanació a la Conselleria de Cultura, Educació i Esport.

g. Sobre arquitectura modernista valenciana

Títol	Proposta sobre arquitectura modernista valenciana
Data d'aprovació pel Ple	29 de maig de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinadors	Vicent Àlvarez Rubio
Iniciativa	Comissió de Llegat Històric i Artístic (2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Documents genèrics
Objecte	Reconeixement de la influència del modernisme en l'arquitectura valenciana i proposta de protecció de diversos edificis, començant per tres concrets a les capitals de província.
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, Educació i Esport
Descàrregues web durant 2006	227
Actuacions del CVC relacionades	Informe sobre l'arquitectura racionalista valenciana (veure pàg. 145)

Text de l'informe

Consideració inicial

El modernisme fou un moviment artístic que tingué la seua vigència durant el final del segle XIX i principis del XX, es caracteritzà per l'ús de formes de la naturalesa, i a l'arquitectura es va manifestar amb l'ús de façanes amb motius florals, animals, ceràmica, pedra, ferro, i amb interiors prou rellevants per la seua decoració i formes.

Aquest corrent en la seua expressió arquitectònica es va expandir per Europa, i al nostre país tingué importants manifestacions, gran part de les quals han arribat als nostres dies. La societat valenciana va acollir el corrent modernista, i alguns arquitectes van estar brillants executors d'obres que a moltes ciutats valencianes ens mostren una gran imaginació creativa, en una línia de progrés i apertura cap les corrents més dinàmiques de la cultura.

Malgrat que dissortadament algunes obres de l'arquitectura modernista han desaparegut, encara la gran majoria estan en ús, i, per això, la seua conservació com bens patrimonials, resulta molt recomanable, puix la qualitat i la representativitat les fan mereixedores de ser conservats.

Aquesta valoració inicial contrasta amb la realitat, puix en la gran majoria els immobles modernistes no gaudeixen de la condició de bé d'interés cultural, o de rellevància local, als termes fixats en la legislació d'aplicació, amb el risc de la seua desaparició per decisions alienes a la consideració cultural i artística.

La proposta que fa el CVC

Des del CVC es considera que cal iniciar una tasca de reconeixement, i de protecció, del valor de molts dels immobles modernistes existents a la geografia valenciana, també, entre altres, els exemples, d'Alcoi, Borriana, Novelda, i per això el CVC pren l'iniciativa de recomanar, a la administració competent, prenga en consideració l'oportunitat de declarar com Bens d'Interés Cultural, tres edificis representatius, situats cadascun en una capital de la Comunitat, de forma inicial o simbòlica, es tracta dels següents immobles: Edifici de Correus de Castelló, Mercat d'Alacant, i Mercat de Colom a València.

Fem un presentació de cada immoble:

Edifici de Correus de Castelló

Projectat per Demetri Ribes en 1916 en col·laboració amb el castellanenc Joaquim Dicenta, es va acabar a l'any 1932, en aquesta data ja havia mort Ribes i es feren algunes reformes en el projecte, modificant-ne alguns elements, donant-li l'actual fórmula un poc eclèctica, amb aires historicistes.

Mercat d'Alacant

Obra dels Arquitectes Joan Miquel Ramos i Fajardo Lafarga, aquest darrer feu el projecte i el segon la direcció de l'obra. Construït entre 1911 i el 1921.

Mercat de Colom a València

Obra de Francesc Mora, elaborat el projecte al 1914, inaugurat al 1916, de gran volum i bellesa, ha estat restaurat darrerament. Te incoat expedient de declaració com BIC, de data 28-8-1983.-

Conclusions

Primera.- El CVC considera que els immobles esmentats són representatius del modernisme valencià, i que pels seus valors arquitectònics i històrics són mereixedors de ser declarats bens d'interés cultural, a l'empara del que es preveu a la Llei 4/98 de Patrimoni Cultural Valencià.

Segona.- Als edificis de Correus a CASTELLÓ, i del Mercat d'Alacant, seria d'aplicació la incoació de l'expedient corresponent als termes de l'article 27 de la llei esmentada, i al del Mercat de Colom, la reapertura del expedient i la seua continuació, als termes de la legislació esmentada.

h. Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats

Títol	Sobre procediments urbanístics i immobles buits o abandonats
Data d'aprovació pel Ple	23 d'octubre de 2006
Comissió autora	Jurídica i d'Interpretació Reglamentària
Coordinadors	Vicent Àlvarez
Iniciativa	Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària (10 de juliol de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Documents genèrics
Objecte	Considerar i incentivar la conservació i rehabilitació dels immobles als centres històrics de les ciutats valencianes
Instàncies enviades	President de la Generalitat; FVMP
Descàrregues web durant 2006	140

Text de l'informe

Objecte de l'informe

El deure de conservació dels immobles ha estat un principi general de la legislació urbanística moderna, orientat en termes genèrics a protegir la bona imatge urbana i la seguretat pública, i regulat més específicament en els casos de béns patrimonials culturals, singulars o formant conjunts històrics, com alguns estudiats en anteriors documents del Consell Valencià de Cultura.

Amb tot i això, la realitat social ens fa veure que una de les grans amenaces per a la conservació dels immobles i conjunts històrics continua sent l'abandó, voluntari o per negligència, i la ruïna que se'n segueix. El Tribunal Suprem, en sentència de 27 de febrer de 1987, va plantejar: *“La realidad social indica claramente que el problema fundamental del urbanismo actual no es el del ensanchamiento, con su necesidad de transformar el suelo para generar más ciudad, sino el de conservación y rehabilitación del tejido urbano ya hecho, lo que obliga a actuar en el interior de las poblaciones”*.

L'abandó i el consegüent despoblament dels centres històrics solen contrastar amb l'expansió de les grans ciutats cap la perifèria i la invasió de les zones rurals immediates, un creixement de vegades qüestionat des de perspectives de sostenibilitat. Estes circumstàncies aconsellen un canvi d'orientació: a) la recuperació dels centres històrics implica la conservació del llegat cultural sancionada per l'article 46 de la Constitució espanyola, i b) l'esmentada recuperació implica mitigar el creixement urbà, per a limitar els costos dels servicis públics i els preus dels solars, tractar de frenar l'especulació urbanística i afavorir ambients de major comunicació veïnal, entre altres coses.

El present informe tracta d'alguns aspectes de la política urbanística tendent a la conservació dels immobles desocupats o buits dels centres històrics.

La legislació urbanística valenciana ha mantingut i regulat la matèria en els termes de la llei estatal. La recentment derogada Llei reguladora de l'activitat urbanística (LRAU) ho feia en els seus articles 96, 97 i 98. De tota manera, l'aplicació dels articles mencionats va ser escassa i va quedar lluny de les seues possibilitats, ja que en general els ajuntaments no van crear els seus registres municipals de solars i edificis per rehabilitar.

La conservació i la rehabilitació

En el Text refós de la Llei del sòl de 1992 trobem una regulació més acurada de les obligacions de conservació dels immobles, amb mesures dissuasòries contra l'incompliment. El text assigna la condició de solars als immobles abandonats o en ruïna, i també als d'interés social una vegada desafectats del seu ús públic.

El sistema que es va crear, i que s'ha aplicat en casos concrets, però que dissortadament no es va generalitzar, preveu que la declaració de l'incompliment del deure de conservació, feta pels ajuntaments, pugui donar pas a un procediment expropiador, o a un de venda forçosa, la qual cosa implicaria la inscripció de l'immoble com a finca d'edificació forçosa en un registre municipal creat amb este fi. En el darrer cas, la venda es faria per concurs públic, amb obligació de rehabilitar per part de

l'adjudicatari, i en cas de quedar el concurs desert l'immoble seria adquirit pel municipi per al patrimoni municipal del sòl.

On hi ha hagut bona voluntat el sistema ha estat útil, i alguns immobles s'han pogut recuperar, com, per exemple, a la ciutat de València, en el cas de l'actual Col·legi Major Rector Peset.

La legislació urbanística valenciana va desplegar els dictats de la norma estatal. Així, la Llei reguladora de l'activitat urbanística, de 1994, en els seus articles 96, 97 i 98, regulava la creació del registre municipal més amunt mencionat, i en l'article 86 fixava el deure de conservació i rehabilitació dels immobles. Una normativa poc aplicada, com ja hem dit, ja que la gran majoria de municipis no es van interessar per la creació del registre.

La nova Llei urbanística valenciana, de 30 de desembre de 2005, en el seu article 206 reitera el deure dels propietaris de conservar els immobles. El text planteja de forma genèrica l'existència d'ajudes per a la conservació i la rehabilitació, amb una fórmula mixta d'ús entre l'administració pública i els particulars; una figura que podria ser útil en algunes situacions de béns patrimonials monumentals o de valor patrimonial: béns d'interés cultural o béns de rellevància local. En cas de ruïna, si és conseqüència de no haver-se observat el deure de conservació, hi ha un tractament específic, i es pot procedir seguint la fórmula del registre d'edificació forçosa.

Per tal d'evitar usos indeguts del sistema que podrien generar situacions abusives en perjudici dels propietaris, les administracions públiques haurien d'arbitrar un sistema d'ajudes a la rehabilitació, previstes en l'article 216 de la llei, i observar la tutela dels interessats o afectats subministrant-los assessorament i informant-los dels procediments que els poden afectar.

En relació als edificis catalogats, o declarats d'interés cultural, la legislació urbanística arbitra la possibilitat que les autoritats municipals i autonòmiques emprenguen actuacions subsidiàries, sancionadores. Cal dir que en la gran majoria d'ocasions la norma es queda en pura teoria.

Finalment, i en relació al tema que ens ocupa, en la Llei urbanística valenciana de nou es regula la creació del Registre Municipal de Solars i Edificis per Rehabilitar -articles 216, 217 i 218. Cal destacar la redacció imperativa que s'ha donat a l'enunciat: "Els municipis mantindran en condicions de pública consulta un Registre Municipal de Solars i Edificis per Rehabilitar, en el qual s'inclouran els immobles en règim d'edificació o rehabilitació forçosa i aquells sobre els quals existisca ordre d'edificació o rehabilitació...".

Els municipis, doncs, estan obligats a crear el registre i a actuar. Les normes esmentades creen un procediment d'expropiació o de venda amb posterior rehabilitació, tal com la legislació general de l'Estat ha previst, essent per tant una eina útil per als municipis en els quals hi puga haver nuclis històrics desocupats, per a evitar els immobles abandonats que poden acabar en ruïna.

Tenim instruments urbanístics. El problema rau ara en la seua aplicació als municipis, i amb la tutela superior de les instàncies autonòmiques. La creació dels registres als ajuntaments valencians implica una tasca d'informació i assessorament superior en alguns casos, en altres simplement seria una mesura a adoptar. Des del CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA es considera que la coordinació entre els ordenaments urbanístics i de patrimoni cultural es oportuna, i per aquesta raó considera que caldria accelerar l'aplicació de les normes adés citades.

Conclusions

Primera.- Davant dels problemes que estan plantejant-se a les ciutats, amb una extensió del sol edificat, i el desús dels centres històrics, cal una línia d'incentivar la conservació i la rehabilitació.

Segona.- La legislació urbanística valenciana ofereix instruments favorables a la conservació i la rehabilitació, especialment mitjançant el Registre Municipal d'Edificació i Rehabilitació, cal urgir que es generalitze la creació del registre als municipis, fent-ne ús, especialment a les ciutats i poblacions amb nuclis històrics.

Tercera.- El Consell Valencià de Cultura insta les institucions autonòmiques, el Govern Valencià i els municipis que facen un esforç per a aplicar i fer complir les normes de conservació i rehabilitació dels immobles i els conjunts històrics, tal i com es mana taxativament a la legislació i a la Constitució al seu article 46.

Quarta.- El present informe es traslladarà a la Presidència del Govern Valencià i a la Presidència de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.

i. Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica

Títol	Addenda a l'Informe sobre el patrimoni de titularitat eclesiàstica
Data d'aprovació pel Ple	23 d'octubre de 2006
Comissió autora	Jurídica i d'Interpretació Reglamentària
Coordinadors	Vicent Àlvarez
Iniciativa	Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària (16 de gener de 2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Documents genèrics (titularitat eclesiàstica)
Objecte	Actualització de l'informe del CVC de juny de 2003*
Instàncies enviades	Conseller de Cultura; Arquebisbe de València; Bisbes d'Alacant, Sagorrb-Castelló i Tortosa; DG d'Assumptes Religiosos
Descàrregues web durant 2006	139
Actuacions del CVC relacionades	*Consideracions sobre la situació del patrimoni cultural valencià de titularitat eclesiàstica, aprovat el 30 de juny de 2003 (disponible en el lloc web del CVC)

Text de l'informe

Antecedents

El Ple del Consell Valencià de Cultura va aprovar en la seua sessió del dia 30 de juny de 2003 un informe sobre la situació del patrimoni cultural propietat de l'Església catòlica. Partint de l'esmentat document, en vista d'alguns esdeveniments posteriors resulta oportú tornar a examinar el tema, amb objectivitat i sense apriorismes.

També s'ha de tenir en compte que durant els darrers temps el Consell Valencià de Cultura ha elaborat un Dictamen sobre mesures de protecció del patrimoni cultural en el qual s'assenyalen moltes alternatives complementàries a la Llei de patrimoni cultural, tenint present la reforma operada per la Llei 4/2004, i s'han elaborat nous informes sobre els drets i els deures dels propietaris de béns protegits, sobre espolis i robatoris, sobre les fundacions privades, i, finalment, sobre distincions al protectors o benefactors del patrimoni cultural.

Partia l'informe de 2003 d'una primera consideració sobre els Acords entre l'Estat espanyol i el Vaticà de 1979, en virtut dels quals es reconeixia la personalitat de l'Església catòlica, dels seus ordes i les seues congregacions, i se'ls concedien ajudes i exempcions o privilegis fiscals. Entre altres coses l'Església catòlica i l'Estat es comprometien a col·laborar en la protecció del patrimoni de titularitat eclesiàstica, per mitjà d'una comissió mixta creada a propòsit. Davant d'estos acords, en la valoració dels quals el Consell Valencià de Cultura no pot entrar, el present estudi ha de partir de la seua vigència i la seua aplicació.

D'aleshores ençà, l'Estat, en compliment de l'article 46 de la Constitució, s'ha dotat d'una llei, de 1985, que regula el deure de conservar el patrimoni històric i artístic, i també les comunitat autònomes s'han dotat de lleis pròpies en la matèria. En el cas valencià la Llei és de 1998, reformada, com ja hem dit, en 2004. Dins del marc jurídic vigent, la matèria del patrimoni cultural, seguint els corrents moderns, ha anat ampliant-se i concretant-se. Aspectes tan importants com l'extensió de les declaracions de béns d'interés cultural, la millora dels sistemes de subvencions i ajudes, el tractament dels béns d'altres religions, la consolidació de normes de conservació i de visita, i el tractament del béns immaterials, entre altres, evidencien un progrés important. Matèries sobre les quals en ocasions no s'ha informat com caldria les persones o instàncies afectades.

Pel que fa a l'Església catòlica, la qual ha estat secularment majoritària, i continua essent la de gran part dels ciutadans, es constata que, en aplicació dels Acords més amunt esmentats, els seus temples i locals es beneficien d'una situació de privilegi fiscal, i una gran part dels recursos públics per a la conservació del patrimoni cultural s'han dedicat a edificis religiosos. En el cas valencià també els béns del patrimoni cultural de titularitat eclesiàstica s'han beneficiat d'importants inversions públiques, una política que mai no hem qüestionat i que entenem necessària, per raons òbvies. Les exposicions

organitzades per la Fundació La Llum de les Imatges, a València, Sogorb, Oriola, Sant Mateu i les Comarques del Nord i Alacant, han palesat la riquesa i la qualitat del patrimoni cultural valencià d'ús religiós, conservat en gran part pel seu ús principal de culte i per activitats populars com romeries, festes i altres manifestacions tradicionals.

Finalment, amb la introducció de noves confessions religioses, ha començat a formar-se un altre patrimoni cultural de signe divers, encara no considerat ni estudiat, al qual s'haurà de donar també un tractament ajustat a les lleis sobre la matèria, en relació a les mesures de protecció patrimonial.

Sobre els problemes detectats

1. Catalogació de béns eclesiàstics. Compareixença del director general de Patrimoni

El director general de Patrimoni va comparéixer el dia 10 de setembre de 2006 davant de la Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària, acompanyat per dos tècnics del seu departament, per informar sobre la situació de la catalogació i la inventariació dels béns eclesiàstics valencians. Segons les seues informacions, s'han elaborat 62.212 fitxes, que representen el 89% del total. Els fons pressupostaris provenen de la Generalitat Valenciana i de l'Estat espanyol. S'han inventariat béns pertanyents a 485 municipis. Es constata la impossibilitat d'impedir els trasllats de béns mobles fora de la Comunitat Valenciana, ja que la legislació vigent els permet sempre que s'efectuen dins de les fronteres espanyoles; l'única intervenció possible és la de control. Per una altra banda, s'ha comprovat que els responsables de les parròquies tendixen, en ocasions, a descarregar en l'administració pública la responsabilitat íntegra de sufragar la conservació dels béns patrimonials parroquials, sense aportar-hi recursos propis que destinen a despeses menys prioritàries.

Contra els espolis, les úniques mesures efectives són, d'una banda, evitar, quan siga possible, la divulgació de l'existència dels béns, i d'una altra banda, impulsar l'educació de la població. Enreixar els jaciments arqueològics és contraproduent, ja que és una forma de cridar l'atenció sobre la seua existència. Hi ha falta d'interés per part dels municipis; és possible que una reforma de la llei que òbriga més el camp dels béns de rellevància local pugua contribuir a remeiar esta falta d'implicació municipal.

2. Valors religiosos i valors culturals

La polèmica, manifestada en ocasions, sobre el doble caràcter religiós i cultural dels béns eclesiàstics continua oberta. Una part molt important i majoritària de l'Església catòlica sosté el criteri que el fi de culte o religiós original ha de prevaler sobre qualsevol altre. En algun cas concret, per exemple, la negativa a admetre la possibilitat de declarar Béns d'Interés Cultural importants expressions populars religioses és una mostra del que diem. El problema recomana actuar amb flexibilitat i voluntat d'entesa, i el Consell Valencià de Cultura podria resultar un instrument de mediació en este procés.

L'ordre jurídic, constitucional, i convencional, considera que el fi de culte dels béns que ací considerem ha de ser respectat, però igualment cal tenir en compte que les normes, els drets i les obligacions en matèria de protecció del patrimoni obliguen a tota la ciutadania, incloent-hi els membres de les corporacions religioses.

Com ja hem dit, els recursos públics, amb subvencions o ajudes, i amb privilegis fiscals, estan contribuint en part, pels Acords de 1979, al sosteniment dels béns religiosos. Com a contrapartida, i pels mateixos Acords, l'Església catòlica està obligada a contribuir que els ciutadans puguen exercir els seus drets als usos no culturals d'estos béns del comú patrimoni cultural. En este sentit, alguns sectors de la pròpia Església han iniciat una via de reflexió i reconsideració, per concloure que l'exposició de béns i temples a un ús cultural pot fer-se compatible amb el seu ús religiós, i fins i tot contribuir al coneixement de la religió que va inspirar la seua creació.

Estem, per tant, en el camí d'aconseguir un canvi, respectuós amb la finalitat cultural, que garantisca el dret dels ciutadans a gaudir del patrimoni de titularitat eclesiàstica en el seu aspecte estrictament cultural. Un progrés particularment interessant en este sentit ha estat propiciat per les exposicions temàtiques de la Llum de les Imatges, les quals han estat una bona manifestació de la línia de col·laboració que considerem necessària entre institucions i congregacions religioses. Hem de lamentar, això sí, que, una vegada finalitzades les mostres, la situació haja tornat a l'estat anterior, i no tinga continuïtat.

3. La seguretat dels béns aïllats

Fins ara no s'ha aconseguit evitar els robatoris i espolis de determinats béns d'ús cultural, especialment en llocs de difícil accés o aïllats, com són les ermites. La manca de vigilància ha fet possibles actes

contra la integritat i la conservació d'alguns immobles i dels béns allí dipositats. La regla general segons la qual els béns han de romandre als llocs per als quals es van crear es correcta, però cal fer-hi algunes excepcions, temporals o permanents, si volem assegurar la custòdia de valuoses peces d'art.

Un inventari i un estudi de les situacions de risc, un sistema de mesures de vigilància, i la col·laboració entre les autoritats locals i les eclesiàstiques, podrien minorar el problema. En este aspecte, pensem que els poders públics haurien de donar més assistència i suport als titulars d'estos béns.

4. Les comissions mixtes

La poca operativitat, propiciada per la manca de regularitat de les reunions, de les comissions mixtes creades per les lleis estatals i autonòmiques -en el cas valencià, en compliment de l'article 6 de la Llei 4/98-, expliquen molts dels desencontres que s'han produït en esta qüestió. Cal, doncs, insistir a recomanar una relació més continuada que podria contribuir a millorar la situació general, i a resoldre problemes puntuals, com els suscitats pels trasllats de comunitats religioses, o pels tancaments de centres, entre altres matèries. El Consell Valencià de Cultura s'ofereix, com a òrgan consultiu de la Generalitat, a acudir a les reunions i col·laborar amb la Comissió Mixta sempre que se'l convoque.

Des de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies podria igualment promoure's la implicació de les entitats locals i provincials en la custòdia i l'ús dels locals religiosos, tant els que continuen al servici del culte com els que n'han estat parcialment o totalment separats.

Conclusions

1.- L'estat, en aplicació dels Acords vigents amb l'Església catòlica, ha eximit de càrregues fiscals els béns religiosos, i les administracions han finançat obres de conservació d'estos béns. Això exigix una concreció de la corresponsabilitat de les congregacions catòliques i el compliment dels deures establerts per la legislació sobre patrimoni, per a facilitar l'accés dels ciutadans a l'ús dels béns. També es fa necessari un treball més intens d'informació sobre la matèria.

2.- Partint del criteri bàsic que els béns mobles han de romandre preferiblement en les seues localitzacions originals, i que els trasllats han de ser excepcionals, i respectant també la funció cultural, caldria evitar situacions de desprotecció, com l'aïllament o la manca de vigilància permanent, que posen en perill de destrucció o de desaparició determinats béns.

3.- L'estabilitat i la regularitat dels treballs de les comissions mixtes de l'Església catòlica i les administracions, estatal, autonòmica o d'altres àmbits territorials, són una necessitat l'atenció de la qual no es pot ajornar. També cal incorporar a estes comissions, a més de les diòcesis, les congregacions i els ordes religiosos, ja que en ocasions estes comunitats desconeixen els límits de la seua acció en la matèria que ací considerem. També en este aspecte les corporacions provincials i les locals han de buscar vies de col·laboració amb les diverses entitats eclesiàstiques.

4.- El Consell Valencià de Cultura promourà un debat o taules redones sobre estes qüestions, amb la participació de les institucions polítiques i les eclesiàstiques.

5.- La present addenda ha de traslladar-se a les mateixes instàncies a les quals es va dirigir l'anterior informe sobre la matèria, de l'any 2003.

j. Sobre l'arquitectura racionalista valenciana

Títol	Sobre l'arquitectura racionalista valenciana
Data d'aprovació pel Ple	28 de novembre de 2006
Comissió autora	Llegat Històric i Artístic
Coordinadora	Vicent Àlvarez
Iniciativa	Comissió de Llegat Històric i Artístic (2006)
Temàtica	Protecció del patrimoni
Subtemàtica	Documents genèrics
Objecte	Consideració de la influència de l'arquitectura racionalista a la Comunitat Valenciana i propostes de protecció dels seus edificis més singulars.
Instàncies enviades	Conseller de Cultura, alcaldessa de València, Federació Valenciana de Municipis i Províncies i Col·legi

	d'Arquitectes de la Comunitat Valenciana
Descàrregues web durant 2006	58
Actuacions del CVC relacionades	Informe sobre arquitectura modernista valenciana (pàg. 139)

Text de l'informe

Introducció

L'arquitectura racionalista, cronològicament situada en el període entre guerres del segle XX, naix a partir de la idea de solucionar el problema de l'habitatge des de la raó, la racionalitat, el valor funcional del espai i l'abstracció en la decoració i en les façanes, i sobretot reflectix una concepció del món basada en la creació d'una arquitectura pensada per a fer possible el sorgiment d'una nova concepció del món.

L'estàndard arquitectònic implica més ordre, una bellesa més simplificada que la del modernisme o l'eclecticisme, amb major anàlisi i estudi dels interiors -situant, doncs, en primer terme la funcionalitat. En eixe sentit, una peça clau és el dormitori, el nombre de llits, i igualment les necessitats d'una societat més moderna i utilitària. Per aquest motiu, les dimensions i proporcions s'adeqüen a les noves formes de vida i treball, tant a la ciutat com a les segones residències, els centres educatius i els edificis públics, els magatzems, els mercats...

A tota Europa hi ha importants manifestacions d'aquesta arquitectura, actualment valorada i conservada amb les remodelacions necessàries. D'especial rellevància han estat els conjunts que es conserven a Viena, Holanda, Escandinàvia, les mostres de l'escola de la Bauhaus i, a França, les obres del conegut arquitecte Le Corbusier, per citar-ne alguns exemples.

Per tal d'informar-ne, el 18 d'octubre de 2002 va comparèixer davant de la Comissió de Llegat el president dels Col·legis d'Arquitectes valencians, Juan Castillo Carpio, el qual va oferir la col·laboració dels professionals en la tasca de divulgació i protecció de l'arquitectura racionalista i moderna en general, i va suggerir la possibilitat d'alguna activitat conjunta.

El Sr. Castillo Carpio també va aportar una sèrie de publicacions en las quals es fa una catalogació prou completa de l'arquitectura moderna valenciana, i va insistir en el coneixement que tenen els arquitectes, i el seu col·legi, de les realitats arquitectòniques als pobles i ciutats valencians.

Les versions valencianes del racionalisme

Els experts consultats indiquen que l'arquitectura racionalista, especialment durant els anys de la II República, està marcada, també, pel signe del trencament amb els elements formals i estructurals anteriors, cosa que es manifesta molt a les façanes dels immobles. S'assenyala que el fenomen és entre nosaltres un tant heterodox, i que per tant ens trobem amb un racionalisme més aviat impur.

De gran importància en la introducció de les noves tendències arquitectòniques va ser la constitució en 1930 del Col·legi d'Arquitectes de la zona de València, el qual es va convertir en un instrument de connexió amb els corrents forasters. Una de les característiques visuals més evidents del racionalisme fou l'ús del vidre, l'acer i el formigó, i l'augment dels pisos dels immobles, amb miradors i terrasses, en línies molt influïdes per l'expressionisme.

Al nostre territori aquest moviment arquitectònic es va manifestar a les ciutats, especialment a València, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Borriana, Xàtiva, en algunes colònies o nuclis de segona residència, cas de xalets a Godella, la Canyada i Rocafort, algunes naus industrials i alguns mercats. També podem trobar alguns edificis de magatzems, indústries o comerços.

Durant els anys 30 es va registrar un fort impuls de l'arquitectura racionalista a la ciutat de València, on es concentra, segons els experts, el vuitanta per cent del que encara queda. Hi ha edificis d'habitatges, centres universitaris, xalets, naus industrials, i altres edificacions; la nòmina d'arquitectes representatius és extensa; podem citar-ne Viedma, Goerlich, Albert, Artal, Pecurt, Borso, Roso, Rieta, Peset, Meseguer, Testor, Artal, A. Burguera, Donderis, Miguel López, Juan Vidal...

El valor urbanístic i patrimonial de l'arquitectura racionalista està reconegut a tot arreu d'Europa, on s'apliquen mesures de protecció per a mantenir la memòria i la visió de les transformacions en matèria urbana.

En el nostre cas hi ha manca de protecció, i en els darrers anys estem observant com alguns immobles representatius d'aquest estil han desaparegut, i han estat transformats amb poc respecte pel seu estil i les seues característiques. Malgrat alguna actuació puntual, com va ser l'exposició que tingué lloc fa uns anys a l'Institut Valencià d'Art Modern, no hi ha una clara protecció de l'arquitectura racionalista.

Propostes del Consell Valencià de Cultura

1. En primer lloc, seria oportú que les instàncies públiques, les corporacions professionals relacionades amb l'arquitectura, i les universitats, feren un esforç de divulgació dels valors de l'arquitectura racionalista, i de catalogació de les seues manifestacions a tota la Comunitat Valenciana, tasca en la qual s'ha de comptar amb els inventaris ja disponibles dels col·legis d'arquitectes de les tres províncies. El Consell Valencià de Cultura declara la seua disposició a col·laborar en aquest treball.
2. La Direcció General de Patrimoni i els ajuntaments de localitats que tenen mostres racionalistes, podrien elaborar un pla per a determinar el grau de protecció patrimonial que podria atribuir-se a cada immoble racionalista, o conjunt urbà. Hem de tenir en compte que l'article 1 de la Llei 4/98, de Patrimoni Cultural Valencià, inclou com a béns a protegir els de valor arquitectònic, superant la visió tradicional de considerar protegibles només els de valor històric.
3. En el cas del municipi de València, podria fer-se una proposta de declaració jurídica i urbanística, de màxima protecció, amb mesures de foment, orientació i suport, tendents a donar valor a les edificacions o conjunt racionalistes i a garantir-ne la conservació.
4. La present proposta es traslladarà als Col·legis d'Arquitectes de la Comunitat Valenciana, a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, a l'Ajuntament de València i a la Conselleria de Cultura, Educació i Esport.

k. Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució

Títol	Resposta a una consulta del president del CVC sobre la possible actuació judicial de la institució
Data d'aprovació pel Ple	28 de novembre de 2006
Comissió autora	Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària
Iniciativa	President del CVC
Temàtica	Informes jurídics
Subtemàtica	Informes interns
Objecte	Explorar la possibilitat que la institució puga personar-se en casos penals i administratius relacionats amb la protecció de la natura i els incendis forestals
Instàncies enviades	Informe intern

Text de l'informe

En resposta a la qüestió sobre la possibilitat que el Consell Valencià de Cultura “es persone com a part interessada o propiciadora de la incoació d'un expedient administratiu o penal contra persones o entitats agressores del paisatge o la natura”, la Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària exposa:

- a) Que el Consell Valencià de Cultura ha d'exercir les seues funcions “d'acord amb la seua naturalesa jurídica” (article segon de la Llei del Consell Valencià de Cultura”.
- b) Que, d'acord amb la seua naturalesa jurídica, el Consell Valencià de Cultura és una “institució consultiva i assessora de les institucions públiques” (article tercer de la mateixa Llei). En conseqüència, no disposa de capacitat plena.

c) Que entre les funcions específiques del Consell Valencià de Cultura, relacionades en els punts a) ... d) de l'article cinqué de la Llei, no apareix cap referència a l'exercici d'accions penals o administratives.

d) Que, segons l'article 31 de la Llei 30/92 de procediment administratiu, per a tenir la condició d'interessat en un expedient administratiu s'ha de complir almenys un dels requisits següents: a) ser promotor de l'expedient com a titular d'un dret concret, b) tenir drets que puguen ser afectats per l'expedient, c) tenir un interés legítim que puga ser afectat per l'expedient, d) ser una entitat corporativa, un sindicat, etc., que represente els interessos d'un grup, o e) ser hereu d'una part interessada.

En conseqüència:

1. Expedients administratius

El Consell Valencià de Cultura no pot considerar-se interessat en casos d'incendis o d'atemptats contra el patrimoni. Únicament podria actuar com a interessat, per exemple, en conflictes de matèria laboral amb els seus funcionaris.

2. Legitimació en via contenciosa administrativa

El Consell Valencià de Cultura únicament podria actuar si tinguera la condició d'interessat (article 19 a) i següents de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa). Sí que pot tenir la legitimitat passiva, com a demandat (no com a demandant) en casos com ara recursos dels seus funcionaris.

3. Accions penals

La denúncia de fets presumptament delictius és un deure de les administracions, i també de les persones (article 259 Lei d'enjudiciament criminal). La primera condició que el Consell Valencià de Cultura no complix per a poder personar-se en un procediment legal és ser una entitat pública amb funcions executives. L'acció penal és pública, i per a exercir-la s'ha de ser un ciutadà amb plenitud de drets. Les administracions de l'estat, i també altres, en funció de les normes estatals i de les autonòmiques, i dels reglaments que les regulen, sí que hi poden ser part. Però, no és el nostre cas.

7. Publicacions

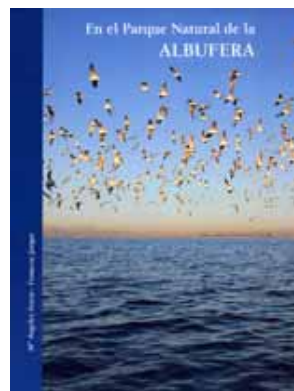
7.1. Novetats editorials

7.2. Reimpressions

7.3. Altres publicacions

7.1. Novetats editorials

Títol	<i>En el Parque Natural de la Albufera</i>
Autora dels textos	M ^a Àngeles Arazo
Fotografies	Francesc Jarque
Col·lecció	<i>Maïor</i>
Llengua	Castellà
Mides	28 x 23 cm
Pàgines	220
Imatges	271
ISBN	84-482-4219-X



Sinopsi

En el Parque Natural de la Albufera ens acosta a un dels paisatges valencians més interessants a través de les paraules de María Ángeles Arazo i les imatges de Francesc Jarque, en un entretingut viatge pels tretze municipis del parc natural, de l'Horta i de la Ribera Baixa, visitant la seua gent i coneixent els seus costums. Visitem el Palmar, Pinedo, el Saler i la seua Devesa, passarem per goles i poblats com el Perellonet, la Bassa de Sant Llorenç a Cullera, la Muntanyeta dels Sants de la Pedra a Sueca, i els ullals d'Albat de la Ribera i Sollana. Assistim a la Moixeranga d'Algemesí, la Correguda de la Joia a Pinedo, els Porrots d'Algemesí i la Romeria del Crist de la Salut. Tot això mentre assistim a la pesca, a la plantada de l'arròs, a la construcció de barques, i ens anem familiaritzant amb la flora i la fauna que ens acompanyen al llarg d'aquest viatge meravellós.

Títol	<i>20 Anys (1986-2006). Consell Valencià de Cultura</i>
Autor	Consell Valencià de Cultura
Llengua	Valencià
Mides	23 x 29 cm
Pàgines	338
Imatges	274
ISBN	84-482-4263-7



Sinopsi

Aquest llibre està concebut com una memòria retrospectiva de les activitats del Consell Valencià de Cultura en el seu 20 Aniversari: des de la seua creació legal en octubre de 1985 fins a juny de 2005.

Després d'una introducció genèrica per part del president de la institució, al capítol 2 es fa una descripció bàsica de la institució: la seua naturalesa, les seues funcions i la seua forma de treballar. Aquesta informació es completa als capítols 3 i 4 amb una descripció dels seus òrgans de govern i treball: el Ple i les comissions, i els seus components: els membres.

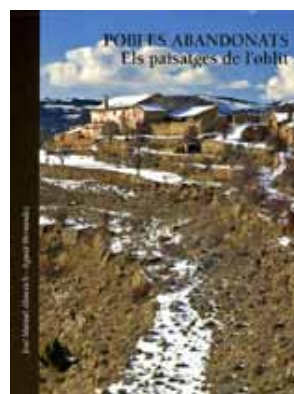
Posteriorment, entre els capítols 5 i 10 es presenta informació sobre el resultat de l'organització descrita i del treball de la institució com a entitat consultiva i assessora, concretament: els dictàmens i informes aprovats pel Ple, les observacions i recomanacions adreçades al Govern Valencià, l'activitat institucional en forma de visites i actes

protocol·laris, els projectes culturals escomesos, la representació i relació amb altres entitats culturals i les publicacions pròpies de la institució.

Finalment, a l'annex A es relata el procés d'elaboració del Dictamen de la Llengua de 1998 - autèntic punt d'inflexió en la funció consultiva del Consell Valencià de Cultura—, i a l'annex B hi ha una descripció del Palau de Forcalló, situat en el centre històric de València, actual seu oficial de la institució.

A més de la seua lectura de principi a fi, el llibre pot ser utilitzat com una obra de consulta, fent servir, d'una banda els nombrosos enllaços i vincles dispersos pel text que relacionen un article amb informació addicional a altres capítols i epígrafs, i d'altra, els quatre annexos finals (C, D, E i F). Aquestos, organitzen la informació cronològica, temàtica, geogràfica -per localitats i comarques— i onomàsticament, i remetent als articles corresponents en el text.

Títol	<i>Pobles abandonats. Els paisatges de l'oblit</i>
Autors dels textos i fotografies	José Manuel Almerich i Agustí Hernández
Col·lecció	<i>Maior</i>
Llengua	Valencià
Mides	28 x 23 cm
Pàgines	190
Imatges	196
ISBN	84-482-4539-3



Sinopsi

Un repàs gairebé exhaustiu de poblacions valencianes abandonades, amb descripcions i apunts històrics, econòmics i sociològics, i amb testimonis i profusió de fotografies. José Manuel Almerich i Agustí Hernández han recorregut la ruralia valenciana, fins als indrets més amagats i en alguns casos més oblidats, recollint informacions sobre el terreny, per estudiar el procés que ha portat a l'abandó i a la ruïna de pobles que en algun moment van ser nuclis de vida, i que els canvis econòmics, o les millors perspectives de millora a les ciutats o a la costa, o també en alguns casos grans obres públiques -embassaments—o catàstrofes naturals, van acabar fent inviables, sobretot durant la segona meitat del segle XX.

Títol	<i>Las novelas de Amalia Fenollosa. En los albores del folletín (1845-1846)</i>
Autor	Santiago Fortuño Llorens
Col·lecció	<i>Biblioteca de Rescat</i>
Llengua	Castellà
Mides	20 x 14 cm
Pàgines	206
ISBN	84-482-4505-9



Sinopsi

L'origen de les novel·les per entrega, també nomenades fulletons, tingué lloc a França i la majoria dels que arribaren a Espanya, al voltant de 1840, eren traduccions de relats francesos. Aquest tipus d'obres va influir en els escriptors de la novel·la realista de la Restauració.

Amalia Fenollosa va publicar periòdicament els fulletons *El premi de la virtut* (1845) i *Malvina de Serhati* (1846) en sengles setmanaris barcelonins, *El Geni* i *La Lira Espanyola*. La present edició dins la col·lecció Biblioteca de Rescat del Consell Valencià de Cultura els recupera presentant-los plegats per primera vegada. En ambdós relats, replets de melodramatisme i artificialitat, subjau, a pesar de la seua aparent asèpsia ideològica, la reivindicació femenina i la defensa de l'amor i la llibertat en el primer i la denúncia dels capritxos de l'aristocràcia i de l'hermetisme entre les classes socials en el segon.

Títol	<i>Vida de Cervantes, de Gregorio Mayans y Siscar</i>
Autor	Antonio Mestre
Col·lecció	<i>Biblioteca de Rescat</i>
Llengua	Castellà
Mides	20 x 14 cm
Pàgines	268
ISBN	84-482-4331-5



Sinopsi

La Vida de Miguel de Cervantes de Gregorio Mayans i Siscar és la primera biografia de Cervantes. Va ser escrita a sol·licitud del noble anglés lord Carteret, admirador de l'obra cervantina, que va voler obsequiar la reina d'Anglaterra amb l'edició del Quixot, que era, segons la seua opinió, la millor obra d'humor de la literatura. Mayans va tardar set mesos a escriure la biografia, que va aparèixer a Londres (J. i R. Jonson) en 1737, cent vint-i-un anys després de la mort de Cervantes, acompanyant a l'edició del Quixot. El text va aconseguir, des del primer moment, eco i ressonància inesperats. A més de les traduccions anglesa i francesa, només en castellà i en el segle XVIII es van fer 13 edicions. Després es va produir un llarg parèntesi, per a aparèixer de nou, en 1916, en l'emblemàtica editorial Prometeu. Aquesta és l'edició que reproduïm.

“Ahora releo de cuando en cuando la vida de Cervantes, escrita por Mayans”, diu Azorín en el seu llibre *Valencia*. “Delicioso librito. Delicioso e instructivo. A pesar de los descubrimientos que desde 1737 se han hecho en la vida de Cervantes, la biografía escrita por Mayans puede y debe leerse. Es como la casa primitiva, sencilla, llena de recuerdos, que apareciera de pronto donde se ha edificado, aprovechando sus materiales, un bello palacio. El palacio es magnífico. Pero ¡cuánto nos gusta la casita en que habitaron los antecesores, aquí, en el mismo sitio!”.

7.2. Reimpressions

Títol	<i>Balmis o l'esperit de la Il·lustració en la medicina espanyola</i>
Autor	Emili Balaguer i Perigüell
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	2 ^a
Llengua	Valencià
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	73
Imatges	7
ISBN	84-482-1230-4



Sinopsi

Estudi del catedràtic d'Història de la Medicina Emili Balaguer sobre la vida i l'obra d'un fill del Segle de les Llums, el metge Francesc Xavier Balmis, nascut a Alacant en 1753. Balmis va investigar la medicina indígena americana i va ser un dels divulgadors, a Espanya i a Amèrica, del mètode de vacunació contra la pigota inventat per Jenner. Se'l recorda, sobretot, per haver dirigit la «Real expedició filantròpica de la vacuna», enviada per la corona espanyola a les colònies americanes per remeiar-hi aquell flagell de la humanitat que durant tants segles va representar la pigota. L'obra es completa amb el pròleg de Balmis a la seua traducció del Tractat de la vacuna, del francès Moreau, i amb diversos gravats de l'època.

Títol	<i>Gastronomia valenciana</i>
Autor	Llorenç Millo Casas
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	4 ^a
Llengua	Valencià
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	159
Imatges	7
ISBN	84-482-1661-X



Sinopsi

La cuina popular, fins als temps moderns, mai no va tenir cronistes; només la coneixem per tradició oral i únicament es poden fer conjetures en allò tocant a l'origen dels seus cuinats i preparats. L'examen i estudi d'aquesta cuina serà, amb totes les limitacions per la fretura de fons d'informació, l'objecte del llibre, que reflecteix en les seues pàgines les particularitats de les olles, dels arrossos, dels mulladors i d'altres guisats menys coneguts; també de la rebosteria i dels vins i licors.

La gastronomia de qualsevol país, de determinada extensió geogràfica habitada per un poble amb el lligam d'una història comuna, en aquest cas València, és un fet consubstancial a la seua existència.

Títol	<i>València. La ciudad amurallada</i>
Autor	Salvador Aldana Fernández
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	3 ^a
Llengua	Castellà
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	122
Imatges	104
ISBN	84-482-2211-3

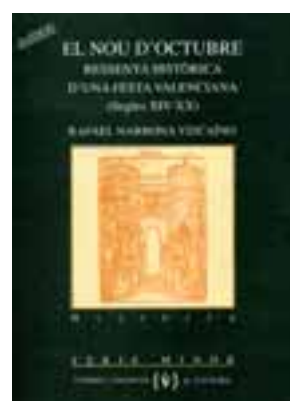


Sinopsi

La imatge de la ciutat de València ha anat canviant, com és notori, al llarg dels segles. No obstant això, la cadència en el canvi no ha sigut rítmica, ja que hi ha seqüències temporals a penes o molt poc perceptibles, mentre que a partir del segle XIX, amb el derrocament de l'última muralla defensiva de la ciutat, s'accelera la transformació urbana fins a límits imprevisibles ara com ara.

La desaparició de les muralles medievals en el segle XIX suposa l'avanç tentacular de la ciutat que uneix algun dels barris extramurs, especialment els que s'havien anat formant al llarg de les antigues vies d'accés a la ciutat. Després, molt lentament, també, va tindre lloc l'ocupació d'alguns espais intermedis. Altres nuclis habitats, com els Poblatos Marítims o Campanar, es van incorporar molt tardanament a l'antic nucli urbà.

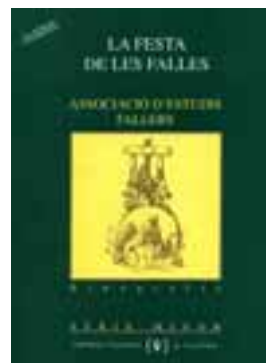
Títol	<i>El nou d'octubre. Ressenya històrica d'una festa valenciana. (Segles XIV-XX)</i>
Autor	Rafael Narbona Vizcaíno
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	2 ^a
Llengua	Valencià
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	110
Imatges	12
ISBN	84-482-1538-9



Sinopsi

L'estudi de les manifestacions festives amb què fou celebrat el Nou d'Octubre des dels seus orígens fins als nostres dies pretén contrastar la correspondència entre els sentiments, els testimonis i les idees proclamats en cada moment històric i, en especial, en la celebració dels centenaris per tal de subratllar la seua expressió diferenciada, malgrat mantenir uns referents històrics i simbòlics comuns. Al llarg de tan àmplia cronologia, el Nou d'Octubre es presenta com una prova irrefutable d'espiritualitat cívica, que coordina hàbilment i amb diversa identitat la ponderació de l'estructura política dominant, la gràcia espiritual atresorada per l'Església i la memòria d'un esdeveniment amb l'objectiu de reproduir, primer, la fe en la comunitat, però també de reipristinar en cada moment la seua identitat idealitzada.

Títol	<i>La festa de les Falles</i>
Autor	Associació d'Estudis Fallers
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	2 ^a
Llengua	Valencià
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	110
Imatges	30
ISBN	84-482-1216-9



Sinopsi

Fundat el 1990, l'ADEF és un equip interdisciplinari dedicat a l'estudi del fenomen faller en tots els aspectes: artístic, històric, econòmic, sociològic, etc., que fa en aquestes pàgines un repàs extens de la història de la festa fallera i de les seues dimensions, dividit en els capítols següents: I. L'evolució històrica de la festa; 1. Del naixement a la consolidació (1849-1936). 2. L'etapa franquista (1936-1975). 3. Les falles durant la transició: evolució i signes de canvi; II. Les dimensions de la festa; 4. La dimensió econòmica. 5. El vessant estètic. 6. El suport literari de les falles. 7. Les falles a les comarques. 8. Les falles infantils.

El llibre es completa amb una bibliografia bàsica i amb 22 fotografies de falles històriques i de diversos moments de la festa.

Títol	<i>La maçoneria valenciana i les lògies accidentals durant la Guerra Civil</i>
Autor	Vicent Sampedro Ramo
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	2 ^a
Llengua	Valencià
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	189
Imatges	10
ISBN	84-482-1660-1



Sinopsi

Tota una generació d'historiadors joves ha reflexionat i dedicat estudis sobre la maçoneria. Aquest és el cas de Vicent Sampedro Ramo, fundador del Centre d'Estudis Històrics de la Maçoneria Espanyola, que ha tractat una qüestió doblement conflictiva: la maçoneria i la Guerra Civil espanyola; dos temes sobre els quals aquests últims anys s'ha publicat una gran quantitat de llibres. De la Guerra Civil resulta difícil calcular la producció bibliogràfica dels últims decennis. Sobre la maçoneria espanyola, i només des del Centre d'Estudis Històrics de la Maçoneria Espanyola i els seus membres, són ja més de noranta els llibres publicats, als quals hem d'afegir aquest, que tracta del final de la Guerra Civil i d'allò que aquesta va suposar per a la maçoneria, especialment la valenciana i madrilenya, quan per les circumstàncies mateixes de la guerra, el govern de la República s'hagué de traslladar a València.

Títol	<i>Estaciones y ferrocarriles valencianos</i>
Autor	Inmaculada Aguilar
Col·lecció	<i>Minor</i>
Edició	2 ^a
Llengua	Castellà
Mides	20 x 15 cm
Pàgines	144
Imatges	71
ISBN	84-482-0875-7



Sinopsi

La història de les comunicacions ferroviàries valencianes ha sigut també la història de la inadequació del model radial i centralista de les vies de comunicació i transport espanyoles als interessos de desenrotllament econòmic i la vertebració interior dels valencians.

Estaciones y ferrocarriles valencianos, obra d'una historiadora de l'art especialitzada en arqueologia industrial i amb diversos treballs publicats sobre el desenrotllament ferroviari valencià, descriu pas per pas aquesta història en una narració rigorosa, però no exempta d'amenitat, en la qual s'ocupa igualment de les nostres estacions ferroviàries, alguna de les quals –com la del Nord de la ciutat de València– ha adquirit ja la consideració de monument artístic del passat recent.

El llibre es completa amb un apartat bibliogràfic de gran utilitat, i es presenta profusament il·lustrat amb fotografies, plànols i alçats de les instal·lacions ferroviàries valencianes al llarg de la història.

7.3. Altres publicacions

Títol	<i>Agenda institucional 2006</i>
Autor	Consell Valencià de Cultura
Edició	Dedicada al 500 aniversari de la mort del metge xatívi Lluís Alcanyís
Llengua	Valencià
Mides	24 x 17 cm
Pàgines	125



Sinopsi sobre Lluís Alcanyís. Xàtiva, 1440 - València, 1506

Al 2006 es complien 500 anys de la seua mort. Metge espanyol, nascut a Xàtiva al voltant de 1440 i mort, cremat en foguera, a València en 1506.

Alcanyís, fill d'un notari d'origen jueu nascut i resident a Xàtiva, va viure en la ciutat fins a 1467. Eixe any, quan ja posseïa un notable prestigi com a metge, traslladà el seu domicili a València. Junt amb Lluís Dalmau i Pere Pintor va aconseguir que l'Ajuntament de València fundara una escola per a cirurgians a qui Joan II concedí en 1477 un privilegi per a dissecar cadàvers humans. Mestre en ella per diversos anys, partir de 1480, va formar part del seu claustre permanent. En 1468 fou nomenat examinador de metges amb el doctor Juan Vallseguer, la missió del qual era provar la suficiència de quants sol·licitaren exercir la medicina a València, e inspeccionar a més els comerços dedicats a expendre medicaments.

El 30 d'abril de 1499 apareixien les "Constitucions", redactades a instàncies del Consell del Cap i Casal del Regne de València. La butlla pontifícia del xatívi papa Alexandre VI, l'any 1501, juntament amb el privilegi reial de Ferran II, datat el 1502, varen assaonar la inauguració oficial de l'Estudi General de València, equiparat en prerrogatives i distincions a les universitats de Roma, Bologna, Salamanca i Lleida, el 13 d'octubre de 1502.

Lluís Alcanyís està acreditat com el primer professor de medicina que va tindre la nova Universitat i va ocupar la càtedra *de principiis* fins a 1504.

També va ser autor del primer llibre original de medicina imprés a València, *Regimen preservatiu e curatiu de la pestilència*, en 1490, escrit amb motiu de l'epidèmia que va assolir la ciutat des de novembre de 1489 fins mitjan de l'any següent.

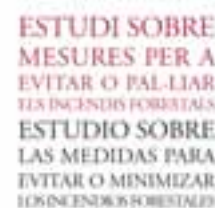
Alcanyís es va integrar en la vida cultural de la València de la seua època, la qual cosa es reflectix en la seua participació en el certamen poètic arreplegat en *Els trobes en lahors de la Verge Maria* (1474), primer llibre literari imprés a Espanya.

El seu final va ser terrible. Condemnat per la Inquisició com a judaïtzant, Alcanyís va ser cremat viu, el 25 de novembre, junt amb altres tres homes i dos dones. Portava empresonat prop de tres anys i moralment va quedar tan destrossat que va arribar a delatar la seua pròpia esposa.

Títol	<i>El nostre Consell. 1.El Consell Valencià de Cultura</i>
Autor	Consell Valencià de Cultura
Edició	Primer fullet institucional de la sèrie <i>El nostre Consell</i>
Llengua	Bilingüe
Mides	20 x 14 cm
Pàgines	42



Títol	<i>Estudi sobre mesures per a evitar o pal·liar els incendis forestals</i>
Autor	Consell Valencià de Cultura
Edició	Edició bilingüe amb annexos de l'Informe aprovat pel Ple del Consell el 27 de febrer de 2004
Llengua	Bilingüe
Mides	21 x 15 cm
Pàgines	69



(9)

8. El Consell en la xarxa

8.1. El lloc web del Consell a Internet

8.1. El lloc web del Consell a Internet

Paràmetres bàsics durant 2006

Continua l'augment en el nombre de visites (+ 36%) i del nombre de pàgines consultades (+ 18%), a més, el 78% de les visites són de fora d'Espanya.

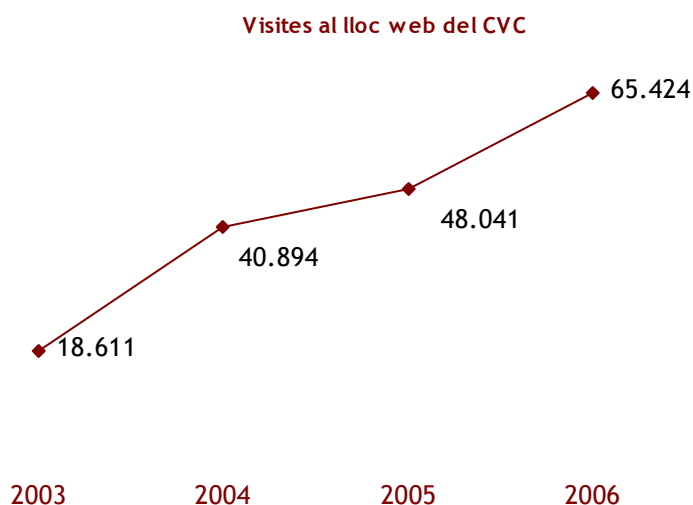
Les pàgines més consultades són les de premsa i notícies (28% del total).

El nombre de documents descarregats s'ha duplicat respecte a 2005 (+ 110%), entre els quals els més descarregats són les memòries institucionals.

S'han publicat 52 notes de premsa, 25 informes, 1 memòria institucional i dos dossiers sobre Jornades organitzades pel Consell, i s'han difós per correu electrònic 11 butlletins de notícies del Consell.

L'actual pàgina web del Consell Valencià de Cultura www.cvc.gva.es es va publicar en el mes de desembre de 2002 -substituint la versió anterior, en funcionament des de l'any 2000– amb un objectiu estratègic bàsic: augmentar i facilitar el coneixement de la institució i les seues activitats per part de la societat.

	Paràmetres bàsics				Variació % respecte 2005
	2003	2004	2005	2006	
Total visites	18.611	40.894	48.041	65.424	36
Mitjana diària de visites	51	111	131	179	37
Duració mitjana de la visita (minuts)	7,25	11,4	12,14	17,18	42
Total pàgines consultades	58.440	100.096	146.304	172.396	18
Mitjana diària de pàgines consultades	160	273	400	472	18
Mitjana de pàgines consultades per visita	3,14	2,45	3,05	2,64	-13



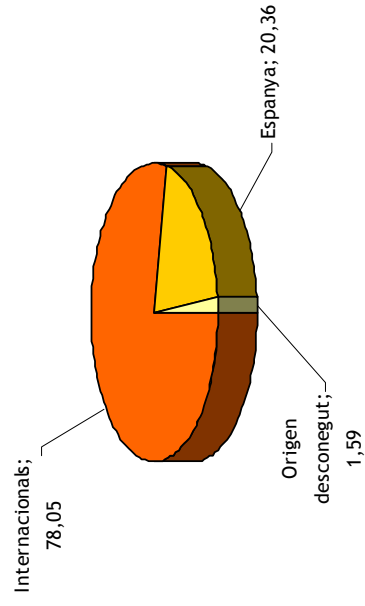
Dades i gràfics sobre la pàgina web del CVC

Visites per país		
País	%	Visites
Estats Units	66,92	43.779
Espanya	20,36	13.323
Europa	4,90	3.203
Origen desconegut	1,59	1.038
Alemanya	1,09	713
Suïssa	0,71	463
Uruguai	0,52	340
Austràlia	0,47	309
Regne Unit	0,40	263
Suècia	0,29	187
Mèxic	0,26	170
Països Baixos	0,24	157
França	0,23	152
Xina	0,23	149
Japó	0,22	147
República Txeca	0,13	88
Colòmbia	0,13	85
Taiwan	0,12	77
Itàlia	0,10	67
Argentina	0,09	58
TOTAL	99,00	64.768

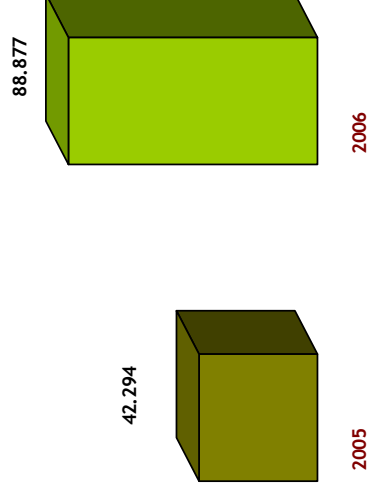
Pàgines del web més consultades		
Pàgina/Secció	Consultes	%
Sala de premsa	34.052	28,0
Documents	33.443	27,5
Principals (home)	25.757	21,2
Activitats	7.940	6,5
Membres	4.273	3,5
Enllaços	4.246	3,5
Què és el CVC	4.234	3,5
Secció en anglès	3.965	3,3
Comissions	3.605	3,0
TOTAL	121.515	100,0

10 arxius més descarregats en 2006			
Arxiu - document	Descàrregues	% del total	
Memòria CVC 2004	14.082	15,84	
Memòria CVC 2003	7.575	8,52	
Memòria CVC 2001	5.760	6,48	
Estudio sobre las medidas para evitar o minimizar los incendios forestales	6.961	7,83	
Memòria CVC 2005	2.832	3,19	
Memòria CVC 2002	2.474	2,78	
Memòria CVC 2000	1.879	2,11	
Dictamen sobre el título "Príncipe de Gerona"	1.490	1,68	
Dossier sobre Història del CVC	1.440	1,62	
Dossier informatiu sobre les Jornades d'Innovació del CVC	1.168	1,31	
TOTAL	45.661	51,38	

Visites per procedència (%)



Arxius descarregats + 110%



9. Memòria econòmica

9.1. Compte anual de l'exercici 2006

1.- BALANÇ

ACTIU	2006	2005	PASIU	2006	2005
A) IMMOBILITZAT	228.737,70	263.819,69	A) FONS PROPIS	2.657.473,41	2.205.137,60
I. Inversions destinades a l'ús general Béns del Patrimoni històric, artístic	31.604,23 31.604,23	31.604,23 31.604,23	I. Patrimoni Patrimoni	1.403.298,51 1.403.298,51	1.403.298,51 1.403.298,51
II. Immobilitzacions immaterials Aplicacions informàtiques Amortitzacions	2.919,89 22.243,68 -19.323,79	7.857,62 21.874,80 -14.017,18			
III. Immobilitzacions materials Construccions Instal·lacions tècniques i maquinària Utilitatge Mobiliari Equips proces informació Altres immobilitzat material Amortització acumulada immob.mat.	194.213,58 73.559,31 46.050,12 1.185,38 381.624,23 113.663,00 16.011,01 -437.879,47	224.357,84 66.505,56 46.050,12 1.185,38 373.914,91 113.404,40 15.115,75 -391.818,28	III. Resultats d'exerc.ant. Resultats positius IV. Resultats de l'exercici Resultats de l'exercici	801.839,09 801.839,09 452.335,81 452.335,81	326.357,14 326.357,14 475.481,95 475.481,95
C) ACTIU CIRCULANT			D) CREDITORS CURT TERMINI		
II. Deutors Deutors pressupostaris Deutors no pressupostaris Hisenda Pública, deutora d.	30.330,08 23.397,65 340,39 6.592,04	14.488,54 12.683,28 334,40 1.470,86	III. Creditors Creditors pressupostaris Creditors no pressupostaris Hisenda Pública, creditora Seguretat Social, creditora	77.488,62 38.266,98 349,80 37.460,47 1.411,37	70.784,29 29.222,39 109,18 40.113,02 1.339,70
IV. Tresoreria	2.475.894,25	1.997.613,66			
TOTAL GENERAL	2.734.962,03	2.275.921,89	TOTAL GENERAL	2.734.962,03	2.275.921,89

2.- COMPTE DEL RESULTAT ECONÒMIC-PATRIMONIAL

DEURE	2006	HAYER	2006
A) DESPESES		B) INGRESSOS	1.834.617,48
1. Despeses de func.servels i prestacions s.	1.382.281,67	1. Ingressos de gestió ordinària	13.595,61
a) Despeses de personal	341.866,88	c) Prestacions de serveis	13.595,61
a.1) Sous, salaris i assimilats	84.473,85	c.1) Precios públics por prestac.s.	
a.2) Càrregues socials	51.367,80	2. Altres ingressos de gestió ordinària	47.191,87
c) Dotacions per amortitzacions d'immobilitzat	904.573,14	a) Reintegraments	5.082,46
e) Altres despeses de gestió	904.573,14	f) Altres interessos i ingressos assimilats	42.109,41
e.1) Serveis exteriors		f.1) Altres interessos	42.109,41
2. Transferencias y subvenciones	0,00	3. Transferències i subvencions	1.773.830,00
3. Pèrduex i despeses extraordinàries	0,00	b) Subvencions corrents	1.652.420,00
c) Despeses extraordinàries	0,00	d) Subvencions de capital	121.410,00
ESTALVI	452.335,81	4. Guany i ingressos extraordinaris	0,00
		d) Ingressos i beneficis d'altres exercicis	0,00
		DESESTALVI	0,00

3.- ESTAT DE LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST

I. LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE DESPESES

CLASSIF. ECONÒM.	EXPLICACIÓ	CRÈDITS PRESSUPOSTARIS			OBLIGACIONS RECONEGUDES NETES	ROMANENTS DE CRÈDIT	PAGAMENTS	OBLIGACIONS PENDENTS DE PAGAMENT A 31 DE DESEMBRE
		INICIALS	MODIFICACIONS	DEFINITIU				
11	Personal eventual	166.284,13	0,00	166.284,13	129.303,75	36.980,38	129.303,75	0,00
12	Personal funcionari	201.935,20	0,00	201.935,20	141.369,78	60.565,42	141.369,78	0,00
13	Personal laboral	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
14	Altres personal	66.383,20	0,00	66.383,20	52.443,35	13.939,85	52.443,35	0,00
15	Incentius al rendiment	45.018,88	0,00	45.018,88	18.750,00	26.268,88	18.750,00	0,00
16	Quotes, prestacions i altres s.	105.018,59	0,00	105.018,59	84.473,85	20.544,74	77.301,49	7.172,36
CAPÍTOL I	DESPESES PERSONAL	584.640,00	0,00	584.640,00	426.340,73	158.299,27	419.168,37	7.172,36
20	Arrendaments	1.000,00	0,00	1.000,00	65,25	934,75	65,25	0,00
21	Reparacions, manteniment i c.	23.395,00	0,00	23.395,00	22.843,43	551,57	21.497,43	1.346,00
22	Material, suministres i altres	384.173,70	11.414,84	395.588,54	381.657,50	13.931,04	358.229,55	23.427,95
23	Indemnització per raó servei	458.677,55	0,00	458.677,55	355.335,62	103.341,93	355.335,62	0,00
24	Despeses de publicacions	200.528,64	68.530,84	269.059,48	144.671,34	124.388,14	138.350,67	6.320,67
CAPÍTOL II	COMPRES BÉNS CORRENTS	1.067.774,89	79.945,68	1.147.720,57	904.573,14	243.147,43	873.478,52	31.094,62
62	Inversió nova associada al funcion.	58.586,79	0,00	58.586,79	15.392,55	43.194,24	15.392,55	0,00
63	Inversió de reposició associada f.	16.600,52	0,00	16.600,52	524,38	16.076,14	524,38	0,00
64	Inversió de caràcter immaterial	46.223,60	0,00	46.223,60	368,88	45.854,72	368,88	0,00
CAPÍTOL VI	INVERSIONS REALS	121.410,91	0,00	121.410,91	16.285,81	105.125,10	16.285,81	0,00
	TOTAL DESPESES	1.773.825,80	79.945,68	1.853.771,48	1.347.199,68	506.571,80	1.308.932,70	38.266,98

II. LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST D'INGRESSOS

CLASSIF. ECONÒM.	EXPLICACIÓ	PREVISIONS PRESSUPOSTÀRIES			RECONEGUTS NETS	RECAUDACIÓ NETA	DRETS CANCEL·LATS	DRETS PENDENTS COBRAMENT A 31 DE DESEMBRE
		INICIALS	MODIFICACIONS	DEFINITIU				
31	Preus Públics	0,00	0,00	0,00	13.595,61	9.255,85	0,00	4.339,76
38	Reintegrant de operacions	0,00	0,00	0,00	4.838,94	4.838,94	0,00	0,00
39	Altres ingressos	0,00	0,00	0,00	243,52	243,52	0,00	0,00
CAPÍTOL III	TAXES I ALTRES INGRESSOS	0,00	0,00	0,00	18.678,07	14.338,31	0,00	4.339,76
43	De la Admó. de la GV.	1.652.414,90	0,00	1.652.414,90	1.652.420,00	1.652.420,00	0,00	0,00
CAPÍTOL IV	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	1.652.414,90	0,00	1.652.414,90	1.652.420,00	1.652.420,00	0,00	0,00
52	Interessos de dipòsits	0,00	0,00	0,00	42.109,41	27.221,50	0,00	14.887,91
CAPÍTOL V	INGRESSOS PATRIMONIALS	0,00	0,00	0,00	42.109,41	27.221,50	0,00	14.887,91
73	De la Admó. de la GV.	121.410,90	0,00	121.410,90	121.410,00	121.410,00	0,00	0,00
CAPÍTOL VII	TRANSFERÈNCIES CAPITAL DE	121.410,90	0,00	121.410,90	121.410,00	121.410,00	0,00	0,00
87	Romanent de tresoreria	0,00	79.945,68	79.945,68	0,00	0,00	0,00	0,00
CAPÍTOL VIII	ACTIUS FINANCERS	0,00	79.945,68	79.945,68	0,00	0,00	0,00	0,00
	TOTAL INGRESSOS	1.773.825,80	79.945,68	1.853.771,48	1.834.617,48	1.815.389,81	0,00	19.227,67

III. RESULTAT PRESSUPOSTARI

CONCEPTES	DRETS RECONEGUTS NETS	OBLIGACIONS RECONEGUDES NETES	IMPORTS
1. (+) Operacions no financeres	1.834.617,48	1.347.199,68	487.417,80
2. (+) Operacions amb actius financers			
3. (+) Operacions comercials			
I. RESULTAT PRESSUPOSTARI DEL EXERCICI (1+2+3)	1.834.617,48	1.347.199,68	487.417,80
II. VARIACIÓ NETA DE PASIUS FINANCERS			
III. SALDO PRESSUPOSTARI DEL EXERCICI(I+II)			487.417,80
4. (+) Crèdits gastats financiat amb romanent de tresoreria			0,00
5. (-) Desviacions de finançament positiu per recursos del exercici en despeses amb finançament afectada			0,00
6. (+) Desviacions de finançament negatiu en despeses amb finançament afectada			0,00
IV. SUPERÀVIT O DÈFICIT DE FINANÇAMENT DEL EXERCICI (III+4-5+6)			487.417,80

4. MEMÒRIA

4.1. ORGANITZACIÓ

La Llei de la Generalitat Valenciana 12/1985, de 30 d'octubre, va crear el Consell Valencià de Cultura.

ACTIVITAT DE L'ENTITAT

D'acord amb el que disposa l'article 20é de l'Estatut d'Autonomia, el Consell Valencià de Cultura, forma part de les institucions que constitueixen la Generalitat.

Així mateix, l'article 40 de l'Estatut estableix que "Quant al procediment del nomenament dels membres, funcions, facultats, estatut i duració del mandat, caldrà ajustar-se al que dispose la Llei de les Corts que ho regule.

Mitjançant, el Decret 202/1998, de 15 de desembre, el Govern Valencià va aprovar el Reglament d'Organització i Funcionament del CVC.

El Títol Primer de la Llei del CVC, en l'article 5é, i l'article 6é del Reglament, enumera específicament les funcions del Consell Valencià de Cultura, i que són les següents:

- a) Evacuar els informes o dictàmens i realitzar els estudis que li sol·liciten les Institucions Públiques de la Comunitat Valenciana.
- b) Informar els avantprojectes normatius que, a causa de la seua rellevància, li siquen sotmesos a consulta.
- c) Proposar al President de la Generalitat la distinció de les persones, entitats o institucions que se n'hagen fet mereixedores pel seu treball o la seua dedicació provada a l'estudi, la defensa o la promoció de la cultura valenciana.
- d) Elaborar i elevar al Consell de la Generalitat una Memòria anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i consells pertinents per a la defensa i la promoció de la seua llengua i la cultura valencianes, en qualsevol de les seues manifestacions.
- e) Les altres que el President de la Generalitat, les Corts Valencianes, o el Govern Valencià li encarreguen.

ESTRUCTURA ORGANITZATIVA BÀSICA

El Consell Valencià de Cultura està compost per vint-i-un membres, elegits per majoria de dos terços del nombre de diputats de les Corts Valencianes entre les persones de prestigi rellevant o de reconegut mèrit intel·lectual dins l'àmbit cultural valencià proposades pels grups parlamentaris.

Els membres del Consell són nomenats pel President de la Generalitat Valenciana per un període de sis anys i poden ser elegits novament.

El President de la Generalitat Valenciana nomena per decret el President del Consell Valencià de Cultura entre els seus membres, prèvia audiència d'aquests.

El CVC es regeix per òrgans col·legiats i unipersonals.

Són òrgans de govern:

- El Ple del Consell, màxim òrgan decisor de la institució, al que corresponen les competències establides a l'article dotze del Reglament

- La Comissió de Govern, integrada pel president, el vicepresident i el secretari del Consell, i quatre membres d'aquest. El vicepresident i el secretari seran designades pel president, i els altres seran elegits per majoria absoluta de vots dels membres del CVC en llista oberta, les competències estan recollides a l'article dinou del Reglament.
- El President, que té atribuïda la representació legal del CVC i altres competències previstes en l'article vint-i-u del Reglament.

Són òrgans informatius i de treball: les comissions permanents i les temporals.

- L'article trenta-quatre del Reglament enumera les comissions amb caràcter permanent i són les següents: la Comissió Jurídica i d'Interpretació Reglamentària, Comissió de Llegat Històric i Artístic, Comissió de Promoció Cultural, Comissió de les Ciències i Comissió de les Arts.

ORGANITZACIÓ COMPTABLE

El CVC es troba sotmés al règim de comptabilitat pública, d'acord amb el que disposa el Text Refós de la Llei d'Hisenda Pública de la Generalitat Valenciana, i l'Orde de 13 de desembre de 2002, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual s'aprova la Instrucció de Comptabilitat per a la Generalitat Valenciana.

- La Llei de Creació y el Reglament d'Organització i Funcionament del Consell Valencià de Cultura, regulen els següents aspectos relatius al règim econòmic i pressupostari:
 - Al Ple del Consell li correspon l'aprovació de l'avantprojecte de despeses de la Institució, previa elaboració per la Comissió de Govern, per a la seua remissió al Consell de la Generalitat Valenciana, Així com l'aprovació de la seua liquidació i del compte anual.
 - Al Ple li competix l'aprovació de les modificacions pressupostàries, competència delegada en la Comissió de Govern, per Acord del Ple de la institució, de 26 de juliol del 2004.
 - Correspon a la Comissió de Govern dirigir i controlar l'execució del Pressupost del CVC, preparar la seua liquidació i el compte anual, disposar les despeses pròpies del servei del Consell dins dels límits legal i pressupostaris i exercir les facultats ordinàries en matèria de contractació administrativa.
 - El President és l'òrgan competent per a ordenar els pagaments.
 - Correspon al Secretari, gestionar l'execució pressupostària i els documents comptables i de pagament, així com formar i custodiar els expedients individuals del personal al servei del CVC.
 - Les despeses de funcionament del CVC, inclosos els corresponents a personal, seràn cobertes mitjançant les dotacions que a tal finalitat consignen en els Pressupostos de la Generalitat Valenciana.
- Les Lleis anuals de Pressupostos de la Generalitat Valenciana regulen els següents aspectes del CVC:
 - El pressupost del CVC, una vegada tramitat i aprovat pels òrgans competents, s'integren en el Pressupost de la GV, com a Secció pressupostària independent, 03 "Consell Valencià de Cultura", programa 111.30 "Assessorament Cultural".
 - El CVC podrà incorporar els romanents dels pressupostos anteriors als mateixos capítols pressupostaris en què estigueren consignats en l'exercici anterior.

- Les dotacions pressupostàries del CVC s'alliberaran per quartes parts trimestrals a nom del propi Consell i no estaran subjectes a justificació.
- La normativa legal aplicable al CVC en matèria pressupostària i comptable, és la següent:
 - La Llei 12//1985, de 30 d'octubre, de la Generalitat Valenciana, del Consell Valencià de Cultura.
 - Decret 202/1998, de 15 de desembre, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Funcionament del CVC.
 - Decret Legislatiu de 26 de juny de 1991, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel que s'aproba el Text Refós de la Llei d'Hisenda Pública de la Generalitat Valenciana.
 - Lleis anuals de pressupostos de la Generalitat Valenciana per a cada exercici econòmic i lleis anuals de mesures d'acompanyament dels pressupostos de la GV.
 - Ordre de 16 de juliol de 2001, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual s'aprova el Pla General de Comptabilitat Pública de la Generalitat Valenciana.
 - Ordre de 27 de desembre de 2001, de la Conselleria de Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual s'aproven els codis de la Classificació Econòmica dels Pressupostos del Sector Administració General de la Generalitat Valenciana i les seues Entitats Autònomes amb semblant estructura pressupostària.
 - Resolució de 28 de desembre de 2001, de la Intervenció General, per la qual s'aprova la taula d'equivalències entre les aplicacions econòmiques de l'estructura pressupostària i els comptes comptables del Pla General de Comptabilitat Pública de la GV.
 - Orde de 13 de desembre de 2002, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual s'aprova la Instrucció de Comptabilitat per a la GV.

La comptabilitat del CVC es realitza per procediments informàtics per mitjà d'una aplicació informàtica que permet executar els pressupostos i enllaçar amb la comptabilitat general o financera, regulada en el Pla General de Comptabilitat Pública de la GV.

4.2 ESTAT OPERATIU

DESPESES PRESSUPOSTÀRIES	IMPORT	INGRESSOS PRESSUPOSTÀRIS	IMPORT
111,30 Assessorament Cultural	1.773.830,00	1 Imposos Directes 2 Imposos Indirectes 3 Taxes i Altres Ingressos 4 Transferències Corrents 5 Ingressos Patrimonials 6 Alienació d'Inversions Reals 7 Transferències de Capital 8 Actius Financers 9 Passius Financers	0,00 0,00 0,00 1.652.420,00 0,00 0,00 121.410,00 0,00 0,00
TOTAL	1.773.830,00	TOTAL	1.773.830,00

4.3 INFORMACIÓ DE CARÀCTER FINANCER

4.3.1. QUADRE DE FINANÇAMENT

FONS APLICATS	2006	2005	FONS OBTINGUTS	2006	2005
1. Recursos aplicats en op. de gestió	1.330.913,87	1.182.239,69	1. Recursos procedents d'operacions de gestió	1.834.617,48	1.615.091,57
b) Aprovisionaments			e) Taxes, preus públics i contribucions	13.595,61	15.125,05
c) Serveis exteriors	904.573,14	798.508,72	f) Transferències i subvencions	1.773.830,00	1.683.880,00
d) Tributs			g) Ingressos financers	42.109,41	9.695,31
e) Despeses de personal	426.340,73	383.730,97	h) Altres ingressos de gest. corrent i	5.082,46	6.294,38
4. Adquisicions i altres altes de immobilitzat	15.597,87	33.471,39			
b) I. Immaterials	0,00	0,00			
c) I. Materials	15.597,87	33.471,39			
TOTAL APLICACIONS	1.346.511,74	1.215.711,08	TOTAL ORÍGENS	1.834.617,48	1.615.091,57
EXCÉS D'ORÍGENS S/ APLICACIONS (AUGMENT DEL CAPITAL CIRCULANT)	488.105,74		EXCÉS D' APLICACIONS S/ ORÍGENS (DISMINUCIÓ DEL CAPITAL CIRCULANT)		

4.3.2. ESTAT DEL ROMANENT DE TRESORERIA

CONCEPTES	IMPORTS
1. (+) Drets pendents de cobrament	30.330,08
(+) del Pressupost corrent	19.227,67
(+) de Pressupostos tancats	4.169,98
(+) de operacions no pressupostàries	6.932,43
(+) de operacions comercials	0,00
(-) de dubtós cobrament	0,00
(-) cobros realitzats pendents d'aplicació definitiva	0,00
2. (-) Obligacions pendents de pagament	77.488,62
(+) del Pressupost corrent	38.266,98
(+) de Pressupostos tancats	0,00
(+) de operacions no pressupostàries	39.221,64
(+) de operacions comercials	0,00
(-) pagaments realitzats pendents d'aplicació definitiva	0,00
3. (+) Fons líquids	2.475.894,25
I. Romanent de Tresoreria afectat	0,00
II. Romanent de Tresoreria no afectat	2.428.735,71
III. Romanent de Tresoreria total (1-2+3)=(I+II)	2.428.735,71

4.3.3 ESTAT DE LA TRESORERIA

CONCEPTE		IMPORTS
1. COBRAMENTS		
(+) del Pressupost corrent		1.990.448,50
(+) de Pressupostos tancats de operacions pressupostàries	no	1.815.389,81 8.513,30
(+) de operacions comercials		166.545,39 0,00
		1.512.167,91
2. PAGAMENTS		
(+) del Pressupost corrent		1.308.932,70
(+) de Pressupostos tancats de operacions pressupostàries	no	29.222,39
(+) de operacions comercials		174.012,82 0,00
I. Flux net de Tresoreria de l'exercici (1-2)		478.280,59
3. Saldo inicial de Tresoreria		1.997.613,66
II. Saldo final de Tresoreria (I+3)		2.475.894,25

4.3.4. ESTAT FLUX NET DE TRESORERIA

PAGAMENTS	IMPORT	COBRAMENTS	IMPORT
1. Operacions de gestió b) Serveis exteriors d) Despeses de personal 3. Adquisicions d'immobilitzat b) Immaterial c) Material	1.292.646,89 873.478,52 419.168,37 16.285,81 0,00 16.285,81	1. Operacions de gestió a) Vendes netes f) Transferències i subvencions g) Ingressos financers h) Altres ingressos de gestió 4. Deutes a curt termini c) Altres conceptes	1.815.389,81 14.338,31 1.773.830,00 27.221,50 0,00 0,00
6. Cancel·lació de deutes a curt termini c) Altres conceptes	0,00 0,00	6. Pressupostos tancats a) Operacions de gestió	8.513,30 8.513,30
7. Pressupostos tancats a) Operacions de gestió b) Adquisicions d'immobilitzat	29.222,39 25.970,23 3.252,16	7. Comptes no pressupostaris a) Acredores no pressupostaris b) Deutors no pressupostaris	156.457,99 155.762,32 695,67
8. Comptes no pressupostaris b) Acredores no pressupostaris c) Deutors no pressupostaris	163.925,42 158.102,58 5.822,84		
TOTAL PAGAMENTS	1.502.080,51	TOTAL COBRAMENTS	1.980.361,10
SUPERÀVIT DE TRESORERIA	478.280,59	DÈFICIT DE TRESORERIA	

4.3.5. CONCILIACIÓ DEL RESULTAT ECONÒMIC -PATRIMONIAL I SALDO PRESSUPOSTARI

	IMPORTS
1,- RESULTAT ECONÒMIC-PATRIMONIAL	452.335,81
2,- SALDO PRESSUPOSTARI	487.417,80
3,- DIFERÈNCIA EN RESULTATS (1 - 2)	-35.081,99
FACTORS DE DIFERÈNCIA EN ELS RESULTATS	
A) INGRESSOS PRESSUPOSTARIS NO ECONÒMICS	
B) DESPESES ECONÒMIQUES NO PRESSUPOSTÀRIES	51.367,80
C) DESPESES PRESSUPOSTÀRIES NO ECONÒMIQUES	16.285,81
D) INGRESSOS ECONÒMICS NO PRESSUPOSTARIS	
4.- DIFERÈNCIES EN ELS FACTORS (A+B) - (C+D)	35.081,99
CONCILIACIÓ: DIFERÈNCIA EN RESULTATS + DIFERÈNCIA EN ELS FACTORS (3+4)	0,00

4.5.1. PROCÉS DE GESTIÓ DE L'INGRÉS.

A) DRETS PRESSUPOSTARIS RECONEGUTS NETS

CLASSIFIC. ECONÒMIC.	EXPLICACIÓ	TOTAL DRETS RECONEGUTS	TOTAL DRETS ANUL·LATS	DRETS RECONEGUTS NETS
31	Preus Públics	13.595,61	0,00	13.595,61
38	Reintegraments	4.838,94	0,00	4.838,94
39	Altres ingressos	243,52	0,00	243,52
	TAXES I ALTRES INGRESSOS	18.678,07	0,00	18.678,07
43	Transf. Corrents de la Adm. GV	1.652.420,00	0,00	1.652.420,00
	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	1.652.420,00	0,00	1.652.420,00
52	Interessos comptes bancaris	42.109,41	0,00	42.109,41
	INGRESSOS PATRIMONIALS	42.109,41	0,00	42.109,41
73	Transf. Capital de la Adm. GV	121.410,00	0,00	121.410,00
	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	121.410,00	0,00	121.410,00
	TOTAL	1.834.617,48	0,00	1.834.617,48

4.5.1. PROCÉS DE GESTIÓ DE L'INGRÈS

B) RECAPTACIÓ NETA

CLASSIFIC. ECONÒMIC.	EXPLICACIÓ	RECAPTACIÓ TOTAL	DEVOLUCIÓ D'INGRÈS	RECAPTACIÓ NETA
31	Preus Públics	9.255,85	0,00	9.255,85
38	Reintegraments	4.838,94	0,00	4.838,94
38	Reintegraments	243,52	0,00	243,52
	TAXES I ALTRES INGRESSOS	14.338,31	0,00	14.338,31
43	Transf. Corrents de la Adm. GV	1.652.420,00	0,00	1.652.420,00
	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	1.652.420,00	0,00	1.652.420,00
52	Interessos comptes bancaris	27.221,50	0,00	27.221,50
	INGRESSOS PATRIMONIALS	27.221,50	0,00	27.221,50
73	Transf. Capital de la Adm. GV	121.410,00	0,00	121.410,00
	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	121.410,00	0,00	121.410,00
	TOTAL	1.815.389,81	0,00	1.815.389,81

4.5.2. PREUS PÚBLICS

NORMATIVA REGULADORA	DESCRIPCIÓ	IMPORT
<ul style="list-style-type: none"> - Decret 73/1991, de 13 de maig, del Consell de la GV. - Decret 227/1991, de 9 de desembre, del Consell de la GV. 		
<ul style="list-style-type: none"> - President del CVC, de 19 de juliol de 2006 	<p>Vida de Cervantes</p>	<p>14,42 €</p>
<ul style="list-style-type: none"> - President del CVC, de 18 de desembre de 2006 	<p>Amalia Fenollosa, en los albores del folletín. 1845-1846 Pobles abandonats. Els paisatges de l'oblit Modernisme en l'Arquitectura Valenciana</p>	<p>11,54 € 48,07 € 76,92 €</p>

Annex. Observacions i recomanacions

- a. Observacions i recomanacions del CVC per a la defensa i la promoció de la llengua i cultura valencianes

a. Observacions i recomanacions del CVC per a la defensa i la promoció de la llengua i cultura valencianes

És un fet que la major part de les sol·licituds d'entitats civils i dels encàrrecs oficials d'assessorament arribats al Consell Valencià de Cultura es referixen a la protecció d'elements materials del patrimoni històric, artístic o paisatgístic. Esta situació queda reflectida en el conjunt d'activitats de la institució consignades en esta memòria anual, i també en el seu document d'Observacions i Recomanacions, sense perjudici de la presència d'altres aspectes de la cultura entesa en el sentit més ample.

En les pàgines que seguixen hem ordenat temàticament estes recomanacions en les categories de: patrimoni (històric, artístic, etnològic...), ciència i tecnologia, medi, llibres (producció literària, hàbits de lectura...), la memòria intel·lectual i l'esport.

PATRIMONI

Les Corts Valencianes, en tant que màxim òrgan competent en l'elaboració del Pressupost autonòmic, haurien de tenir més en compte la situació en què es troba el patrimoni, i ampliar les habilitacions financeres corresponents. En particular, cal atendre la situació de molts béns d'interés cultural que, tot i haver estat declarats com a tals, no reben els recursos necessaris per a la seua correcta conservació i el seu ús per part de la ciutadania.

Esta institució ha pogut observar la inhibició d'alguns municipis respecte de les seues obligacions en la conservació del patrimoni. Recomanem una campanya d'informació i de vigilància des de la Generalitat, sobretot pel que fa a la falta d'aplicació de les disposicions de la Llei urbanística valenciana per a la conservació dels centres històrics, com la relativa al registre de solars d'edificació i rehabilitació forçosa.

Recomanem la realització de plans comarcals del patrimoni històric i artístic, que haurien d'incloure el disseny de rutes concretes per a la major difusió dels valors patrimonials, i una correcta senyalització dels béns.

Insistim en la necessitat d'augmentar la coordinació amb les autoritats eclesiàstiques a través de la Comissió Mixta Generalitat Valenciana-Església catòlica, ja que, si bé s'han constatat avanços significatius en la catalogació dels béns del patrimoni històric de titularitat eclesiàstica, també s'han constatat últimament actuacions de congregacions religioses que ignoren les seues obligacions en este sentit, amb conseqüències sovint irreparables.

Recordem la nostra proposta de creació d'un cos autonòmic de policia especialitzat en la protecció del patrimoni històric.

Recordem igualment la conveniència d'aplicar la previsió de l'article 89 de la Llei de patrimoni cultural valencià, relativa a la creació d'un premi per a reconèixer les persones i les entitats distingides en la protecció i la revalorització de béns patrimonials.

Recomanem a les administracions públiques implicades en el projecte d'urbanització de la Marina de la Copa de l'Amèrica la reserva d'un espai per a la futura construcció d'un museu marítim.

CIÈNCIA I TECNOLOGIA

Després de la realització, l'any 2006, d'unes "Jornades del Consell Valencià de Cultura sobre el futur immediat de l'energia", volem reiterar, ara amb més urgència, si cap, les recomanacions del nostre "Dictamen sobre la qüestió energètica i les energies renovables" de setembre de 2001:

- Necessitat de promoure polítiques d'estalvi i eficiència energètica
- Necessitat d'impulsar l'augment de la proporció de fonts d'energia renovables
- Integració del problema energètic i del desenvolupament de les fonts d'energia renovables en la política autonòmica de Recerca i Desenvolupament
- Potenciació dels mitjans de transport públics

A més, el document cridava l'atenció sobre les particularitats ambientals i climàtiques de l'àmbit mediterrani en relació amb els diferents impactes derivats de l'actual model energètic: erosió, episodis d'elevades concentracions d'ozó troposfèric, règim de pluges; però també respecte a les potencialitats de desenvolupament de certes fonts d'energia alternatives, com poden ser l'eòlica, la solar, tant tèrmica com fotovoltaica, i la biomassa.

MEDI

Instem les Administracions públiques valencianes a augmentar els esforços tant materials com legislatius per a la conservació de les masses forestals. Aconsellem la creació d'un centre d'investigació forestal valencià, d'estudi de la prevenció dels incendis forestals, de les tècniques d'extinció i de la regeneració dels boscos afectats.

Quant a la protecció paisatgística, recomanem la creació d'un òrgan assessor de consulta obligada en totes les actuacions que signifiquen modificacions del territori entès com a paisatge, natural o històric.

En consideració de la influència paisatgística dels elements artístics monumentals situats en vies de comunicació, urbanes o interurbanes, recomanem la retirada dels que no complisquen criteris mínims de qualitat i de millora estètica de l'entorn.

Recomanem a la Conselleria de Territori i Habitatge que es realitze ràpidament el Projecte del Parc del Túria, el qual hauria d'incloure una zona de transició entre els límits del parc i les zones urbanitzables colindants.

LLIBRES

Recomanem la promoció dels escriptors valencians, independentment de la llengua en què s'expressen, posant l'èmfasi en els autors i no necessàriament en les editorials.

Considerem convenient la creació d'un Centre Valencià de les Lletres per a fomentar i promocionar l'activitat literària.

Recomanem estudiar la possibilitat d'establir pactes amb les editorials per a coproduir la publicació d'obres d'autors valencians.

Considerem imprescindible la recuperació del "suport genèric", és a dir: la compra real d'exemplars dels llibres publicats per autors valencians per a la seua distribució a les biblioteques públiques.

Finalment, recomanem millorar el nombre i la dotació, material i de recursos humans, de les noves biblioteques de la xarxa pública de la Generalitat.

LA MEMÒRIA INTEL·LECTUAL

El Consell Valencià de Cultura està procedint a publicar biografies de científics valencians i a gravar entrevistes amb personatges rellevants de la nostra cultura, per a assegurar la conservació de la seua experiència intel·lectual i vital. Ara volem convidar les institucions culturals i educatives a emprendre accions en el mateix sentit que contribuïsquen a un major coneixement, per part de la ciutadania, de les aportacions valencianes a la cultura pròpia i a la universal.

L'ESPORT

Pel bé general de la població, convindria que les autoritats i els mitjans de comunicació, especialment els públics, els quals s'ocupen tant de la difusió de grans espectacles esportius (en un esforç de promoció difícilment justificable) fomentaren també, i sobretot, la pràctica regular d'exercici físic entre població, com una manera de mantenir i millorar la salut general, la pràctica d'esports tradicionals com a part del nostre llegat cultural, i una visió de l'esport no vinculada als aspectes competitiu i al triomf econòmic.